

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 104. De traditione villae Uffenleua in pago Norththuringi ab heredibus ducis Ostfalorum Hessi seu Afig. Hic agitur primum de hominibus nobilibus sive conservatoribus abbatiae Corbeiensis, deinde ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

Ab anno 826 usque 853 imperante Hludouico et
quidquid habuit. testes arid euo beuo (L) deddo teudold et alii sex.

§. 100.

Tradidit officium quidquid in cogarden (I) habuit cum hereditate uxoris suae et cuiusdam consanguinei sui in eodem loco. testes eisulf teodulf tiadman bacco thiadgrim.

§. 101.

Tradidit uuala (M) pro remedio animae filii fratris sui nomine gherfridus X iurnales in ryadra (N) et filiam quae illic coniacet.

§. 102.

Tradidit asuco pro anima uuende et osburin testes arnulf (n) helpric halecmund uualdmund et alii quatuor.

§. 103.

Tradidit folcmeri in pago hessi (O) in uilla nuncupante buria (P) mansum unum et hominem latum cum uxore et filiis. testes hoger comes (Q) anulo (R) ragenhardus alduardus addic et alii nouem.

§. 104.

Sunt quidam homines (S) qui tradiderunt in pago thuringi

que controuersia a fluuio, Pather seu Pader appellato, et in urbe Paderborna surgente, nomen traxit, pagus in antiquis annalibus de Carolo et Hludouici imperatorum rebus gestis celebratissimus. Villa uero Wamuri tempore episcopi Paderbornensis Meinweri, id est, seculo XI nominabatur Waweri. Hodie dicitur Weuer. Olim ibi erant quidam nobiles dicti de Weuer; iam uero est sedes perillustrium Baronum de Imbsen, uasallorum Corbeiensium; uilla autem Weuer seu Wamuri ab urbe Paderborna non longe abest.

De Beuone Warini Ab. Corb. fratre. DeWala. (L) Beuo frater abbatis Corbeiensis Warini fuisse uidetur, et forte idem est, qui §. 98. appellatur Bouo.

(I) De uilla Cogarden in pago Wikanaulde uide supra §. 96.

(M) Wala frater abbatis Adalardi Corbeiensis denotatur, qui erat filius Bernharti, fratris Pipini regis Francorum. Si ita est, quaeritur, quomodo amborum, Wala scilicet et Adalardi, frater appellatus fuerit? In uicis sane hoc tempore adhuc fuit Wala. Et ex donis patet, quaestionem propositam non esse de nihilo. Confer plura infra §. 169 et 231.

(N) Ryadre uilla in Registro nostro A. C. R. MS. 10 ponitur in pago Hergowe. Denotamus ergo per Ryadra uillam uicem Radern intra praefecturam Lichtenfels in principatu Waldeccensi obuiam.

(n) An Arnulf filius S. Meinulfi, de quo egimus supra §. 48, hoc loco significatur?

(O) De pago Hessi uide supra §. 33. not. (V)

(P) De Buria uide l. c.

De comite Hogero. (Q) Hogerus comes an filius Marwardi et Ricfuit, de quibus uid. §. 106.

(R) Anulo eodem §. 106. quoque reperitur inter testes.

De hominibus abbatiae Corbeiensis. (S) De uoce hominis confer supra §. 24. not. (T) Ex hoc autem loco uidetur apparere, eadem adpellatione tempore Hludowici pii quoque insignitos esse nobilissimos Saxoniae nostrae, quos hodie appellamus duces, principes, comites et liberos barones.

nes. Omnes vero illos, qui hoc in §. reperiuntur, vasallos abbatiae nostrae fuisse, aucter pronunciarere non audemus. *Quidam homines* videntur esse nonnulli liberi, qui sua et sese tradiderant S. Stephano, Corbeiae patrono sacro. Alii obtulerunt ei nonnihil muniarum, tuenda ecclesiae accommodatarum. Tringinta *homines nobiles* seu conseruatores abbatiae nostrae fuisse iam tempore Carolingidarum, demonstrant diplomata nostra Caesarum, e quibus vnum in lucem emitimus, accurate ex autographo descriptum:

gubernante
Corbeiam
Wag-
rino.

QIn nomine sc̄ae et indiuiduae trinitatis. *Karolus* diuina fauente clementia imperator augustus. si petitiones seruorum d̄i n̄rorumq. fidelium. quas pro suis necessitatib: et maxime pro ecclesiarum d̄i utilitatib. nobis iugesserint ad effectum perducimus. non solum honorificam imperialis libertatis exercemus consuetudinem. uerū ad aeternae retributionis mercedem talia credimus nobis profutura. unde nouerit omnium fidelium n̄rorum praesentium sc̄ilicet et futurorum industria. quod fidelis n̄r *bobo* abbas monasterii. quod uocatur noua corbeia et situm ē in saxonia. dedicatum uero in honore sc̄orum martirum stephani atq. uiti. insinuauit amplitudini n̄rae. qualiter idem monasterium beate memoriae *auus noster blouuicus* imperator primitus inchoauerit et statim inter ipsa constructionis eius exordia concesserit. ut neq. abbas eius loci neq. *homines* eorum cuiusq. conditionis in expeditionis umquam ire deberent. sed liceret eis cum quiete ac securitate praefate utilitati eccl̄ae prouidere nec non et regis interdum legationib. exequendis ubi opus esset operam dare. quam concessionem firmam in futurum esse uolumus. licet ad praesens eam instantis periculi necessitas paululum minuere cogat. nam propter immensam barbarorum infestationem necesse habemus cum uniuerso populo nobis diuinitus commissō ecclesiarum defensionis insistere et ob hoc non omnes sub memorati loci dominio consistentes a protectionib. in hostem immunes relinquere possumus. sed quem eiusdem loci abbas missaticum regum peragere soliti erant concedimus eis ut *triginta homines nobiles* ab aliis protectionib. secum immunes habeant et si extra patriam est legatio peragenda. plures nobiles ad hoc opus paratos teneant. reliqui uero cum suo populo in hostem profisciantur. Et hoc quandiu tanta bellorum pericula imminet. ubi uero diuina pietas pacem dederit. concessionem quam temporib. gloriosae memoriae aui genitoris et germani mei habuerunt. firmam et stabilem manere uolumus. Tradimus etiam in remedium animae n̄rae et patris n̄ri et fratris et in aelmosinam progenitorum n̄rorum quaedam beneficia ad praefatum coenobium in propriam hereditatem sc̄ilicet in *uuehsigo* quinq. mansos et II familias quos habuit *liuduuard* in beneficium et in *hession* V mansos et duas litonum familias. quas habuit olim *remeial* in beneficium. et in *marca asseki* in uilla *ecrikehsusun* quicquid ad regium ius pertinet in terris siluif et mancipiis. concedimus quoq. partem uillae quae dicitur *ouenhus* quam habuit olim *uubric comes* in beneficium et quatuor mansos in *smutsfeldun* quos *bantuardus* habuit in beneficium. Et ut haec n̄re largitionis concessio plenior in d̄i nomine obtineat firmitatem manu propria firmauimus et anuli n̄ri impressione assignari iussimus.

signum domni karoli serenissimi augusti

liutfred notar. ad uicem liutuuardi archicancellr. recognoui et *fff*

Sigillum, diplomati suffixum, uisitur Tab. I. n. 4.

P 2

data

Ab anno *gi* (T) in uilla nuncupante *uffenleua* (U) quidquid sibi illic propriae hereditatit

826 vsque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

data non. mai anno incarnationis dñi DCCCLXXXVII indictione IIII anno uero regni domni Karoli XI imperii autem VII. actum uuebilin-
ga uilla in dñi nomine feliciter amen.

De con-
feruatori-
bus abba-
tia Cor-
beienfis,

Quibusnam ex familiis illi triginta homines nobiles abbatiae nostrae, quibus in expeditionem bellicam ire necessum non fuit, fuerint, diplomata nostra non expresserunt. Patet tamen e codice membranaceo antiquo, tempore abbatis Wibaldi scripto, et qui in Archiuo Corbeienfi exstat, fuisse eos e *progenitoribus comitum de Hademersleue, comitum de Maneruel, comitum de Euerstein, comitum de Anholt, comitum de Lutterberch, ducum Stetinsum, comitum de Regensfen, comitum de Schuendoreh, comitum de Saalenberg, nobilium de Desenberg, comitum de Woldenberge, comitum de Dassila, comitum de Sutsen, comitum de Marca, comitum de Welipa, et comitum de Hoia.* Mirati sumus primo sub conspectu, cur auctor, qui haec annotauit, neque comitum de Perremont, de Waldeck, de Sternberg, de Colrebeke et de Wunstorp, neque comitum de Blanckenborg, neque nobilium de Plesse, de Hoinboken, de Scenenberge, de Escherde et de Siehelenstein, neque comitum de Brokbusen, et de Oldenborg, neque comitum de Tekeneborg, de Bomeborg et de Northheim, neque comitum de Rauensberg, de Lippia, de Arenberg, de Sladem, et de Sebarzfelde, neque comitum de Sommerschenborg, neque comitum de Walbeck, neque principum de Anhalt, neque nobilium de Homborg et de Brakel, neque comitum de Winzenborg, neque ducum Saxoniae, neque comitum de Brunswick mentionem fecerit, cum tamen hi omnes sine dubio nobiles homines atque conseruatores abbatiae nostrae fuerint, vi diplomata nostra, et libri feudales, vulgo dicti *Lehn-Saal-Bücher*, comprobant. Sed confiderantes ea, quae in his reperiuntur traditionibus, accuratissime, tandem desiderauimus amplius nihil. Haec autem dicta uiam pandunt ad multas eruendas ueritates, imprimis uero ad deregendas *Iohannis Letzneri* hallucinationes. Audiuerat ille Corbeia, scripturus Chronicon quoddam Corbeienfe, habuisse quondam abbatiam nostram triginta uasallos nobiles. Parum uero intelligens, quid uocabulum *nobilis* in antiquis diplomatis habeat significatus, explicauit uocem eandem de ministerialibus Corbeienfis. Hinc in Chronico suo *Corbeienfi* egit de nobilibus de *Arnfeld, Amelungsen, Beineburgk, Beuern, Boffenbusen, Brobach, Luchteringen, Meinbrexen* et aliis, quorum genealogiam usque ad tempora Hludouici pii perduxit, cum tamen aetate huius caesaris nulli nobiles de *Beuern, Amelungsen* etc. exstiterint in rerum natura. Optimo ergo iure nominamus *Iohannem Letznerum* magnum fabulatorem, germanice *den großen Fabel Hans*.

De Thu-
ringia.

(T) *Thuringiam* olim in *australem* et *septentrionalem* diuisam fuisse, ex Ditmari episcopi Merseburgensis uerbis collegimus. Quando enim ille de antecessore suo Wigberto non nihil tradit, scribit T. I. Leibn. f. 384: *Hic ex optimis THYRINGIAE AVSTRALIS originem, in Magdeburg autem ex Otrico disciplina regimen sumpsit.* De Ekkihardo etiam f. 356. haec habet: *Ekkihardus, ex nobilissimis THYRINGIAE AVSTRALIS natalibus huius genealogia ortum ducens, cum gradatim ad uirilem pertingeret aetatem, parentelam suimet omnem tam morum quam actuum grauiter inchoitum honorat.* De Luthario autem haec eodem loco asserit: *Lutharius, ex clara THYRINGIAE SEPTENTRIONALIS prosapia editus, cum uir factus esset, aetatem superare uirtutibus nitentur.* Hisce appellationibus sine ullo dubio respicit Ditmarus ad diuisionem Thuringiae in *australem* et *septentrionalem*, eo aetate peruulgatam. Quodsi igitur in diplomatibus reperimus pagum *Sutburingi* et pagum *Northburingi*, hic *septentrionalis*, atque ille *australis* Thuringia esse uidentur. Intelligi autem in nostro loco per pagum Thuringi pagum *Northburingi*, seu *Thuringiam septentrionalem*, patet ex *Registro bonorum Abbatiae Corbeienfis*.

De uilla
Uffenle-
ua.

(U) *Uffenleua* hodie dicitur *Offleben*, et reperitur in Principatu Wolferbuttellano haud procul ab oppido Scheningen ad confinia Ducatus Magdeburgici. Olim eandem uillam terminum pagorum *Northburingi* et *Darlingi* constituisse, uiderur probabile. Scheningen enim et aliae uillae, ibidem adiacentes, ad pagum *Darlingi* referuntur. Cum autem haec eadem uilla sit, cuius traditionem omnes antiquitatum

ditatif (V) iure accidere potuit et ipsi *sc̄li* sunt testes cob-
 guber-
 bo nante
 Corbe-
 iam Wa-
 rino.

tatum scrutatores mecum censebunt in toto codice nostro esse memoratu dignif-
 simam, non erit scopo inconueniens, quædam ex antiquitatum monumentis de
 eadem villa in medium proferre. *Comites palatino, Sommerschenburgico*, eam
 accepisse ab abbata Corbeienfi, indicandum et demonstrandum est in *Clientela*
Corbetensi. Ipsi Comites quatuor mansos, ad eandem villam sitos, procul dubio
 tradiderunt basilicæ B. marie virginis, intra Hildesheimium obuiæ, quos circa
 annum 1170 Amelungus, abbas *Riddagesbusanus*, permutationis titulo a cano-
 nicis modo dictæ ecclesiæ, redditis aliis quatuor mansis in *Socege* (fortassis Solſche
 in præfectura Peina in Hildes. episcopatu) recepit. Id literæ testantur, in *Chro-
 nico Riddagesbusano* obuiæ Tom. III. S. R. G. Meibomii p. 413. seq. *Henricus Leo*
 eandem villam appellat anno 1190 *Uffenleue*, addens, septem mansos et dimi-
 dium in eadem villa fuisse partem hereditatis suæ, qui vero in beneficium fue-
 rint traditi aduocato Luitdolfo eiusque filiis, Balduino et Luitolfo. Docet autem
 quoque idem præterea, tres mansos et dimidium in villa eadem fuisse propriam
 hereditatem eiusdem aduocati. Illos vero septem mansos et dimidium *Henricus*
Leo permutatione transtulit in Bertramum abbatem *Riddagesbusanum*, receptis
 ab abbate mansis aliquot in *Huunsleue*, *Winnigſtede* et *Bentorp*, quos iterum in
 beneficium dedit memorato aduocato Luitdolfo. Hic aduocatus porro traditis
 ante dicto abbati tribus mansis et dimidio, in eadem villa *Uffenleue* sitis lege
 commutationis recepit ab abbate mansum et dimidium in *Wobike* positum, et duos
 mansos atque dimidium in *Dalebem*, testantibus litteris in *Chronico cit.* l. c. p.
 414. Possedit autem adhuc quinque alios mansos in eadem villa *Uffenleua*
 illius prædicti aduocati filios, quos ipsi anno 1196 vendiderunt eidem monaste-
 rio *Riddagshulano*, pateſcit e litteris sequentibus, quas e MS^{to} addimus:

C In nomine sc̄e et indiuidue trinitatis. *Henricus* dñi gr̄a dux Saxonie
 et palatinus comes reni constare uolumus uniuersitati fidelium, quod
Balduin et *Ludolfus* ministeriales nri aduocati de Brunſuic cum per-
 missione nra et uoluntate et consensu heredum suorum quinq. man-
 sos in *offenleue* et cum omni utilitate in pratib. pascuis et siluis uendi-
 derunt fratrib. in *riddagesbusen* pro sexaginta marcis. ut autem hui.
 uenditionis contract. rat. et inconuulsus in perpetuum perseueret in
 testimonium et robur firmitatis pntem paginam sigilli nri impressione
 communiuim. et idoneorum testium subscriptione roborauim. Testes
 autem hui. sunt *lordan dapifer*. *Friheric marscalc.* *Balduin* de
Blankenborg et anno frater ei. *Basili* de *Osterode*. *Olric* de *Borme-
 re*. *Ecbert* de *Scoderſtede*. *Eilard* de *Oberge*. *Ernestus* de *Algestorp*.
 Data per manum Alberti scriptoris anno ab incarnatione dñi
 M. C. XCVI. indiēt. XIII.

Ex his omnibus efficitur, acquisiuisse *Riddagesbusanum* monasterium, prope
 Brunſuic situm, in villa *Offleben* pedetentum XVI mansos. Tenuit autem in
 eadem villa *Offenleue* quoque monasterium *B. Marie in Valle* situm, vulgo di-
 ctum *Mariental*, IV mansos, id quod apparet ex litteris *Wichmanni* archiepiscopi
 Magdeburgensis ad annum 1191, quas Polycarpus Leyserus in *Obseruatis diplo-
 matico-historicis de Lantinc, iure Germanorum honorario* §. 2. publici iuris fecit,
 e quibus discimus, *Albertum, palatinum comitem*, ecclesiæ in Valle B. marie tra-
 didisse quatuor mansos, ad *Offenleue* sitos. Cum vero post hæc prædium mona-
 sterii *Riddageshusani*, in *Offleben* obuiæ, in contumeliam Brunſuicensium ducum
Otonis Magni et *Ernesti*, ab eorum hostibus exustum, damnunquæ acceptum
 esset non leue, optimi principes, religioſorum hominum fautores, damnun re-
 farſerunt bonis in *Riddageshusano* anno 1335 collatis, teste *Chronico Riddag-
 busano Tom. III. Meibomii* p. 370.

(V) Qualis fuerit ista hereditas, quæ tot hominibus iure hereditario obtingere po-
 tuit, iam nobis est inquirendum. Ex heredibus siquid colligere licet ad ex-
 quirendum possessorem illorum bonorum, quæ ad ipsos hereditatis lege transire
 De here-
 ditare
 ducis Or-
 falorum
 P^o Hessi.

Ab anno 826 usque 853 imperante Hludouico et

(W) uualdbertus (X) et frater eius thiadric (Y) folcric (Z) cfulf

poterant, possessor sane vir quidam illustrissimus fuerit oportet. Infra enim ostendemus, heredes illos fuisse nobilissimos Saxoniae nostrae dominos, quos hodie appellamus electores, duces, principes ac comites. Lucem nonnullam huic obscurae rei infundunt verba §. 108. Hoc enim loco ea hereditas adpellatur *hereditas Adalrici*. Vnde euentissime patere censemus, eam fuisse hereditatem *Esiconis comitis*, qui in *Annalibus Rerum Francorum* appellatur *dux Ostfalarum Hessi*. Illius iam supra saepius mentionem iniecit, atque, in primis §. 23. not. (N), ex *Vita S. Luitbergis* ostendimus, cum, unico filio intra florem adolescentiae defuncto, se consecrasset canobio Fuldeni ibidemque obiisset, hereditate inter filias distributa. Fuisse autem eundem *Adalricum ducem Ostfalarum Hessi*, *Esiconem* seu *Afig*, ex autographo diplomate Karoli Magni, quod in tabulario Corbeienfi existat, patet, quod infra in lucem producemus. Cum enim illi imperator partem siluae Buchoniae quamdam donaret, Karolus cum appellat *Afig*, addiditque, eundem quoque fuisse *Adalricum* nominatum, eius vero patri nomen fuisse *Hiddi*. Haec autem noua detectio multas aperit illustratque historicas veritates. Primum enim ex eo apparet, nomina propria *Afig*, *Esic*, *Haffi* et *Hessi*, contracta esse ex *Adalrico*, quae obseruatio ad multas genealogicas veritates reludendas facit. Addemus plura. Si eruditi de loco habitationis *ducis Ostfalarum Hessi* inuicem digladiantur, illi maiore cum veritatis specie pugnant, qui afferunt, eundem fuisse castrum *Affeburg*, haud procul ab vrbe Wolterbuttela, quam qui, eundem fuisse castrum *Hesseburg* in Mansfeldico comitatu, perhibent. Tandem ex hoc ipso momento erit perspicuum, familiam Ecbertinam seu Luidolfinam, Widikindeam, Billinganam et multas alias familias, cum hoc duce *Adalrico* seu *Hessi* cognatione fuisse coniunctas, quod quidem hucusque fuit satis obscurum. Denique momento ex eodem discimus, omnes heredes *ducis Ostfalarum Hessi* vno ore consensisse in aliquam hereditatis partem, quae, mortuo *Adalrico*, ad quempiam iure peruenerat, si tradenda foret ea monasterio Corbeienfi. Definire haud ausim, vtrum, ut gratificarentur consanguineo suo abbati *Warino*, an, ut ita Deo eiusque sanctis pro obtenta hereditate, mortua *Esiconis* vxore, gratias habere voluerint, id fecisse sint existimandi.

De Cobbone, fratre Warini abbatis Corb. (W) *Cobbo*, frater Warini abbatis et ducis Luidolfi, inter traditores primum locum tenet. Priores partes habere potuit ipse ex gratia fratris sui Warini. Sed id non est probabile. Filiam quandam *Esiconis* eum in matrimonio habuisse, est probabilius. Nec minus, fuisse *Esiconi* plures tribus filias, quarum vna nupsit comiti Unwano, ex *Vita S. Liubirgis* apparet. Contraxisse autem *Cobbonem* matrimonium, (licet haecenus ignorem vxoris stirpem) ex filio cognomini, quem genuit, apparet.

De Waldberto. (X) *Waldbertus* sine vilo dubio est nepos Widekindi Magni, qui cum idem ius in hereditatem *Adalrici* habuerit, ipse citra controuersiam consanguineus et Cobbonis et Adalrici fuit, siue haec consanguinitas ex vxore Widekindi Magni, quae filia Hiddi patris *Esiconis* esse potuit, siue ex alio matrimonio proflexerit.

De Thiadrico fratre Waldberti. (Y) *Thiadricus* frater Waldberti et nepos Widekindi haecenus fuit ignotus. Si igitur vir acerrimi iudicii, et totius Germaniae nostrae decus, G. G. L. B. de Leibnitz ex *Widikindi* M. abnepote Theodorico collegit, ipsius Widekindi patrem fuisse quandam *Theodoricum*, qui anno 743 se Francis submisit; nos probabilius ex Widekindi nepote, quam ex eius abnepote, illud coniectamus; et illam Leibnitzii coniecturam confirmamus. Est igitur *Warnekinus* ille, quem recentiores quidam *Widekindi* Magni patrem statuunt, eiusque progenitores vsque ad arcam Noe perducunt. Est is in densas tenebrarum siluas, in quibus subinde latrones et bestia rapax et mortifera herba delitent, vbi labyrinthi viaeque apparent, quae sine exitu per errorem inextricabilem intermoriuntur, et vbi terribiles audiuntur vlulatus.

De Folcrico. (Z) Quis fuerit *Folcric*, nos ignorare fateamur. Diuitem eum Adelingum fuisse, ex hereditate, quam adit, colligi poterit. Cum enim ex ea appareat, illum coheredem fuisse Cobbonis, filii ducis Ecberti, nemo non videt, potentem eum quoque dominum in nostra Saxoniam suo tempore exstitisse. Si *Folcric* idem esset, qui

esulf (*) horid (**) bernharduf (a) uuicharduf (b) heriber-
guber-
tuf nante
Corbe-
iam Wa-
rino.

qui *Folchardus* et *Folcher*, facile eius genus inuenire atque euoluere possemus. Cum enim supra §. 65. *Folcher* frater Weringeri seu Beringeri, qui in pago Hartego quædam donauit, cuiusque nomen in genealogia principum Anhaltinorum illustre est, appelletur, infra vero §. 130. affirmetur, *Folchardum* quendam fuisse filium *Deddi* et *Albe*; *Deddi* ipsius ducis Ostfalarum Hessi frater, et sic *Folcher* ducis Hessi nepos ex fratre esse potuisset. Connexio generis vero omnium fuisset, coniectura salua, hæc potissimum :

- (*) De *Efulfo* nihil certi vel verisimile definiri potest. Quamuis enim supra §. 9. De *Efulfo* quidam sita in villa falohus in pago Nithega bona quædam abbatiæ nostræ tradiderit, et *Afulfus* quidam l. c. inter testes reperitur, qui filius et nonster *Efulfus* pater esse posset, itemque *Efulfus* quidam occurat §§. 100. 108. 136. 144. 149. 160. 161. 166. 174. 176. 197. 203. 230 et 240. in quibus eius consanguinei monasterium nostrum muneribus suis ornarunt, inter testes, nil tamen, quod probabile sit, inde elici poterit. Fratrem natu maiorem *Wibardi*, qui in pago Suilbergi seu comitatu Dasselienfi nonnihil donauit, illum fuisse, coniectura auguramur.
- (**) *Horidum* inter testes deprehendimus §. 93. 97. 117. 146 et 149. et tam ex donis, De *Horidum* quam ex traditoribus l. c. patet, *Horidum* illum consideratum ibidem esse, tandem quam consanguineum. Infra §. 166. illum deprehendimus tanquam dominum, qui in pago Sturmidi seu in episcopatu Verdenfi bona possederit. Contiguum fuisse hunc pagum pago Enterigawi, sito intra comitatum Hoianum, et locorum situs, et villar, ad vtrumque pagum referendæ, suadent. Fortasse ergo *Horid* filius fuit *Wicmodæ*, quæ supra §. 61. in pago Enterigawi bona quædam abbatiæ nostræ tradiderat. Quæ *Wicmod* filia fuit ducis Ostfalarum Hessi.
- (a) *Bernhardus* sine vilo dubio est filius *Unwani* et ducis Ostfalarum Hessi nepos, de De Bernquo iam supra egimus §. 18. 20. 27. 28. 29 et 36. Amisisse hunc *Bernhardum*, hardo. iuuenilibus annis adhuc vigentem, patrem suum *Unwanum*, ex *Vita S. Liutbivigis* apparet. Auctor enim illius vitæ refert, *Gislam* filiam Hessi post obitum viri sui *Unwani* per aliquot annos in viduitate sua religiosam duxisse vitam, et imperante Ludouico pio, vitam in pace finiuisse, et honorifice sepultam esse. Quod si autem Ludouicus imperator anno 840 e vita deceffit, vti approbant diploma nostra, nemo dubitare poterit, *Gislam* ante annum 840 vitæ lumen deseruisse. Hisce concordant accurate hæc traditiones. Ex dictis igitur videmus, patrem *Bernhardi* nostri iam antea animam suam creatori reddidisse, et ideo eius mentionem has traditiones, cum de hereditate Esiconis loquuntur, iniicere non potuisse.
- (b) *Wichardi* sæpius meminerunt traditiones. Cum enim §. 20. *Bernhardus* in pago De *Wic Norththuringi* bona quædam traderet, testis erat *Wichardus* quidam, qui etiam chardo. §. 83. 94. 131. et 158. reperitur inter testes. In comitatu Dasselienfi eundem bona possedisse, ex §. 203. discimus. In eo enim *Wichardus* in pago Suilbergi in villa

Ab anno 826 usque 853 imperante Hludowico et
 tuf (†) hildibertuf (c) redbolduf edo hathugrim echarduf (d) berndag (e)
 thane-
 villa Dasila tradidit, quidquid habuit. Ipse fortassis frater fuit *Thiadbardi*, de
 quo vide not. (l), huius §.

De Heriberto. (†) Quis fuerit *Heribertus*, incertum est. Supra quidem §§. 3. 8. 9. et 36. quidam huius nominis inter testes occurrit. Sed nihil inde conici poterit. In cælo eius nomen sit inscriptum! in annalibus ipse id inscribi noluit, quia nihil dedit.

De Hildiberto. (c) De *Hildiberto* vide not. (n)

De Redboldo, Edone, Hathugrimo. (d) De *Redboldo*, *Edone* et *Hathugrimo*, nihil habemus, quod commentemur. De *Echardo* autem perhibere possumus, illum fuisse patrem *Gumberti* comitis, avum comitis *Eccardi*, proavum *Guntheri* marchionis Misnensis, et abavum *Eccardi* marchionis Misnensis, anno 1002. 2. kal. martii a Sigefrido comite in loco, qui dicitur Polithi, occisi; ipse autem *Echardus* huius familiae fator mortuus est anno 871.

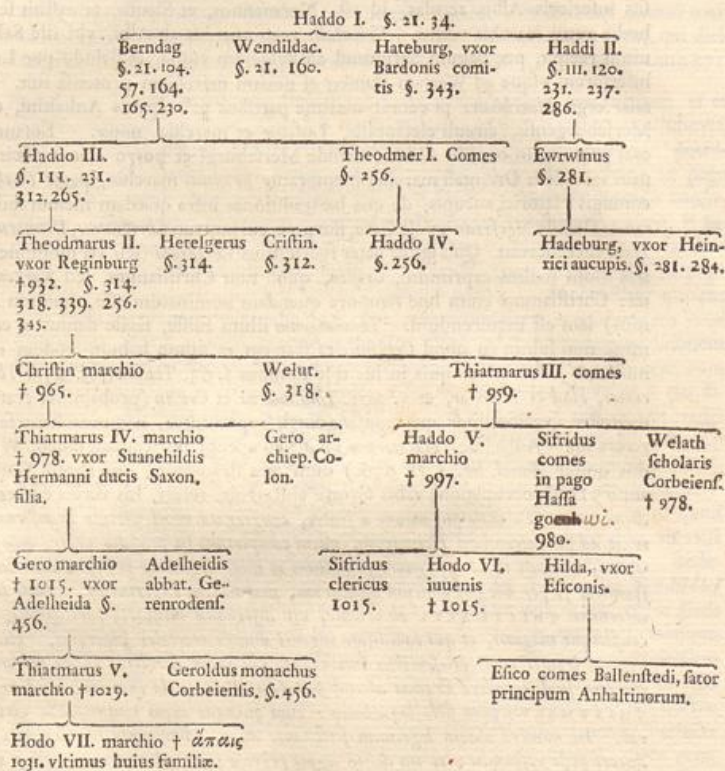
De Origine marchionum Orientalium. (e) *Berndag* et *Wendildac* sub not. (m) supra §. 21 filii *Haddonis* nominantur, et ex donis ceterisque, quæ de illis in his traditionibus commemorantur, conclusimus, eos referendos esse ad stemma ducis *Ecberti*. Iam sæpius indicavimus, potentissimum possessorem castri Brunonisburgi amplissima prædia habuisse in pago Auga, et in pagis contiguis Nethga, Tilithi et Hessi. Idem ex dicendis confirmatur. Quod ergo ad patrem *Berndagi* et *Wendildaci* *Haddonem* attinet, is supra §. 21. in pago Auga in villa *Stalo* duas partes vnus mansi donat ecclesiæ Corbeienfi. Inter testes repertus et obuius ille, cum *Rieger* quidam §. 34. in pago contiguo Logne bona quædam traderet abbatiæ nostræ. Probabiliter quoque eius filius fuit *Haddi*, qui, testante §. 111, non consenserat in traditionem villæ *Uffenleua*, hinc l. c. manu et voce consentit. *Had*, qui l. c. eandem traditionem etiam approbat, ad hanc familiam quoque pertinere videtur, quia testis erat, cum in villa *Thurislon* in pago Hessi *Wulhardus* mansum donaret, vt ex §. 60. dicimus. Fortassis autem iste *Had* filius fuit *Berndagi*, qui §. 164. et 165. testis erat, cum in pagis Auga et Nethga quædam traderentur. Plura de hoc *Berndago* non inuenimus, præterquam quod inter testes reperitur, cum in villa *Hrodberthshusen* ab Abbone eius consanguineo quædam donaret, vt vidimus §. 230. De *Wendildaco* etiam non habemus, quæ addere possumus, excepto quod videatur esse *Wildag*, qui inter testes refertur, cum §. 160. in pago Auga in villa *Holtesmyne*, quæ haud procul a villa *Stalo* abest, quædam tradita sunt. Redendum ergo est nobis ad *Haddium*, quem fuisse fratrem *Berndagi* et *Wendildaci* statuimus, quique in pago *Wikanauelde* §. 120. quædam donat, vbi etiam *Hodo* quidam inter testes reperitur, et de quo §. 231. firmum et græue testimonium deprehendimus, quo docemur, eum ad familiam *Ecbertinam* citra controuersiam referendum esse. Ibi enim *Folclog*, *Beuonis* vxor, in pago *Mersthem* in villa *Foanreder* ex consensu propinquorum suorum hereditatem suam abbatiæ nostræ tradidit. *Beuo* iste, vt infra demonstrabimus, erat abbas Corbeienfi *Warini* et ducis *Luidolphi* frater, et capropter sine vllo dubio filius ducis *Ecberti*. Iam vero, eodem §. teste, inter propinquos istius *Beuonis* referuntur *Haddo*, *Hiddi* et *Hidda*, quorum alter est noster *Haddi*, alter vero *Had* filius *Berndagi*, de quo quominus dubitemus, omnia momenta sunt impedimento. Idem *Had* adhæc testis erat, cum eius consanguinei *Beur* et *Wigbert*, ille in villa *Mulinhusen* §. 237. hic vero in *Billurbeke* §. 256. sua munera offerrent. An vero ab eo, seu potius ab eius auo, vel, vt altius ascendamus, ab *Hiddi*, patre ducis *Ostfalarum* Hessi, villa *Haddeshus* §§. 191. et 283. nomen acceperit, non liquet. Illud certum notatuque dignum est, *Cristinum* quendam, testante §. 312. circa finem seculi IX pro *Hiddone* dedisse in pago *Patherga* in villa *Balhornen*, quidquid habuit. Id quod sine vllo dubio ex bonis auitis et paternis illi proprium erat in istis regionibus. Ex consanguineis eius quidam *Hiddi* secundum §. 349. pro *Aluored* et pro vxore sua *Eruli* in *Sualdeshus* vnam familiam dedit. In hac ipsa etiam villa *Thiatmarus* pro fratre *Hetelgero* vnam donarat familiam, testante §. 314. Ex quo quis non incommode conicere potest, istum *Thiatmarum* consanguineum fuisse et *Cristini* et *Hiddonis*, inprimis cum, testante §. 390, quidam *Haddi* pro filio suo *Hadda* in *Biaranhus* abbatiæ nostræ 70 iugera et vnum iurnalem

nalem tradiderit. Quodsi igitur inter benefactores ecclesie Corbeiensis deprehendimus *Cristinum* et *Haddonem marchiones*, veram originem marchionum quorundam *orientalium* nos hic primum inuenisse omnino arbitramur. Vbi hi *marchiones* suas habuerint sedes, non est, quod anxie inquireamus. Doctis enim iam dudum illud innotuit. Ideo illud ipsum transcribendo superfedere possumus. Quo minus autem oratio nostra, quæ lumen rebus adhibere debet, obscuritatem afferat, pronuntiamus, ex hisce traditionibus fieri palam, Saxoniam nostram etiam tempore imperatorum Carolingidarum in suas marchias seu limites fuisse diuisam; eas vero postea ab Heinrico aucupe melius esse ordinatas. In primis autem erant geminæ *marchia*, *septentrionalis* scilicet atque *orientalis*, quibus *Misnensis* postea, exstructa Misnia vrbe, accessit. *Misnensis* *marchia* erecta est aduersus Slauos Mileenos. Habebant Misnenses marchiones sub sua ditione maiorem Lusatia superioris partem. *Septentrionalis* *marchia* instituta est aduersus inferioris Albis accolæ, id est, Normannos, et Slauos, et exstitit fere, vbi hodie vetus *marchia* visitur. *Orientalis* vero *marchia* ab Albi, vbi ille Salam fluuium recipit, per pagum Serimund ad Belgeram vsque, et deinde per Lusatiam inferiorem vsque ad Wartam flumen et nouam marchiam protensa fuit. *Orientalis* ergo *Marchiones* præerant maxime partibus principatus Anhaltini, ducatus Merseburgensis, circuli electoralis, Lusatia et marchia nouæ. Eorum sedes erat primum in oppido Alsteto, deinde Merseburgi et porro aliis in locis. Primum in eadem Orientali marchia memoratur *Erwinus* marchio, pater *Hatheburge* coniugis Heinrici aucupis, de qua hæ traditiones infra quædam memorabilia afferunt. Deinde *Sigefridus*, post *Gero*, floruerit, cui mortuo *Christianus*, *Ditmarus* atque *Hode* successerunt. Quis igitur pater fuerit istius *Christiani* (seu, vt monumenta nostra illum melius expriment, *Cristin*, quod non Christianum, sed *Karsen* denotat: Christianum enim hoc tempore quendam nominatum esse, nondum inuenimus) iam est inquirendum. *Thiadmarum* illum fuisse, facile damus et concedimus, non solum eo quod *Cristinus* et fratrem et filium habuit, eodem nomine insignitos, sed etiam quia in his traditionibus §. 63. *Tiadmer*, §. 256. *Theodmer comes*, *Had* et *Teodmer*, et §. 301. *Thiadmarus* et *Cristin* (probabiliter fratres) inter testes, verisimiliter qua consanguinei, reperiuntur, itaque ad hanc familiam referendi. Adhæsisse *Thiadmarum* Heinrico aucupi suo consanguineo, Witichindus noster *Annal. lib. I. (f. 636.)* dum eius strategema, quo regem Conradum anno 915 ab occupatione vrbis Gronæ absterruit, refert, his verbis enarrat: *Audiens autem rex male pugnatum a fratre, congregata omni virtute Francorum, perrexit ad perquirendum Heinricum, quem compertum in presidio vrbis, que dicitur Grona, tenuit illud oppugnare presidium et missa legatione pro spontanea deditioe, spondet, se per hoc sibi amicum affuturum, non hostem experturum. Huic legationi interuenit THIATMARVS ab oriente, vir disciplina militaris peritissimus, variis consilioque magnus, et qui calliditate ingenii multos mortales superaret. Hic superueniens legatis regis presentibus interrogat, vbi vellet exercitus castra metari. At ille iam suasus cedere Francis accepit fiduciam, audiens de exercitu, credens ita esse. THIATMARVS vero sicte loquebatur: cum quinque enim tantummodo viris venerat. De numero autem legionum sciscitante duce, ad triginta fere legiones se producere posse respondit: et ita delusi legati regressi sunt ad regem. Vicit vero eps THIATMARVS calliditate sua, quos ipse dux ferro vincere non potuit Heinricus. Et hic est *Thiadmarus*, quem significant traditiones nostræ §. 318. vbi ei filium adscribunt, nomine *Welut* insignitum, quod ideo certum est, quia alius *Welath*, *Thiadmari* comitis filius, testantibus *Annalibus Corbeiens.* MSCis anno 978, in modum scholaris Corbeiensis mortuus est, qui neque *Thiadmarus II.* neque *Thiadmari II.* filius fuisse videtur, eo quod chronologia repugnat. Quapropter etiam de eo sermonem esse, §. 339, omnino credimus, vbi ille eiusque coniux *Reinburg* situs in pago Tilithi 40 mansos (attende, queso, ad largissimam donationem, quæ non nisi ab homine et nobilissimo et ditissimo proficisci potuit) monasterio nostro tradiderunt, merito ergo illum Witichindus noster l. c. vt vidimus, summis laudibus extulit. Plura de eius posteris addere superuacaneum duximus, siquidem ea in Io. Ge. Eccardi *Historia Genealogica* f. 116. seqq. legi possunt, quæ memoratu sunt digna. Nemini autem hoc molestiam afferet, quod ibi hi marchiones *Hodones* nominentur: vnum enim idemque nomen est *Haddo* et *Hodo*, vt ex supra dictis apparet. Nullum enim marchionem *Haddonem* (vti is in nostris Corbeiensibus appellatur) scimus exstitisse præter *Hodonem*, marchionem*

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

thanebert hatubert (f) hemmid (††) hrotharduf (†††) adalhar-
dus

orientalem, qui, vti demonstrauius, in pago Auga, in quo erat Corbeia no-
stra, cum imperatore Ottone Magno æqualem originem habuit. Ideo a Dirma-
ro episcopo Merseburgensi Lib. II. illi epitheton *venerabilis* marchionis datum
est, quo titulo salutabantur eo tempore inprimis comites, regi vel imperatori
cognitione coniuncti, vti ex diplomatibus, si opus foret, comprobare possumus.
Tandem vero vt omnia, hæcenus de origine horum marchionum prolata, vno
obutu perlustrare possis, genealogiam eorundem, breui tabula expressam, re-
præsentabimus, addito monito, in allegatis §§. nos plura de illis dixisse, et in
supra relatis demonstraui. Vt ergo ipsos §§. euoluas, rogamus.

De Thaneberto et Hatuberto.

(f) De Thaneberto et Hatuberto statui nihil certi potest. Licet enim supra testis sit §. 4. quidam *Hadebertus*, cum in pago Hardego, *Habert* §. 16. cum in pago Laingo, *Harward* §. 32. cum in pago Huuetigo, *Hobert* §. 75. cum in pago Hardego, *Adbert* §. 128. cum in Duthungen, *Habert* §. 150. cum in pago Nethga, etiam *Hadubert* §. 168. cum eodem in pago Nethga quadam donarentur, atque *Hatubert* ipse §. 275. in Bernkaldeshus quadam tradiderit, nil tamen inde elicere possumus, licet §. 111. quidam præterea *Hathubert* partem suæ hereditatis in Uffenleua sitæ donauerit. Fortassis *Hatubertus* hic fuit nepos ex fratre nostri *Hatuberti*, vel eius filius.

De Hemmido.

(††) *Hemmid* in his traditionibus alias non occurrit. An inter progenitores nobilium de Elscherde ipse est referendus? ipse an fundator villæ Hemedesdore prope Hildesiam sitæ est statuendus?

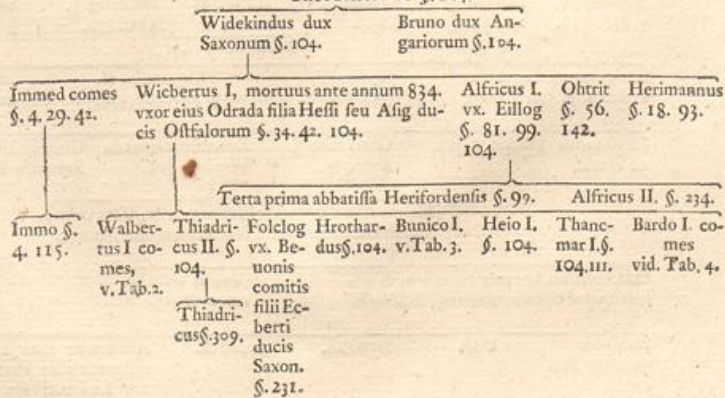
De Hrothardo et familia Widikindi M.

(†††) *Hrothardum* ad *Widikindi M.* stemma esse referendum, ita quidem demonstrari non potest, vt de eo nullum dubium remaneat. Probabilissimum tamen videtur

tur, propter ea inprimis, quæ in sequenti tractatione dicturi sumus. *Widekindi* Magni posteros in pagis Leri, Merstem, Gudinge, Guetigo, Nethga et Itergowe amplissima possedisse prædia, in dubium vocari non potest. Eæ ipsæ, quas damus, traditiones passim id approbant. Ut ergo ostendamus, quonam gauisus sit *Hrothardus* noster cognationis vinculo cum familia *Widekindæ*, quoddam genealogicum schema haud vnum proponemus, quod infra planum facturi sumus. Cum autem in eo, atque in sequentibus tabulis genealogicis multa deprehenderis noua, omnino monemus primo, quædam in illis niti quidem tantum coniecturis nostris, pleraque vero et quidem præcipua non esse coniecturas. Speramus itaque, neminem fore tam iniustum et absurdum, ut, cum coniecturæ nostræ ipsi minus placeant, cum cane simul et lorum sit profufurus. Originem serenissimorum principum *Waldecensium* a *Widekindo* Magno, comitum *Nortbeimensium* a *Wichardo*; comitum *Brunsvicensium* a *Brunone* duce, familie *Billingane* ab *Amalungo* comite, atque *Anbaltinorum* principum ab *Abbone optimo* solide deduci, arbitramur, paratique sumus ad vindicandam eam contra quemcunque. Ceteras vero opiniones nostras, plane esse veri dissimiles, negamus. Atque, id lectores facile concessuros esse, confidimus, quippe qui considerabunt et debebunt meminisse, 1) temporibus antiquissimis patres filiis suis nomina dedisse a suis, vel a patrum, auorum ac proauorum nominibus petita: 2) nullos, nisi veros nobiles, quos *Adelings* vocamus, tempore Carolingidarum Cæsarium prædia hereditaria mansosque *huobis ingenuilibus* multo numerosiores, possedisse eaque tradere potuisse, 3) liberos et nepotes ordinariæ fuisse heredes bonorum suorum parentum, auorum, ac proauorum, 4) illi argumentationi inesse vim probandi, qua, non repugnante chronologia, asseritur, *Luidolfum* comitem e. g. fuisse filium *Hiddonis* et nepotem *Luidolfi* ducis, quia comes *Luidolfus* tradidit in eodem prædio, siue maiori siue minori, quædam bona, in quo *Luidolfus* dux bona quædam largitus erat: probabile enim est *Hiddonem* filio suo nomen indidisse, a patre suo petitem, et *Luidolfum* comitem prædia aui sui iure hereditatis accepisse, et 5) eandem ratiocinationem firmiori niti talo, quam eam, qua putatur *Luidolfus Brunonis*, siquidem *Luidolfus* comitatum suum habuit in eodem pago, in quo *Bruno* eundem habuerat. Pagis enim comites dabant imperatores tam Carolingidæ quam Saxonici secundum suum arbitrium liberrimum, licet merita patris in filio haud inepto solerent publice ab Imperatoribus cohonestari.

TAB I.

Theodoricus I. §. 104.

Ab anno
826 usque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

TAB. II.

Walbertus I comes, vxor
Alsburg. §. 95. 104.

Wiebertus II. primogenitus Walberti 872. episcopus Ver- denfis 892. 908. §. 111. 125.		Geroldus filius Geroldi et Alsburg, auus Sifridi co- mitis §. 95. 112. 163. 167. 175. 228.		Reginbern I comes vx. Ma- thildis, facta vidua abbatissa Herifordensis §. 229.		
Theodoricus III. vxor Reinilda §. 229.		Widekindus II. §. 229.		Reginbern comes §. 229.		Immed comes 940. §. 229. v. Tab. 5.
		Gifelbertus dux Loth.		Wibertus.		Lambertus. Raginerus.
Rupertus Archie- piscopus Treu- rensis. 945. 953.	Ansfridus comes.	Mathildis regina v- xor Hein- rici auc. 936. † 2. 968.	Amalrada vx. comi- tis Euer- hardi † 966.	Fritheruna vx. Bruno- nis.	Bia vxor comitis Wig- manni.	Theodori- cus IV.
Meinwercus comes † 953.	Theodoricus N. filius, episcopus Merensis † 983.	Frideruna abbatiss. Kemnad. 1004.		Imma vxor Her- manni.	Ansfridus comes vx. Herefunt. facta vi- duo episcopus Tra- iectensis † 1010.	
N. filia vxor Im- madi comitis.		Euerhardus n. 901. † 979.			Benedicta abbatissa Tornensis.	

TAB. III.

Bunico I. §. 104. † 839.
vxor Addila.

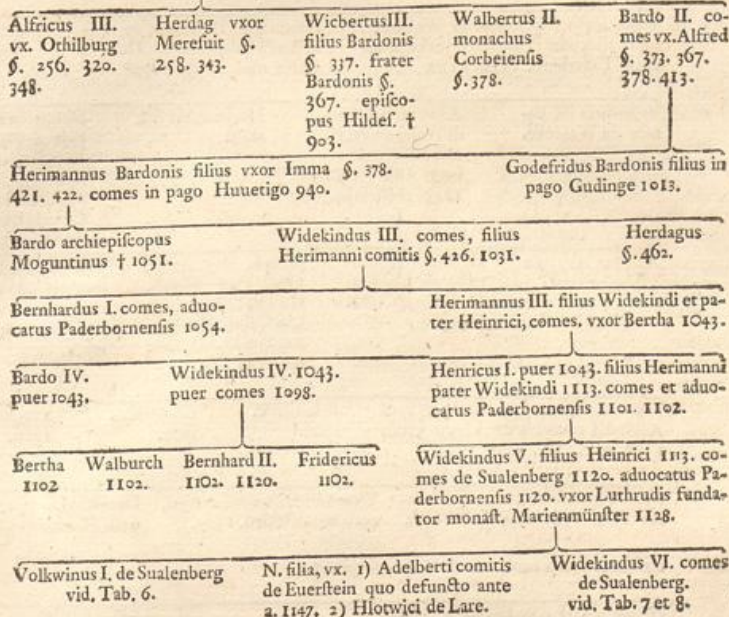
Bunicho II. iam † 839.	Ricdac §. 208. 210. 224. 176.	Folchmarus iam † 839.	Hemme iam † 839.	Bertildis iam † 839.
Folker §. 153.	Heio II. §. 153.	Benneke III. §. 208. 210. 211.	Helmdagus §. 211. 223.	
Benneke IV. §. 224. 229. 231. 251. 258. 260.		Ricdag §. 236.		
Alfricus IV. §. 288. 336.	Folcred §. 293. 336.	Rothard §. 293.	Ico §. 245. Radulfus §. 245.	Helmdag §. 331. 332.
Retharius episcopus Pa- derborn. §. 430. † 1009.	Bunico V. 970. §. 407.	Thangmarus II. §. 401. 407. 436.	Maginhar- dus §. 435.	
Hermannus Folcred §. 414. de Werla.	Gherfridus §. 426. 408.	Redulfus, comes de Werla §. 401.	Gisla de Werla vx. Brunonis Brunfuc.	
Hermannus comes, vx. Richenza, quæ, facta vidua, nupsit Ottoni comiti in Northeim et duci Bauariæ.				
Oda, filiastra Ottonis comitis in Nor- heim, vxor Udonis marchionis Stadenfis.	Heinricus vid. Dit- marus f. 425.			
Heinricus marchio Sta- denfis.	Udo.	Sigfridus.	Rudolfus.	Adelheidis vxor 1) Fride- rici comitis de Putelendorf 2) Ludouici senioris de Thuringia, fatoris Land- grauiorum Thuringiæ.

TAB. IV.

TAB. IV.

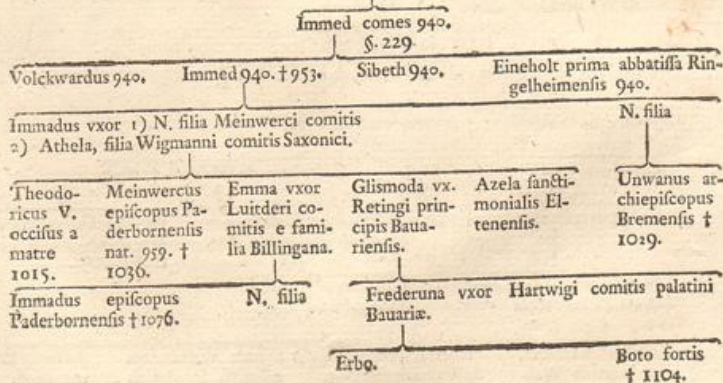
Bardo I. comes vx. Hateburg §. 116. 125. 104. 126.
129. 149. 158. 169. 200. 216. 231. 245. 256. 320.

guber-
nante
Corbe-
iam. W2-
rino

TAB. V.

Reginbern I. comes, vxor Mathildis, facta
vidua abbatissa Herifordensis §. 229.

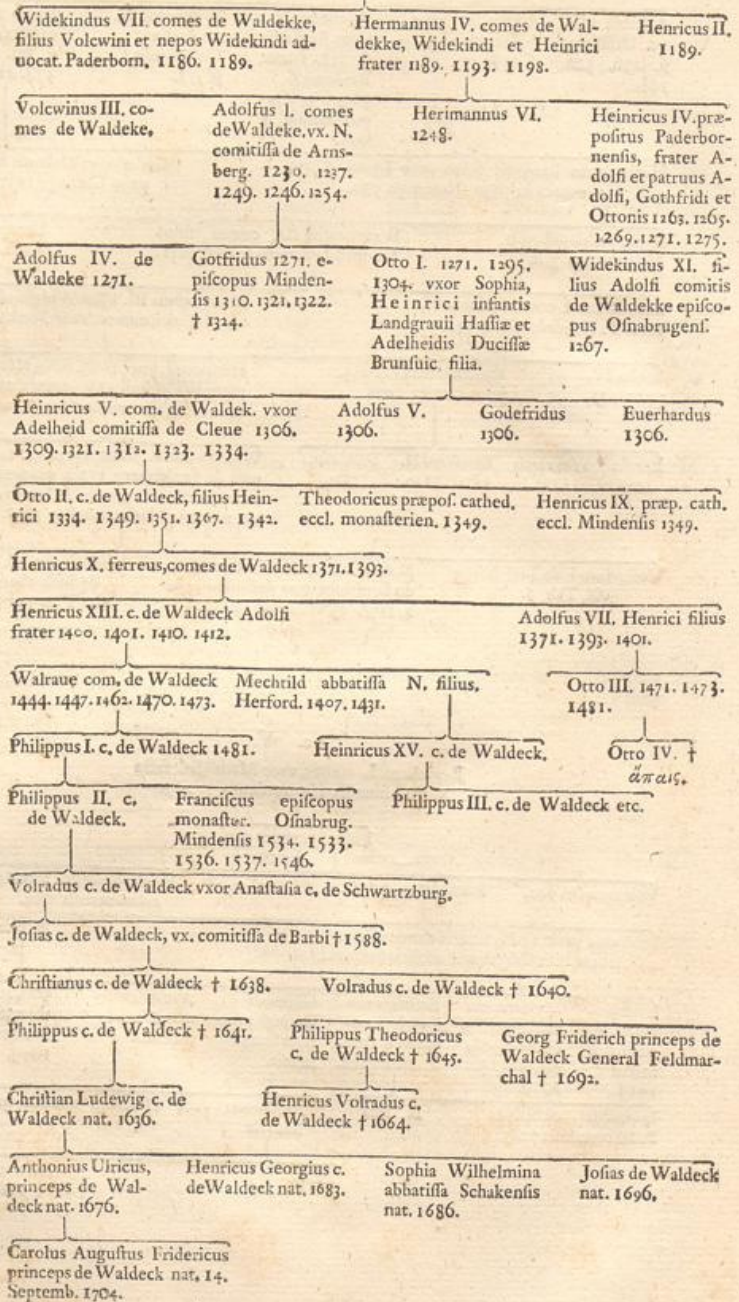

F4

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

TAB. VI.

Volkwinus I. de Sualenberg aduocat. Paderborn.
vxor Luitgard. 1137. 1146. 1175. 1177. † 1178.

TAB. VII.

T A B. VII.

Widekindus VI. comes de
Sualenberge 1149 - 1177.

guber-
nante
Corbe-
iam Wa-
rino.

Volcwinus II. de Perremunt 1183.	Widekindus VIII. vid. Tab. 8.	Herimannus V. 1185.	Heinricus III. 1185. 1198.
Godescalcus I. comes de Perremunt. vid. Tab. 8.	Fredericus comes de Peremont 1090. 1205.	Widekindus IX. comes de Sualenberg 1203.	
Bernhardus III. fratres 1239. 1244.	Widekindus X. dictus de Colrebeke 1239. 1244.	Fridericus. Colrebeke	Volcwinus IV. Adolfus III. de Sualenberg 1230. frater Adolphi, 1230. 1237. 1244. 1246.

Widekindus XIII. 1246. 1256.	Adolfus III. c. de Sualen- berg vx. eius lur- ta 1246. 1285. 1288. 1291. 1298. 1305.	Volqui- nus V. e- piscopus Min- denfis. 1277. 1279. 1280. 1281. 1282. 1284. 1285. 1288. 1289. 1290.	Alber- tus com. de Sua- lenberg vx. Jutta 1246. 1285. 1288. 1291. 1292. 1295. 1298. 1301. 1302. 1304. 1305. 1309.	Gunthe- rus præ- pos. ca- thed. Magde- burg. 1285. 1288. 1298. 1305. † 25 May.	Cuni- gunda abbatissa Val- ckenla- genfis. 1246. 1298.	Irmen- gard ab- batissa Herifi- enfis. 1298. 1305.	Mech- tild ab- batissa Molen- hec. 1285. 1305.
------------------------------------	--	---	---	--	---	--	--

Henri- cus VII c. de canon- icus Hil- deshei- menf. vx. A- del- heid de Hom- borg 1295. 1300. 1321. 1322.	Gun- therus c. de Sua- len- berg vx. A- del- heid de Hom- borg 1295. 1300. 1321. 1322.	Sophia 1295. 1298. 1305. 1309.	Jutta 1295. 1298. 1305. 1295. 1298.	Co- gund 1295. 1298.	Gunthe- rus epi- scopus Pader- bornenf. 1305. 1309.	Lutgard vx. Her- manni com. de Pere- mont 1295. 1298. 1308.	Henri- cus VIII com. de Swalen- berg vx. Elifa- beth. 1298. 1302. 1304. 1305. 1309. 1324. 1329. 1345.	Alber- tus 1298. 1305. 1309.	Jotta 1295. 1298.
--	---	--	--	-------------------------------	---	---	---	---------------------------------------	-------------------------

Adolfus VI. 1322.	Bor- chard vx. A- gnes 1324. 1342. A- gnes vidua Retberg 1350.	Henricus XII. com. de Swa- lenberg, vlti- mus comitum de Sualen- berg, vxor Mechtild co- mitissa de Retberg 1324. 1345. 1350. † 1350.	Elifa- beth vx. Afwil- ni de Stein- berg. 1324.	Jutta cano- nissa Gan- ders- heim. 1324.	Mech- tild ca- nonissa Gan- ders- heim. 1324.	Wed- kind. XIV. 1324.	Lene- ke. 1324.
----------------------	--	---	---	--	---	--------------------------------	-----------------------

Jutte. 1350.

T A B. VIII.

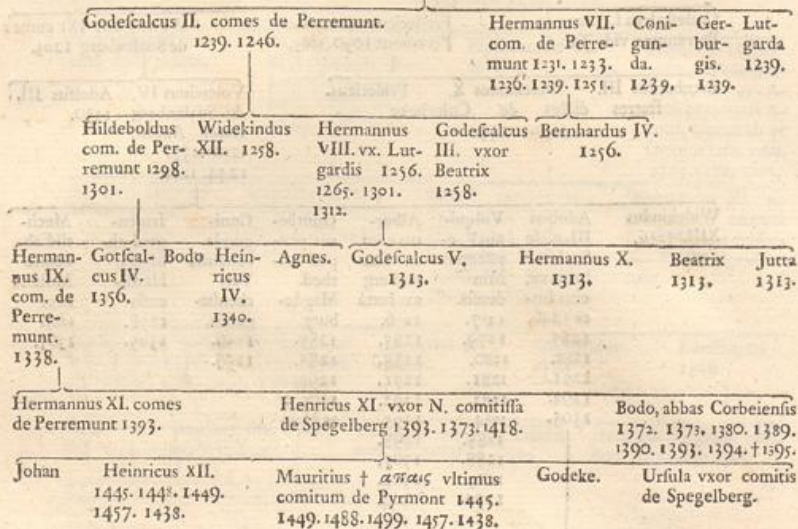
F4

Ab anno
826 usque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

TAB. VIII.

Widekindus VIII. comes de Sualenberg
1177. 1184. 1185.

Godecalcus I. comes de Perremunt. vxor
Conigunda. 1203. 1221. 1236. 1239.

Nolumus autem hic totum hoc genealogicum schema explicare, sed eam tantum partem, quæ ab *Hrothardo* capit primordium, reliquam eius partem infra planam facturi. Eundem ad stemma *Widekindi* Magni pertinuisse, et filium *Wicberti I.* fuisse, collegimus exinde, quod in hac genealogia *Rotbardus* quidam occurrit. An vero noster *Hrothardus* vnus idemque sit cum illo, qui supra inter testes reperitur, cum in pagis Logne, Hardego, Loingo, Auga et Northuringi, testantibus §§. 4. 15. 16. 26. 38. 40. 46. et 65, quædam traderentur, incertum est. In *Guddingo* pago posteros *Widekindi* Magni prædia quædam possedisse, supra diximus. Iam autem eodem in pago *Rotbardus* quidam, vii §. 7. vidimus, donauit monasterio nostro, quidquid ibi habuit. *Ben* illum, qui hoc etiam in §. 104. inter coheredes *Adalrici* reperitur, fratrem *Hrothardi* nostri appellauimus, atque asseruimus, illum eundem *Bennonem* fuisse patrem *Bunichonis*, *Riedagi*, *Folchmari*, *Hemma* et *Bertildis*. Quamuis enim illud in hisce traditionibus luculentis verbis non asseratur; ita tamen statuendum esse, omnino censemus: quia, primum testante autographo diplomate adseruato intra Archiuum Corbeiese, dato ad annum XXV imperii Hludouici, id est, 839, matrona *Addila* (en! titulum insignem, qui ei ab imperatore datus non esset, nisi *Addila* ex familia quadam illustrissima existisset) pro anima mariti sui *Bunichonis*, ac filiorum suorum *Folchmari*, *Bunichonis*, *Hemma* et *Bertildis* in villis atque oppidis *Osthouen*, *Oppenheim* et *Wachenheim*, quidquid habuit, donauit; deinde etiam nomen huius *Ben* (*Benneke* enim, *Bunicho*, *Bunico*, et *Ben* vnum idemque nomen est) in hac serie in eius filio, nepote, pronepote, et atnepote occurrit, qui probabilissime a satore huius familie communi ita sunt dicti. Idecirco autem hunc *Ben* seu *Benni* ad stemma *Widekindum* retulimus, quia *Benni* in pago *Levi* in villa *Letiloun* §. 119, quidquid habuit, largitus est. Possedisse autem filios *Widekindi Magni* amplissima prædia eodem in pago, iam supra §. 35. not. (D) demonstrauimus, et infra pluribus ostendemus. *Bennonem* hunc vnum idemque esse cum *Benone* seu *Bennucone*, qui in his traditionibus supra §. 2. 14. 15. 22.

Bennonis

liberi

- 1) Bunicho II.
- 2) Riedagus.
- 3) Folchmarus.
- 4) Hemme.
- 5) Bertildis.

34 36. 38. 45. 48. et 75. reperitur, audacter quidem pronunciare non aude-
mus; nullus is autem alius fuisse videtur, nisi Benno II, qui, testante §. 127, in
villis Billurbeke et Riudiun cum *Ricdaco*, quem idcirco eius fratrem appellau-
imus, quædam donauit. Cum porro eandem infra villam Riudiun *Folker* §. 153.
quidquid habuit, tradiderit, *Folkerum* istum pro filio huius *Bunichonis* tam diu
habere volumus, donec demonstraretur contrarium. Et quia ibidem inter testes
reperitur *Hejo*, a propatruo probabiliter ita appellatus, *Heio* iste frater *Folkeri*
nostri videtur fuisse. *Bunicho* II, testante excitato diplomate, iam anno 839 morte
peremptus erat. Idcirco traditiones nostræ §. 137. cum designare non pos-
sunt, ubi referunt, *Buniconem* quendam in villa *Upsledi* in pago Ambergo bona
quædam tradidisse. Hic *Bunico* *Bennic* seu *Bennico* §. 131. 171. et 208. filius vel
Hrothardi vel *Heionis* vel *Thangmari* fratrum *Bennonis* I. esse potuit. *Ricdacus*
fratri *Buniconi* II. superstes videtur fuisse. Cum enim eius consanguineus *Bu-*
nico in villa *Ungretun* in pago *Ahugo* secundum §. 208. bona sua donaret, *Ric-*
dagus noster inter testes adstabat, præfens etiam cum *Luidolfus* comes, testante
§. 210, quædam traderet. Huius *Ricdagi* filii fuisse videntur *Helmdag*, et *Buniko*
fratres, ita enim appellantur §. 211, inter quos *Buniko* circa hæc tempora vitam
cum morte commutasse videtur. *Helmdagus* autem adhuc vixit, cum *Edic*,
quidquid possederat, in loco *Hrodgheldesfang* traderet §. 223. Huius *Helmda-*
gi filius inter hæc videtur fuisse *Buni* §. 224. *Benno* §. 229. *Ben* §. 231. 232. *Bu-*
no §. 251. 258. et 260. Eius frater videtur fuisse *Ricdagus*, a patre ita appel-
latus §. 236. *Benekonis* huius sane filius nominatur §. 288. *Alfricus*. Atque cum
idem *Beneko* in villa *Vindaam* in pago *Huuetigo*, id est, in vico *Wenden* in co-
mitatu *Sualenbergico* quædam tradiderit, nullum relinquitur dubium, eundem *Bene-*
konem ad posteros *Widekindi* M. esse referendum, quia in eodem pago *Widekindi*
posteror multa bona possedisse et adhuc possidere constat. *Alfrici* nomen in
Genealogia *Widikindea* erat satis vsitatum *Alfricum* I. fratrem fuisse *Wiberti* I,
ex nepote *Wiberti* *Alfrico*, *Bardonis* filio, collegimus. Fuisse enim comiti *Bar-*
doni I. nepoti *Widekindi* M. filium nomine *Alfricum* II, ex §. 256. collato cum
§. 378. didicimus. Ex donis in pago *Huuetigo* sitis porro apparet, nullos alios
designatos, nisi posteros *Widekindi* Magni. *Alfricus* autem, qui excitato §. 256.
frater appellatur *Wiberti*, nullo modo *Alfricus* I. filius *Widekindi* M. et frater
Wiberti I. esse potest. Nam ex Charta quadam, quam I. G. ab *Eccard* in *Histo-*
ria Geneal. f. 19. produxit, comprobari potest, *Wibertum* I. iam anno 834 fuisse
mortuum, ideoque ipsum circa annum 880 pro fratre suo nihil dare potuisse.
Cum igitur in Charta adducta l. c. *Alfric* quidam, et in his traditionibus §. 81. et
110. *Alfricus* inter testes reperitur, qui, testante §. 142, pro anima fratris sui
Obriti, et §. 145. in pago *Nethga* quædam donauit, nullus videtur alius signifi-
catus, ac iste senior *Alfricus* I, filius potentissimi *Widekindi*. *Alfricus* III. fra-
trem habuit nomine *Folcredum*. Is enim §. 336. pro *Alfrico* nostro in pago *Iter-*
gowe in villa *Berneistorpe*, id est, *Berndorf* in principatu *Waldeccensi* in præfe-
ctura *Eisenberg*, 30. iugera donauit. Testis vero erat idem *Folcred*, cum in
pago *Itergowe* in villa *Hriethrun*, id est, *Raderen* in præfectura *Lichtenfels* in
eodem principatu *Waldeccensi* quædam traderentur §. 243. *Folcredi* autem frater
appellatur *Rotbardus* §. 293, ubi in pago *Huuetigo*, id est, in terris Comitatum
Swalenbergici et *Pyrmontani*, in villa *Holthus*, quæ vicus *Holthusen* est haud
procul ab *Acidulis* *Pyrmontanis*, quædam monasterio nostro bona largitus est.
Habuerunt hi tres fratres *Alfricus*, *Rotbardus* et *Folcred* auum nomine *Helmdag*
vsu. Quocirca, eorundem fratrem fuisse *Helmdagum*, arbitramur, qui in pa-
gis *Almunga* et *Itergowe* in villis *Swetharan* et *Haran*, id est, *Swafferen* et *Ha-*
ren intra episcopatus *Paderbornensis* terras, et in *Hiriwardeshus*, id est, *Herr-*
hausen in dynastia *Iter*, parte *Waldeccensis* principatus, 4. iurnales et 110. iu-
gera donauit, vti §§. 331. et 332. videbimus. An hi quatuor fratres sese adtrin-
xerint matrimonio, et ex vxoribus susceperint liberos, mihi id non patet. Atta-
men *Thangmarum* quendam inter heredes ducis *Ostfalorum* *Hessi* §. 111. depre-
hendimus, eundemque filium *Wiberti* I. fuisse, verisimilitudini congruenter sta-
tuimus. Cum igitur infra §. 407. *Thangmarus* quidam frater appelletur *Buni-*
conis, quorum pater dicitur *Hoia*, *Hoia* iste frater et *Helmdagi* et *Folcedi* et *Ro-*
thardi et *Alfrici* fuisse videtur, eiusdemque *Hoia* filium quoque fuisse oportet *Ma-*
ginbardum, testante §. 436. Hæc conglutinatio nostra nititur bonis, quæ ab his
dominis monasterio nostro tradita sunt. Quidquid *Bunico* et *Thangmarus*, appel-
lati

guber-
nante
Corbe-
iam Wa-
rino.

Bunicho-
nis II, fi-
lii
a) Folker.
b) Heio.

Ricdagi
filii
1) Helm-
dag.

1) Buni-
ko III
Helmda-
gi filii

a) Benno
IV.
b) Ric-
dag.

Bennonis
IV. libe-
ri
1) Alfri-
cus.

2) Fol-
cred.

3) Ro-
thardus.

4) Helm-
dag.

5) Hoia.
Hoia fi-
lii

1) Bunico
V.
2) Thang-
marus.

Ab anno 826 vsque 857 imperante Hludouico et

3) Maginhardus.

Thang-

marci filii

a) Redul-

fus.

b) Fol-

cred.

c) Gher-

fridus.

Redulfi

foror

Gisla de

Werla.

Redulfi

filii He-

rimannus

comes.

lati fratres, donant, id situm erat in pago Suilbergi. Sitae erant olim villae Thieddegeshus et Aldanthorpe ante portas vrbis Einbecke intra Principatum Grubenhagicum. In villa Thieddegeshus *Herimannus*, filius *Bardonis II*, abnepos *Widekindi Magni*, testante §. 422, quidquid habuit, donauit. *Widekindum* autem Magnum in pago Suilbergi praedia quaedam possedisse, demonstrabimus alio loco. Sickinghus vero et Bieranhus, in quibus *Maginhardus* pro fratre suo Tangmaro homines quosdam proprios Corbeiensibus largitus est, sitae erant in pago Almunga. Designatas ergo per illas Sinckhufen in dynastia Burana, et Barhufen in eodem dominio, arbitramur. An *Bunico* et *Maginhardus* vxores duxerint, non liquet. *Tangmarus* autem filium habuit, cui nomen erat *Redulfi*, testante §. 401. Huius fratres videntur fuisse *Folcred* et *Gherfridus*. *Folcred* enim donauit pro se in pago Itegowe nonnihil in villa Tithemudele, quae villa Dommel est in principatu Waldeceensi intra praefecturam Eisenberg, vnam familiam. Id ipsum apparet ac perspicitur ex §. 414. *Gherfridus* praeterea abbatae nostrae tradidit molendinum ad eandem villam Tithemudele obuium, vt docet §. 426. An *Folcred* et *Gherfridus* sine liberis defuncti sint, detegere nobis nondum id, quod quaerimus, datum est. Nihil autem est quod impediatur, quo minus *Redulsum* statuamus fuisse fratrem *Gislae de Werla*, vxoris prioris nuptae *Brunonis*, qui vulgo fundator vrbis Brunsvici fuisse putatur et vixit circa annum 1009. *Redulfus* iste ab Annalista Saxone p. 458. comes nominatur de *Westfalia* ex loco, qui dicitur Werla et frater *Gislae*; genuit vero, eodem Annalista Saxone teste f. 562, *Redulfus Herimannum* comitem, qui duxit vxorem nomine *Richenzam*, ex qua ipse genuit *Odam*, *Richenza* vero post obitum comitis *Herimanni* nupsit *Otoni*, comiti de *Northem* dicto, duci Bauariae, et aduocato Corbeiensi. *Odam* autem, filiam suam seu notham ducis *Otonis*, duxit vxorem *Udo*, *marcbio Stadenst*, genuitque *Udoni* filios *Heinricum*, *Udonem*, *Sigefridum* ac *Rodulfum*, et filiam *Adelheidam*, quam *Fridericus*, comes palatinus de Putelenthorp, habuit vxorem, quo defuncto comes *Ludouicus* senior de *Thuringia* eam suscepit in matrimonium, a quo multae familiae, in primis vero serenissima domus *Landgrauorum Hassiae*, per feminas descendunt, vt infra videbimus. Attamen si haec tibi nimis ieiune dicta videntur, euolue §§. allegatos, vbi plura, ad stomachum apta, inuenies.

De Adalhardo.

(g) *Adalhardus* quis fuerit et ad quam prosapiam reducendus sit, id laet in occulto. Si coniecturis aliquid dandum est, malumus eum annumerare familiae Brunoniana, quam alii. Inter testes reperitur quidam *Adalhardus* §§. 18, 27, et 77, cum in *duingon* haud procul a castro Sualenberg, in *bundloum* in pago Leri, et in *Seberua* intra pagum Hefsi quaedam traderentur. Quidam *Adalhardus* praeterea quaedam donauit §. 78. intra pagum Wikanauelde sita, et §. 204. in marca Sturmethi intra ducatum Westfalia. Ipse inter testes praesto fuit §§. 82. 83. 98. 155. 163. 177. 230. 231. 241. et 258. Semper *Adalhardum* vnam eandemque personam fuisse, non audemus definire. Delige, vtrum magis optes. Inter haec tamen vide not. (n.) huius §.

De Reinhardo.

(+++ De *Rainbardo* nihil certi vel verisimile habemus dicere. Inter testes obuius fuit *Rainbardus* quidam, cum *Wichardus* intra pagum Suilberii in villa Daffila, quidquid ibi habebat, donaret, testante §. 203. An frater fuerit ipse istius *Wichardi*, de quo egimus §. 104. not. (1) videant alii, qui nobis sunt acutiores.

De Ricberto.

(h) *Ricbertus* supra §. 15. nominatur comes, et intra pagum Derlingo in campo Bochinafeld, quidquid possidebat, largitus est. An ipse fuerit pater Abbici et Cumbronis, qui in eodem pago, testantibus §§. 29. et 57, bona sua Corbeiensibus habuerunt, atque inter coheredes ducis Ostfalorum Hefsi reperiuntur, id scrutabimur infra §. 188.

De Eiswardo et Abbicone.

(i) *Eiswardus* et *Abbic* conprouinciales videntur fuisse. Cum enim *Abbic* §. 57. in Aluchi tertiam partem salinarum suarum traderet, *Eiswardus* inter testes erat obuius. Nihil praeterea de illo legitur in traditionibus nostris.

(k) *Math-*

red ofdac (k) landric afger heriuuard thiadhardus (l) uuendil-

guber-
nante
Corbe-
iam Wa-
rino.

- (k) *Mathgrimi* atque *Enboredi* hæ traditiones alias, excepto hoc loco, mentionem non faciunt. De *Ofdaco* vero iam supra egimus §. 10. et 42. An idem sit ille ac *Ofdago*, §§. 44. 159. 208. 210. et *Ofdag* §. 224. memoratus, non liquet. *Ofdagus*, vel aliquis ex progenitoribus eius, conditor villæ *Ofdageshufen* in pago *Suilbergi* §. 187. 199. et 273. fuisse videtur. Accedit, quod *Ofdagus* quidam testis fuit, cum in villa *Dassila* eundem intra pagum *Suilberi* *Wichardus* quædam tradidit, testante §. 203. *Ofdach comes* memoratur §. 284, filiusque *Ofdagi*, qui §. 44. in pago *Norththuringi* in villa *Waldisleue* quædam tradiderat, viderur fuisse eius *Ofdagi*, cuius vxor *Hadeburg* filia *Erwini* marchionis exstitit, quam, mortuo comite *Ofdacho*, cuius nomen huc vsque fuit incognitum, duxit vxorem *Heinricus auceps*, Regum Germaniæ præstantissimus, felix, pius, fortis.

DeMath-
grimo,
Enbored
et Ofda-
co.

- (l) De *Landrico*, *Afgero*, et *Heriuuardo* non est quod tradamus. De *Thiadbaro* autem perhibere licet, eum ad progenitores *Northheimensium* et *Dasseliensium* comitum esse delegandum, eundemque ex verisimillima fuisse coniectura fratrem *Wichardi*, cuius iam quædam delibauimus §. 104. not. (b). Vt vero nostram sententiam reddamus probabilem, iam supra vidimus §. 54. *Theobardum* in *Suilbergi* marcu, id est, in regione, circa urbem *Dassel* posita, bona sua, in filius sita et campis, tradidisse. *Meresuit* eiusque filia *Siburg* bona quædam donarunt, sita per eandem regionem in villa *Ofdageshufen*, id est, in *Odasen* intra terras comitatus *Dasseliensis*, testantibus §§. 187. et 199. *Meresuit* illa (fortassis soror ducis *Saxonie* *Luidolfi*, quippe qui filiam habuit, eodem nomine insignitam) vxor *Theobardi*, et *Siburg* eorum filia, fuisse videntur. Quem vero patrem tam *Theobardus*, quam *Wichardus*, habuerit, mihi non constat. Cum porro supra §. 33. *Folcbold* quidam pro patre suo *Hildiboldo* in villa *Budinifeld* intra pagum *Logne*, et §. 51. *Meinboldus* quidam bona quædam in pago *Suilbergi* sita largiti sint, *Hildiboldus* ille pater *Folcboldi*, *Wichardi* et *Theobardi*, ac frater *Meinboldi* fuisse viderur. *Meinboldi* filius esse potuit *Adalboldus*, qui §. 152. pro matre sua *Swanebild* in eadem villa *Budinefeld*, id est, *Bodenfelde*, ad *Wiferam* adiacente, quidquid habuit, tradidit. Id vero si in medio relinquimus, negari non poterit, *Wichardum* ditissimum et potentem adprime adelingum fuisse in nostra *Saxonia*, siquidem heres et consanguineus ducis *Ostfalarum* *Hessi* erat. Si ergo *Hildiboldus* non placet, sit factor celebratissimorum comitum *Dasseliensium* *Wichardus*, qui, testante §. 203, in pago *Suilbergi* in villa *Dassila*, quæ nunc oppidum *Dassel* est, a quo totus comitatus postea nomen suum accepit, bona quædam sita donauit. Filium habuisse *Wichardum* nomine *Bernbardum* et vxorem, cui nomen *Weldrud*, discimus ex §. 302, vbi *Bernbardus* pro patre suo *Wichardo* et matre sua *Weldrud* sita in pago *Logne* in villis *Espel* et *Billieshufen* quædam largitus est. Hic *Bernbardus* probabiliter existimandus idem est, qui §. 240. reperitur, vbi *Eilbertus*, eius consanguineus, in *Suilbergiorum* marca de quodam *Bituango* tertiam partem fertur tradidisse. Hunc *Bernbardum* gauisum esse filio nomine *Wegani*, testatur §. 273. Hic enim donat *Bernbardus* pro filio suo *Wegani* familiam in villa *Osdegeshus* obuiam intra pagum *Suilbergi*. Quæ villa cum sit vicus *Odasen*, in quo supra nominati domini quædam tradidere, colligimus inde, eisdem cum *Bernardo* ad vnam eandemque stirpem spectasse, quam *Dasseliensem* fuisse, nemo negare poterit, quia hæ villæ in meditullio comitatus *Dasseliensis* iacent. *Wegano* autem (quod nomen ex *Wichardo* contractum fuisse viderur) filium fuisse nomine *Godscalcum*, discimus ex §. 295. Hic enim *Godscalcus* pro patre suo *Weghan* in *Valahus* intra pagum *Logne*, id est, in vico *Wahlshufen* intra præfecturam *Uslar* abbatiam nostram muneribus egregiis ornat. Cum porro, teste §. 444, *Luthardus* quidam pro patre suo *Godscalco* in *Huslere* villa intra pagum *Logne*, quæ iam oppidum *Uslar* est in principatu *Gottingensi*, XXX. iugera tradiderit, e donis hæc argumentati sumus coniectando, nullum alium nisi *Godscalcum* nostrum, filium *Wegani*, fuisse significatum.

De Lan-
drico, Af-
gero, He-
riuuardo
et Thiad-
baro,
nec non
de
Origine
comitum
de Nort-
heim et
Dassel.
Sator eo-
rum Si-
ward de
quo vid.
§. 338.
Sivarti
filii
Hildi-
boldus.
Mein-
boldus.
Hildibol-
di filii.
Folc-
bold.
The-
odhar-
dus.
Wichardus.
cuius fili-
us
Bernhar-
dus I.
Bernhar-
di I. filii.
Weg-
gan.

Ab anno
826 usque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

b) Thiat-
marus,
cuius filii
a) Wi-
chardus.

Wegani
filii

a) Gode-
falcus.
b) Bern-
hardus II.
c) Rein-
holdus.
Bernhar-
di II. filii
a) Werin-
baldus.

b) Volc-
marus.

c) Bern-
hardus
III.

Reinhol-
di filius
Heri-
mannus.

Heri-
manni fi-
lii
1) Hein-
ricus.
2) Conra-
dus.
3) Athel-
bertus.
4) Bern-
hardus.

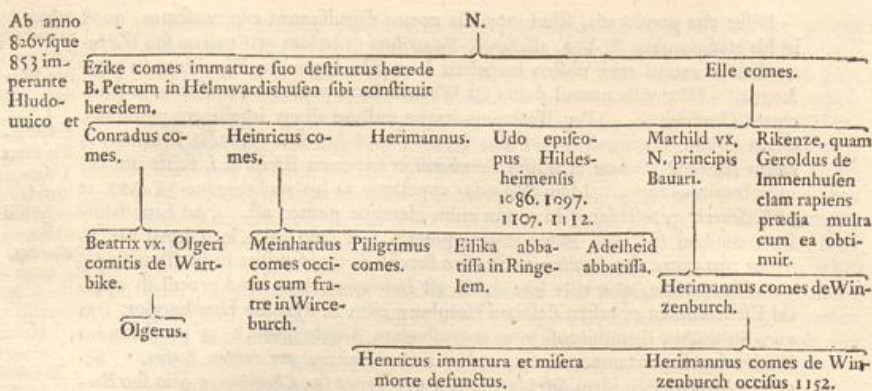
Hicce in ordinem redactis, quaeritur, an *Wegani* fratres habuerit, et plures vnico *Godefcalco* filios? Quod ergo ad primam quaestionis propositae partem attinet, putamus, fratrem *Wegani* fuisse *Thiatmarum*. Cum enim ille, testante §. 307, procreauerit filium, nomine *Wichardum*, ab auo *Thiatmari* probabiliter ita appellatum; villa, in quibus sita *Thiatmarus* sua munera confert, ostendunt, *Thiatmarum* ad hanc familiam esse referendum. Heschcherithi enim villa, in qua (§. 307) *Thiatmarus* quaedam tradidit, posita erat in pago Logne. Designatur villa *Eschevode*, intra praefecturam Mündensem in Gottingensi principatu sita. Cum vero villa *Walerimhusen*, in qua idem *Thiatmarus*, testante §. 354, quaedam donauit, in pago Suilbergi quondam existerit, collegimus inde, traditiones nostras locis laudatis nonnisi *Thiatmario*, nepote ditissimi ac nobilissimi *Wichardi*, indicia exhibere. Secundam motu quaestionis partem, an *Wegani* plures filios habuerit quam *Godefcalcum*, vt praeterea illustremus, nunc est necessum. Arbitramur vero, fratres *Godefcalci* fuisse *Bernhardum* et *Reinboldum*. *Bernhardus*, ab auo probabiliter ita nominatus, donat, testante §. 376, pro filio suo *Werinbaldo*, et pro proximo Sigardo sita in villis Herstii et Aliereshus intra pagum Logne LX. iugera et duos iurnales, id est, in vico Harste intra praefecturam Harste, et Allershhausen intra praefecturam Uslar in principatu Gottingensi. Eadem in villa Allershhausen, et in villa Hrothburghulus in pago Hessi Saxonico, quae probabiliter censetur nunc dici Rotenburgum in dynastia Defenberg intra terras episcopatus Paderbornensis, idem *Bernhardus* quaedam donat pro se (atque vxore sua *Fritthaburg*, quae fortasse stirpis Ludolfinae filia fuit), testante §. 395. Habuisse quoque eundem *Bernhardum* adhuc filium nomine *Volmarum*, docet §. 419, vbi in villa Amaleueshus in pago Suilbergi, id est, in Amelsen vico in comitatu Dasselensi, abbacie nostrae quaedam *Volmarus* contulit; cumque in eadem villa *Bernhardus* quidam pro filio suo *Volmaro* XXX. iugera monasterio nostro tradiderit, testante §. 438. *Bernhardus* ille, quem tertium appellare volumus, filius *Bernhardi* II. fuisse videtur, qui proinde filios habuit *Volmarum*, testante §. 438, et *Brunonem*, testante §. 451, vbi *Bernhardus* pro filio suo *Brunone* in pago Logne in villa Wigbeke, quae hodie dicitur Wanbeck, vel Wibbeke prope Adelipfen, quaedam largitus est. *Volmarus* autem, filius *Bernhardi* I, habuit porro filium *Volmarum*, vti discimus ex §. 483, in quo in eadem villa Wanbeck pro filio suo cognomini duos mansos donauit.

Reinboldus, quem supra fratrem *Bernhardi* II et *Godefcalci* nominauimus, in pago Logne in villa *Reinboldesbus*, quae intra praefecturam Friedland in principatu Gottingensi reperitur, et *Reinboldesbos* dicitur, pro filio suo *Herimanno* donat familiam vnam, testante §. 356. Hunc *Reinboldum*, *Reinboldum* II. volumus appellare. Cum enim *Ragenboldus* quidam §. 104. inter coheredes ducis Ostfalorum Hessi reperitur, probabilissime ille nullus est alius, nisi ille, qui in Sneuidi marcu, qui in pago Logne exstitit, bona quaedam donauit, testante §. 118. Sit ergo *Ragenboldus* iste frater *Wichardi* I, et *Theodhardi*, atque huius nominis in nostra familia primus. *Ragenboldus*, qui quaedam tradidit, testante §. 405, in pago Logne in villa Lengithi, quae est vel grossen vel kleinen Lenge-de intra praefecturam Niedeck in principatu Gottingensi, frater *Herimanni* ac filius *Reinholdi* II fuisse videtur. *Herimannus* autem filius *Reinholdi* II. seu *Ragenboldi* (vnum enim idemque nomen est) donat quaedam in pago Suilbergi §. 375. et comes appellatur §. 421. et tradit in pago Logne in villa Erpeshus seu vico Erbsen in dynastia Adelipfen in Göttingensi principatu vnam familiam. Huius *Herimanni* comitis, vel *Ragenboldi* III. filius fuit probabilissime *Herimannus*, qui in diplomatibus nostris anno 1016. 1022. 1026. et 1032. comes appellatur in pago Logne, quemque distinctum non fuisse putamus ab *Herimanno* comite in pago Hessi, quippe contiguo ibi pago Logne, cuius diplomata meminere anno 1017, et 1031, neque eius comitatum diuersum fuisse arbitramur a comitatu *Herimanni* in pagis Auga, Nerega et Hessiga, cuius mentionem iniecit *auctor Vitae Meinweri* episcopi Paderbornensis Tom. I. Leibn. f. 562. num. 117. seq. Huius autem *Herimanni* comitis filii probabiliter fuere *Heinricus* (qui patri successit atque anno 1046 comitatum habuit in pago Logne) *Conradus*, *Athelbertus*, et *Bernhardus*, a propatruo ita appellatus, quorum mentionem fecit eadem *Vita Meinweri* l. c. f. 557. et 559.

Hicce

Hiscæ rite ponderatis, illud inprimis notatu dignissimum esse censemus, quod in his traditionibus §. 352. asseratur, *Sywardum* quendam pro patruo suo *Webano* dedisse monasterio nostro iurnalem I. et XL. iugera in Wynithun in pago Logne. Hæc villa procul dubio est Weende intra præfecturam Harste in principatu Gottingensi. Per *Webanum* itaque nullum alium intelligere possumus, quam filium *Bernhardi I.* Filius igitur sine dubio fuit *Sywardus Thiamari I.* quem fratrem *Webani* et filium *Bernhardi* et nepotem *Wichardi I.* fuisse iam demonstrauimus supra. Idem *Sywardus* appellatur in his traditionibus §§. 322. et 326. *Seuerit* et *Sifridus*. Id vnum enim idemque nomen est. Ad hanc familiam eundem spectasse, nemo negare poterit. Primo enim loco donat ille *Sifridus* pro vxore suo *Cristina* et filio suo *Borchardo* tres familias in Holthus in pago Wikanauelde, quæ villa sine dubio est *Holtbusen*, vicus haud procul ab oppido Eschershufen et castro desolato Homborg olim in dynastia Homburgica, iam vero in ducatu Brunsvicensi inter monasterium Amelungsborn et præfecturam Wickenfen sito orientem versus, vulgo dictus *Holtzen am rohten Steine*. Secundo loco tradidit eum *Sifridus* iterum pro vxore sua *Christina* et filio suo *Borchardo* tres familias cum 108. iugeribus in pago Tilithi, nempe 36. in *Bredanbeke* seu vico Bremke, cuius ecclesia filia est ecclesiæ in Harderode, 36. in *Criepan* seu Krepke in dynastia Homburgica inter Heise et Halle vicos, et 36. in Bittingahufen villa, quæ probabiliter est vicus Bestingen seu Bestinghufen in inspectione Halle eodem in dominio Homborg. An idem sit *Sifridus*, vel potius eius patruus, qui pro filio suo *Thiadulfo* donat vnam familiam et 36. iugera in pago Guddingo in villa Pithili, quæ vicus Beilen est in comitatu Winzenburgico in episcopatu Hildesensi, testante §. 338, iam in medio relinquuntur. Illud autem negare poterit nemo, e stirpe comitum Northeimensium antiquos possessores comitatus Winzenburgici descendisse, et *Sigifridum comitem palatinum Saxonie*, anno 1038. mortuum, et in comitatu Winzenburgico in loco Widmidiburch sepultum, *Annalista Saxone* p. 469. testante, ex hoc germine cum fratre *Brunone* episcopo Mindensi propullulasse. Quemadmodum enim *Bruno* episcopus fuisse videtur filius *Bernhardi III.* cuius iam supra mentionem iniicimus, ita *Bernardus II.* videtur *Berno comes palatinus*, in cuius comitatu erat anno 970. villa Gemmet seu Gumbte ad Wiseram intra præfecturam Munden, qui que anno 973. in palatio regio Grona traditionem Helmburgis factam monasterio Hildewertshufano confirmat, vti docent litteræ, e quibus verba sequentia hoc loco repetere incongruum non erit: *Tunc venerabilis palatinus comes Bern dictus nomine cum domina Bertilda abbatissa ad regalem curtem Grona perrexit, ibique coram magno et pacifico Ottone imperatore domina Helmburg cum filiabus suis in palatio cunctis coram adstantibus predictam traditionem omnium consilio corroborando simul firmauerunt. Post in villa cui vocabulum Winitbi (Weende) post in altera cui nomen Rostorp (Rostorf) eandem traditionem in placito prenominati palatini comitis firmando corroborauerunt.* *Berno* esse contractum nomen ex *Berubardo*, nemo negare poterit. Tamdiu ergo *Bernonem* palatinum comitem pro patre nostri *Bernhardi III.* habere volumus, donec euidentissime demonstretur contrarium. Quamuis vero ille in traditionibus nostris neque appelletur comes, neque comes palatinus, ex omnibus tamen momentis apparet, traditionem esse factam eo tempore, quo nondum donatus erat idem dignitate palatina. Sit ergo *Berno* comes palatinus auus *Sigefridi* comitis palatini, qui a. 1038. in loco Widmidiburch terræ redditus, probabiliter in loco hereditariæ sepulturæ, ex quo colligere possumus, eius progenitores in regione circa Widmidiburch, castrum, in ericeto Wedemensi prope Winceburgum, bona hereditaria possedisse, de quibus infra §. 338. plura sumus dicturi.

Illud hoc loco non alienum videbitur annotasse, ex hac quoque stirpe descendisse *Ezike* atque *Elle* fratres, nobiles et comites perduites, qui *Reynehuson* et filii *Lichen* habitant, quorum posteris placuit, vt locum suum principalem, scilicet *Reynehuson*, vnde originem duxerant, Deo et perpetuæ virgini Mariæ, et specialiter S. Christophoro martyri deputarent. Horum profapiam primus *Reynehusensis* abbas *Reinhardus*, qui illam optime nosse poterat, in *Opusculo*, quod *Tom. I. Script. rer. Brunsvicens. Leibnitii* t. 703. seqq. reperitur, ita recenset:

Hi domini cum bona sua hereditaria tradiderint monasterio Reinhufano in principatu Göttingensi iis in locis, in quibus domini, haecenus a nobis recensiti, bona sua hereditaria habuerunt, ipsi procul dubio ad stirpem nostram spectarunt. Bona dicto monasterio ab eis tradita cognoscere possumus et diplomate Adelberti Moguntini archiepiscopi, quod aſſert Polycarp. Leyserus in *Historia comitum Ebersteinensium in Saxonia* p. 17. seqq. quod vero si indictio recte se habet, ut non dubitamus, datum esse debuit anno 1112, non anno 1100, in primis ideo etiam, cum Ruthardus archiepiscopus Moguntinus Adelberti antecessor in genuinis diplomatibus occurrit ab anno 1085 vsque 1107. Sunt autem bona tradita e villis sequentibus, *Diemerden*, Diemerden ad riuum dictum *die Garte* in principatu Göttingensi, *Herdingeroth*, Herdingeroth, *Weslengengethe* atque *Ostlengengethe*, grossen et kleinen Lengede intra praefecturam Niedeck, *Suebhufen*, Sweckhufen, *Landolsihufen*, Landelshufen, *Witmarishufen* vel *Wiershufen* in praefectura Westerhof, vel *Wiershufen* in praefectura Münden, *Abbenroth*, Abderode, *Bredimbike*, Bremke in dynastia Gleichen, *Badinhufen*, *Bodenhufen* sub Hercinico saltu versus Osterodam et ecclesiastica inspectione Alshaufen, *Herbergehufen*, Herberhufen vicus ad iura spectans ciuitatis Göttingensis, *Lengelere*, Lengelern, *Esbike*, Essebeck, et *Ellingehufen*, Eljehufen in praefectura Harste, *Aldingrone*, alias dicta *dat alde hus Gronne tom palande* in praefectura Munden, *Baren*, Buren in praefectura Münden, *Tbiedinroth*, Deyenrode in praefectura Friedland, *Wittebornen*, Wetenborn in praefectura Friedland, vel *Wetteborn* in praefectura Wintzenburg, *Stockhufen*, Stockhufen in praefectura Friedland, *Gandera*, Ober vel Niederen Ganderen in eodem principatu Göttingensi, *Guntbelmishufen*, an Gunterſen in dynastia Adelipſen? *Mechelmishufen*, an Mielenhufen in praefectura Münden, vel *Mellinghufen* villa desolata in saltu Sollingano, vel *Meensen* in praefectura Brackenberg? *Elkerishufen*, Elckershufen in praefectura Friedland, *monter Lichen*, Gleichen olim duo castra dicta *alten* et *neuen Gleichen* in terminis Eichsfeldiae, *Scrozingeroth*, an *Sroth* in praefectura Moringen vel Silkerode? *Hiddinhufen*, Heddenhufen etiam dicta *Hettensen* in praefectura Harſen, *Bernerroth* et *Bettenwoldt*, an *Barterode* in dominio Adelipſen, et *Beienrode* in iudicio Garten? *Gelingehufen*, Geljehufen in dynastia Gleichen, *Germannishufen*, *Ratmereshufen*, Retmershufen hodie ad iura spectans liberi baronis de Görtz, *Kyrstingeroth*, Kerstlingerode, villa in praefectura Niedeck, vel vicus in dynastia Garten ad eundem dominum baronem Carolum de Görtz. spectans, et denique *Ripenhufen*, Rifenhufen in praefectura Friedland in eodem principatu Göttingensi.

Sed cuius fuere filii, quæris, *Ezike* atque *Elle* comites? respondemus, eos verisimillime fuisse comitis *Herimanni* nepotes, qui ut supra vidimus, comitatum suum anno 1016 habuit in pago Logne. Cum enim idem *Herimannus* filios habuerit dictos *Heinricum*, *Conradum*, *Adelbertum* et *Bernbardum*, *Ezike* atque *Elle* non esse non potuerunt filii vel *Heinrici*, vel *Conradi*, vel *Adelberti*, vel *Bernbardi*. Nomen Adelberti contrahi in *Ezo*, *Eizo*, *Azo*, *Eizan* atque *Ezike*, iam dudum agnouere eruditi, magnaue id exemplorum congerie ostendi posset, si necessum foret. Comes *Ezike* ergo filius dicti *Conradi* fuisse, nomenque suum a patruo

Ellonis
liberi
1) Conradus.
2) Heinricus.
3) Herimannus.

patruo suo *Adalberto* accepisse videtur. Et cum eius frater *Elle* filios habuerit, gubernante dictos *Conradum*, *Heinricum* atque *Herimannum*, *Conrado* videtur nomen inditum ab auo, *Heinrico* a propatruo, atque *Herimanno* a proauo. *Heinricus* filio gauisus sit oportet, qui notatus fuit nomine *Meinhardi*. Eo ipso sententia nostra probabilior redditur, quia inter progenitores comitis *Herimanni* quidam domini, dicti *Meinhardi* occurrunt, vti in schemate Genealogico post hæc annectendo videre poteris. *Udonem* episcopum Hildesheimensem nominat Dominus Lauenstein in *Historia Hildesheim*. p. 71. comitem de Aluensleben. Quam longe autem ille deflexerit a veritate, ipse ex Reinhardi abbatis opusculo discere potuisset. Ex hoc id etiam patet, *Udonis* episcopi sororem *Mathildem* nupsisse cuidam principi Bauaro, cuius nomen probabilissime fuit *Winze*. Refert enim idem Reinhardus l. c. eundem Bauarum domui suæ, quam extruxerit, nomen de se indidisse. Ex quo euidentissime sequitur, castrum Winzenburg ante annum 1050 nondum existisse, atque ante hæc tempora nullos comites, dictos Winzenburgicos, in rerum natura fuisse. Tota ergo genealogia comitum de Winzenburg, quam Jo. Mich. Heineccius, quondam consiliarius ecclesiasticus regis Borussiae, atque inspector ministerii Hallensis, vir doctus ac pius in *Antiquitat. Goslar*. p. 129. seq. ex fabuloso Letznero affert, efficta est, minimeque probanda, siquidem in illa ministeriales, seu castellani comitem et ducis Heinrici leonis, inter ipsos comites Winzenburgicos referuntur.

Discimus autem simul exinde, qua ratione bona ad comitatum Winzenburgicum spectantia in manus venerint Bauari principis, scilicet per coniugem eius *Mathildem* filiam *Ellonis* comitis, ac proneptem comitis *Herimanni*. Exincta ergo posteritate principis illius Bauari, atque occiso *Herimanno II*, comite Winzenburgico, optimo iure *Heinricus Leo* comitatum Winzenburgicum adsciuit. Ex eadem enim stirpe, ex qua *Mathildis* orta, per feminas descenderat *Heinricus*, neque vllus veterum coætantorum annotauit, Hildesheimensem episcopum, occiso *Herimanno* Winzenburgico, postulata quædam interposuisse.

Orta quidem erant dissensiones ducem inter *Heinricum leonem* atque *Adalbertum* *ursum marchionem* propter castra et facultates eiusdem *Herimanni* Winzenburgici, quæ sedari non poterant in curia apud Marcipolim ciuitatem Saxoniae, *Helmoldo in Chron. Sclauorum* teste T. II. Leibn. f. 597. Fridericus autem rex in conuentu, Wirceburgi habito, *Heinricum* ducem atque *Adalbertum* marchionem discordantes pacificauit, referente *Alberto Stadeni in Chronico* p. 188. b. Reportasse autem eo tempore victoriam Leonem ab *Urso*, illumque obtinuisse comitatum Winzenburgicum, in *Historia nostra Corbeienli diplomatibus ineditis* comprobatum dabimus. E quibus simul apparebit, sequentes *Bernhardi* episcopi Hildesheimensis litteras ad palliandam fabulam, quam de decantatissimo spiritu *Hödeke* confecerunt Hildesheimenses, esse confictas. Diplomatis enim nostris illud spectrum *Hödeke* vno quasi halitu difflatum dabimus. Inter hæc accipe litteras, quæ episcopo *Bernhardo* adscribuntur, ab amico nobis e manuscripto communicatas:

In nomine sc̄e et indiuidue trinitatis. *Bernhardus* dei gratia hildeneshemensis eccl̄e ep̄s. Notum sit omnibus fidelibus Xpi clericis et laicis presentibus et futuris. quia ego *Bernhardus* Hildeneshemensis eccl̄e ep̄s castrum *Winzenborg*. quod a duobus antecessoribus meis et a me ipso comes *Hermannus* in beneficio iusto accepit. sed offensa imperatoris lotharii priuatus erat. michi et meis successoribus. ut libere possideret. eccl̄ie libenter. si potuissem. uolui conseruare. contrarius uero desiderio meo predictus comes feudalem iustitiam de hoc castro sepius a me requirens et non perficiens. tandem per regem et principes ac nobiles homines meos et ministros eccl̄ie sepiissime quoque per camerarios meos. ut super hoc obtineret iustitiam. cepit fatagere. ita denique precepto regis et rogatu principum et consilio amicorum meorum. cleri scilicet et populi. precipue quoque ne pax eccl̄ie mee turbaretur. concessi et permisi. quod comes predictus castrum predictum suo iuri stabiliter requisitum feudali iustitia. cui contradicere non potui. et firma comprobatione ac testificatione nobilium et liberorum hominum meorum. Pro hac autem gratia predictus comes et uxor sua comitissa *Lutgardis*. filia marchionis *Rodolphi*. castrum *Homborch* et mansos ducentos

Delite
super co-
mitatu
Winzen-
burgico,

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

tos cum omni utilitate et iure attinenti in mancipiis, in uillis, in campis, in siluis, in pratis, in aquis et aquarum decursibus, in molendinorum stationibus, in piscaturis et uenationibus, uuis et inuis, cultis et incultis, exitibus et redbibus, beate Marie in perpetuam proprietatem donauerunt, ea conditione apposita, ut idem castrum et manfos ducentos ipsi et ipsorum filii et filie, deinde illorum heredes in beneficio reciperent, et michi et meis successoribus pro eo, sicut pro alio beneficio suo, fideliter seruirent, predia uero, que cum castro dederunt, hec sunt, capella *huncenhusen* cum tota uilla et omnibus prediis attinentibus, ubicunque sita sunt, predium in *palude* cum omnibus attinentibus, predium in *aldentborp*, cum omnibus attinentibus, *Ulrikef hagen* cum omnibus attinentibus, predium *ostereffen*, cum omnibus attinentibus, predium *odotofdesheim* cum omnibus attinentibus, *Scorenburnen* cum omnibus attinentibus, affuit autem huic donationi uidua comitis *Sifridi*, quæ coram ecclesia confessâ est, se nihil iuris aut proprietatis in predicto castro aut mansis ducentis habere.

Ut igitur hoc donum comitis et comitisse a filiis et filiabus suis, natis aut nascituris, nequaquam postmodum infringereetur, ipse comes in reliquiis b. marie virginis iuramento firmavit, predictos heredes suos, quantocyus legitimos annos impleuissent, ut etiam sua collaudatione idem confirmarent sese adducturum, duodecim quoq; liberos homines, bonis ecclesie ab ipso infeudatos, michi et ecclesie tali conditione comes dedit opfides, ut si forte hoc promissum, uelut dictum est, non impleret, omnes illi bona ecclesie, que prius a manu illius habuerunt, a me uel successoribus meis reciperent, et pro eis nullum penitus ad ipsum respectum haberent, quorum hec sunt nomina, *Ludolfus de Woltingerode*, *Theodoricus de Rikeling*, *Bernhardus vice dominus*, *Berengerus de Poppenborch*, *Theodoricus de Werder*, *Adolfus de Nyenkerken*, *Bertoldus de Homborch*, *Haoldus de Burnem*, *Arnoldus de Cantelessen*, *Haoldus de Ruden*, *Gherungus de Ruden*, Testes autem, qui hec audierunt et viderunt nobiles quoque seu liberi, *Ludolfus de Woltingerode*, *Theodoricus de Rikeling*, ministri quoq; ecclesie *Ludolfus aduocatus*, *Lippoldus* et *Hugo* fratres eius *Ernestus* dapifer, et cum his omnibus numerosa multitudo proborum virorum, quorum nomina occasione uitande prolixitatis scripta non sunt. Datum M. C. L.

Vt autem quædam addamus ad ostendendam falsitatem huius diplomatis Bernhardi, res ipsa postulat. Sciendum est, *Lutghardem*, occisi *Herimanni* Winzenburgici coniugem, prius fuisse nuptam *Erico*, dicto *Lam*, regi Danorum, qui mortuus est, testante *Historia gentis Danorum apud Lindentrogium* p. 269. anno 1147. Nubere ergo *Lutghardus* demum anno 1148 potuit *Herimanno*, qui, teste *Alberto Stadenfi* p. 165, *ex ea genuit tres filias, quarum unam duxit Heinricus comes de Suarceburg, qui semper iurare solitus, si hæc fecero submergar in latrina, Erpordia in palatio fractis trabibus in cloaca anno 1184 submersus est. Secundam accepit Magnus Burtzius dux Danie, quo a Woldemaro rege cæcato et castrato, vxor in Saxoniam rediens miserabili sorte truncato naso a seruo mutilata est. Tertia uero fuit præposita Gandersheimensis, testante Chronico monasterii Rosenfeldensis* p. 129. seq. P. I. *monument. ineditor. rerum Germanicarum, præcipue Bremensium Jo. Vogtii*. Quia igitur *Herimannus comes*, qui præterea erat Aduocatus Corbeiensis, anno 1152 occisus, ex sua eo tempore grauida vxore simul occisa, nullum filium gignere potuit, nemo non uidet, in diplomate Bernhardi in vanum dici, *Lutghardem* atque *Herimannum* habuisse filios. Cum itaque non entis nulla sint prædicata, illi filii in beneficio recipere non potuerunt ab Hildesheimensi episcopo castrum Winzenburgicum. Pater præterea e diplomate quodam *Heinrici archiepiscopi Moguntini in Val. Ferdin. de Gudenus codice diplomatico, exhibente anecdota moguntiaci* p. 160. seq. uiduam comitis *Sifridi* appellatam fuisse *Cunigundam*, eandemque iterum nupsisse anno 1144. *Heinrico de Plesse*: Quam ob rem diploma Bernhardi nomen huius femine non expressit? Et qua ratione illam adhuc anno 1150 uiduam appellare potuit? Alia argumenta iam tacemus.

Sed

Sed redeundum nobis est ad *Sifridum*, quem filium *Thiatmari I* fuisse diximus. An hic ille sit, qui in traditionibus nostris §. 357. appellatur *Sigibertus* et pater *Sigiberti*, id in medio relinquimus. Donauit ille *Sigibertus* bona quaedam in *Nighunburni*, villa pagi Wikanauelde, quæ vicus *Negenborn* est inter oppidulum *Beueren* et inter monasterium *Amelungsborn* in dynastia *Homburgica*. Posset equidem intelligi *Sifridus III*, filius *Bernhardi I*. Chronologia vero non permittit, vt statuamus eundem fuisse *Sifridum IV*. Sequeretur enim ex eo, *Sifridum V*, iam anno 900. vixisse, qui circa finem seculi X. adhuc floruit. *Seward*, qui in *Aldanthorpe*, testante §. 365, quaedam tradidit, *Sifridus IV*, esse poterit, qui etiam *Sifridus comes* videtur fuisse is, qui pro se et coniuge sua *Weldrat*, priori scilicet *Cristina* mortua, testante §. 379, in *Heriswithberode* in pago *Tilithi*, seu in *Harderode* in dominio *Homburgico*, quaedam largitus est. Quæ bona nobis persuadent, vt credamus, eundem esse *Sifridum comitem*, qui §. 398. in villa *Lahheim*, quæ vicus *Lenne* est eadem in dynastia, pro filio suo *Sigifrido* quaedam tradidit. Qui *Sifridus* quoque, testante §. 352, in villa *Winithun* in pago *Logne*, id est, in vico *Weende* in principatu *Gotingensi* bona quaedam tradiderat. Vnde dicimus, eundem tam in pago *Tilithi*, quam in pago *Logne*, bona hereditaria possedisse.

Huius ergo *Sigefridi comitis* filium fuisse *Sigefridum*, qui anno 982. comes fuit in pago *Rittiga* seu *Rietdegowa*, testante diplomate in *I. F. Schannati C. Trad. Fuld. p. 242. seq.* non dubitamus. Chronologia enim cum illo accuratissime conuenit. Cum vero pagus *Rittiga* quondam in regione circa oppidum *Northeim* in principatu *Gotingensi* exstiterit, nemo non videt, nos hic primum veram originem comitum *Northeimensium* detexisse.

Huius *Sigefridi* scilicet quinti filii, qui referente *Ditmaro T. I. Leibn. f. 366.* habitauerunt in curte comitis *Sigefridi* *Northeim*, fuere *Sigefridus* et *Benno*. Quia vero *Ditmarus l. c. Sigefridum* et *Benno* appellat filios senioris comitis *Ethelindis*, collegimus inde, seniores istum seu patrem *Sigefridi* et *Benno*, qui expressis verbis ab auctore *Veteris Chronici Ducum Brunsvicens. Tom. II. Leibn. f. 14. et 16. Sifridus de Bunnenborch* nominatur, habuisse duas vxores in matrimonio, alteram *Machildem*, ex qua, *Annalista Saxone teste Tom. I. Eccardi f. 563.* genuit *Sigifridum*, interfectorem magni illius *Ekkehardi* marchionis, et *Benno* illum, qui ex comitissa *Eilica* genuit *Ottonem*; atque alteram *Ethelindem*.

Hi autem fratres, scilicet *Sigefridus* et *Benno*, eade *Ekkhardi* marchionis, qui defuncto caesare *Ottone III*, regnum vsurpare nitentur et imminet electioni pro sese peragenda, facti sunt anno 1002 famosi. Locus, in quo *Ekkhardus* marchio ab illis interfectus est, a *Ditmaro l. c.* nominatur *Polithi*, qui monasterium *Pölde* est inter *Northeimium* atque *Northusam* oppida, in praefectura *Herizberge* visendus. Caesarem *Heinricum II* vindictam de illis propter eadem æmulatoris sui expetiuisse, non inuenimus. Memoramus potius, *Benno* anno 1016 comitatum tenuisse in pago *Morungano*. Videtur hic *Benno* vnus idemque fuisse cum *Benno*, cuius comitatus vsque ad *Wiseram* in pagum *Auga* excurrit, testante *Vita Meinverci f. 534.* *Wirjesi* enim villa, quæ erat in pago *Auga* ac in comitatu *Benno*, non est *Wiershusen*, vt vir quidam doctissimus putat, sed *Wirjesen* vicus ad *Wiseram* haud procul ab *Heristallo* Saxonico. *Bennaka*, qui in eadem villa prædium ad *Patherbrunnensem* ecclesiam delegauit, *Benneko V.* e stirpe fuit *Widikindea*, vt tabula genealogica gentis *Widikindee* ostendet, cuius quippe progenitores in eadem villa bona quaedam abbatiae *Corbeiensis* donarunt. Equidem *Sifridus comes*, qui testante *Ditmaro l. c.* inprimis marchioni *Ekkhardo*, hasta fortiter emissa, nodum ceruicis infregit, terramque eum oppetere compulit, vicissim anno 1025 ense alieno datus est leto, et, *Chronico* nostro coetaneo teste, terram cruore suo imbuit. De *Sifrido* nostro igitur capiendum credimus locum, in *Vita Meinverci f. 538. num. 99.* obuium, vbi memoriae litteris proditum legitur, *Aribonem Maguntinum archiepiscopum anno 1028 in Gezelethi* (qui vicus *Gittel* intra praefecturam *Stauffenburg* situs fuisse videtur) *synodum generalem cum suis suffraganeis episcopis habuisse, in qua inter cetera ecclesiastica negotia quidam homo ingenuus de homicidio Sigifridi comitis incusatus, candenti ferro se expurgauerit, et ex decreto synodi post duas noctes apparuerit illesus.*

Antequam vero *Sifridus comes* cruenta caede confectus iacuit, abbatiae nostrae pro filio suo *Thiatmaro*, a *Sifridi* nostri abauo, vel, si mauis, ab auo suo mater-

gubernante
Corbeiam
Wario.

Sywardi,
filii Thiatmari I.
filius.
b) Sigifridus comes in Northeim.

Sigefridi comitis in Northeim filii
1) Sigifridus.
b) Benno.

Sigefridi filius Thiatmarus.

Ab anno
826 vsq[ue]
853 im-
perante
Hludo-
uico et

Bennonis
filius Ot-
to comes
in Nort-
heim et
dux Ba-
uarie.

Ottonis
ducis filii
a) Hein-
ricus,
b) Sifri-
dus,
c) Cono-

no Thiatmaro, ducis Bernhardi fratre, ita appellato, in villis Æwerlan et Heddenhusen, intra præfecturam Hardefen sitis, in principatu Göttingensi quædam donabat, testante §. 480.

Sifridi frater Benno fuit, Annalista Saxone teste, pater *Ottonis comitis de Northheim et ducis Bavarie*. De hoc *Ottone* multa nec ubique obuia in medium possemus proferre, si instituti nostri id ratio permitteret. Iis autem in aliud tempus referuatis, id tantum adiciamus, *Ottonem* ducem promeruisse patrociniò et auxilio suo, abbatie nostræ arduis temporibus lato, insigne munus Aduocatie Corbeiensis. Fuisse autem eius vxorem *Richenzam*, viduam Herimanni de Werla cognominati, iam supra comprobauimus testimonio Annalistsæ Saxonis. *Ottonem* Ducem vitam cum morte commutasse non anno 1083, vti Annalista Saxo p. 563. perhibet, sed anno 1082, e Chronico nostro coætaneo patescit. Eius vero fuisse filios *Heinricum*, *Sifridum* et *Cononem* comites, comprobatur partim diploma fundationis monasterii Bursfeldensis, anno 1093 datum, a Nicolao Schatenio in *Anal. Paderborn*, Tom. I. f. 634. in lucem productum, atque inde ab aliis repetitum, quod mutilum tamen est et mancum; partim litteræ sequentes, quas e MScto hic exhibere volupe est, sunt indicio. En hæc:

QIn nomine sc̄e et indiuidue trinitatis. Wicelinus dei gr̄a Northheimensis abbas. notum esse cupimus omnibus tam presentis quam futuri cui fidelibus. qualiter *Otto dux quondam Bavarie* locum nr̄um. utpote fundator ipsius quam pluribus prediis extulit multis donariis ampliauit intergea quodam in loco. qui *Amelungesbrunnen* dicitur. eccl̄ie delegauit. eo uero defuncto cum filii ipsius *Heinricus Sigefridus* et *Cono comites* ad annos discretionis etate crescente peruenissent et liberam disponendarum rerum suarum facultatem adepti fuissent. omnia in melius commutauerunt et patris desiderium. quod mors immatura peruerterat. adimplentes. religionem monasticam nostro in loco initiauerunt. inter quos *Sigefridus* loci nr̄i tutor p̄cipuus. aliis morte subductis fratribus. predium in *Amelungesbrunnen* sibi redonari petiit. pro quo mansum unum in uilla. que *bobenenen* dicitur. vuidone tunc loci nr̄i p̄posito aliisq[ue] fratribus consentientibus. iure concambii contradidit. ipso quoq[ue] mortuo. cum filius ipsius *Sigefridus comes* tam religionis quam uirtutis illius imitator effectus. locum sepius nominatum. *Amelungesbrunnen* scilicet. sub monachica religione initialsset. quieti et libertati inibi deo feruentium prospiciens. ea. que de p̄fato concambio patris tempore terminata fuerunt postulauit renouari nosq[ue]. eius tam pio quam iusto fauente desiderio. in memoriam huius sic geste rei fratribus nr̄is adstipulantibus hanc paginam nr̄o sigillo insigniuimus. testes autem huius sunt fratres. Theodoricus prior. Meinhardus. Herbardus. Lippoldus. laici liberi et ministeriales. ipse *comes Sigefridus*. *Hermannus comes* et *Heinricus frater eius*. *Helmoldus de Huchelen*. *Conradus* et *Eschevvinus de Holthusen*. *Dudo de Morungen*. *Bertholdus* et *Othelricus de Homburg*. *Ernestus* et *Theodoricus de Dransfelde*. *Adelbertus*. *bodo. vvulfari*. *Arnold de Northheim*. Acta sunt autem hec. anno dn̄ice incarnationis M. C. XXXX. IIII. indict. VII. regnante rege Cunrado huius nominis sc̄do. regni uero ipsius quinto. data *northheim* VI. kal. iulii feliciter amen.

d) Hiddico.

Origo nobilium dominorum de Homburg.

Habuit itaque *Otto*, quondam Bavarie dux, tres filios, vti ex hoc diplomate apparet. De quarto autem filio *Ottonis* ducis *Hiddicone*, probabiliter nam maximo, atque aduocato Corbeiensi, in flore ætatis ante annum 1093 defuncto, et satore nobilium dominorum de Homburg, nemo hætenus aliquid suspicione adsecutus fuit. Nobis ergo libet, illum ex archiuo Corbeiensi eruere. Plura de reliquis *Ottonis* ducis liberis et nepotibus, quos in schemate genealogico mox subiiciendo produximus, non addimus, ne simus plus iusto longiores.

Interim

Interim posteritatem *Hiddiconis* comitis iam accipe, tabula sequente genuinis gubernante Corbeiam Warino.

gubernante
Corbeiam
Warino.

TAB. I.

Otto dux Bavarie et comes in Northeim,
Aduocatus Corbeienfis.

Hiddico comes, aduocatus Corbeienfis 1082.		Heinricus pinguis, aduocatus Corb. † 1100.		Sigifridus comes aduocatus Corb. † 1107.		Cuno	
Sigibertus nobilis 1113, confanguineus Sigefridi aduocatus Corbeienfis eiusque fratris Reinoldi,	Otto 1113.	Tedi 1113.	Folcmarus abbas Corb. † 1138.	Sigifridus aduocatus Corb. † 1144.	Reinoldus aduocatus Corb. comes de Daffila.	Thiatarus.	Gumbertus.
Sigibertus 1113, filius Sigiberti, nominatur 1120 Sifridus filius Sigiberti, et distinguitur a Sigefrido aduocato Corb. 1129. 1133. 1137. Sifridus de Homborg.				Machtildis sanctimonialis 1113.	Volcwig. 1113.	Aluerada. 1113.	
Heinricus 1158.	Bodo nobilis de Homborg 1156. 1166. 1185. 1186. frater Bertoldi 1184.		Othelricus. 1144.	Bertholdus nob. de Homborg 1144. 1156. 1166. 1185. 1186. senior 1197. frater Bodonis 1184. pater Bodonis 1158.			
			Bodo, filius Bertoldi, 1158.	Heinricus, pater Bodonis et frater Bodonis 1220.			
Bertoldus iunior et nepos Bertoldi senioris 1197.	Bodo iunior 1198, filius Heinrici 1220. senior 1220. 1225. 1228. 1228. Luitgard vidua Bodonis senioris 1248.			Bodo frater Bodonis 1198, filius Heinrici 1220. iunior 1220. 1220. 1222. 1228. 1237. v. Tab. 2.			
Bertoldus filius Bodonis iunioris adhuc minorennis 1220. 1237. 1246. 1265.	Jutta filia Bodonis iunioris 1220. vx. Adolphi comitis de Niennouere 1245.			Henricus frater Bertholdi vid. Tab. 2.			
Bodo filius Bertoldi 1265. Henrici patruelis et vxor eius Mechtild 1271. senior 1281. 1292. 1292. 1284. 1303. 1271. 1274. 1274.				Johannes 1283.	Henricus Corbei. abbas ab an. 1274 - 1306. frater Johannis de Homborg 1283.		
Bertoldus filius Bodonis senioris 1292.	Heinricus filius Bodonis senioris 1292. 1303.	Ludouicus fil. Bod. senioris 1292. 1303.	Albertus filius Bodonis senioris 1292. 1303.	Johannes patruelis Bodonis senioris 1292. nominatur frater iunior 1318.			

F4

Ab anno
826 usque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

T A B. II.

Bodo, frater Bodonis 1198.
vid. supra.

Heinricus frater Bertoldi 1237. patruus Bodonis 1271. vxor eius Mechtild com. de Woldenberg 1270. 1291. 1284. 1245. 1240. 1244. 1244. 1245. 1257. 1259. 1266. 1260. 1265. 1267. 1267. 1274. 1278. 1281. 1282. 1283.

Iohannes vxor Gisela de Ret- berg foror Or- tonis episcopi Paderbornen- sis 1292. quæ iam † 1292. 1270. 1274. 1290. 1291. 1296. 1296.	Bodo vxor A- gnes comit. de Sualenberg 1270. 1274. 1274. iunior 1290. 1296. 1302. 1302. 1303. 1304. 1300. 1291. 1281. 1305. 1303. 1291. 1303. 1302. 1295. 1301. 1296. 1298.	Henricus can- onicus Hil- desh. et Min- denf. frater Bod. Io. Herm. Cun. et So. 1290. 1294. 1298. 1299. 1302. 1304. 1308. 1308.	Hermannus 1290. Conradus canonicus Halberstadenf. 1290.	Cunegund Sophia foror Bod- onis 1303. vxor Her- manni co- mitis de Woldenber- ge 1299.	1302. 1302.
			Bodo C. de Gerburg Wolden- berge 1299.	Johannes de Wol- denberge, filius fo- roris Bodonis de Homborg mona- chus Amelunchs- bornensis 1303.	

Henricus Con- frater hannus dus 1290 1291. 1290. 1292. 1293. 1296. 1299. patruelis Bodonis iunioris 1292. 1274.	Bodo fra- ter 1290. Hen. Con- radi 1290. 1293. 1296. 1292. 1274.	Henricus fi- lius Bodonis iunioris, et vx. eius Agnes 1302. 1303. 1304. 1305. 1305. 1305. 1308. 1291.	Bodo frater Henr. Herm. A. S. et Agn. 1302. 1305. 1305. 1308. Possessor allodii magni aduoca- tiæ Keminaden- sis 1309. 1315.	Her- man- nus 1302. 1304. 1305. 1305.	Alheidis vxor Guntheri co- mitis de Saa- lenberg 1302. 1304. 1305.	Sophia Agnes 1305. 1302. 1305.
--	---	--	---	--	--	--------------------------------------

Henricus filius Henrici et nepos Bodonis
1305. 1309. 1315. 1316.

Geuehardus frater Henrici 1309.

Bodo preposit. S. Mauritii prope Hildesheim 1336 frater Sigfr. Bodo et Ott. 1340.	Sigfridus 1340. 1350. 1345. 1354. 1351. placitum habet in monaste- rio Keminad. 1354. 1354. 1360. † 1380. sepultus in dicto mo- nasterio.	Bodo 1340 1345 1359	Otto ad- huc mi- noren- nis 1340.	N. filia vx. Or- tonis c. de Scowen- de E- uerstein 1351.	N. filia vx. Adolfi com. de Scowen- de E- uerstein 1351.
Rudolf filius Sig- fridi adhuc mino- rennis 1340. 1350. 1354. 1360.	Henricus filius Sigfridi adhuc minorennis 1340. 1354. 1360. 1384. 1385. 1389.	Albertus fil. Sigfr. 1354.	Geuehardus fil. Sigfr. 1354. 1360. 1384. 1385.	Borchardus fil. Sigfr. 1354. 1360.	

Henricus 1409. occisus 1409. Schoneke de Nassau
vidua b. mem. Henrici de Homborg 1412.

Sifridi fi-
lius Rei-
noldus
comes de
Dassila.

De *Reinoldo* autem, nepote ducis *Ottonis*, quadam in medium afferre debe-
mus, vt quoque vera *origo comitum de Dassel* pateat omnibus, cunctique cognat-
fiant, quam late deflexerint illi a veritate, qui, *Io. Letznerum* secuti, eos a quo-
dam Walthero, qui iam anno 700 comes de Dassel et dominus in Niennower
ab eo nominatur, deducunt. Veremur, ne nostri amici risum tenere non pos-
sint, si schema genealogicum *Io. Letzneri* ex eius *Chronico Dasselensi* repetere co-
nemur. Iam ergo illud defessum et derelictum iaceat, cum alios refutare iam
non studeamus. *Reinoldum* nostrum, factorem comitum de Dassel, monumenta
nostra referunt, anno 1113 in pago Suilbergowe comitem fuisse, atque deinde
iuxta villam *Oldendorp* (hodie dictam Marekoldendorp haud procul ab oppido
Dassel) in quodam placito, more Saxonico, quandam traditionem regio banno
confirmasse, vbi omnes sui comitatus homines auditores et testes fuerint anno
1119. In eisdem diplomatis atque in aliis *frater* ille appellatur *Sigefridi* comi-
tis

tis atque aduocati corbeiensis, qui *Sigefridus* in monumentis nostris ineditis ad postremum Corbeiensis ecclesiae aduocatus nominatur anno 1126. Eodem anno comes *Sigefridus* aduocatum ecclesiae Corbeiensis resignauit, et deinde anno 1144 est mortuus. *Reinoldus* ergo iterum anno 1127 *corbeiensis aduocatus* appellatur, immo ad annum 1129 nuncupatur *ecclesia Corbeiensis aduocatus et comes de Dassa*. Documenta, quibus dicta confirmantur, producemus partim infra, partim in *Historia nostra Corbeiensi*. Ex quibus parebit, fucum venditasse pro veritate illos, qui in scriptis suis perhibuerunt, Sifridum iuniorem comitem Bomeneburgensem, Sifridi senioris filium, atque Ottonis Northeimensis nepotem, gentis suae postremum fuisse. De *Reinoldi* autem fratribus filiis et nepotibus vsque ad *Simonem* vltimum huius familiae comitem pluribus argumentis agimus in *Clientela nostra Corbeiensi*.

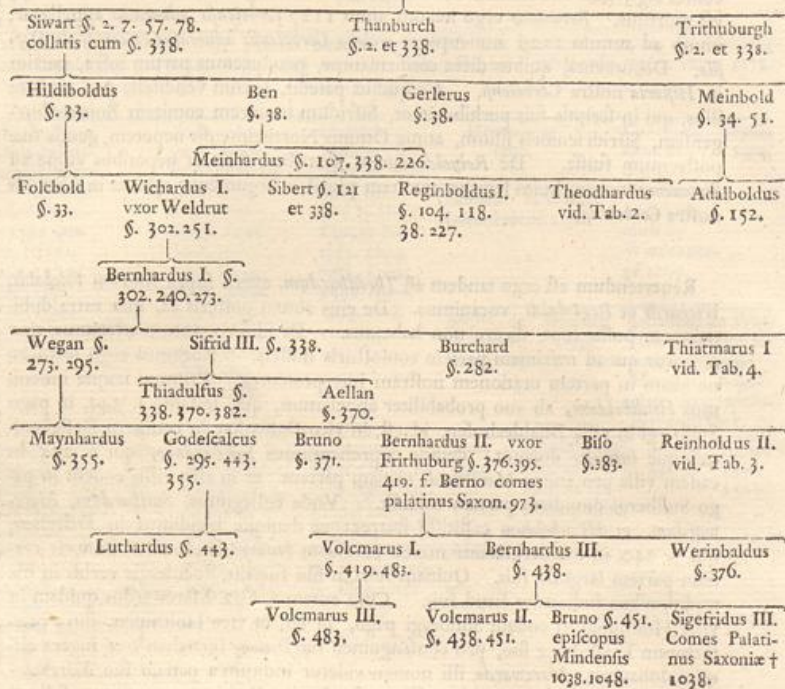
Reuertendum est ergo tandem ad *Theodbardum*, quem supra fratrem *Folcboldi*, *Theodhardi* ne-
Wichardi et *Reginboldi* vocauimus. De eius autem posteris ea, quae extra dubitationem posita sunt, dicere non habemus. Ea idcirco tantum afferimus, quae nituntur quoad maximam partem coniecturis nostris. Rogamus ergo lectores, ne aliam in partem orationem nostram interpretentur. Primum itaque inuenimus *Hildiboldum*, ab auo probabiliter appellatum, qui, testante §. 244, in pago Suilbergi in villa Disaldeshusen, id est, in vico Dassenen in comitatu Dasselienfi quinque *iurnales* donauit; deinde deprehendimus *Suitbardum*, qui §. 235. in eadem villa pro anima *Marcwardi* tertiam partem, et in aliis villis eodem in pago Suilbergi dimidiam partem tradidit. Vnde collegimus, *Suitbardum*, *Marcwardum*, et *Hildiboldum* exstitisse fratres; et denique incidimus in *Eilbertum*, qui §. 240. in Suilbergiorum marcu cuiusdam *biuangi* seu tractus minoris tertiam partem largitus fuit. Quinam horum filii fuerint, luculentis verbis in his traditionibus indicatum haud fuit. Cum autem §. 292. *Marcwardus* quidam in villa Holthufen in eodem Suilbergi pago, id est, in vico Holthufen, intra praefecturam Erichsburg sito, pro consanguineo suo *Dodone* iurnalem I et iugera aliquot donauerit, *Marcwardo* illi nomen videtur inditum a patruo suo *Marcwardo*. Hunc ergo *Marcwardum* filium *Suitbaridi*, *Dodonem* vero filium *Eilberti* fuisse, statuere liber. *Hordoldum* autem et *Godsfrithum*, quorum alter §. 315. pro filio suo *Godschalco* in pago Logne in villis Erbsen et Harste, alter vero pro filio suo *Meinberi* §. 340. in eadem villa Harste quaedam tradidit, fratres *Dodonis* liceat appellare. *Marcwardus* ille progeniuit *Godsfridum*.

Hoc certe negari non potest. Inuitat enim idem *Marcwardus* §. 368. animos Corbeiensium pretiis ex villa Gadershus in pago Logne, quae vicus Gunterfen in dynastia Adelipfen videtur esse, vt pro salute filii sui *Godsfridi* supremum dominum exorare velint. *Thiadhardum* porro, cuius eiusque filii *Thiadmari* meminit locus §. 418, pro filio supradicti *Marcwardi* habere volumus. Donauit enim iste *Thiadhardus*, teste loco laudato, in pago minori Marungun in villa Thiedrefsun, id est, Dentenissen, villa desolata olim ab oppido Moringen iter dimidiae horae distante in principatu Gottingensi, vnam familiam, videreturque eius quoque filius fuisse *Thiadhardus*, cuius mentionem iniiciunt traditiones §. 466. Plura de hac profapia deliberato animo, non addimus. In historia nostra Corbeiensi vestigia quaedam indicaturi sumus, ab ea probabilissime comites et nobiles dominos, de *Insula* dictos, descendisse. Omnia, de hac familia haecenus in medium prolata, tabula sequenti includimus, in qua si primo intuitu quaedam lectori non placeant, euoluet is necesse est paragraphos in ea excitatos, inprimis vero §. 338, vbi plura de hac familia inueniuntur.

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

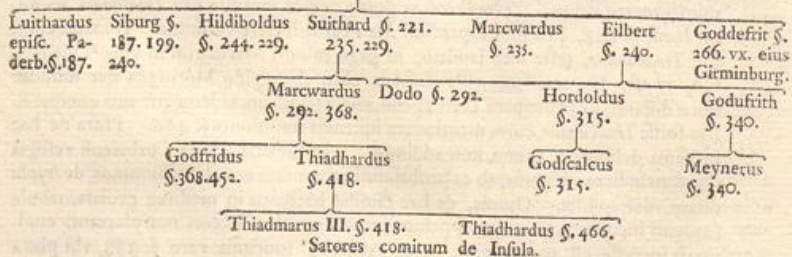
T A B. I.

N.

T A B. II.

Theodhardus, vxor Merefuit
§. 32. 54. 104. 187. 199.

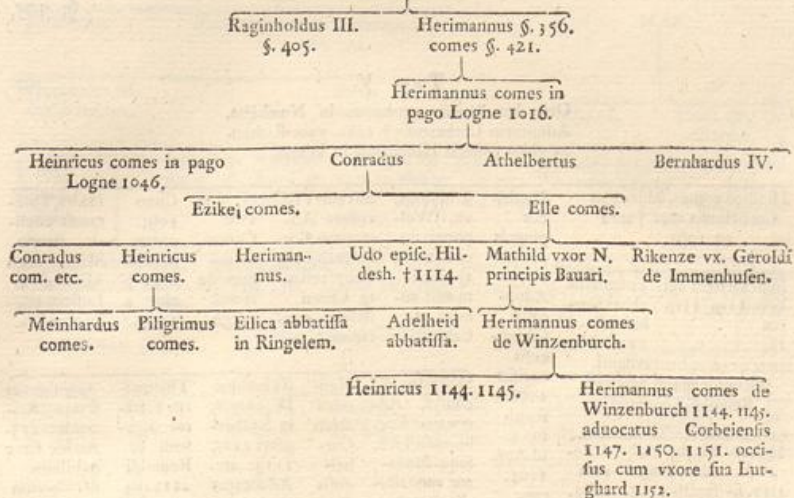

T A B. III.

T A B. III.

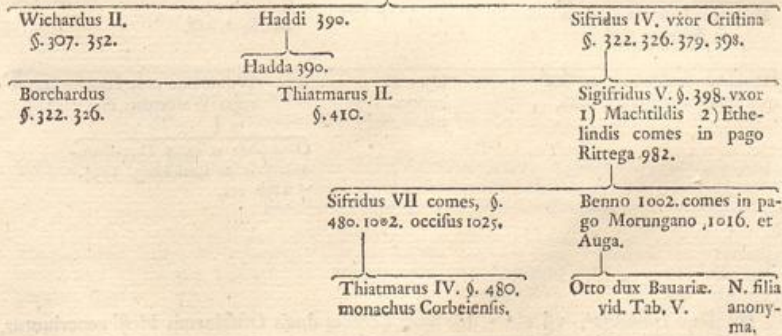
Reinholdus II.
§. 356.

gubernante
Corbeiam
Waringo.

T A B. IV.

Thiatmarus I.
§. 307. 354.

T A B. V.

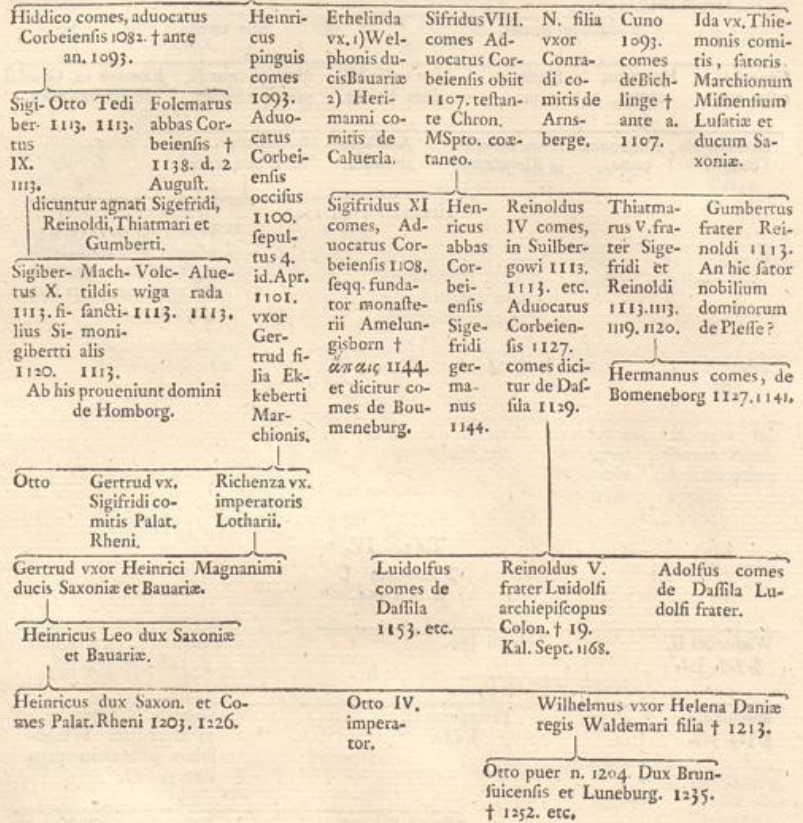
74

Ab anno 826 usque 853 imperante Hludouico et
 dac hildibert (n) ben (o) fuitbadu (p) hrotger (q) redhardus (r) ab-
 bo (f) thiadric (t) bardo (u) ragembold (†) cumbro (v) billing (w)
 gamer (††) omnes numero XXXXVIII.

§. 105.

TAB. V.

Otto dux Bauariae et comes in Northeim.
 Aduocatus Corbeiensis † 1082. vxor Richenza
 vidua comitis Herimanni in Werla.

De Hildiberto, nec non de origine ducum et caesarum Saxonorum, comitum Euersteinsium, aliorumque.

(n) Duo *Hildiberti*, uti vides, hic inter heredes ducis Ostfalorum Hessi reperiuntur, quorum vnus probabilissime inter progenitores comitum Euersteinsium est referendus, qui cum fratribus suis Euerhardo, Thiadrico, Eggrico et Folewario a potentissimo possessore celebratissimi castrum Brunonisburgi descendit. Ut ergo hanc nouam, et haec tenebris inuolutam sententiam omnibus ob oculos ponamus, genuinum schema genealogicum posterorum opulentissimi et celeberrimi Angariorum ducis Brunonis, in ordinem redactum, proponere volumus, in sequentibus expedite illud explicaturi.

TAB. I.

T A B. I.

Adelhardus, dux Saxonum
occidentalium 714. §. 161.

Folcbertus.	Theodoricus Saxo primarius in Hochsiburg 743. 744.	Hiddi				
Widekindus M. dux Saxonum.	Bruno dux Angario- rum anno 775. vxor — Wichtrud.	Hessi dux Ost- falarum.				
Ecbertus I. Dux Saxonie, v. Tab. 2.	Haddo, Irminwar- dus §. 37. 52.	Adalwar- dus §. 37. 52.	Thiodger co- mes, vx. Siburg §. 22. 54. 55. 56. 70.	S. Meinulfus §. 48. vid. Tab. 5.	Bruno §. 20. 26. vid. Tab. 6.	Ewurchardus §. 20. vid. Tab. 7.
Berndag. Wendildac. Satores marchionum o- rientalium, quorum ge- nealogiam vide supra §. 104. not. (e)	Hrotgerus com. §. 104. 177.	Sini §. 111. 154. 160. 165. 166.	Irminward §. 121. 160.	Adalbodū §. 121. 124. 197.	Swiridac §. 124.	Adalwardus §. 108. 164. 165. 197. 257.
Albmer §. 225.	Pumi §. 225.	Magenhard §. 225.	Adallog §. 225.	Fastred §. 225.	Hildiburg §. 225.	Adalwardus §. 341. monachus Corbeien- sis et post Verdenfis episc. 922.

guber-
nante
Corbe-
iam Wa-
rino.

T A B. II.

Ecbertus I. Dux Saxonie, vx. Ida, filia Bernhardi, fratris
Pipini Regis Francorum §. 23. 26. 29. 155. 169.

Hadwi vx. Amalungi quo mortuo abbatissa Herifordensis §. 125. 149. 188.	Beuo comes, vx. Folclog. §. 86. 121. 158. 174. 231. Beuo floruit tempore Conradi I. §. 121. 174. 245.	Warinus abbas Corbeienfis 826. † 853.	Cobbo I comes. vx. N. filia Hessi duxis Ostfalo- rum §. 29. 46. 47. 104. 119. 125. 126.	Luidol- fus I. c. 149. 155. 163. 166. Sax. vx. 170. 207. 219. 230. Oda fil. 233. 234. 245. floruit adhuc anno 889.	Ecbertus II comes, §. 49. 91. 111. 138. 149. 155. 163. 166. 170. 207. 219. 230. 233. 234. 245. floruit adhuc anno 889.
Bouo abbas Corbeien- fis 942. §. 174.	Cobbo II. com. Horum posteros vide in Tabula sequenti, p. 151.	Abban seu Albertus. §. 47. 54. 55. 121. 126. 207. 210. 214. † 874. v. Tab. 4.	Ecbertus III. c. 892.		
Tancmarus I. §. 210.	Bruno dux Saxonie † 880.	Otto illustris Dux Saxonie aduocatus Corbeienfis. vx. Hatui filia Euerhardi 877. 890 † 912.	Luidgard vx. Regis Hludo- uici.	Hathumoda. abbatissa Gandersheimen- ses.	Gerbieg. Cristina.
Luidolfus III.	Tancmarus II.	Heinricus auceps Rex Germanie vx. 1) Hathburg filia Erwini, et vidua comitis Ostlach §. 284. 2) Mah- tildis filia Theodoric ex stirpe Widikindea, ille † 936.	N filia ex concu- bina nupta Wi- doni Thuringo.		
Tancmarus III. occifus Eres- burgian. 938.	Otto M. imperator vid. Tab. 3.	Bruno archi- episcopus Co- lonienfis 944. 952. 958 961. 962. 965.	Gerburg vxor 1) Giselberti Duc. Lotharin- gie 2) Ludow- ici Regis Gallie.	Hathwig vx. Hugonis Du- cis Francie et comitis de Paris.	Heinricus Dux Bajorie vx. Iu- ditha filia Arnolfi Du- cis Bajorie.
	Heinricus Dux Baurie † 995. vxor Gisela filia Conradi Regis Burgundie.	Gerburg abbatissa Gandersheimen- fis.	Hatwig vxor Bur- chardi de Suenia.		
Heinricus II. imperator † 1024. vxor Kunigunda filia Sigifridi comitis Palatini.	Gisela, vxor Stephani Re- gis Ungarie. 1029. §. 1027. 1028.	Bruno, episcopus Augustanus † 1029. §. 1027. 1028.	Arnolfus, archie- pisc. Rauennae 1023. 1025. 1029.	Brigida, abbatif- sa Andlauenfis. 1004.	

T

T A B. III.

Ab anno
826 vique
853 im-
perante
Hudo-
uico et

TAB. III.

Otto M. imperator n. 912. † 973. vxores 1) Editha filia
Eduardi Regis Angliæ 2) Adelheid vidua Regis Lotharii.

Luidolfus VIII. Dux Sueviæ † 957. vxor Ida filia Hermani ducis Sueviæ † 986.	Luitgard vx. Con- radi du- cis Lo- tharin- giæ.	Mathildis abbatissa Quedlin- burgensis.	Adelheid abbatissa Essendi- ensis.	Heinricus primoge- nitus e ado- thoro.	Bru- no.	Otto II. im- perator n. 955. † 983. vx. Theo- phania.	Wilhelmus ar- chiepiscop. Mo- gunt. † id. Mart. 967. mater eius peregrina, nobi- lis tamen.
Otto Dux Sueviæ et Bajoariæ † 982. Bruno, Papa dictus Gregorius.	Mathilda n. 949. † 967.	Adelheid abba- tissa Quedlin- burgensis.	Sophia abba- tissa Gan- dersheim.	Mathildis vxor Ezonis Comitris Palatini.	Otto III. impe- rator n. 980. † 1002.		

TAB. IV.

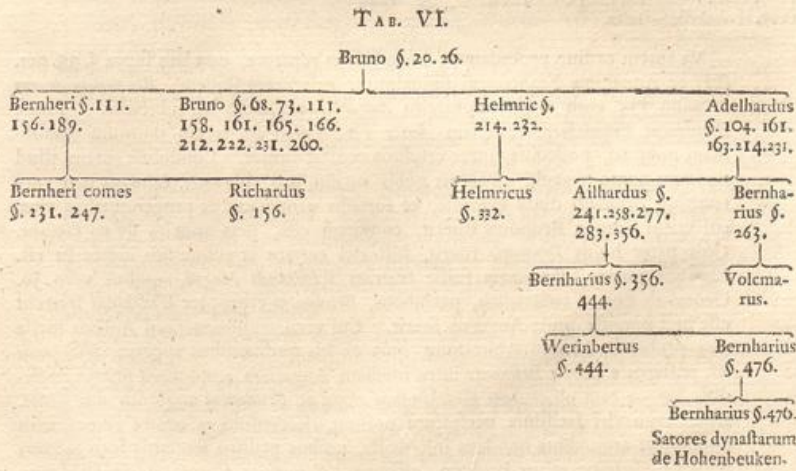
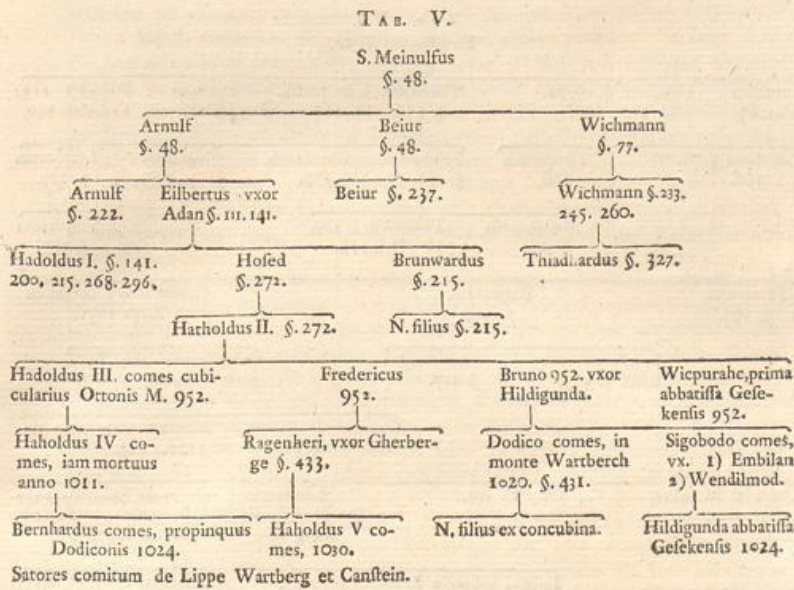
Luidolfus I comes, feu Dux Saxonie. vxor Oda filia Billingi

§. 47. 54. 55. 121. 126. 207. 210. 214. † 874.

Luidolfus II. §. 324. 343. 350. 249.	Alfred. vx. Bardo- nis II. e stirpe Wi- dikindea.	Hiddi. vx. Eruli §. 342. 349.	Meresuit vx. Herdagi.	Etic §. 350. 369. 382. 385.	Enda, vxor Luitharii Walbec- ensis.
Hogerus comes, Ad- uocatus Corbeienfis 956.	Bruno. vxor Ha- burg §. 374.	Luidolfus IV. §. 343.	N. filia §. 382.	Marcward §. 385. 397. vxor Tade.	
Luidolfus V comes, aduocatus Corbeienfis 980.	§. 423. Ad- uocatus	Bruno comes, vxor Frederuna Reginæ Mathildis foror §. 382.	Bruno, vx. Gherburg §. 402. 432. plura videantur infra.		
Luidolfus VI. episco- pus Olnabrug. 965.	Ecbertus monoculus comes 990. † 994. confobrinus Ottonis M.	Bruno episcopus Verdenfis 972. † 976.	Frederuna abbatissa Keminadenfis 1004.	Imma comitris sa, vxor Her- manni 1004.	
Luidolfus VII. comes † 1023.		Bruno comes §. 430. vxor 1) Gisla de Werla 2) Gisla, eo mortuo vxor Conradi imperatoris.		Gerdruda.	
Ecbertus comes † 1034.	Bruno comes † 1035.	Luidolfus IX comes priuignus imperatoris Conradi 1031 † 1038. vxor Gertrud.	Hiddi comes, priuignus imperatoris Conradi aduo- catus Corbeienfis 1028.		
Bruno comes aduocatus Corbeienfis 1043. 1049. † 1057.		Ecbertus comes 1051. 1062. Thuringiæ. vxor Irmengard, filia Maginfredi marchionis de Segufa † 1068.			
Ecbertus Marchio Misniæ 1086. occisus 1090. vxor Oda filia Ot- tonis comitis de Orlamunda.			Gertrud vxor 1) Theodorici comitis de Katelborg 2) Heinrici com. de Nort- heim 3) Heinrici marchionis Misniæ. NB. e 2do thoro fuerunt.		
	Rikenza, vxor Lotharii imperatoris.		Gertrud, vxor Sigifridi Comit. Palat. Rheni.		
	Gertrud, vxor Heinrici Magnanimi Ducis Saxonie et Bauarie.				
	Henricus Leo Dux Saxonie et Bauarie.				

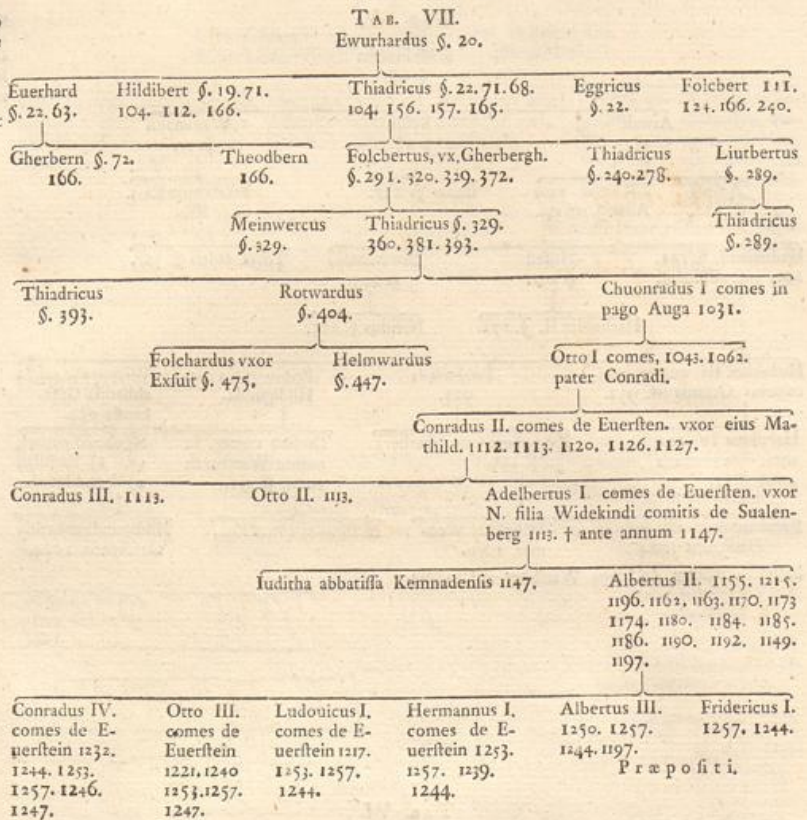
TAB. V.

gubernante Corbeiam Wacino.

F4

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hudo-
uico et

Sator eo-
rum Bruno
dux An-
gario-
rum.

Vt autem ordine procedamus, nolumus ea reperere, quæ iam supra §. 98. not. (H) ex Annalibus Francorum adduximus, referentes ibidem, *Brunonem ducem* se anno 775 cum vniuerso exercitu *Angariorum* Carolo M. subiecisse. Hunc *Brunonem Brunisbergam*, quam *Autor Vita Caroli M.* apicem omnium fortissimam nominat, possedisse, inter eruditos constat omnes. Condidisse autem, illud nondum nemo negauit, quamuis nobis verisimilius videatur, eandem iam ante tempora *Brunonis* ducis existisse, et fortassis a quodam ex progenitoribus eius, cui etiam nomen *Brunonis* fuerit, conditam esse, licet annales de eo taceant. Quis pater huius *Brunonis* fuerit, historici certant et adhuc sub iudice lis est. Plerique putant, *Brunonem* fuisse fratrem *Widekindi Magni*, quibus vero Jo. Georg. ab Eccard contradicit, perhibens, *Brunonem* eapropter *Widekindi* fratrem esse non potuisse, quia Angerus fuerit. Cui vero argumentationi nullam inesse vim probandi, idcirco arbitramur, quia ex his traditionibus apparet, *Widekindi M.* posteros æque ac *Brunonis* intra mediam Angariam amplissima prædia possedisse, atque eam ob causam *Widekindum* æque ac *Brunonem* angerum dici posse. Docti ergo viri facillime perspicere possunt, Eccardum ea contra communem opinionem argumenta nondum instruxisse, quibus pristina sententia loco moueri poterit. Hinc etiam Eccardo, affirmanti *Brunonem* filiam *Widekindi Magni*, quam Giselam nominat, habuisse in matrimonio, assensum viri docti non præbent, simulac considerauerint, apparere ex omnibus momentis, *Brunonem* et *Widekindum* fuisse coætaneos. Quodsi igitur ex nomine *Theodoric*, quod inter posteros *Widekindi* sæpius recurrit, iam supra collegimus, patrem *Widekindi Magni* fuisse *Theodoricum*, eadem appellatio quoque inter posteros *Brunonis* crebro reperitur. Idem ergo *Theodoricus* videtur existisse et *Widekindi* et *Brunonis* pater. *Theodoric* vero frater fuisse videtur *Folcbertus*, quem Hucbaldus in *Vita Lebnini* cap. XI. apud *Surium in Actis Sancti. Tom. VI.* virum illustrem ac potentem inter Saxones appellat, ad cuius domum S. Lebuinus, qui anno 776 mor-

mortuus est, diuertit, cum Saxones in media Saxonia, iuxta flumen Wiseram et locum *Marcelo* nuncupatum, generale concilium agitare vellent. Nomen enim *Folcberti* etiam inter posteros *Brunonis* inuenitur. Sed, hoc tantisper seposito, apparet ex traditionibus nostris, *Brunonis* vxorem filiam *Widekindi Magni* non fuisse. Et eum iam supra §. 48. not. (F) ex *Vita S. Meinulsi* comprobauerimus, eandem appellatam esse *Wichrud*, hereditas, quam posteri *Brunonis* ducis adierunt, id extra dubitationem ponit, eandem fuisse sororem ducis Ostfalorum *Hessi*.

Quos filios habuerit *Bruno*, nemo haecenus commonstrare potuit. Ex hisce autem traditionibus liberos eruimus octo, quos nunc ordine percensebimus, additis rationibus, cur, illos filios potentissimi possessoris *Brunonisburgi* fuisse, statuamus.

Primus est *Ecbertus dux*, qui licet a nullo scriptore coetaneo eius filius appelleretur, sine vilo dubio tamen, vti ex his traditionibus collegimus, is omnino est existimandus. Iam supra §. 29. ex *Uffingo* et infra pluribus demonstrauiamus, huius *Ecberti* vxorem fuisse *Idam*, sororem abbatis Corbeiensis *Adalardi*, *Ecberti* vero ac *Idae* liberos fuisse *Warinum* abbatem Corbeiensis, *Cobbonem* comitem, atque *Hadwigam* abbatissam Herifordensem. Hisce haec traditiones *Beuonem* comitem, *Luidolfum* comitem seu ducem, et *Ecbertum* comitem addunt, vti §§is in schemate genealogico excitatis significauimus, ad quos lectorem ablegamus, ne acta nos agere videamur. Sin vero meminerimus, quibusnam in locis hi ducis *Ecberti* liberi praedia sua possederint et tradiderint, sita ea esse comperiemus in regione, circa *Brunonisburgum* iacente. Ita v. g. *Hadvi*, filia ducis *Ecberti*, restante §. 149, monasterio Corbeiensis bona largita fuit, quae ad radices montis, in quo castrum illud *Brunonis* stetit, iacent, quaeque in manus eius iure hereditatis paternae peruenerant. Sin obuias, potuisse, expugnato *Brunonisburgo*, Carolum vel eius filium *Hludouicum Brunonisburgum* cum adiacentibus villis donare fideli suo *Ecberto*, minimeque exinde sequi, *Ecbertum* ducem filium *Brunonis* fuisse, eo quod eius liberi in vicinia istius castri praedia possederint; tunc respondemus, talem donationem caesaris esse producendam et exhibendam, si, vti asseris, quondam ea existit. Nunquam vero eam existisse, comprobamus ex his ipsis traditionibus, quibus omnino, vt coetaneis, fides est habenda. Videmus enim ex §. 177, *Hrodgerum* quendam praedia quaedam ad radices montis *Brunonisburgi* posita, immo in ipso monte obuia, in quo olim illud castrum *Brunonis* conspiciatur, possedisse, quod fieri non potuisset, si caesar, vti instas, castrum *Brunonis* cum adiacentibus villis fideli suo *Ecberto* donasset. At potius statuendum et existimandum est, Caesarem *Brunoni*, postquam hic se Carolo submiserat, bona sua paterna reliquisset, quae deinde in manus liberorum eius peruenerint, qui magnam illorum partem abbatiae donarint Corbeiensis, vti ex his traditionibus patet. Et sane prudentissimus senex et abbas *Adalardus* facillime perspiciebat, nullum vtiliorem abbatem abbatiae, a se recens fundatae, praefici posse, nisi *Warinum*, optimis moribus praeditum adolescentem, nepotem ducis *Brunonis*, atque ab omnibus consanguineis suis dilectum. Eapropter fratribus suis ante suum discessum ipse *Warinum* de meliori nota commendauit *Adalardus*, vt eum, se mortuo, eligerent ad abbatiam regendam, magnopere suadens. Neque exitus spem *Adalardi* fecellit. Nullis enim dominis maiorem gratiam debet abbatia Corbeiensis, quam consanguineis *Warini* abbatis.

Inter *Ecberti* filios natu maior erat *Beuo comes*, vti ex *Wedekindo* nostro §. 158. 174. et 231. comprobauimus. Inter coheredes porro ducis *Hessi* idem *Beuo* ante *Luidolfum* fratrem ponitur. Et cum, eodem *Widekindo* teste, filium habuerit cognominem, *Beuonem* illum, qui §. 121. inter heredes *Hessi* collocatur, et §. 245. inter alios testes, inter quos etiam eius patruus *Ecbertus* aliique consanguinei, reperiuntur, obuius est, pro senioris nostri filio habere volumus. Mox vero hic ramus in *Bouone* abbate Corbeiensis exaruit, qui, testante nostro

Chronico MSCto et coetaneo, mortuus est anno 949.

De *Warino Abbate* et fratre comitis *Beuonis* nihil iam addere volumus. De *Cobbone* autem, filio *Ecberti ducis*, iam quidem supra §. 104. not. (W) egimus. Accuratori tamen consideratione dignissimum eum esse putamus, quia ille sator comitum *Tecklenburgicorum* fuisse plerumque creditur. Id ipsum arguunt verba *Erdwini Erdmanni* in *Chronica Episcoporum Osnaburgensium* Tom. II. Meibomii f. 200. seq. quae sic habent: *Quidam comes ditissimus Cobbo fidelis illius imperatoris Lodouici de praedicto ecclesiae Osnaburgensis episcopo (Gosvino),*

gubernante Corbeiam Warino.

Ex *Brunonis D. Angariorum* liberi.

a) *Ecbertus Dux Saxoniae*.

Ecberti D. Saxoniae liberi
1) *Beuo comes*.

2) *Warinus Corb. abbas*.
3) *Cobbo comes eiusque poster.*

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

4 DCCCLXXXII

quidquid voluit, agere adeptus germano eius nomine Werin, in monasterio Huxariensi tunc temporis abbate, et sorore eius in puellarum canobio Heruordenfi abbatissa degentibus, quantum voluit de decimis, quæ ad eundem episcopatum pertinebant, tradi fecit ad eadem monasteria. — Attendat hic lector, quomodo Cobbo, qui dicitur fuisse comes in Tekenenborg, istam sanctam Osnaburgensem ecclesiam non diu post eius fundationem dilaniare, eique decimas, quæ iuris sunt diuini, auferre conabatur, prout et sui successores sepe iura tam ecclesiastica quam ciuilia, limiter dicebunt, prædia, reditus, iurisdictiones, fructus, et alia tollere non verentur, dietimque prætendunt. — Cobbo comes, qui eundem (Gosbertum episcopum Osnaburgensem) promouit DCCCXXXIII. tertio id. aprilis obiit. Erdmannum suum haussisse ex antiquioribus monumentis, facile credidere eruditi. Hinc penitus explodendum non erit, quod illi de Cobbone nostro habent, statuentes, illum fuisse factorem comitum de Tecklenburg seu Tekeneborg, vti antiqua monumenta eos appellat. I. G. ab Eccard in *Hist. Geneal.* f. 17. nominat eum Saxonie occidentalis ducem. Probabilissimum sane est, Cobbonem in Westphalia, inprimis autem in episcopatibus Monasteriensi, Osnaburgensi, et Mindenensi, amplissima possedisse prædia, quibus successores eius gradatim sint spoliati. Vxorem huic venerabili comiti Cobboni fuisse, Altfritus episcopus Monasteriensis in *Vita S. Ludgeri Tom. I. Leibniti* f. 97. indicat. Hamelmannus in *Opere Historico Geneal.* p. 418, testibus aliquot manuscriptis Chronicis, eius filium nominat *Albonem*. Quod nomen cum contractum sit ex *Alberto* seu *Adalberto*, vti constat inter eruditos, nos quendam *Abban*, quem in his traditionibus inuenimus, pro eodem *Albone* seu *Alberto* habemus. Nomen enim *Adalberti* olim contrahebatur in *Abbo* et *Abban*. Pro nostro ergo *Abban* eius filius *Godescalcus*, testante §. 285, in villa *Astereshus* donat mansum et 30 iugera, quæ villa *Ostershus* erat in episcopatu Osnaburgensi, Tecklenburgico comitatu vicino. Hinc etiam facile dabant eruditi, eundem *Abban* fuisse illum, qui §. 265. nominatur *Albertus*, quique §. 265. in villa *Gerwardeshus* in pago *Leri*, quæ videtur esse vicus *Gerden*, intra terras episcopatus Osnaburgensis in præfectura *Vörden* situs, donauit abbatiæ nostræ familiam vnam. Fuisse huic *Alberto* vnum vel plures fratres, ex traditionibus nostris definire non ausim. Cum tamen in diplomatibus nostris circa finem seculi IX alius quidam *Cobbo venerabilis comes* occurrat, *Cobbonis* senioris is filius fuisse videtur, fortassis factor comitum *Spigelbergensium*. Huius iunioris *Cobbonis* filii fuisse videtur *Gelo* et *Bernhardus*, quibus *Widekindus* noster Corbeicensis *Annal. Lib. II. f. 645*, filium nothum addit, cui nomen fuit *Thiadhaldus*, qui *Thancmaro*, filio *Heinrici* aucupis, *Eresburgi* in templo *S. Petri* vulnus infixit, illicoque ab eo simile recepit, quo vitam, interueniente terribili insania, breui posuit. Quod factum esse anno 938, refert *Chronicon* nostrum *MScum* coætaneum. *Gelo* reperitur in his tradit. §. 249, vbi pro fratre suo *Bernhardo* quædam donauit, in villa *Bifihus* in pago *Agrotingun* sita, et in villa *Gerwardeshufun*, in pago *Leri* obuia. Hæc villa nunc vocantur *Bessen*, locus comitatus *Lingensis*, et *Gerden*, locus episcopatus *Osnaburgensis*. Idem vero *Bernhardus* (nisi forte eius filius est, qui §. 287. appellatur *Bern*) tradidit in villa *Burgiun* in pago *Agrotingun* vnam familiam. Hæc villa *Borg* in *Emslandia* seu in inferiori episcopatu *Monasteriensi* olim fuit locus Comitum *Tekeneborgensium*. An *Gberburga*, pro qua *Bernhardus* eandem familiam donauit, mater seu soror seu consanguinea eius fuerit, non definiunt traditiones. Nomen hoc tamen in stirpe ducis *Brunonis*, vti infra videbimus, inusitatum non erat. An filios et filias habuerint tam *Gelo* quam *Bernhardus*, nemo veterum, quantum scio, memoriæ prodidit. Tacente ergo membrana, nos etiam tacemus, et reuertimur ad *Godescalcum*, *Alberti* filium, qui fratrem habuisse videtur *Gelonem*, vti discimus ex §. 325. In eo enim tradidit *Gelo* pro patruo suo *Bernardo* in pago *Agrotingun* in villis *Friduren* et *Legreke*, quæ sunt *Freren* et *Lengerke* in comitatu *Lingensi*, bona quædam. Hic *Gelo* si diuersus est a *Gelone* fratre *Bernardi*, vti videtur, probabilissime erit filius *Alberti*. Quinam vero eius fratres et filii fuerint, non addunt traditiones nostræ. Cum tamen §. 416. quidam *Folkier* pro filio suo *Raginwardo* in eadem villa *Astereshus* intra pagum *Hrecwiti*, in qua *Abban* filius *Cobbonis I.* quædam tradiderat, XX iugera, et I iurnalem largitus sit, probabilissime idem *Folkier* nepos istius *Alberti*, et *Landwardus* eius frater fuit, quippe qui pro filio suo *Gelone*, a *Bernardi* fratre verisimiliter ita appellato, testante §. 414. in villa *Widenbruckin* in pago *Sudergo*, quæ sine villo dubio vicus seu oppidum *Widenbruck* est

in

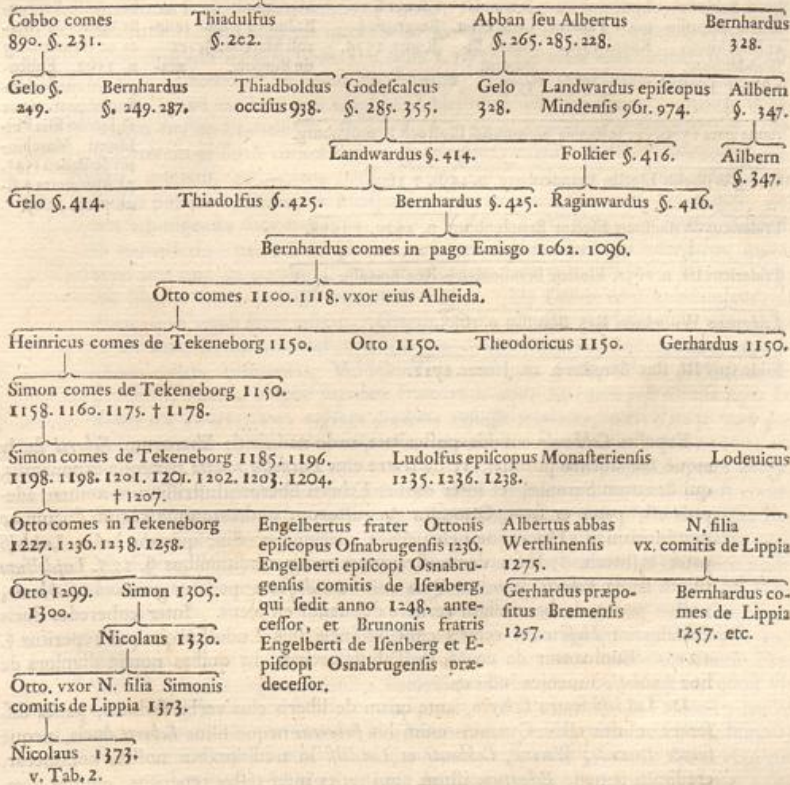
in episcopatu Osnabrugensi intra praefecturam Reckenberg, mansum et I uerna-
 lem dedit abbati nostrae Corbeiensis. Landwardi quoque filii videntur fuisse
Thiadolfus, et *Bernhardus*. *Thiadolfus* enim §. 425. in villis Holtus et Lind-
 duri in pago *Agrotungun*, id est, in villis Holthufen in comitatu Lingensi, et Lin-
 deren in inferiori episcopatu Monasteriensis abbatiam nostram muneribus ornauit.
 Et cum l. c. ille appelleretur frater *Bernhardi*, nemo vnus dubitabit, quin *Bern-*
hardus comes, cuius comitatum in pagis (maioribus) Emisgoa, Westfala et Ange-
 ri, anno 1052 Adalbertus Hammaburgensis ecclesiae archiepiscopus adripuit, te-
 stante diplomate Heinrici IV. in *Script. Rerum Septentrional. Lindenbrogii* f. 161.
 seq. ad hanc familiam sit referendus, qui *Bernhardus comes* anno 1095 adhuc in
 viuis fuit, atque a caesare Heinrico IV vir nobilis et sibi genere propinquus ap-
 pellatur in diplomate l. c. f. 162. seq. Huius *Bernhardi* filius fuit *comes Otto*,
 cuius libri feudales meminere in Archivio Corbeiensis circa annum 1118. No-
 minantur in membrana eius filii *Heinricus comes de Tekeneborg*, *Otto*, *Theodoricus*,
Gerhardus, inter quos *Heinricus* filium habuit *Simonem comitem in Tekene-*
borg, qui anno 1178 vitam cum morte commutauit, testante Erdmanno in *Chro-*
nica Episc. Osnaburg. l. c. f. 211. Qui plura desiderat, eum ablegamus ad nostram
Clientelam Corbeiensem. Nihil ergo addimus praeter tabulam Genealogicam,
 quae genuinum stemma comitum de Tecklenburg representat. Eam accipe ba-
 nis, quaeso, auibus.

Stemma comitum Teklenburgicorum.

T A B. I.

Ecbertus Dux Saxoniae.

Cobbo comes † ante an. 874. §. 29.
 104. 119. 125. 126. 202.

v. Tab. 2.

T A B. II.

F4

Ab anno
826 usque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

T A B. II.

Nicolaus 1373. vx. 1) N. comitissa de Hoja 2) N. filia Theodorici comitis de Morfa et foror Theodorici archiepiscopi Colonienfis, amittit Emslandiam 1400.

Otto comes in Tekeneborg.	Nicolaus comes in Lingen, vxor Alheid de Pleffe 1411. 1415.				
Otto comes de Tekeneborg 1426. 1437. vxor N. foror Johannis com. de Hoja 1446.	Nicolaus 1449. 1454.	Alheid 1415. vxor Wilhelmi comitis de Berge antea episcopi Paderbornensis.			
Anna vx. Philippi comitis de Solms	Conradus vltimus comitum de Teklenborg † 1557. vx. Christina Landgrauia Hassia.	Catharina N. N. abbatissa filia. Essendiensis 1352.	N. N. filius praepositus in Borchhorst.	Otto praepositus S. laus † 1534. vx. Osnaburgae.	Nico- N. Gerhardus Dux Juliacensis et Bergensis, vxor Sophia filia Bernardi Ducis de Lauenburg.
Conradus comes de Solms etc.	Anna vxor Euerwini comitis de Benthem.				Wilhelmus Dux Juliacensis et Bergensis comes de Rauensberg vx. 1) N. comitissa de Heinsberg 2) Sibylla filia Alberti Marchionis de Brandenburg † 1511.
					Maria vxor Johannis Ducis de Cleue et comitis de Marca.
Arnoldus comes de Benthem. etc.	Walpurgis vx. Hermannii comitis de Weida.	Amalia † 1586.	Anna desponsata Heinricho VIII. Regis Angliae.	Sibylla vx. Jo. FridERICI Electoris Saxoniae † 1554.	Wilhelmus Dux Juliacensis, Cleuenfis, Bergensis Marcanus et comes de Rauensberg, vxor Maria filia imperatoris Ferdinandi I.
Maria Eleonora n. 1550. vx. Alberti Friderici Ducis Borussiae et Marchionis Brandenburg. 1572. † 1608.	Anna n. 1552. vxor Philippi Ludouici comitis Palatini Rheni 1574.	Magdalena n. 1553. vx. Johannis Com. Palat. Rheni B. pontini 1579.	Carolus Fridericus Dux Jul. Cleuenf. et Bergensis † Romae 1575.	Sibylla n. 1557. vx. 1) Philippi Marchionis de Baden 2) Caroli Marchionis de Burgow.	Elisa- beth † in Cleuenfis, Bergensis comes de Marca et Rauensberg n. 1562. Episcopus Monasterienfis, resignat. vxor 1) Jacoba filia Philiberti Marchionis de Baden 1585. 2) Antonetra † sine prole 1609.
	Anna nata 1576. vx. Johannis Sigismundi Electoris Brandenburg.				
	Georg Wilhelm Elector Brandenburg. n. 1593. † 1640.				
	Fridericus Wilhelmus Elector Brandenburg. n. 1620. † 1688.				
	Fridericus III. n. 1657. Elector Brandenburg. Rex Borussiae 1701.				
	Fridericus Wilhelmus Rex Borussiae n. 1688.				
	Fridericus III. Rex Borussiae n. 24. Januar. 1712.				

4) Luidolfus dux Saxoniae.

5) Ebertus comes.

Exposita *Cobbonis* comitis posteritate, ordo natiuitatis liberorum *Eberti* ducis atque *Idae* ducissae postulat, ut de fratre eius *Luidolfo comite* peraeque exponamus, qui ducatum Saxoniae, et inter omnes *Eberti* liberos illustrissimum nomen, adeptus est, pater et sator Ottonum Augustorum multorumque regum ducum ac dominorum. Hucusque nesciuerunt plerique eruditi, quinam huius *Luidolfi* pater exstiterit. Infra demonstrauius ex his traditionibus §. 126. *Luidolfum* filium fuisse *Eberti ducis*. Quia enim *Luidolfus* appellatur *germanus Cobbonis*, nullus porro de hac insigni veritate dubitandi est locus. Inter coheredes ducis Ostfalarum *Hessi* cum ceteris consanguineis suis *Ludolfus* quoque reperitur §. 121. Euoluantur de eo §§. in Tabula excitati, in quibus notatu digniora de hoc *Luidolfo* inuenies indicata.

De *Luidolfi* fratre *Eberto*, ante quam de liberis eius verba facimus, pauca differere animus est. Quamuis enim hic *Ebertus* neque filius *Eberti* ducis, neque frater *Benonis*, *Warini*, *Cobbonis* et *Luidolfi* in traditionibus nostris nominetur, credimus tamen, *Ebertum* istum, qui toties inter testes reperitur, quoties occasio

sio data fuit, et filium *Eberti ducis*, et fratrem *Luidolfi*, fuisse. Primo enim probabilissimum est, quemdam ex filiis ducis Eberti patris nomine insignitum esse. Deinde *Ebertus* quidam inter coheredes ducis Ostfalorum Hessi §. 111. inuenitur, quem nulli stirpi melius, quam Ebertina, possumus tribuere. Cum igitur inter testes reperitur *Ebertus* quidam, cum *Wihric* in pago Hessi §. 49, *Arnulfus* in Bullurbechi §. 138, *Hadwi* ducis Eberti filia in pago Nethga §. 149, *Ida* ducis Eberti coniux in pago Niftharfi §. 155, *Gheroldus* *Luidolfi* confanguineus in pago Nethga §. 163, *Hildibertus* *Brunonis* nepos in pago Tilithi §. 166, et *Folchardus* §. 170 monasterio nostro nonnihil tradiderunt, merito is *Ebertus* pro filio ducis *Eberti* et fratre *Luidolfi* habetur. Inter fratres hic *Ebertus* longissime vitam videtur prorogasse. Deprehendimus enim cum adhuc inter testes §§. 207. 219. 230. 233. 234. et 245. Ultimo loco is testis fuit, cum *Ico* quidam pro filio suo *Radulfo* in pago Huuetigo quaedam largiretur. Fortassis ergo hic idem est *Eperthus* ille, qui anno 889 in eodem pago Huuetango comitatum suum habuit, testante autographo diplomate regis *Arnolfi*. Videtur eius fuisse filius *Egbrecht comes*, regi *Arnolfo* dilectus ac fidelis, cui in pagis Tilithi, Marsthem, Lainga ac Bardanga XXXVI. mansos tantæ magnitudinis, ut vnusquisque mansus LX. iugera siue iurnales haberet respectu mensuræ, in proprietatem dedit anno 892, id quod diplomata ipsius regis *Arnolfi* docent. Quis huius *Eberti* filius vel nepos fuerit, id fateamur nos cum ignarissimis ignorare. *Eccardus* quidem in *Hist. Geneal.* f. 275. seqq. pro eius filio habet *Brunonem* comitem, a quo ipse veteres Brunuicenses comites deducit. At cum traderint veteres, hanc Brunuicensem familiam a *Luidolfo* duce descendisse, nos infra tres *Luidolfi* ducis filios, hæcenus in tenebris latentes, producemus, a quibus deducemus comites Brunuicenses. Tacente vero membrana nostra, taceamus etiam nos de huius *Eberti* comitis filiis.

Reuocamus gradum ad *Luidolfum* ducem eiusque filios. Primus eius filiorum appellatur in his traditionibus (§. 210.) *Tancmarus* et quidem ante annum 866 mortuus. Hic alias est incognitus, et vltro sine dubio is, cuius corpus secundum *Acta Idae ducissæ* Tom. I. Leibn. f. 174. (vbi vero eius nomen non exprimitur) ad ecclesiam in Hirutfeld delatum, et penes *Idam* ducissam, utpote ipsius auiam (quod tandem non amplius dubitandum est) sepultum. Addit *Widkindus* noster Corbeiensis, *Annal. L. I. p. 634.* *Brunonem* ducem totius Saxonie, qui exercitum duxit contra Danos, (anno 880) caesum fuisse et interemptum cum omni exercitu, relinquens (*Ottoni*) fratri natu quidem minori sed omni virtute multo potiori ducatum, et *Liudgardam* vxorem regis Germanie Ludouici; quibus adiungendæ sunt tres filie, scilicet *Hatbumoda*, *Gerbirg*, et *Cristina*, abbatissæ in monasterio a patre *Luidolfo* eiusque vxore *Oda* fundato in Gadershem, quibus vero iam non immoramur, quia ab aliis iam satis demonstratum est, eos atque eas liberos ducis *Luidolfi* atque *Ode* fuisse. De *Otone* vero quædam addenda duco, quæ æquo ferens animo. Omnia enim, a doctis Corbeiensibus olim relata et reuelata, in maximis deliciis atque amoribus habemus. Indulgeamus ergo ingenio nostro, referentes, *Widkindum* nostrum *Annal. Lib. I. p. 634.* et seq. prodidisse literis, omnem populum Francorum atque Saxonum post obitum regis *Ludouici* OTTONI DVCI regium diadema voluisse imponere, OTTONEM vero quasi iam grauiorem recusasse imperii onus, atque OTTONI præter HEINRICVM REGEM alios filios scilicet TANCMARVM et LVIDOLFVM fuisse, hos vero ante patrem obiisse. *Otonem* ducem mortem obiisse tribus annis transactis post contractum matrimonium *Heinrici* filii cum *Matbilda*, auctor *Vite Matbilde reginæ* Tom. I. Leibn. f. 195. memorauit. Diem vero mortis ad 2 Kal. dec. *Ditmarus* episc. *Merseburg.* l. c. p. 325. annotauit. Nostri vero Corbeiensis in *Chronico* nostro MSCro et coætaneo exprimunt annum emortualtem *Otonis* 912. Ex his sequitur primum, *Otonem* patrem filii sui inconstantiam in amore atque eius diuertium approbasse, deinde *Heinricum* aucupem iteratum coniugium iniisse anno 908 et denique consultu nostri *Otonis ætate* *Conradum*, quondam ducem Francorum, vngi in regem potuisse, *Ludouico* infante anno 911 mortuo, quod vltimum *Widkindus* noster l. c. eiusque fratres Corbeiensis in *Chronico* laudato annotarunt. Penes *Otonem*, vti etiam penes patrem eius *Luidolfum*, summam fuisse dignitatem Aduocatiæ Corbeiensis, nondum vllus asseruit. Infra vero quædam edifferemus, ad hanc veritatem demonstrandam idonea.

Ab anno
866 usque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

Plura de huius *Ottonis* liberis atque nepotibus afferre, hic superuacaneum duximus. Inuenies ea in notis ad *Sæpius excitatum Chronicon MSCtum*, ex archiuo Corbeiensi depromptum. Reuertamur ergo ad *reliquos ducis Luidolfi liberos*, quorum adhuc tres præter supra relatos fuisse, *Eccardus* in Notis ad *Vitam Hathumode abbatisse* p. 44. pronunciauit. Vtique veritati est consentaneum, illos quoque in iuuenili ætate esse mortuos. Addimus vero adhuc tres alios filios Luidolfi, hæcenus in obscuro latentes.

8) Luidolfus.

Primum enim in his traditionibus §. 249. inter testes deprehendimus *Luidolfum* quendam, uiuentem adhuc, cum *Gelo*, *Cobbonis* II. filius, in pagis *Agro-rungun* et *Leri* abbatia nostra quædam donaret, qui probabilissime alius non est, nisi *Luidolfus*, qui pro proximo suo *Folgdago* in villa *Bouingthorpe* in pago *Nithega* vnam familiam et XXX. iugera tradidit, testante §. 324. Hæc villa hodierno tempore nominatur *Bökendorp*, et iter vnius horæ abest a celebratissimo *Brunonisburgo* occidentem versus. Eandem vero villam ad imperatorem *Ottonem* postea pertinuisse, demonstrabimus infra §. 324. Demonstramus autem ibi, hunc *Luidolfum* necessario ad familiam *Ecbertinam* esse referendum, et deinde addimus, eandem villam, extincta *Luidolfi* huius posteritate, in manus *Ottonis Augusti* iure hereditatis peruenisse. Porro eundem *Luidolfum* inuenimus §. 343. dantem pro proximo suo *Herdego* in villa *Hillikesfelle* vnam familiam et XXXVI. iugera. Eadem villa erat in pago *Tilithi*, et designatur vicus *Hilgesfeld* ad riuum dictum *die Hamel* haud procul ab vrbe *Hameloa*, qua in regione comites *Euersteinenses*, ex eadem qua *Luidolfus* stirpe oriundi, quondam amplissima possedere prædia; *Herdeg* autem probabiliter fuit filius *Bardonis* I, et frater *Bardonis* II. ex stirpe *Widikindea*, quorum scilicet *Bardonis* II. vxor *Alfreda*, atque *Heridagi* vxor *Meresuit* ex familia *Ludolfina* fuerunt, vti infra ex *Agii Vita Hathumode* ostendimus. Denique *Luidolfus* noster §. 350. frater appellatur *Esiconis*, qui in villa *Westerelifungen* in pago *Hessi* Saxonico ad *Dimolam* fluuium, vti iam supra demonstraui, familiam *Corbeiensibus* largitus est, in quo pago familia *Ecbertina* et in primis dux *Luidolfus* alia quoque bona possedit, vti iam supra cognouimus, et infra porro discemus. Quodsi igitur sola appellatio *Luidolfi* iam magnam similitudinem veri trahit, hunc *Luidolfum* stirpi *Ludolfinae* inferendum esse, probabilissimum euadet tum ex bonis, quæ idem *Luidolfus* donauit, tum ex nomine *Luidolfi ducis*, qui vni ex filiis suis nomen suum imponi sine dubio curauit, vti eo tempore in familiis illustribus vsitatum et quotidianum erat.

Hogerus
nepos,
Luidolfi
ducis.

Quos et quot filios habuerit noster *Luidolfus*, ex membranis archiuo Corbeiensis eruere non potuimus. Quia autem villa *Bouingthorpe* seu *Bökendorp* ad caesarem *Ottonem* postea iure hereditario spectauit, posteros *Luidolfi* nostri non diu patri superuixisse, inde collegimus. Cum vero interim *Hogerus* quidam comes et aduocatus *Corbeiensis* in membranis nostris, et in primis ad annum 936 occurrat, *Hogerus* illum filium nostri *Luidolfi* fuisse, eam ob causam nobis probabile videtur, quia, vti infra videbimus, aduocatus *Corbeiensis* dignitas hereditaria erat, quam *Heinricus* auceps eiusque filii, imperiali splendentes dignitate, probabilissime consanguineis suis tradidere; *Hogerus* autem sine liberis decessisse videtur.

9) Hiddi.

Alter *Luidolfi ducis* filius erit *Hiddi*, cuius æque atque vxoris eius *Eruli* meminere traditiones nostræ §. 342. et §. 349. Non vna nos causa mouit, cur hunc filium *Luidolfi ducis* fuisse, crediderimus. Primo enim ex §. 342. discimus, fuisse huic *Hiddio* filium nomine *Ludolfum*, ab auo atque patruo *Luidolfo* probabiliter ita appellatum. Deinde ipsum nomen *Hiddi* nobis persuadet, eundem ad stemma *Ecbertinum* esse referendum. *Hiddi* quis fuerit, iam supra ex autographo diplomate *Caroli Magni* demonstraui. Existit pater scilicet *Ostfalarum ducis Hessi*, cuius heredes inter ceteros fuere posterius ducis *Angariorum Brunonis*. *Hessum* seu *Esiconem* ducem, nulla mascula prole relicta, obiisse, ex ipsa *Vita S. Luitbirgis* didicimus. Videntur autem posterius *Brunonis* ducis memoria sempiterna recordari voluisse, se per feminas ab *Hiddone* et *Hessi* descendisse. Hinc nomina *Hiddi* et *Esic* in genealogia *Ecbertina* occurrunt. *Hiddi* aduocatus *Corbeiensis* sine vilo dubio frater fuit *Brunonis* comitis *Brunswicensis*. Appellatur

tur enim ita a Conrado rege in autographo diplomate, intra Archium Corbeienſe obuio ad annum 1028, quod in Hiſtoria Corbeienſi æri incifum dabimus. Probabiliter ſuſpicamur, in hac familia plures fuiſſe Hiddones atque Eſicones, quorum nomina interiere; quia ipſi partim in infantia, partim in cœnobiis ſunt mortui. Dabimus ſuo tempore ex membrana catalogum fratrum Corbeienſium, inter quos Eſicones et Hiddones occurrunt, ſine dubio procerum filii, quamvis omnium connexionem, cum familiis illuſtribus ipſis intercedentem, oſtendere non poſſimus. *Bruno*, dux Angariorum, iam filio ſuo nomen *Hiddonis* indidit, ab *Hiddone* patre Eſiconis petitum. Eodem pacto *Luidolfus* dux duobus filiis ſuis nomina impoſuit, alterum ab *Hiddi*, alterum vero ab *Eſicone* veriſimiliter deſumtum, vt originem generis patris materni ſui *Ecberti* conſeruaret. Accedit huc porro, *Hiddonem* noſtrum §. 349. quædam tradidiſſe pro *Aluereda*. Quæ eius ſoror, et vxor *Bardonis* II. e ſtirpe Widikindea fuit. Ipſa ſic diſtincte §. 413. appellatur. Quodſi igitur *Aluered* filia *Luidolſi* ducis fuit, vt infra demonſtrabimus, eademque *Aluered* quoque fuit ſoror *Hiddonis*; ſequitur, *Hiddonem* etiam fuiſſe filium *Luidolſi* ducis. Patet vero ex his, cur *Herdeg* §. 343. *proximus Luidolſi* denominatus ſit, quia nempe *Luidolfus* frater noſtri *Hiddonis* erat. Denique, *Hiddonem* fuiſſe filium *Luidolſi* ducis et fratrem *Luidolſi* atque *Eſiconis*, pro dunt quoque bona, quæ *Hiddi* noſter eiusque filius et nepos abbatie Corbeienſi largiti ſunt. Ea, quæ *Hiddi* noſter tradidit, ſita erant, teſtantibus §§. 342. et 349, partim in *Hiddikeſtorpe*, quæ villa erat in pago *Merſtem*, atque hodie appellatur *Hiddesdorp*, vno milliari ab vrbe *Hannouera* ſita. Hac eadem villa eſt, in qua poſteri *Hiddonis* noſtri allodia poſſedere. *Bruno* enim epiſcopus *Verdenſis* dicti *Hiddonis* pronepos in eadem villa *Hiddesſtorpe* eccleſiæ *Verdenſi* allodium dedit, vt *Chronico epiſcoporum Verdenſium Tom. II. Leibnit. p. 215.* relatum legimus. *Sualdeſhus* autem in pago *Heſſi*, et *Buriunt* in eodem pago erat, de qua villa egimus ſupra §. 103. *Sualdeſhus* vero reperitur in dynaſtia *Deſenberg* in epiſcopatu *Paderbornenſi*. In hac dynaſtia *Luidolfus dux* plura bona poſſedit.

De *Eſicone*, *Luidolſi* ducis filio, haſtenus incognito eoque tertio, multa verba facere neceſſum non erit. Iam enim ſupra monuimus, eundem appellari §. 350 fratrem *Luidolſi*, designari autem *Luidolſum*, filium *Luidolſi* ducis, comprobant bona, ab *Eſicone* tradita, quæ in pago maiori *Heſſi* ſita erant. *Weltereliſungen* enim in præfectura *Zierenberg* in Landgraviatu *Haſſo-Caſſellano* viſitur. Atque ex eo colligimus, *Eſiconem* noſtrum ſatorem fuiſſe nobilium dominorum de *Sconenberg*, poſtea doctorum de *Schonberg*, quorum dynaſtia in eadem regione, et circa oppidum *Trendelburg*, *Drendelborg*, ſeu, vt hodie vulgo pronunciat, *Drengelborg*, olim fuit reperta. Negari non poteſt, eoſdem dynaſtas inter nobiliſſimos *Saxonie* noſtræ proceres eſſe relatos. Iſti *Eſiconi* filium fuiſſe *Marcwardum*, atque hunc in villa *Aldantorpe* in pago *Auga* vnam familiam dediſſe eccleſiæ *Corbeienſi*, docetur §. 385. Eadem autem villa ſatis luculenter indicat, *Eſiconem* cum filio ſuo *Marcwardo* fuiſſe partem *Brunoniana* ſeu *Ludolſina* ſtirpis. Fore quempiam, ambigimus, qui perhibiturus ſit, alium poſſe designari *Marcwardum*, atque *Marcwardum*, filium dicti *Eſiconis*, qui in eodem pago *Auga* in villa *Smittheardeshus*, quæ villa deſolata eſt et olim haud procul a præfectura *Furſtenberg* ad *Wiſeram* in ducatu *Brunſuiceni* ſita fuit, vix autem iter vnius horæ a caſtro *Brunonisburgo* diſtans, teſtante §. 397, vnam familiam tradidit pro filio ſuo *Brunone*. *Bruno*, qui in eadem villa *Smittherdeſhus*, et in *Theſmereshus*, et in *Silihem*, et in *Rotholleſhus* decem familias, tres manſos et totidem iurnales donauit, teſtante §. 432, nullus ergo alius eſſe poterit, niſi *Bruno*, filius dicti *Marcwardi*. Qui cum etiam habuerit bona in pagis *Heſſi* atque *Himmerueldun*, rectiſſime ipſe ſtatuitur ſator nobilium dominorum de *Sconenberg*. *Theſmereshus* enim eſt *Detmerſſen* vicus, haud procul ab oppido *Peckelſen* ſitus in terris epiſcopatus *Paderbornenſis*. *Theſli* hodie nominatur *Deiſſel*, iacetque inter *Heriſtallum* *Saxonicum* et *Drengelborg* in Landgraviatu *Haſſiæ* tractu ad *Viſurgim*. *Silihem* vero in pago *Himmerueldun* eſt *Selen* villa in præfectura *Heckerſhaufen*, diſtincta a *Seilen* ad fluuium *Dimolam*, quæ villa videtur eſſe *Silihem*, olim ad iura comitis *Dodiconis*, in monte *Wartberch* residentis, ſpectans, vt apparet ex *Vita Meinweri* *Tom. I. Leibnit. p. 531.* De hac villa *Silihem* infra pluribus. Tradiderat idem *Bruno* iam antea, teſtante §. 402, bona quædam in villa *Folcberghehus* intra pagum *Suilbergi*, quæ *Volbrechshu-*

gubernante
Corbeiam
Wairino.

De origine nobilium dominorum de Sconenberg.

Ab anno
826 usque
853 im-
perante
Hudo-
uico et

sen est in saltu Sollingano locus vix iter duarum horarum spatium a Brunonis-
burgo distans. Ex quo itidem elucere putamus, eundem *Brunonem* ad Bruno-
nianam gentem spectasse. Quia autem *Bruno* filius fuit *Marcwardi*, sequitur
exinde, uxorem *Marcwardi* fuisse *Tadem*. *Tade* enim cit. §. 402. mater appellat-
tur *Brunonis*.

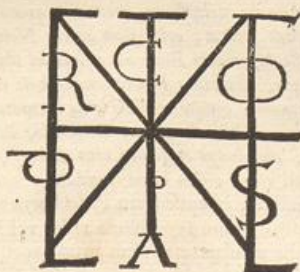
Arbitramur vero hunc *Brunonem* fuisse illum *Brunonem*, quem Otto II im-
perator anno 976. suum nepotem vocat, sumta hac voce in sensu latiori. Huic
caesar certos prouentus, ex telonio in Patavia ciuitate obuios, assignat, testante
diplomate in I. G. ECCARDI *Histor. Geneal.* f. 294. In nullum enim Bruno-
nem id melius quadrat. Huius et mentionem iniecit censemus *Ditmarum*,
episcopum Merseburgensem, *Tom. I. Lesbitii* p. 349. referentem, obiter, im-
peratricem anno 939. aduersus Bolizlaum in auxilium Misseconis misisse *Gisele-
rum archiepiscopum* (Magdeburgensem) *comitesque Ekkibardum et Esiconem Beni-
zonem cum patre* (Ditmari episcopi Sigefrido) *et eius equiuoco*, BRUNONE,
Deudone caterisque compluribus. Inter hos *Esico* ex coniectura probabili frater
Brunonis nostri fuit, ab auo *Escone* filio *Luidolfi* ducis ita dictus. Ille enim *Esico*
videtur fuisse comes *Asich*, cuius comitatus anno 980. erat in pago Nitherse,
testante diplomate caesaris Ottonis, infra §. 139. not. (S) ex originum litteris, in
archiuo nostro exstantibus, exhibendo. Ex quo perspicitur, in comitatu illius
comitis fuisse villas Budineuldun, Brungeringhuson, Lellibeche, Rehon, Cor-
bechi, atque Halgehufon, quarum villarum situm supra §. 187. deprehendi-
mus in eadem regione, in qua domini, a nobis haecenus recensiti, bona sua he-
reditaria habuere.

Quinam horum, scilicet *Brunonis* atque *Esconis*, fuerint liberi, ex codice tra-
ditionum nostrarum demonstrari non potest. Cum autem anno 1027 quidam
Marcwardus comes exlitterit in pago Angeri, testante diplomate Conradino,
probabilissime ille *Esconis* comitis filius fuit. Nomen enim ei inditum ab auo
suo *Marcwardo*, atque ille patri suo *Esconi* in comitatu successisse videtur. Id-
circo ad aliam familiam *Marcwardus* iste referri vix poterit. Diploma ipsum da-
bimus e membrana, si prius dixerimus, pagum Angeri sine vilo dubio denotare
generalem pagum Angariam, multos speciales pagos comprehendentem. *Erui-
te* ergo villa erit vicus *Erwitte* in episcopatu Paderbornensi inter *Holthufen*,
Herse et *Erbfen* vicos atque oppidum *Nihem*. qui vici alias in pago Nitherse
collocantur. En diploma:

Q In nomine sc̄ae et indiuiduae trinitatis. Chuonradus diuina fauen-
te gratia romanorum imperator augustus. Perpendimus atq. confide-
rauimus. animas nr̄as peccatorum maculis obfuscatae hoc multum posse
iuuare nos ad diuini honoris et glorie maiestatem ec̄cliae xp̄i sublimare
edificare et de nr̄is rebus ditare. pariterq. nouimus ad nr̄ae imperialis
potentiae dignitatem pertinere eis qui nobis domi uel militiae bene ser-
uierint condignam seruitutis remunerationem exhibere. Proinde no-
uerint xp̄i nr̄iq. fideles uniuersi qualiter nos per interuentum dilectis-
sime coniugis nr̄ae *Gisle* nec non filii nr̄i *Heinrici* regis et *Brunonis au-
gustensis* ep̄i et *Herinwanni marchionis* et *Eggilhardi fratris* sui ad diuini
nam gratiam & gloriam pro remedio nr̄ae animae patherbrunnensi
ec̄cliae in honorem sc̄ae marie dei genetricis et sc̄i kiliani martyris &
sc̄i liborii confessoris consecratae eiusq. prouisorii Meinuero qui no-
bis sepe et multum frequenter et fideliter seruiuit quandam curtem
nomine *Erwitte* ad nr̄um imperiale ius pertinentem in pago *angeri* in
comitatu autem *marcuuardi* sitam perpetualiter habendam tradidimus
cum mancipiis utriusq. sexus omnibus ad hanc iure pertinentibus cum
ceteris quoq. uniuersis appendiciis scilicet areis edificiis terris cultis et
incultis pratis pascuis siluis uenationibus uiuis et inuisis exitibus et redi-
tibus aquis aquarumq. decursibus piscationibus molendinis que sitis et
inquirendis cum banno etiam et mercatu quod apud eandem curtem
solet haberi & cum omni utilitate que inde poterit prouenire. Et ut
hec nr̄ae traditionis auctoritas firma omni permaneat quo hanc pagi-
nam

nam inde conscriptam manu propria roborantes iussimus insigniri nō gubernante Corbeiam Warino.

signum domni
chuonradi

inuiētissimi romano-
rum imperatoris au-
gusti.

Vdalicus cancellarius uice arbonif
archicancellarii recognouit

dat. VII. id. april. indiēt. X. anno dñice incarnat. M. XX. VII. anno
autem domni cluonradi scđi regn. III. imperii uero I. actum romę fe-
liciter amen.

Si autem *Marcwardus* atque *Aisch* comites fuere frater et nepos *Brunonis* comitis, verisimillime quoque eiusdem *Brunonis* vel filia, vel neptes fuerunt *Bosfan*, *Christina* atque *Ebbican*, quæ sorores *Vita Meinweri* teste p. 538 seq. prædia quædam in Thesli, Sidessun, Uffanhusun, Essiberch, Ananroth, Walieressun, Suthem, atque Erpessun, iure hereditario possessa, ecclesiæ Paderbornensi donarunt. Cum enim villa Thesli sit vicus Deissel, in quo *Bruno* ecclesiæ Corbeiensi quædam tradiderat, Sidessun porro sit Siddeffen haud procul a vico Reher in episcopatu Paderbornensi, Uffanhusun vero Uenhufen, Essiberch denique sit Escheberch in præfectura Zierenberch, Walieressun vero Wulmerssen inter Carlshauen et Helmershusen oppida, Suthem sit villa desolata, obuius olim haud procul ab oppido Brakel vicus, atque Erpessun sit Erbsen non procul ab oppido Nihem in dicto episcopatu; nemo non videt, has sorores nulli alii esse stirpi annumerandas, quam Brunoniana.

Wichran seu *Wichrandus*, dictus *nobilis*, qui ex consensu ac desiderio vxoris suæ *Tetta* bona quædam in villis Thiadwardessun et Hemmicanhusun donauit, testante eadem *Vita Meinweri* p. 532. n. 26. et p. 535. n. 61. ad hanc familiam quoque pertinuisse videtur: Thiadwardessun enim et Hemmicanhusun in eadem regione, in qua eius consanguinei bona quædam tradidere, existunt.

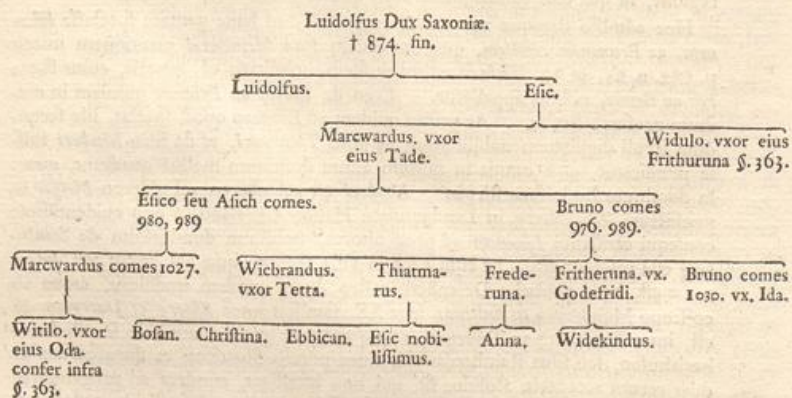
Hoc admissio datoque nemo negare poterit, ad hanc gentem spectasse *Esiconem*, ac *Brunonem comitem*, quorum eadem *Vita Meinweri* mentionem iniecit p. 532. n. 25. et 30. *Wichran* enim eiusdem nobilitatis et generis, cuius fuere *Esic* ac *Bruno*, nobilis appellatur. Ergo de *Esicone* ac *Brunone* quædam in medium proferre licebit. Ac primo quidem ad *Esiconem* quod spectat, ille secundum seculi dignitatem nobilissimus, ac filius *Thiatmari*, et de loco *Mesberi* fuisse prædicatur, quæ omnia in nullum alium dominum melius quadrant, quam in dominum Ludolfinæ stirpis. *Mesberi* est vel oberen vel nideren *Meiſſer* in præfectura Zierenberg in Landgraviatu Hasso - Casselano. e quo euidentissime consequi censemus *Esiconem* ad progenitores, nobilium dominorum de *Sconenberg* esse referendum. Et cum *Esico* in villa Nederi, quæ vel *groten* vel *lutgeneder* est, haud procul a Desenberg castro, bona quædam tradiderit, atque ab episcopo Meinwerco in *finitimis locis* XX. familias inter *Esiberg* et *Duergian*, id est, inter Escheberg ac Twerger, atque vertente quolibet anno de foresti Reinherishufon, seu filia Reinhardswald, duos porcos siluaticos, et duos ceruos et duas ceruas acceperit, stolidus sit, qui non intelligat, eundem ad progenitores nobilium dominorum de *Sconenberg* spectasse, quorum dynastia in eadem regione exstitit. *Thiatmarus* ergo pater *Esici*, cui a propatruo ac abauo nomen inditum

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

inditum videtur, erit frater *Brunonis* ac *Wicbrandi*. *Bruno* enim porro l. c. nominatur dominus ac frater *Thiatmari*, atque coniux *Ide*. Habuisse vero eundem *Brunonem* dignitatem comitis, atque vxorem nomine *Idam*, discimus ex eadem *Vita Meinwerchi* p. 559. vbi auctor *Vite* illius memorat, *Brunonem* comitem anno 1024 infirmare voluisse traditionem, quam olim in prædiis *Sudesburch*, *Betanun*, et *Wallensidi* fecerat; episcopum autem *Meinwercum*, tanta prædia perdere nolentem, dedisse *Ide* vxori *Brunonis* vsque ad obitum suum LXXX. aratra in reconciliationem, atque, astantibus legitimisque hinc rei testimonium perhibentibus *Bernardo* duce, *Hermanno* comite et filiis eius *Henrico*, *Conrado*, *Atbelberto*, *Conrado*, comitibus quoque *Ekkika* de *Ailau*, *Bernardo*, *Erpbone*, *Theodorico* *Fresonia*, *Widukindo*, *Eekka*, *Amulungo* et fratre eius *Eberto*, legali iure hæc firmata obtinuisse. *Sudesburch* villa, cuius bona quædam comes *Bruno* tradidit ecclesiæ *Paderbornensi*, erit *Sudborg* in episcopatu *Paderbornensi*. *Betanun* est vel *Butenen* in eodem episcopatu olim reperiunda villa, vel *Bune* in dynastia *Defenberg*. *Wallensidi* vero villa desolata est, olim haud procul a *Nordberga* et haud procul a *Lauenfôrda* ad *Wiseram* in principatu *Göttingensi* sita, probe discernenda a *Wallensfêdo* in præfectura *Gronau* intra episcopatus *Hildesienfis* terras positos, atque a vico *Valfêdt* intra Principatum *Wolferbuttelensem* inspectionis *Thidenfis*. Concessit autem episcopus *Meinwercus* l. c. p. 532. *Brunoni* comiti pro illis bonis in beneficium bona quædam in *Bosfen* et *Hemmedesin*. Hæc villæ videntur esse *Bosfen* ad *Wiseram* non procul a castro *Furstenberg* in Principatu *Wolferbuttelensi*, et *Hemfen*, nunc ad iura spectans domini de *Kannen*, habitantis in vico *Brockhufen* ad fluuium *Neita* intra diœcesin *Corbeienfem*.

Ad hanc stirpem præterea spectasse duas matronas, *Fretberunam* et *Fritberunam* dictas, quarum mentionem facit auctor *Vite Meinwerchi* p. 537 seq. tradens, eas bona quædam ecclesiæ *Paderbornensi* tradidisse in villis *Nederi*, *Affsberg*, et *Haldugun*, neminem inficiaturum esse censemus. Quorum vero filia, vel femina fuerint istæ, id quidem adhuc latet in obscuro. *Fretberuna* l. c. appellatur anno 1018 vidua et mater *Widukindi*. ex quo colligimus, eandem nupsisse viro, e stirpe orto *Widekindea*, in qua nomina *Widekindorum* fuere vsitatissima. Fortassis illa vxor fuit *Godefridi*, qui anno 1013 comitatum tenuit in pago *Gudinge*, atque filius appellatur *Bardonis*. *Fritberuna* l. c. nominatur mater *Anne*. Cum ambæ habuerunt aduocatum *Thiatmarum*, qui probabilissime fuit *Thiatmarus* frater *Brunonis* comitis, atque ambæ tradiderint bona, in villis eisdem sita; ambæ eiusdem *Thiatmari* sorores fuisse videntur. Bona autem tradita in eadem regione extant, in qua domini hæctenus a nobis descripti sua prædia donarunt. *Nederi* est vel *groten* vel *lutgeneder*. *Affeberg* est *Elseberg* in præfectura *Zierenberg*. *Haldugun* est *Haldungen*.

Plura deliberato animo non addimus, in *Clientela Corbeienfi* reliqua dicturi. Liceat ea, quæ hæctenus sunt prolata, nunc tabulæ sequenti includere:

Tranſca.

Transcamus hinc in presens ad *Luidolfum quartum*, quem ipse *Hiddi* appellavit filium suum, quemque ideo nepotem ducis *Luidolfi* fuisse oportet. Fratrem eundem *Luidolfum* habuisse *Brunonem*, et nomen et dona, quae tradidit, nobis persuadent. Deprehendimus enim §. 374 *Brunonem*, pro vxore sua *Haburg* dantem unum mansum et duo mancipia in villa *Goldbiki* in pago *Wikanauelde*. Haec villa hodie dicitur *Golmbach*, haud procul a monasterio *Amelungsborn* sita, et vix iter unius horae a villa *Aldanthorpe* in pago *Auberi* intra praefecturam *Forste* abest, in qua, testante §. 385, *Esico* eius patruus quaedam tradidit. Huius autem *Brunonis* filius videtur fuisse *Luidolfus comes*, qui testante §. 423, in villa *Werethun* in pago *Nithega*, quae villa *Werden* ad *Wiseram* est in diocesi *Corbeiensi*, dona, quae habuit, dedit. Cum autem haec eadem villa sit, in qua olim §. 149. *Hadwi*, ducis *Ecberti* filia, et ducis *Luidolfi* soror, quaedam tradiderat, nemo non videt, hunc *Luidolfum* comitem ad stemma *Ludolfinum* esse referendum. Hunc diuersum non fuisse putamus a *Luidolfo* comite atque aduocato *Corbeiensi*, de quo authentica diplomata caesarium *Ottonis I. et II.* mentionem fecerunt anno 965, et a. 989. facta aduocatae *Corbeiensis* dignitate hereditaria.

Sed reuertimur denuo ad *Luidolfum IV.*, filium *Hiddomi*. Habuisse eum filium *Brunonem*, patet ex verbis §. 380. In eo enim donat *Bruno comes* pro patre suo *Luidolfo III.* mansos atque XL. iugera et XIII. mancipia in villa *Erkli*. Eadem autem villa erat in pago *Nithega*, atque hodie appellatur *Erklen*, vix unum milliare distans a celebratissimo castro *Brunonisburgo*. Atque ex eo evidentissime patet, hunc comitem *Brunonem* appellandum esse pronepotem celebratissimi ducis *Luidolfi*. Quemadmodum enim diplomata docent, familiam *Ludolfinam* in eandem regionem dominatam esse; ita *Luidolfus dux*, testante §. 224, in villa *Bennenhusen* quaedam tradidit, quae haud procul a vico *Erklen* stetit, vti infra demonstrabimus. Cum igitur nomina *Luidolfi* et *Brunonis* indicent, hos dominos ad *Ludolfinum* stemma spectasse, bona hereditaria in villa *Erkli* extra omnem dubitationem ponunt, *Luidolfum* patrem et *Brunonem* filium ex *Duce Luidolfo* propullulasse.

Fuisse huic *Brunoni Comiti* fratrem *Ekkebardum*, patet e *Widekindo Corbeiensi*. Cum enim *Widekindus* p. 643. retulisset, placuisse nouo regi *Otoni* nouum constituere principem militiae, regemque ad hoc officium obendum eligisse virum nobilem *Herimannum*; addit, eo honore non solum offendisse ceterorum principum, sed et fratris sui *Wichmanni* inuidiam. Inter ceteros autem principes fuisse *Ekkebardum filium Luidolfi*, idem quoque narrat *Widekindus*. Refert enim *Ekkebardum* in tantum aegre esse passum fortunam *HERIMANNI*, ut sese promiserit maiora facturum, aut viuere nolle. Collectis ergo ex omni exercitu fortissimis viris interdictum regis rupit, et paludem, quae inter urbem hostium et castra regis erat, cum sociis transiit, statimque hostes offendit, atque ab his circumfusus cum omnibus suis periit VII. Kalend. Octobris. Peracta haec esse anno 937, patet e verbis sequentibus *Widekindi*. Pergit enim: post haec antiqui hostes *Ungarii* venire virtutem probare noui regis. quod anno 938 esse factum, nostrum coetaneum *Chronicon* aliique docent. Cum itaque verisimillimum sit, *Ekkebardum* eam ob causam aegre tulisse fortunam *Herimanni*, quia sibi, utpote a ducis *Luidolfi* filio *Hiddi* orto, potius tribuendum fuisse ducatum crediderat, quam alieno, nemo negare poterit, eundem *Ekkebardum* filium fuisse *Luidolfi* nostri.

Filios procreasse *Ekkebardum*, annales non referunt. Cum autem anno 998 in loco *Hildewardeshuson* ab *Ekkihardo* comite in fundo proprietatis suae fundatum sit monasterium pro monachis *Ordinis S. Benedicti*, quod *Otto III.* tabulis publicis comprobauit, ratiocinamur exinde, *Ekkihardum* illum nepotem fuisse *Ekkehardi* nostri. Cum ergo inter hos duos *Ekkebardos* vna tantum nobis persona desit, arbitramur eandem fuisse *Bruningum*, cuius *Widekindus* noster p. 664. meminit, haec referens: *Ewurhardum comitem* (cuius bona hereditaria in pago erant *Hessi Franconico*, vti infra videbimus) iratum contra *Bruningum* collecta manu succendio tradidisse ciuitatem illius vocabulo *Helmeri* (sic legitur in *MSpto* nostro) interfectis omnibus eiusdem ciuitatis habitatoribus, qua praesumptione audita *Otto I.* *Ewurhardum* condemnauit centum talentis aestimatione equorum, principes autem militum, qui cum ad hoc facinus adiuuabant, dedecore canum, quos portare debebant vsque ad urbem regiam *Magadaburg*. Quamuis autem probe scia-

gubernante
Corbeiam
Wario.

Hiddonis, filii
Luidolfi ducis, li-
beri, qui
sunt a)
Luidolfus IV.
et b)
Bruno.

Luidolfi
IV. filii
1) Bruno.

2) Ekke-
hardus.

PH

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

Bruno-
nis comi-
tis liberi
1) Eber-
tus mo-
noculus.

sciamus, recentiores quosdam perhibere, *Bruningum* istum fuisse Thuringum, putamus tamen, *Bruningum* fuisse Saxonem, et ciuitatem Helmeri esse locum Helmeren in episcopatu Paderbornensi haud procul a vico Borninghufen in dynastia Defenberg, ad nobiles dominos de Spiegel pertinente. Cum porro in eodem loco Hildewardeshufon *Thiatmarus* quidam, quem fatorem quorundam marchionum orientalium diximus, bona quaedam tradiderit ecclesiae nostrae Corbeiensi, testante §. 318, *Ekkehardus* ille filiam istius *Thiatmari* in matrimonio habuisse, et cum ea bona in eadem villa a *Thiatmaro* accepisse videtur propter nuptias, a filio *Bruningo* translata postea in *Ekkibardum* comitem, fundatorem monasterii Hildewardeshufani ad Dimolam in Landgrauiatu Hassiae terris.

Vtunque autem sese res habeat, siue spectarint *Bruningus* atque *Ekkibardus* ad familiam Ludolsinam siue aliorum, licet illud verisimilimum sit propter bona possessa; negare tamen vix licet, *Brunonem* comitem fuisse maritum *Fretberunae*, sororis reginae *Matilda*, ac patrem *Ecberti monoculi*, satoris comitum Brunfucensium. *Ecbertum monoculum* matre vsu fuisse sorore reginae *Matilda*, comprobari potest e *Widekindo* nostro, qui p. 653. *Ecbertum* nominat *consobrinum* imperatoris Ottonis I. Si ergo *Bruno comes* pater fuit *Ecberti monoculi*, necessario fuit vxor huius *Brunonis* soror reginae *Matilda*. Iam autem *Matilda* praeter *Amalradam*, vxorem *Euerhardi*, habuit *Fretberunam* ac *Biam* sorores. Inter has *Fretberunam Ecberti monoculi* fuisse, matrem, putamus.

Eandem *Fretberunam* autem in matrimonio praeterea habuerit oportet *Wichmannus I*, frater ducis *Hermani Billingiae*. *Widekindus* enim appellat p. 654. *Ecbertum monoculum* et *Wichmannum II*, nepotes *Hermani ducti*, et *Ditmarus* episcopus *Merseb.* p. 333. eos vocat *consraves*. Ex quo momento iam dudum collegerunt eruditi, *Wichmannum II* atque *Ecbertum monoculum* habuisse vniam matrem, et duos diuerso respectu patres. Nequeunt credere sibiue persuadere viri docti, *Ecbertum monoculum* fuisse *Billinganum*. Iam quaeritur, vtri prius nupserit *Fretberuna*, an *Brunoni*, an *Wichmanno*? Hoc enim momento non definit, fluctuabitur tota oratio nostra. Stat autem pro priori sententia annus emortualis comitis *Wichmanni I*, qui, testantibus *necrologiis Fuldensi* et *Corbeiensi*, mortuus est anno 944. Cum eis consentit sermo imperatoris Ottonis ad *Wichmannum II*, quem *Widekindus Annal. L. III. p. 657.* attulit, referens: *caesarem* anno 956 dixisse *Wichmanno II*, se illum, *desitutum a patre et matre, loco filii assumpsisse, liberaliterque educaisse.* Vnde perspicitur, *Wichmannum II*, patre ac matre orbatum, anno 944 circiter egisse annum aetatis nonum. E *Widekindo* enim nostro discimus p. 658. seq. *Wichmannum II* iam anno 957 duxisse vxorem. Iam autem ponamus, in thorum eandem accepisse *Wichmannum II* anno 955, et quidem anno aetatis suae vigesimo. Id si dederis, *Wichmannus II* anno circiter 935. in luminis auras prodit. Hoc stante momento, mater *Ecberti monoculi* non poterit esse soror reginae *Matilda*, nisi statuatur, eam iunctam fuisse prius *Brunoni* comiti, quam *Wichmanno I*. Infra enim §. 229. animaduertemus, *Matildam* reginam natam fuisse anno 892 et *Fretberunam* anno 894. Si itaque nupisset *Fretberuna* patri *Ecberti monoculi* post annum 944, *Fretberuna* egisset iam annum supra quinquagesimum, quo anno mulieres non amplius solent partu edere infantes. Ergo si ponamus, nupuisse *Fretberunam* *Brunoni* anno aetatis suae XX, tunc inter eos contractum est matrimonium anno 914. Soror eius *Mathilda* se vinculo iugali iam sociauerat *Heinrico aucupi* anno 908. De quibus rebus exponendum est infra pluribus.

Nihil ergo impedit, quo minus *Bruno comes* eiusque vxor *Fretberuna* statui possint parentes *Ecberti*, *Luidolfi*, *Brunonis*, *Emmildis*, *Matildis*, *Fretberunae* atque *Immae* comitissae, de quibus iam ordine et sigillatim est disserendum. *Ecbertum* omnes eruditi haecenus stirpi *Brunonianae* annumerarunt. Quomodo ille oculus alterum amiserit, refert *Widekindus* p. 653, additque, eum obsidem fuisse datum ab *Ottone Magno* in obsidione *Moguntiae* vrbs, atque illic corruptum suasoriis verbis, et regi factum esse aduersum anno 952. Adhaesisse *Ecbertum* confratri suo *Wichmanno* contra *Hermannum* ducem, docet idem *Widekindus* p. 654. Cum enim *Wichmannus* patrum argueret, raptoremque paternae eum hereditatis, et suorum thesaurorum praedonem diceret, iunctus *Wichmanno Ecbertus* eadem sententia pronuntiata insurrexit in ducem, et nullum ei quietum otium permisit. Uterque scilicet inuidebat *Herimanno* ducatum. *Wichmannus II* illum ad patrem suum, *Ecbertus* vero ad se spectasse, credebatur. Cum igi-

igitur ille filius fratris natu maioris, atque hic e stirpe ducis Luidolfi ortus esset, *Ecbertus* sibi idem ius proprium putabat, cui iam patruus ipsius *Ekkehardus* inhauerat. Vterque igitur gentem Sclauorum concitauit ad bellum Saxoniae inferendum, sperans, optime turbato stagno exquiri anguillas; Re autem infelicitate acta, vterque elapsus est in Galliam ad Hugonem ducem, Widekindo teste p. 657. Rediit vero *Ecbertus* noster mox cum rege Ottone in gratiam, quemadmodum memorauit idem Widekindus p. 659. Id quod accidisse anno 958, ex nostro Chronico Corbei. MSCto apparet.

Eundem *Ecbertum monoculum* anno 984 contra Ottonem III. partibus ducis Bauarici Heinrici, regnum affectantis, adhaesisse, alios autem regni proceres fauuisse Ottoni, Ditmarus T. I. Leibn. p. 347. seq. refert. Ansam huic conspirationi procerum contra Heinricum suppeditauit superbia huius ducis. Referunt enim Corbeientes nostri loco laudato, *ducem Heinricum venisse anno 984 ad monasterium Corbeiese, atque ea occasione Thiadricum atque Efcionem comites et fratres multos et supplicibus verbis orasse Heinricum, errore suo deposito, ut veniam illis atque impunitatem daret, ducem vero eis nullam dedisse excusationis veniam. Hac igitur repulsa Heinricum sibi inuidiam multorum procerum consilasse, idem est autor. Irritati enim fratres omnem mouerunt lapidem, ut Heinricum apud omnes et amicos et cognatos suos inuisum redderent. Cum itaque Heinricus more regio in Quitlingaburg pascha celebraret, ab asecclis rex appellatus; illi, qui permanserant in fide Ottonis, conuenerunt in pago Derlingo in ciuitatem Aseburg, iam palam conspirantes contra ducem. Quo comperto, Heinricus properauit ad palatium Werla, atque inde Wirzeburgensem episcopum Popponem ad repugnantes misit, ut tentaret, an inimicos seiuungere, an conciliare eos sibi posset. Dum igitur properat episcopus ad castrum Aseburg, obuiam ei veniunt coniuuati cum magna caterua, ad cingendam obfidione ciuitatem Werla, ad detrudendum ducem e tota Saxoniam parati. Stetit ergo attonitus episcopus, vixque mutuam obtinuit pacem, promittens, Heinricum die proximo ad alloquendos eos venturum. Cum vero Heinricus dicto die non veniret, et Werla relicta in Bauariam proficisceretur, consocii in urbem Alabure comitis *Ecberti* et aduocati Corbeiensis, aduentis duci praefato, intrarunt, murisque destructis Adelbeidam, caesaris filiam, apud Ditmarum loco laudato obuium, esse a descriptoribus corruptum, ac legi debere ibi *Senside*, qui locus olim in eodem pago Derlingo exstitit, hodie dictus *Seinsied*, quem adtingunt ei, qui iter dirigunt Aseburgo Werlam.*

Probabilissime igitur nullus designatur alius, nisi *Ecbertus* noster, qui in his traditionibus §. 427. pro proximo seu cognato suo *Thiadmaro* clerico in pago Derlingi in villa *Berghstallum*, quae vicus Bersel est haud procul ab oppido Osterwick, dedit vnam familiam, atque pro se ipso in pago Nithega in villa *Natbesungen* III. mansos et iugera XV. quae est vicus Natzungen inter Borgentrick et Erklen in terra episcopatus Paderbornensis positus. Cum itaque *Ecbertus monoculus* appelletur non minus *aduocatus Corbeiensis*, arbitramur, cum ortum esse e stirpe dominorum, haecenus a nobis descriptorum. Quamuis autem nullo testimonio scripti coetanei, in quo *Ecbertus* noster nominatur filius *Brunonis* comitis, simus praemuniti, ita tamen statuendum esse omnino censemus. Dignitas enim aduocatae eius Corbeiensis probare id videtur. Certè non habebis, quod opinioni nostrae opponas. Ante eum enim aduocati Corbeientes fuere *Luidolfus* comes anno 980, *Hogerus* 936, *Otto illustris* 889. et *Luidolfus dux* 840. Mortuo *Ecberto monoculo*, qui aduocatus erat 984, aduocati erant *Bruno*, comes et Dominus Brunfuici, anno 1008, *Hiddi* 1028, et *Bruno* 1043 atque 1049. Omnes haecque

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

fuerunt *Eberti* vnoculi progenitores et posterii. Si voles id obicere, quod alii iam facere contenderunt, ratus, *Ebertum* monoculum fuisse filium *Ekkehardi*, vana erit obiection tua. Iam enim supra vidimus, *Ekkehardum* istum occisum fuisse anno 937. Vnde palam fieri, arbitramur, *Ekkehardum* neutiquam fuisse patrem *Eberti* vnoculi. Sciendum enim est, *Fretberunam* matrem vnoculi habuisse duos coniuges, alterum *Wichmannum* I. atque alterum patrem *Eberti* vnoculi. Ex quo momento iam supra collegimus, *Wichmannum* I. atque *Ebertum* habuisse communem matrem et patres diuersos.

Sin vero statuas, *Fretberunam* fuisse primo vxorem *Wichmanni* I. et deinde patris monoculi, siue perhibeas, *Fretberunam* nupsisse primum patri monoculi, et deinde *Wichmanno*, vtroque tamen modo *Ekkehardus* maritus *Fretberunae*, et pater *Eberti*, esse non poterit. Cum enim *Ekkehardus* occisus anno 937 et *Wichmannus* I. mortuus sit anno 944; *Ekkehardus* ante obitum *Wichmanni* *Fretberunam* ducere non potuit. Quodsi statuere malis, *Fretberunam* elegisse thalami consortem *Wichmannum*, mortuo demum *Ekkehardo*; tunc scylla euitata incidit in charybdim. Nam *Fretberuna* ac *Wichmannus* ante annum 938. matrimonium contrahere non potuerunt. Ex quo porro sequitur, *Wichmannum* II demum anno 939 nasci potuisse. Ponamus ergo, *Wichmannum* II vxorem duxisse anno XV aetatis suae. Id si contigisse arbitremur, *Wichmannus* coniugem in tori foedus accepisset anno 954. *Adela* ergo, quae filia *Wichmanni* et mater episcopi Paderbornensis, *Meinweri*, fuit, ad luminis auras prodire potuisset anno 955. Quia vero episcopus *Meinwerus* iam anno 959. natus est, vti infra ex eius vita demonstrabimus, *Adela* eius mater esse non poterit, neque *Fretberuna* quiuisset secunda vice nubere *Wichmanno* I. Sequitur itaque, *Ebertum* monoculum alium habuisse patrem, quam *Ekkehardum* occisum anno 937. Quis ergo alius parens erit *Eberti* vnoculi, quam *Bruno* comes, cum *Ebertus* eadem in regione, in qua *Bruno*, bona hereditaria possederit? Quam ob rationem pellucere censemus, sermonem esse in traditionibus nostris §. 427. de nullo alio *Eberto*, atque de *Eberto* monoculo. Nam idem *Ebertus*, qui in pago Nithega bona hereditaria possedit, hereditaria etiam bona habuit in pago Derlingo, in quo *Ebertus* monoculus alia bona tenuit complura. Mortuum vero esse *Ebertum* anno 994, *Chronographus Saxo* in *Leibnitii* *Access. Historicis* docet.

2) Luidolfus episcopus Osnabrugensis.

Alter *Brunonis* comitis filius et frater *Eberti* monoculi esse videtur *Luidolfus*, episcopus *Osnabrugensis*. Cum enim *Otto* M. eiusque filius *Otto* II. caesares hunc episcopum nominent ad annum 972. et 975. *consanguineum suum*, hinc ad aliam familiam referendus non erit, quam ad *Ludolfinam*. Obiisse eum anno 983. 2. Kal. Aprilis, retulit *Erdmannus* in *Chronico Osnabrug. Tom. II. Meibomii* p. 204. Nisi forte illum habere volueris pro filio *Brunonis* comitis et fratre vnoculi. Tunc enim is frater erit *Asici*, et filius *Brunonis*, qui filius *Marwardi* et nepos *Esici*, filii *Luidolfi* ducis, erat.

3) Bruno episcopus Verpenensis.

Habemus autem pro fratre *Eberti* monoculi porro *Brunonem*, ex monacho *Corbeienfi* episcopum *Verdensem* et fundatorem ecclesiae S. Iohannis baptistae in *Ullesheim* intra pagum *Bardunga* sacris feminis inferuitura. Cum enim illum *Chronicon Episcop. Verdens.* *Tom. II. Leibn.* f. 215. de nobili progenie natum, *Ditmarus* autem *T. I. Leibn.* f. 337 seq. *consanguineum* ducis *Hermani* *Billingi* nominet, quo cum autem ipsi magnam intercessisse inimicitiam referat his verbis: *Hermannus dux moriens* (anno 973.) *imperatoris gaudia turbauit. Huius corpus dum ad Luneburg a filio suomet Bernharde deferretur, contigit ibi Brunonem, Verdensis ecclesiae anisitem, in proximo esse. Hic, quia Hermannum, dum vixit, banno constrictum habuit, suppliciter rogatur a filio, vt et absolutionem saltem defuncto impenderet, et in ecclesia eundem sepeliri liceret. Sed is, quod postulat, nequaquam impetrat; probabile redditur, illum, Brunonem episcopum, fratrem fuisse Eberti monoculi. Inimicitia enim cum Hermannus duce ad Brunonem episcopum deriuata videtur fuisse a fratre eius Eberto et confratre Wichmanno, quos ambos insurrexisse iratos in ducem, iam supra didicimus e Widekindo Corbeienfi. Accedit huc, nostrum Brunonem episcopum ecclesiae suae Verdensi in eadem villa *Hiddestorpe* bona quaedam allodialia largitum esse, testante *Chronico episc. Verdensi* loco laudato, in qua quondam *Hiddi*, qui nostra ex sententia *Brunonis* nostri proauus fuit, ecclesiae Corbeienfi quaedam tradiderat, vti iam supra docuimus. Vnde argumentum depromimus, coniectantes, eadem bona iure hereditatis ad *Brunonem*, nostrum fuisse translata. Cum itaque *Bruno* noster*

ster

ster sub abbate Gerberno, circa annum 950 monasterio Corbeiensis sese adgre-
gauerit, vti membranae Archiui Corbeiensis ostendunt: atque ex *Ditmaro* f. 342.
appareat, obiisse episcopum nostrum VII id. Martii an. 975, chronologia nos
non impedit, quo minus, *Brunonem* episcopum filium *Brunonis* comitis et *Fre-*
therunae fuisse, statuamus. guber-
nante
Corbe-
iam Wa-
rino.

Relictis autem filiis *Brunonis* comitis, de filiabus eius exponere debemus. 4) *Emnild*
Inter has *Emnild* appellatur filia *Brunonis* in *Chronico Quedlinburgensi Tom. II.*
Leibu. p. 281. his verbis: Eodem anno (991) *Ercanaldus*, *Biligrimus* episcopus,
Tritburicus, episcopus *Salzburgeris*, obierunt et *EMNILD FILIA BRUNONIS.*

Huius *Emnildae* sororem fuisse *Mechtildem*, auiam *Ditmari* episcopi *Merse-*
burgensis, ipse *Ditmarus Tom. I. Leibn. f. 351.* his indicat verbis: *Me-*
tild.

autem (pater meus *Sigefridus*) in *Quidilingaburg* apud suam materteram, *Emnild-*
am nomine, collocauit; qua paralyti longo tempore laborante, primo litteris bene
adhuc instructum fuisse, et *Rigdago* abbati II. de Sancto Iohanne in *Magdeburg*
commendauit. — — — Inde egressus, et imminente quadragesima in ciui-

tate, Wallibizi dicta, infirmatus, idibus Martii defensor patriae, ac homo verus,
utriusque debitorum persoluit natura. Quem mater sua venerabilis omni probitate,
Mechtildis, celeriter hunc prosecutura, cum coniuge *Cwiegunda* deslet. Namque,
tanto orbata solatio, cum immenso morore diem expectaret extremum, in eodem an-

no tertio nonas Decembris fideliter migravit ad Christum. Fuisse autem hanc
Mechtildem uxorem *Lutharii*, qui auus paternus *Ditmari* erat episcopi, ipse
Ditmarus affirmat l. c. f. 386. vbi refert, eisdem, *Lutharium* scilicet et *Mech-*
tildem, fundasse monasterium *Walbeccense*. Huic autem sententiae nequaquam
repugnat *Chronologia*. Cum enim *Fretheruna* reginae *Mahtildae* soror potuerit

nata esse anno 894, vti iam supra docuimus, *Fretheruna* nubere potuit *Brunoni*
comiti anno aetatis suae XX, id est, anno 914. In lucem ergo edi potuerunt *Bru-*
no episcopus *Verdensis*, anno 915: *Luidolfus*, episcopus *Osnabrugensis*, anno
916: *Ecbertus monoculus* anno 917: *Emnildis* anno 918: *Mechtildis* anno 919:
Fretheruna anno 920, atque *Imma* anno 921. Tam vero ponamus, *Mechtildem*
nupuisse *Luthario* comiti vicesimo aetatis suae anno. *Sigefridus* pater episcopi

Ditmari nasci potuit anno 939. Quodsi iterum *Sigefridum* consortem thalami
accepisse anno aetatis suae XXX. statuamus, *Ditmarus* episcopus in lucem vitalem
prodire potuit anno 959. Quia autem et auia *Ditmari Mechtildis* septem annis
serius, quam diximus, suscipi in lucem potuit, *Ditmarus* quoque lumen vitale
primum haurire valuit anno 976. Atque hic annus est is, quem natiuitatis suae

ipse *Ditmarus* prodidit. Tradit enim fol. 422, decimum annum ordinationis
suae fuisse quadragesimum natiuitatis suae. Ex quo consequitur, anno aetatis
suae trigesimo illum accepisse ordinationem. Ad haec *Ditmarus* ecclesiam *Mer-*
seburgensem suscepit regendam anno 1006, vti ex ipso *Ditmaro* constat f. 385.
seqq. Hinc efficitur, *Ditmarum* genitricis vterum reliquisse anno 976. Soror ergo
reginae *Mabildae Fretheruna Ditmari* episcopi *Merseburgensis* proauia esse potuit.

Sed haec tantum in gratiam domini *Eccardi* disputata sunt, qui *Emnildam*
ac *Mechtildem* fecerat filias *Brunonis Brunuicensis*. Cum vero ipse *Ditmarus*
Tom. I. Leibnitii f. 365. *Richertum* nominet patrum sui *Lotbarii* marchionis auuncu-
lum, *Richertus* autem ille probabilissime fuerit procreatus et comitibus *Arne-*
burgicis, *Emnilda* et *Mechtildis* sorores *Richerti* esse debuerunt. *Bruno* ergo,
pater *Emnildae* et *Mechtildis*, diuersus esse debuit a *Brunone*, marito *Fretherunae*,
sororis reginae *Mabildae*, verisimillime fuit *Bruno* comes *Harenburgensis*
seu *Arneburgensis*, quem *Ditmarus* f. 343. 11. Kal. Decemb. atque *Annalista*
Saxo a. 977. 11. Kal. Decemb. obiisse referunt. Erat autem *Arneburgum* ca-
strum ad *Albim* in veteri *Marchia*. Satis ergo esse censemus, *Emnildam* et
Mechtildam ex hac serie reuicere, quam eas diutius in illa tolerare.

Frederunam abbatissam atque *Immam* comitissam arbitramur fuisse sorores *E-*
berti vnoculi. Appellatur illae sorores a rege *Heinrico II.* in autographo di-
plomate, quod iam in manibus nostris est. In hoc fundationem monasterii *Ke-*
7) Imma.

minadensis idem rex anno 1004 confirmat. Quamuis autem *Heinricus* non
addat, fuisse harum sororum patrem *Brunonem*, ita tamen statuendum esse,
omnino censemus. Ad aliam enim familiam has duas sorores referre non va-
lemus. *Eccardus* quidem in *Histor. Geneal.* p. 112. alia est in sententia, perhi-
bens, eas filias fuisse *Wichmanni I.* ex *Fretheruna* reginae *Mabildae* sorore. Cre-
dimus autem, *Eccardum* in nostram iterum fuisse sententiam, si hoc diploma

Ab anno
867que
853 im-
perante
Hludo-
uico et

Heinrici II, atque has traditiones Corbeienfes, infpexiffet vnquam. Quemadmodum enim largiri nequimus, *Fretherunam* reginæ fororem primum iunctam fuiffe *Wichmanno* feniori, et, hoc defuncto, nupiffie patri *Ecberti* vnoculi; ita etiam bona, quæ *Frederuna* abbatiffa eiusque foror *Imma* monafterio Kemindeni largitæ funt, indicant, eas potius *Brunonis*, quam *Wichmanni*, filias fuiffe. Bona hæc ante aliquot annos in *Origin. Pyrmont.* p. 12. minus accurate typis exhibitæ effe, hic publice fignificandum duximus. Sita funt ea in pagis *tilithi*, *auga*, *uukanauelde*, *bardanga*, *dreuni*, *mosidi*, *heilanga* atque *hochtrunga*. A fratre fuo vterino *Wichmanno* quædam has acquiffuiffe forores, facile concedimus. Sed quomodo bona in pagis *tilithi*, *auga*, et *uukanauelde* hereditario iure (de hereditate enim loquitur cæfar) poffidere potuerint, non videmus, fi ftatuere velimus, eafdem non fuiffe priuignas *Wichmanni* fenioris. Quid enim familie *Billingane*, ad quam *Wichmanni* referendi funt, in pagis *auga*, *uukanauelde* et *tilithi* fuit, in quibus, vti ex his traditionibus apparet, familia *Brunoniana* dominata eft. Si malis obicere, nos ipfos ftatuere, *Immam* comitiffam fuiffe vxorem *Herimanni* comitis e ftirpe *Widikindea*. Id ergo, quod non a *Wichmanno*, ab hoc *Herimanno* comite acquirere potuit *Imma*. Refpondemus, *Heinricum* regem in diplomate loqui de hereditate, non de donatione, neque probabile videri, filios *Herimanni* comitis voluiffe matri fuæ tantum concedere licentiæ, qua bona fuæ aucta ac paterna elargiri potuerit, atque *Immam* voluiffe ex alieno largiri. Hoc enim ad promerendam falutem æternam parum conducibile fuiffet. Omnia ergo fi confideres, nihil erit reliquum, nifi vt ftatuas, *Frederunam* abbatiffam atque *Immam* comitiffam filias fuiffe *Brunonis* e ftirpe *Ebertina*. *Immam* autem nupiffie *Herimanno* *Widikindeo*, ex his traditionibus apparet §. 422. De hifce infra pluribus agemus.

Ecberti
monoculi
liberi
1) Ger-
druda.

Habuiffe *Ebertum monoculum* vxorem, exinde, quod ei fuit filia *Gerdruda*, apparet. Eam enim appellat auctor *Annal. Hildesh. Tom. I. Leibn. f. 724. filiam Ecberti comitis, et coniugem Godefrici, filii Eggibardi præfulis*, id eft, marchionis. Ipfæ vero anno 1018. ab eodem *Godefrico* per diuortium feparata fuit. Plures reliquiffe liberos *Ebertum*, comprobaremus e diplomate quodam cæfaris *Otonis III*, in quo ille anno 1001. partem hereditatis fuæ, hoc eft, caftellum *Dalehem* nominatum, fitum intra epifcopatus *Hildeneshemenfis* terminos, in pago *Haffala* fuæ *Ambergau*, in comitatu *filiorum, Ekbrathi comitis et nepotis fuæ*, ecclefie *Hildeneshemenfis* regia largitione in proprium dicitur tradidiffe, dummodo hoc diploma genuinum effet. Cum vero *HARENBERGIVS* in *Vindictis* p. 37 feq. demonftrauerit, diploma illud effe fictum, quod et olim nos fenfimus, idem diploma in *Nie. Schatenii Annal. Paderborn. T. I. f. 356* feq. legentes, nihil certi ex eo colligi poffe, cenfemus. Potuit tamen fieri, vt falarius ille in *Chronico* quodam deperdito legerit, *Ebertum* comitem habuiffe filios. Atque id ipfum nemo negare poterit, confideraturus illa, quæ fequuntur. Putamus enim, *Brunonem Brunfucenfem comitem* fuiffe filium *Ecberti* monoculi. Id enim certum eft, fuiffe illum *Brunonem aduocatam Corbeienfem*, quod in noftra *Historia Corbeienfis* et infra probatum dabimus. Facta tum erat aduocatiæ *Corbeienfis* dignitas iam hereditaria, ex quo effici poffe adparet, eandem dignitatem ad *Brunonem* eam ab eadem effe translata, quia ipfe filius *Ecberti* monoculi fuerit, æque olim aduocati *Corbeienfis*. Deinde *Bruno* in eadem regione bona hereditaria poffedit, in qua habuerat illa comes *Ebertus monoculus*. Bona *Ebertum* habuiffe circa *Brunfucum* in pago *Derlingi*, iam vidimus fupra. Quis porro vnquam negauit, *Brunonem* noftrum dominum fuiffe terre circa *Brunfucum* urbem fitæ, quam ipfum primum fundaffe *Chronici Riddagshufani* auctor *T. II. Leibn. f. 75.* his indicat verbis: *Anno 1026. Bruno princeps fundat Brunfwik.* Ibi in annum quidem errorem influxiffe, concedimus, rem autem ipfam in dubium vocamus, donec edatur *Chronicon Gandersheimenfe latinum*, et comprobetur, illud effe fcriptum authenticum, nec interpolatum. Perhibent enim in hoc *Chronico* legi, *Brunonem* filium *Luidolfi Brunfwikum* ad *Oldenwick*, et in memoriam foceri arcem in *Tanewarderode* fundaffe. Et quid inde inconuenientiæ fequeretur, fi et ftatuereamus, *Brunonem* duem filium *Luidolfi* ducis condidiffe *Brunfwicum*? Nihilo fecius corruerent fomnia recentiorum *Historicorum*, qui crediderunt, iam tempore cæfarum *Otonum Brunfucum* fuiffe urbem. In litteris enim dedicationis templi *S. Magni* per *Branthagonem Halberftadenfem* epifcopum, quas fupra §. 15. adduximus, *Brunfwik* NB.

2) Bruno.

anno

anno 1031 tantum *villa* appellatur, nisi forte villam Oldewik designatam existimes. Nam in Brunsvicum trans Obacram nil valuit sacra ditio Episcopi Halberstadensis. Porro *Ecbertus unoculus* bona hereditaria habuerat in pago Nithega: Atque in eodem pago *Bruno* noster donavit pro *Rethario* episcopo vnam familiam, et quidquid habuit in villa Hambanhus, testante §. 430, quæ est vicus Hampensen in episcopatu Paderbornensi haud procul ab oppido Brakel et vicis Narzungen, Erklen, Bennenhusen et Bökendorp, in quibus pater, auus, et progenitores *Brunonis* nostri bona hereditaria possedere. Quis ergo dubitabit, *Brunonem* illum ad familiam Ludolfinam spectasse? At ne vlla dubitatio restet, §. cit. sermonem esse de Brunsvicensi *Brunone*, id probe considerandum est, *Heinricum Leonem*, comitem Brunsvicensem heredem, eadem in villa Hambanhus bona quædam tenuisse, quæ probabilissime altera pars bonorum erat, quæ fratri nostri *Brunonis Ludolfo* restabat, quæque, extincta posteritate *Luidolfi*, ad *Brunonis* nostri filium *Luidolfum* erat devoluta, a quo tandem ea in manus *Heinrici Leonis* peruenit. De hoc momento copiose egimus in *Historia Corbeienſi*, et infra.

Potest autem episcopus *Retharius*, pro quo eadem bona in villa Hambanhus *Bruno* dedit, nullus esse alius, nisi *Retharius*, episcopus Paderbornensis, qui anno 983 Volcmaro successit, atque anno 1009 e vita excessit, ut *Nicol. Sebatenus in Annal. Paderbornens.* pluribus comprobavit p. 327. et p. 381. seq. Quenam huius episcopi familia fuerat, nemo antiquorum scriptorum tradidit. Familiæ autem Ludolfinæ, per feminas cognatione coniunctum fuisse eum, conclusimus ex eo, quod Bruno pro eius salute animæ quædam donavit. Cum itaque *Brunonis* vxor prima fuerit *Gisla de Werla*, quam e stirpe Widikindea, sororem *Redulfi* et filiam *Tangmari* fuisse censemus, *Retharius* episcopi eiusdem *Gisla* frater esse potuit, si nomen *Retharii* idem est quod *Rotharii* seu *Rothardi*, quorum nomina in eadem stirpe inuenimus. Quomocunque autem res sese habeat, sequitur tamen ex ipsa traditione, *Brunonem* Brunsvicensem anno 1006 non fuisse mortuum, vti recentiores quidam putant. Proferemus enim in *Corbeienſi Historia* diploma, ex quo apparet, eum adhuc fuisse anno 1008 in viuis. Diu autem ille post annum 1009 in viuis esse non potuit, quia alter *Gisla* maritus *Ernestus* iam anno 1015 vitam cum morte commutavit, qui ex *Gisla* duos reliquit filios. Veritati ergo consentaneum est, *Brunonem* comitem anno 1010 rebus valedixisse humanis. Præpotentem dominum fuisse *Brunonem* nostrum, comprobamus vel ex eo, quod defuncto cæsare *Otone III* is regnum sibi debere credidit, id quod *Auctor Vitæ Meinweri* p. 521. affirmat his verbis: *Quidam etiam princeps, Bruno nomine, regni fastigium obtinere voluit, sed, effectu cavens, multis votis eius non fauentibus, et præcipue beata memoria Berenwardo Hildnerheimenſi ecclesie episcopo.* Quibus e verbis non incongrue collegerunt quidam eruditi, *Brunonem* adspirasse ad regnum, qua cognatum antecedentium cæsarum. Qua vero ratione *Bruno* noster cum familia *Otonum* imperatorum coniunctus fuerit, nemo adhuc monstrare potuit.

Probabile nobis videtur, *Brunonis* fratrem fuisse *Luidolfum* comitem, quem diploma *Heinrici II* anno 1013 comitem extitisse in pago Gudio affirmat, qui que anno 1023 mortuus est, restantibus *Annal. Hildesheim. Tom. I. Leibn. f. 725.* Huius filii fuisse videntur *Echertus* comes, qui anno 1034 V. kal. aprilis obiit, ac *Bruno* comes, qui anno 1035. XIV. Kal. iun. decessit, vti auctor *Annal. Hildesh. l. c. p. 727* memoriæ prodidit. Frustra hæc omnia forent dicta, nisi demonstrarem, omnes de origine Comitis Brunsvicensis *Brunonis* hæcenus prolatas sententias minus esse solidas, cum vnum non possit esse simul verum et falsum. Agedum expediamus breuibus hoc momentum.

Stare non posse sententiam cuiusdam viri egregie docti clarissimique, per quam comites Brunsvicenses ab *Ekkihardo filio Luidolfo* deriuantur, quamque exhibet celeb. *Harenbergius in Histor. Gandersib.* p. 1381. seq. ex supra adductis luculente apparet. Quibus addimus pronuntiatum id moniti, ex *Chronico Rkyznico Tom. III. Leibn. f. 25.* euinci non posse id, quod eruditissimus vir arbitratus est, *Brunonem* scilicet Brunsvicensem, defuncto *Otone II*, competitorum regni atque abnepotem fuisse *Brunonis ducis*, qui filius fuit ducis Saxonie *Luidolfi*. Verba enim: *He was Hertoghen Bruno van dem verden kne*, interpretanda sunt de *Otone II*, de quo in verbis, quæ præmissa sunt proxime, sermo erat. *Brunsvicensem Brunonem* omnino auctor *Chronici* illius tradit descendisse cum *Otone III.* a comuni

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

muni stirpe per gradum quintum. Id nostram sententiam egregie mirificeque confirmat. Finge autem, e *Chronico Gandersheimensi MSpto* demonstrari posse, *Brunonem* ducem conditorem fuisse vrbs Brunsvicensis, vi ex commemoratione cuiusdam fautoris nostri carissimi didicimus. Finge, ex eodem *Chronico* apparere, eidem duci fuisse coniugem, filiam *Tancmari*, qui nobis esse *Tancmarus* frater *Bardonis I*, e stirpe *Widikinca* natus videtur, cuius in gratiam idem *Bruno* arcem suam *Tancwarderodam* appellavit. Euinci tamen adhuc non potuit, *Brunonem* ducem vllam procreasse sobolem. Et si hoc etiam planum facere quis posset, *Ekkehardus* tamen, pater *Ecberti monoculi*, is esse non poterit. Veritate nos nihil carius nihilque antiquius habemus, quam si in viri egregii, quem semper magni fecimus, sententia inuenire potuissemus, ambabus manibus eam amplexari essemus.

Altera sententia de origine Brunsvicensis *Brunonis* est *Bothonis*. Hanc multi viri illustres doctissimique adamarunt, scriptisque suis probabiliorem reddere studuerunt. Liceat eam sub examen vocare. Exhibebimus argumenta haud vna. Si *Bruno* ab *Heinrico* duce *Bauariae* descenderit, cur *Brunonis* posterii ducatum *Bauariae* adepti non sunt? Perhibent, *Brunonem*, quem *Botho* patrem vocat *Brunonis* Brunsvicensis, fuisse filium ex concubina *Heinrici*, ducis *Bauariae*. At hoc refugium nihil prodesse poterit hisce eruditis: quia nos in *Clientela Corbeiensis* sumus documenta producturi, e quibus elucebit, filios concubinales tam in bona hereditaria quam feudalia, quibus nomen fuit beneficiorum, successisse. Nobis facile erit ostensa, fabulas esse, quicquid *Botho* de origine *Bauarica* Brunsvicensis *Brunonis* produxit. Audiamus ergo prius ipsum *Bothonem T. III. Leibnit. f. 315.* ita differentem: *Dusse Bruno (Margreve to Sassen) dat was Hertogen Hinrikes Sone to Beyerem, Keyser Otten broder der groten. so was do dat eyn wise, de eldste broder dat bleyff ein Hertoghe, de iungste eyn Greve. Vnde dusse Greve Brun de gaff sick by sinen wedderen Keyser Otten, do stelde he sick so manliken in stryde, so dat se ome gheven wat lander in Sassen by Brunswick, alse Welverode (Melverode) de Hogbenwort, he leggelde so lange went dat se verstorven de Keyser, dat schach by dusser Marggreven Brunen sonen tyden, alse greve Ludoleff, de nam Danckwerderode unde Brunswick in, unde schreven sick Marggreven to Sassen unde Heren to Brunswick. So wvnde dusse Margreve Bruno uppe dusse vorbenomede stidde, dat wveren de borchgeste unde steyne veste, he nam eyner eddelen Greven dochter van Kravacien de het Hilderwida, de telde ome eyner sonen de heyt Bruno, de na ome sulvest gebeten wart, unde besat vordan de Greveschopp to Sassen. De Luidolfo autem filio *Brunonis* et nepote *Brunonis* ita pronunciat *Botho l. c. p. 323.* *Marggreve Ludoleff, Marggreve Brunen sone to Sassen unde eyn Here to Brunswick, de nam Hilda des Greven dochter to Flandern, de telde ome twey sone, de eyne de het Bruno, de wart noch dot geslaghen, so byr na seyt. De ander het Ludoleff, de nam Danckwerderode unde Brunswick ersten in. na der Keyser dode, do de alle vorstorven wveren, unde hadden dat Rick under sick gebat lengh wan hundert Jare. So wart dusse Marggreve Ludoleff ein Here over Brunswick, wente he de negeste was van dem slechte Wedekinde van swert halven, wal dat se nu de Namen hadden verloren, unde beten Marggreven to Sassen unde nicht Hertogen to Sassen, dat kam dar aff her, dat Hertoghe Hermen eyn Hertoghe wart van Keyser Otten wegen. de bleven by de namen, wente dat ore schlechte vorstarff.**

Hic autem ponimus primum, *Bothonem* in his secutum esse neque coetaneam, neque antiquissimam ad sese propagatam commemorationem. Nominat enim ille suos *Brunones* et *Ludolfum* suum perperam *marcbiones* *Saxoniae*. In diplomatibus *Luidolfus* eiusque frater tantum appellantur *comites*. Et quem illi *marcum*, quem *limitem*, si *comites* illi fuere *Brunsvici*, tueri debuissent, non videmus, cum *pagi Derlingi* et *Falhon* in media fuerint *Saxonia*. *Ecbertus I* demum creatus est *marcbio* non per *Saxoniam*, sed per *Thuringiam*. Eam vero ob causam appellatio *marcbionis* ad eius proavum eodem iure et modo pertinet, quo ad avum serenissimi potentissimique *Poloniarum* regis *Augusti* pertinet titulus regis *Poloniae*, qui non rex *Poloniarum*, sed *elector* et *dux Saxoniae* fuit. Dubitamus, fore quinquam, qui perhibere volet, *Luidolfum* posse appellari *marcbionem*, quia *marcus* *Denchii* in pago *Derlingi* non procul ab vrbe *Brunsvico* existerit. *Marcus* enim ille, qui in diplomate *fundationis ecclesiae Gandersheimensis* memoratur, sine dubio vlllo fictus est. *Marcus* quidem erant olim *limites* vnus villae. *Marcae* autem erant *regiones* *extimae* regni, in primis *Saxoniae nostrae*. Et quanquam vnusquisque *pagus* suos habuerit *limi-*

tes,

tes, comites tamen, qui tali marca præerant, non appellantur marchiones. Tacent ad hæc genuina diplomata de illo Denéthi marcu. Hoc errore expulso, progredimur. In eo deinde bonus dormitat Botho, quod asserit, temporibus Ottonum eam inoleuisse rationem, qua filius natu maior perstiterit dux, minor vero filius fuerit comes. Certe itidem Botho ex scriptoribus coætaneis hoc non didicit. Multos enim habemus fratres ducum et comitum, qui comites non fuerunt, ut hæc traditiones passim demonstrant. Dignitas enim comitis eo tempore nondum erat prorsus hereditaria. Tum poscimus testes idoneos, perhibentes, *Brunonem*, quem filium Heinrici Botho appellat, ita fortiter se in bello gessisse tempore Ottonis primi, ut promeruerit Meluerodam et Hoghenwort, sita prope Brunsvicum loca. Igitur *Bruno* aliquid promereri, vel peperisse non potuit. Id patet ex rationibus supra adductis, *Brunonem* patrem *Ecberti monoculi* iam ante annum 944 exspirasse, et *Ecbertum monoculum* possedisse castrum Alabure, quod a Meluerode villa vix iter duarum horarum abfuit, ac præterea tenuisse castrum Hebesheim in pago Derlingi situm, quibus hostili impetu destructis *Ecbertus* in Meluerode vico ædificium extruere potuit. Id autem factum non fesse videtur, quia Meluerode ad monasterium Stederborch spectauit, ut supra §. 35. vidimus. *Luidolfum Ecberti monoculi* nepotem villam Brunsvik, a *Brunone* conditam, et, mortuo cæsare Heinrico II, porro occupasse arcem Tanewarderodam, dare et concedere possumus. Quidquid autem Botho de *Brunonis*, ex Heinrico filii, vxore *Hildefwida* blaterat, nugæ sunt. Ridiculum dictu est, comitatum *Brunonis* a Bothone appellari excellentiori sensu *comitatum Saxonie*. Mirari ergo sumus, cur tot acutissimi viri his, quæ nãuis scatent, verbis Bothonis genealogiam illustrissimorum comitum ac dominorum Brunsvici superstruere voluerint, cum nondum sit demonstratum, Meluerodam villam ad Brunonianam gentem spectasse. Documenta Stederburgensia potius monent, eandem villam pertinuisse ad Olesburgicam familiam, quam infra §. 104. not. (w) ad stirpem Billinganam retulimus.

Sed aliam quoque *Dni D. C. Barth. Behrensi* opinionem in dem *Hochgemüßigten Schreiben an einen vornehmen Freund betreffend die von Jo. G. von Eccard edita Historiam genealogicam* p. 19. seqq. prolatam illustrare debemus. Putat ille, *Brunonem*, virum Gislæ et patrem Luidolfi, fuisse filium Brunonis, cuius fratres constituit Ottonem ducem Sueviæ et Luidolfum episcopum Osnabrugensem, nec non Mathildam abbatissam. Horum vero patrem fuisse affirmat Luidolfum ducem Sueviæ, filium Ottonis M. Pro hac noua sententia confirmanda laudat testimonium *Tangmari T. I. Leibnitii* p. 457. qui referat, Brunonem imperasse vbi Brunsvico, quæ patrimonium fuerit Ottonum Augustorum. Hinc etiam hunc spe ductum esse de obtinenda corona imperii, sibi persuadet. Quemadmodum autem hoc modo *Bruno* maritus Gislæ ius maius adeundi regnum, quam Henricus II habuisset, ita Tanemarus nequiquam affirmat, Brunonem iam anno 1002. fuisse dominum Brunsvici, sed nominat eum modo principem. Fuisse autem Brunonem principem *in vrbe Brunsvice*, id de suo addit doctissimus Behrensius. Quam infirmo ergo hæc tota Behrensi sententia nitatur fundamento, nemo non videt. Id ipsum ex sequentibus patebit rationibus. Supra demonstrauius, *Heinricum aucupem* matrimonium contraxisse cum *Mabtilda* anno 908, atque patrem eius *Ottonem illustrem* obiisse anno 912. Iam autem *Roswita* in carmine de fundat. *Gundersh. T. II. Leibn. f. 329* seq. cecinit ita:

- - - Ante dies octo totidem quoque noctes
quam ducis (Ottonis) occasus miserabilis accidit huius,
ipsum nato regi quandoque futuro
nascitur Henrico famosus filius Oddo
qui fuit electus regis pietate perennis
Primus Saxonum rex post patrem strenuorum
Augustus Romanorum pariterque potentum.

Natus ergo est *Otto I* imperator anno 912. Porro autem *Editha*, huius Ottonis vxor, et mater *Luidolfi ducis Sueviæ*, mariti thalamum conscendit anno 930, restante Chronographo Saxone. Nihilominus Behrensius affirmat l. c. p. 20. huius Luidolfi ducis filium *Luidolfum* episcopum Osnabrugensem et fratrem *Brunonis*,

Ab anno
826 usque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

nonis, quem comitem Brunsvici appellat, iam anno 938 esse mortuum, quo anno eius pater *Luidolfus* dux vix puer sexennis esse potuit. Ante enim annum 931. *Luidolfus* dux ex Editha nasci non potuit. Vnde tridem consequitur, *Luidolfum* ducem, cum anno 957 in Italia moreretur, annum aetatis egisse XXV. Quamvis autem negari non possit, *Ottonem M.* irurum in Galliam, *Luidolfum* filium suum, tunc annorum XVI. designasse regem, testante *Monacho Hammerleib. T. I. Leibn. f. 708.* atque eundem *Luidolfum* vxorem duxisse *Idam* filiam ducis Hermanni anno 947 *Chron. Quedlinb. T. II. Leib. f. 279,* quam anno 986. obiisse refert *Chronicon* idem f. 281; ex nullo tamen scriptore coetaneo demonstrari poterit, reliquisse *Luidolfum* plures liberos, quam *Matildam* atque *Ottonem ducem.* Illam natam esse *Luidolfo* an. 949, annotavit *Chron. Quedlinb. f. 279,* hunc vero nominat *Ditmarus T. I. Leib. f. 346. ducem et Luidolfi filium.* Obiisse vero hunc *Ottonem* ducem Bajoariorum anno 982, retulere *Annales Hildesb. T. I. Leibn. f. 719.* testantes, ex ipso narum fuisse *Brunonem,* postea dictum *Gregorium Papam.* Idem confirmat Auctor *Vite Meinverci T. I. Leibn. f. 520,* cuius verba f. 519. etiam memoratu digna sunt, quae ita habent: *Otto II. septimo idus Decembris dominica incarnationis nonagesimo octogesimo tertio, regni sui decimo, indictione duodecima obiit, et filium suum eiusdem nominis successorem dereliquit. Heinrico duce Bajoaria, qui priore anno mortuo PATRE SVO OTTONE DVCE, ducatum obituerat, regnum inuadente, sed victo, desistente.* Etsi autem fieri potuisset, vt *Luidolfus dux,* qui decem annos in matrimonio vixit, plures, quam duos liberos, procreasset; considerandum tamen est, iam anno 953 atrocissimam disensionem *Luidolfum* inter atque *Heinricum* fratrem *Otonis Magni,* patre rege partes fratris sui adiuvante, esse ortam, quae *Luidolfum* nostrum continuis bellis implicuit, sepiusque in fugam, et tandem in Italiam, compulit. Probabile ergo nobis non videtur, plures *Ludolfum* habuisse liberos praeter *Ottonem* et *Matildam* siquidem comprobari non poterit, *Brunonem* exstitisse in rerum natura, et dominum fuisse ciuitatis Brunsvicensis, quae tempore Caesarum *Ottonum* tantum villa erat. Et cur non *Brunonis* posteris, si is fuit *Luidolfi* Sueviae ducis filius, ducatum Sueviae adepti sunt? atque cur non veteres saltem postulata eorum interposita ad nostram voluerunt memoriam peruenire? Agamus ergo tandem de *Brunonis Brunsvicensis* vxoribus et liberis, quem aduocatum Corbeiensem fuisse, alias ostendemus. Duas fuisse vxores *Brunoni,* cum *Eccardo* omnino statuimus. Vna erat *Gisla, Redulfi comitis in Werla* soror et filia *Thancmari,* ex stirpe *Widikindea* nati, de qua iam supra egimus §. 104. not. (††). Hac autem (vti nobis probabile videtur, sine liberis) defuncta, *Bruno* duxit alteram, aequae *Gislam* appellatam, sororem quippe *Herimanni* ducis per *Alemanniam,* ex qua *Brunoni* nostro nati sunt *Luidolfus comes,* et *Hiddi comes,* aduocatus Corbeiensis. Hoc ita esse, comprobamus partim ex scriptoribus coetaneis, partim ex diplomatibus. Et vt hoc rectius procedat, obseruandum est, *Gislam Suevicam* nupsisse iterum, *Brunone* ante annum 1015 mortuo, *Ernesto duci Alamanniae,* cui ipsa peperit *Ernestum* atque *Hermannum,* Alamanniae duces. *Ernesto* patre ad annum 1015. defuncto, duxit eandem *Gislam* imperator *Conradus II,* qui genuit ex ea *Heinricum III* caesarem, patrem *Heinrici IV* imperatoris. Fuisse autem *Gislam* Suevicam vxorem *Brunonis* et *Conradi,* patet ex diplomatibus, anno 1051 et 1057 datis. In illo enim *Heinricus III.* nominat *Luitolfum Brunonis filium,* quorum, patris et filii, comitatus fuit in pagis *Norduringen, Darlingen, Valent et Salthga, fratrem* (vterinum); in hoc vero vocat *Heinricus IV* eundem *Luitolfum patruum suum.* In *Annalibus Hildesheim.* vero *Tom. I. Leibnit. f. 729.* ita memoriae proditur ad annum 1038: *Luidolfus comes priuignus imperatoris (Conradi) IX. Kal. maii immatura morte obiit; et eius frater Herimannus Alemanniae dux XVI. Kal. iulii.* Ex quibus verbis fit palam, *Herimannum* et *Luidolfum* fratres (vterinos) fuisse. Habuisse autem *Ernestum* *Gislam* in matrimonio, testis est *Hermannus Contractus,* scriptor coetaneus, his verbis ad an. 1012: *Herimannus quoque in Alamannia defunctus Ernestum sororis suae Gisela maritum successorem accepit.* Item ad an. 1015: *Ernstus, dux Alamanniae, in venatu ad Adalberone comite, feram appetente, sagitta vulneratus interiit, et ducatum eius filius aequiuocus, viduam vero Gisela Conradus filius Henrici, filii Otonis ducis, futurus postea imperator, accepit.* Fuisse autem postea aduocatum Corbeiensem *Hiddi* fratrem comitis *Luidolfi,* comprobamus ex autographo diplomate ex archiuo Corbeiensis imperatoris *Chuonradi* de anno mill. XXVIII, in quo appella-

tur

tur *monasterii Corbeiensis aduocatus Hiddi priuignus imperatoris*. Quod notatu eo dignius est, quia de hoc *Hiddi* nemo hactenus aliquid sciuit, quem itaque primi familiae Brunuici restituumus, arbitrati, eum eundem *Hiddonem* comitem esse, in cuius atque aliorum praesentia Meinwercus, episcopus Paderbornensis, Heinrici imperatoris praecipuum, ad curtem Hammonstide in pago Rittega referendum, legi iussit, testante eius *Vita Tom. I. Leibn. f. 550.*

Liberis gauisum fuisse hunc *Hiddonem* comitem, affirmare non audemus. Verisimile autem id nobis eam ob causam non videtur, quia eius nepos ex fratre *Bruno* iam ipse anno 1043. aduocatus Corbeiensis appellatur. Hunc vero *Brunonem* fuisse filium *Luidolfi* et fratrem *Eberti*, ex Annalista Saxone patet, ita ad an. 1038. p. 469 tradente: *Luidolfus comes Saxonie, filius Brunonis de Brunswic et Gisle imperatricis, obiit immatura morte. Genuit ex Gertrude comitissa Brunonem et Ebertum.* De quibus et eorum posteris plura addere non placet, ut pote quae iam satis nota sunt.

Redeamus ergo ad *secundum Brunonis Angariorum ducis filium* nomine *Haddonem*, quem iam supra §. 104. not. (c) fatorem marchionum orientalium fuisse, statuimus, et de cuius filiis et nepotibus ea protulimus, ut nemo dubitare possit, eum atque illos ad stemma Brunonianum esse referendos. Et cum *Brunonis* ducis vxor fuerit *Wichtrud*, soror ducis Ostfalorum *Hessi*, huius vero pater *Hiddi*, testante autographo diplomate Caroli M. quilibet inde perspicere poterit, *Haddonem* nostrum ab auo materno ita esse appellatum. Posteris vero huius *Haddonis* vide loco laudato.

Irminwardum, atque *Adalwardum tertium et quartum*, Angariorum ducis *Brunonis* filios appellauimus. Etsi enim illi in his traditionibus ita non vocantur; ita tamen statuendum esse omnino censemus. *Irminwardum* atque *Adalwardum* inuenimus, §. 37 bona quaedam dantes, ad villam Storinghus sita. Eadem villa erat sita intra pagum Auga. Ipsa quamuis hodie desolata sit, scimus tamen, ubi quondam illa steterit, nempe in dioecesi Corbeiensi inter Bramberg et siluam, dictam *das Heilige Geist Holtz*. Iam autem nullo modo probabile est, potuisse alios dominos, atque posteros potentissimi possessoris castri Brunonisburgi, in eodem loco aliquid possidere, quippe qui ab illo castro vix iter dimidia horae abest. Nobis obicere potest, qui uolet, potuisse *Brunonem* in eodem loco quibusdam ministerialibus suis aliquid largiri, quod illi porro abbatiæ nostræ traderint. Potest addi et hoc, nos ergo ministeriales pro filiis Ducis *Brunonis* reputare. Respondemus tamen primo, talem donationem eiuendandam esse. Nunquam autem ea existit, nam *Adalwardus* et *Irminwardus* inter adelingos referendi sunt. Cognoscimus porro ex §. 52, vbi nam *Adalwardus* in villis Stalo atque Alberteshus eodem in pago Auga quaedam donauerint. Immo ne vllum dubium remaneat, inuenimus praeterea *Irminwardum* atque *Adalwardum* inter coheredes ducis Ostfalorum *Hessi* §. 108 et §. 121, ex quo firmiter satis argumentamur, illos familiae cuidam illustrissimae inferendos esse; quæ familia sine vlllo dubio fuit *Brunonis*, uti bona, quæ ipsi dedere, indicant. Cum vero *Irminwardus*, qui §. 160. sita in Holtesminne quaedam tradidit, §. 121. excipit *Beuonem* comitem et *Luidolfum* ducem, nepotes *Brunonis*: atque *Adalwardus* quidam in §§. 161. 164. et 165. inuenitur, et ipsi sine vlllo dubio ad familiam *Brunonis* referendi sunt, hos maluimus secernere ab *Adalwardo* et *Irminwardo* §. 37, 52, satius rati, illos pro nepotibus *Brunonis* haberi. Eruditis huic sententiæ calculos suos addituros esse, speramus.

Quinus ducis Brunonis filius fuit *Thiodger comes*, qui probabilissime comitarum suum ab anno 822. vsque ad 830. in pago Auga habuit, et in eodem quoque amplissima possedit praedia. Prima vice eius meminere traditiones, cum §. 22. *Euerhardus* eiusque fratres *Thiadricus* et *Eggricus*, eius probabilissime nepotes ex fratre, firmitatem facerent, promittentes, e monasterii nostri habitatoribus nullam porro exhibere molestiam; quibus *Thiodger comes* tanquam vicinus comes et consanguineus assensisse videtur. Inter testes quoque reperitur, *Thiodger comes*, cum §. 54. 55 et 56. in pagis contiguis *Suilbergi*, *Nithega* et *Patherga* quaedam traderentur monasterio nostro; ipse vero cum *Luidolfo*, qui dux *Liudolfus* erat, in villa *Cogardo* in pago *Wikanauelde*, quæ villa nunc dicta *Kayer* in praefectura *Thiod-Wickensens* est, quidquid proprium habuerat, donauit, testante §. 70. Quæ autem eius praedia fuerint, diuinare licet contemplaturis id, quod eius filii monasterio nostro tradiderunt. Pater nempe is appellatur §. 177. *Hrodgeri comitis*, qui in villis *Mayngoteshusun* et *Boffesburiun*, quidquid habebat, largitus fuit.

Y

gubernante Corbeiam Warino.

b) Haddo filius D. Anigarrorum Brunonis.

c) d) Irminwardus et Adalwardus.

2) Thiodgeri comitis liberi.

1) Hrodgerus fuit comes.

74

Ab anno
826 vsque
843 im-
perante
Hludo-
uico et

Ex hoc ipso patet, *Theodgerum comitem* filium fuisse potentissimi possessoris, qui castrum Brunonisburgum tenuit. Eadem nempe villa erant in pago Auga. *Meingotesbusen* hodie vocatur *Meingosen*, adiacens radicibus montis et castri Brunonisburgi. *Boffesburium* vero hodie appellatur *Boffeborn*. In antiquis membranis et adhuc anno 1573, scribitur locus Boffzeborn, iacetque septentrionem versus ad eundem montem, in quo illud Brunonis castrum olim stetit, a quo villa ista vix mille passuum abest. Quis igitur sibi fingere poterit, potuisse dominum ex aliena stirpe possidere praedium in eodem monte, in quo famosissimum illud castrum conspiciebatur, praeter dominum eiusdem castri, et praeter cognatos ab eo enatos? Et quis negare audebit, *Theodgerum comitem* fuisse Brunonis filium, et *Hrodgerum comitem* extitisse nepotem *Brunonis*? Accedit hoc, *Hrodgerum comitem* inter coheredes ducis Ostfalarum Hessi reperiri §. 104, quae circumstantia nos de ortu *Hrodgeri* a duce Brunone deducendi ita certos reddit, ut de eo vix villa dubitatio superesse possit. *Theodgerum comitem* iam anno 834 fuisse mortuum, eodem intelligitur ex momento.

2) Sini.

Quinam huius *Hrodgeri comitis fratres* fuerint, pro certo adfirmare non possumus. Quantum vero ex bonis et ceteris circumstantibus momentis colligimus, eius putamus fuisse fratres *Sinium*, *Irminwardum*, *Adalbodum*, *Swiridac* atque *Adalwardum*. *Sine* inter coheredes ducis Hessi reperitur §. 111. et idem in villa Sulbeke in pago Auga mansum donat §. 154. Ex hereditate, quam adiit, licet perspicere, eiusdem diuissimi adelingi filium fuisse; ex donis autem patescit, ad quam familiam is sit referendus. Sulbeke villa quidem hodie desolata est, olim vero stetit ea inter Holtzminden oppidum et vicum Luchteringen in abbacia Corbeiensi in loco dicto *de Brock to Sulbeke*. Cum vero alii ex posteris Brunonis eadem in regione quaedam donauerint, vti illis adnumerandum esse *Sinium* censemus, qui, testantibus §. 160 et 166, etiam ut consanguineus testis erat, cum *Irminward* in Holtesmyne, et *Hildibertus* in Helen ad Wiseram quaedam traderent. An huius *Sinii* filius fuerit *Sini*, qui, testante §. 280, pro vxore sua *Ewuse* in pago Wethga in villa Hersiti, quae villa Herste in episcopatu Paderbornensi est, quaedam donauit, pro certo quidem affirmare nequimus; nomen tamen et villa nobis persuadent, eum quoque genti Brunoniana annumerandum esse. Hoc certius est de *Irminwardo*, quem fratrem *Hrodgeri comitis* appellauimus. Ille enim inter coheredes ducis Ostfalarum Hessi §. 121. reperitur. Vnde colligere datur, eum magni domini filium fuisse. Quenam autem eius familia fuerit, villa Holtesmyne in pago Auga, quae oppidum Holtzminden est ad Wiseram in ducatu Brunswicensi, indicat, in qua §. 160, quidquid habuit, largitus est.

3) Irminward.

Eadem dicenda sunt de *Adalbodo*, quem tertium fratrem *Hrodgeri comitis* vocamus. Inter heredes erat ille ducis Hessi, testante §. 121. In villa Boffeshus pro anima sui fratris *Swiridaci* donat mansum §. 124. et in Uffenhus tradidit, quidquid habuit §. 197. Prius docet, illum fuisse adelingum; posterius vero, ex gente Brunonis fuisse. Uffenhus enim villa est Offensen in praefectura Usar. *Boffesbus* vero villa in pago Auga adpellatur hodie Bofzen, nec ultra iter dimidiae horae a Brunonisburgo abest. Cumque in eadem villa et in Alberteshufen, quae etiam in pago Auga erat, et hodie Albaxen nominatur, *Almer*, *Pumi*, *Magenbard*, et sorores *Adallog*, *Fastred* atque *Hildiburg* duos mansos tradiderint, vti apparet ex §. 225, illi huius *Adalbodoni* liberi esse potuerunt. Inter testes autem reperiebatur hos, teste §. 225. et §. 197, *Adalwardus*, quem fratrem *Adalbodi* et *Hrodgeri comitis* fuisse, arbitramur. Probamus autem et deducimus hanc nostram sententiam primo ex adita hereditate ducis Hessi, ex qua *Adalwardus* §. 108. duas partes tradit in *Amplithi* villa in pago Gudinge et in *Bennesthorpe* atque in *Uffenleua* in pago Norththuringi. *Amplithi* villa est *Empelde* in praefectura Calenberg in electoratu Brunswicensi. *Bennesthorpe* est *Bentorp* in principatu Halberstadeni: et *Uffenleua* est *Offleben* in ducatu Brunswicensi. Sed haec ex hereditate Adalrici prouenerant. Unde comprobare id licet, per feminas descendisse *Adalwardum* ab *Hiddone* patre ducis Hessi. Genus paternum eiusdem cognoscere licet ex §. 164. et 165. Priori ex loco perspicimus, *Adalwardi* matrem fuisse *Syburg*. Deinde etiam inde dilucet, eum habuisse fratres. Quare id nemo explodet, quod haecenus de eius fratribus protulimus, licet nullus fratrum eius inter testes reperiat. Nam villae ipsae comprobant, *Adalwardum* ad stemma Brunonis pertinuisse. *Luchtringi* enim

5) Adalwardus.

et

et *Wittem* villa in pago Auga sitae erant. Illa hodie appellatur Luchteringen, gubernante
iacetque ad *Wiseram* in diocesi Corbeienſi vix iter vnus horae a Brunonisburgo; *Corbe-*
Wittem vero desolata est, et abfuit vix iter dimidia horae ab eodem caſtro. *Corbe-*
Falbus autem et *Helcanhus* erant in pago contiguo *Nethga* poſitae, in quo Bru- *iam Wa-*
nonis poſteri alia non minus praedia poſſedere. An *Adalwardus*, qui inter *rino,*
teſtes reperitur §§. 225, 226, 230, et 257, vnus idemque ſit atque noſter *Adal-*
wardus, pro certo quidem adfirmare non poſſumus. Nec contendere liber, eum
liberis fuiſſe gauſum. Cum tamen *Richardus* quidam filium habuerit, nomine
Adalwardum, ab auo probabiliter ita appellatum, iſte *Richardus* filius *Adalwar-*
di noſtri fuiſſe videtur. Donauit enim iſte §. 341 in villa *Hirifti* intra pagum
Nithega XXXVI iugera cum familia vna. Quae villa eſt *Herſte* intra epiſco-
patus *Paderbornenſis* inter *Driborg* et *Niem* oppida terras.

Sextum iam aggredimur definire filium *Brunonis*, nomine *Meinulfum*, cuius f) Mei-
filii fuere *Arnulf*, *Beur* et *Wichmann*. de quibus ea iam ſupra §. 48. not (f) ar-
tulimus, quae hic repetere nolumus, quaedam tantum addituri, quae ibi non di-
ximus. Monebimus quidem primum, *Arnulfum*, *Beurum* et *Wichmannum* in *Angario-*
iuuenili aetate fuiſſe mortuos, quia eos inter heredes ducis *Oſtſalorum* *Hefſi-*
et in his traditionibus alio loco amplius non reperimus. Quia autem, *cis*, cuius
Arnulfi filium fuiſſe *Eilbertum*, ſupra aſſeruimus, confirmanda haec erit ſenten-
tia noſtra ex §. 111, vbi condocemur, hereditatem *Adalrici* etiam ad *Eilbertum* iu-
re delatam fuiſſe. Ex quo probabiliter conſequitur, *Eilbertum* inter *Meinulfi*
nepotes vnicum ea aetate fuiſſe, vt de parte hereditatis iſtius *Eſiconis* tradenda
cum reliquis mente et voce potuerit conſentire. Filium eum habuiſſe *Hadol-*
dum, comprobatum §. 141, vbi in villa *Grimleſbuſen* in pago *Hefſi*, id eſt, in
Grimmeſen ad *Dimolam* quaedam traduntur. Hac in regione poſteri *Bruno-*
nis, vt iam ſupra ſaepe vidimus, plura bona habuerunt. Putamus ergo, *Eil-*
berti filium fuiſſe *Brunwardum*, qui in villa *Desburg* in eodem pago *Hefſi* liberi
manſum donauit, teſtante 215, vbi noſter *Haoldus* quoque teſtis fuit, qui §. 1) *Hadol-*
268 pro matre ſua *Adan* in *Vorſte* vnam familiam donauit, et pro ſe in *Adal-*
mandinga *Werthien* intra pagum *Hefſi* tres familias dedit, teſtante §. 296. *2) Brun-*
Cum porro *Hofedus* quidam pro filio ſuo *Hatholdo* in *Manderiſveſſean* intra *3) Hofe-*
eundem pagum *Hefſi* (§. 272) vnam tradiderit familiam, *Hofedum* iſtum *Ha-*
doldi fratrem fuiſſe, probabiliffimum erit. *Hatholdus* pater fuiſſe videtur *Ha-*
daldi ſeu *Haaldi*, regi conſanguinitate coniuncti, ſeu cubicularii *Ottonis* *Magni*,
cuius mentionem fecit *Widekindus* noſter *Annal.* *MSpt.* *Lib. II* et edit. *Mei-*
bom. f. 646; nec non *Frederici*, *Brunonis* et *Wicpurabei*, quorum diploma re-
gis *Ottonis* meminit ad annum 952. Huius *Hadaldi* ſeu *Haoldi* probabiliter *2) Hadul-*
filius fuit comes *Haboldus*, cuius comitatum in locis *Hauergera*, *Limga*, *Tbiatmal-*
li, *Agä*, *Patherga*, *Treuereſga*, *Langaneka*, *Erpeſfeld*, *Silbiki*, *Matfeld*, *Nitber-*
ga, *Sinaſfeld*, *Balleuan* prope *Spriada*, *Gambiki*, *Geſſion* et *Serwardesbuſen*, mor- *c) Bruno-*
tuo hoc comite, acquiſiuit *Meinwercus* epiſcopus *Paderbornenſis* anno 1011. *d) Wic-*
Id quod ſine dubio tantum de ſolo comitatu, qui iuriſdictionem denotabat, in-
telligendum eſt ita, vt quilibet ſua propria in iſtis locis retinere ſibi poſſet.
In locis enim *Gambichi* et *Balleuan* abbatia noſtra poſſidebat bona ſua. Inter-
haec denuo prodit quidam *Haboldus* in pago *Iterga*, in quo erat praedium *Pat-*
berch. Hic *Frederici* nepos videtur fuiſſe. *Frederici* filium putamus fuiſſe *Frederici*
Raginberium, qui §. 433. pro domna ſua *Gberberge* in *Balleuan* XXX iugera do-
nauit. *Brunonis* vero filium arbitramur fuiſſe *Dodiconem* comitem, qui in *Reun*,
quidquid habebat, donauit, teſtante §. 431. De hac villa egimus in *Clientela*
Corbeienſi. Hic autem *Dodico* comes nullus erit alius, niſi ille *Dodico*, qui in
Vita Meinwerci Tom. I. Leibn. f. 531. nominatur comes in monte *Wartberch*, qui
mons eſt ad *Dimolam* in epiſcopatu *Paderbornenſi*. In quam vero prouin-
cia hic *Dodico* comes comitatum ſuum et praedia ſua habuerit, docent diploma-
ta Caſarea. Primo enim *Heinricus* imperator anno *MXX* *Indict. III* anno re-
gni *XVIII* atque imperii *VII*, *XI* Kal. *Iunii*, *Confungæ* donauit *Meinwercus*
epiſcopo *Paderbornenſi* *foreſtim* in comitatu *Dodiconis* comitis, „quae initium ſumit“
inde a *Rothalmingahufun* rectoque tramite protenditur in *Wiseram* fluuium,
ſicque aſcenſum ducit in fluuium *Fulda*, inde vero continuatim ſeruat ſui aſcen-
ſus tenorem iuxta eundem fluuium vſque in riuum *Crumelbiki* et ad oppidum
Holthufun, et graditur ſimul inter *Othilanbam* et *Reginhereshufun* atque ad
Rothiereshufun, mox pergit *Kikillahufun* atque ad *Biuerbiki*, ſicque protendi-
tur“

Ab anno
826 usque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

„tur in viam, quæ tendit ad Wulfredeskifkun, itemque in alteram viam, quæ
„extenditur ad Gunesburin et ad Monneshufun, sicque girando circuit quandam
„viam, quæ peruenit usque ad prædictum oppidum Rothalmingahufun.“ Ver-
ba hæc sunt Auctoris vitæ Meinwerici. Quodsi igitur ex hac descriptione fore-
fili patet, imperatorem Heinricum dedisse Meinwerco partem quandam silvæ
dictæ hodie Reinhardswald, quæ probabiliter *Heinrico* ex hereditate ducum *Ec-
berti* et *Liudolfi*, a quibus imperator quoque descendebat, reliqua erat, cui parti
idem *Heinricus* alteram partem eiusdem silvæ eodem anno XVIII. Kal. Ianua-
rii in *Mulinbuson* addit; hæc vero silva in Landgraviatu Hassiæ reperitur, et
quidem eadem in regione, in qua olim pagus Hessi erat, non absonum erit sta-
tuere, *Dodiconem comitem* anno 1020. comitatum suum habuisse in pago Hessi
Saxonico. Spectasse autem in eodem pago multa prædia ad nostrum *Dodico-*
nem, ex donis confirmatur, quæ ipse *Dodico* ecclesiæ Paderbornensi largitus
est. Duxerat ille pellicem litteris apprime imbutam, ex qua filium procreauerat.
Hunc heredem constituere cupiebat, qui vero, ex consensu equi dorso
repente deiectus, miserabiliter expiravit. Dedit ergo ecclesiæ Paderbornensi
Dodico cum consensu matris suæ *Hildigunda* fratrisque sui *Sigobodoni* suæ
proprietatis prædia in locis *Wartbergen*, *Reinleffun*, *Erungen*, *Radi*, *Radi*, in *supe-*
riori Wurmlahun, *Rotben*, *Garametti*, *Rotwardeshufun*, *Ullandehufun* et *Silibem*,
pro quibus prædiis episcopus Meinwerco eidem *Dodico* in precariam præstitit,
quidquid in *Desburg*, *Afinedere*, *Westedere*, *Dalpanbusun*, *Duerium*, *Ufja-*
hun, *Rabike*, *Silibem* et *Weplitz* ad Patherbrunnensis ecclesiæ proprietatem
pertinebat, testante auctore *Vitæ Meinwerici Tom. I. Leibu. f. 524 et f. 530* seq.
ac diplomate, quod exhibuit Princeps eruditissimus, episcopus, Ferdinandus in
Monumentis Paderborn. p. 144 seq. et *Nic. Schatenius in Annal. Paderborn. Tom. I. f. 441*.
Hanc autem donationem *Dodiconis* imperator Heinricus II confirmavit
anno 1021, vi eius indicat diploma l. c. p. 145 seq. et l. c. f. 441 seq. Ex quo
diplomate patet, eadem hæc *Dodiconis* bona sita fuisse in Hessiâ, Nerga et Nih-
terga seu Iterga. Apparet autem ex his, *Wartbergam* esse Warborg ad Dimo-
lam; *Reinleffun* non esse Reinleffen intra præfecturam Forst in Principatu
Wolferbuttelano, vt significasse videntur *Origines Pyrmontanæ p. 164*, sed Reel-
se in episcopatu Paderbornensi inter Merlshufun, Pömsen, Erbsen, Alhufun,
Driborg, Erpentrup et Langeland; *Erungen* est Eringen intra Hassiam in termi-
nis comitatus Waldeccensis ad riuum dictum *die Erpe*. *Radi* et *Rodi* est Rho-
den et Altrhoden in comitatu Waldeccensi in præfectura Rhoden; *Wurmlahun*
est Wormel in episcopatu Paderbornensi haud procul Warburgo; *Rotben* est Ro-
the seu Rauen haud procul ab oppido Borcholte inter fluuios Beuer et Neite
(non Neite, neque in Neltiga, sed Nerga) visitur. *Garametti* est Germete ad
Dimolam inter monasterium Hardehufen, Scherue, Welde, Volckmerfen et
Wrexen. *Rotwardeshufun* est Rordehufen in dynastia Defenberg. *Ullandehufun*
est vel Ilrenhufen, in quo Wilbodesense monasterium iura quædam habet, vel
Eilenhausen in comitatu Waldeccensi ad fluuium Urbe, qui influit Dimolam, in
præfectura Eilenhausen. *Silibem* est Seilen in præfectura Drengeborg intra
Hassiæ terras. Quamuis autem hanc donationem *Dodiconis* eius frater *Sigobodo*
confirmasset, ipseque *Sigobodo* cum sua coniuge *Waldimoda* ex consensu heredis
suæ *Hildigunda* curtem Liudolfingaroth, a quodam Liudulfo ita appellatam, tradi-
didisset, testante *Vitæ Meinwerici l. c. f. 531*; quidam tamen *propinquus eorum*,
Bernhardus nomine, eandem traditionem infirmare, iudicio seculari sese offe-
rens, tentavit. Multis ideo conciliis habitis, ad vltimum in conspectu Heinri-
ci imperatoris, Aribonis Moguntini archiepiscopi, et episcoporum Wizelini
Argentoratensis et Adalaldi Traiectensis Episcopi, Udonis et Herimanni comi-
tum, aliorumque procerum, omni contentione seposita, omnigena reconciliatio-
ne pacatus, a lite cessauit, et octoginta tres libras metalli ab episcopo Mein-
werco accepit l. c. f. 551. Aliam vero traditionem, quam olim *Sigobodo* et eius
vxor *Embilan* dederant effectui, donatis ecclesiæ Paderbornensi prædiis suis *Vi-*
lfi, *Vesperdun* et *Hoddingabusun*, infirmare irritamque reddere volebant *Hildi-*
gunda Abbatisa de Gesike et *Bernhardus nepos eius* atque aduocatus. Sed anno
1024 idibus Septembris in loco, Hirtueldun nominato, meritis sanctissimæ Idæ
insigni, in conspectu Bernhadi ducis Saxonie, Herimanni comitis et filiorum
eius, Heinrici, Conradi, Athelberti et Bernhadi, comitum quoque Ekkike de
Aslan, Erph, Amulungi, Thiederici, Frefonæ, Widikindi, Ekkike, Tiamma
fra-

2) Sigo-
bodo.

fratrisque eius Esici, et aliorum multorum omnis lis fuit composita l. c. f. 557. Quia vero hæc *Hildigunda* abbatissa de *Geseke* nulla alia videtur fuisse, quum *Hildigunda*, ab auia sic appellata, heres comitis *Sigobodonis*, nemo non videt, nos optimo iure statuisse *Dodiconem* et *Sigobodonem* comites filios fuisse *Brunonis*, qui condidit *Parthenona* egitque fundatorem monasterii *Gesekenfis*. In diplomate enim iam supra excitato, ad annum 952, rex *Otto* præcipit, vt *quamdiu in monasterio Gesekenfi de HAHOLTI progente aliqua honoris abbatialis digna inueniatur, nequaquam alia eligatur*; si autem nulla femina per longa annorum curricula de eadem genealogia in eodem monasterio adsit, que ad præfatum honoris gradum promoueri possit, tunc potestatem habeant sanctimoniales de alia stirpe inter se nutritam eligendi abbatissam. *Bernhardus* autem *Haoldi comitis*, qui iam anno 1011 mortuus erat, filius videtur fuisse, de quo et eius consanguineis et liberis plura addere in præfens non libet. Expecta illos fusius enarratos in nostra *Clientela Corbeiensis*. Hæc ergo hoc loco in præfentiarum sufficiant. Interim via est aliquatenus aperta ad indagandam veram originem comitum et nobilium dominorum, de *Lippia*, de *Warborg* et de *Canstein* dictorum.

Antiquis temporibus in more procerum positum erat, vt nomina virorum et 3) Bruno
feminarum illustrium quocunque modo in genealogiis conseruarentur. Coni-
ci id poterit ex colloquio, quod olim celeberrima *Mathildis*, *Heinrici* aucupis
vidua, cum regina *Adilheida* in *Frofa* aliquando habuit, ab auctore *Vita Ma-*
thildis Tom. I. Leibn. p. 203 seq. litteris mandarum. Hæc ibi leguntur: *Sedente*
nempe aliquando MATHILDA cum ADILHEIDA regina ad epular regalis men-
se coram assabant pueri OTTO, OTTONIS M. filius, et HENRICVS, filius
HENRICI ducis Bauariorum, iocantes ludo infantili. HENRICVS mensæ accessit
propior, et familiariter se reclinauit in gremium auæ, quem MATHILDIS ample-
ctens brachiis, o domine Deus omnipotens, inquit, gratias tuæ pietati referimus et
laudes, qui hunc paruum nepotem nobis reseruasti incolumem, cuius patrem atra
dies mortis abstulit. Sed gratias tibi, qui hoc nomen de nostra generatione delere
uoluisti, hunc nobis queso saluum reserua, quamdiu velis mortali nos tenere in vita,
vt nostrum amabilem filium HENRICVM per nomen saltem imitetur et vocem.
Tunc et regina ADELHEID ait: quam exoptabilis est huius pueri aspectus, et
quam decorus ad intuendum vultus. Vbi ergo inuenietur virgo, que ei conueniat
forma et ingenio. Nos natam habemus paruulam nomine HEMMAM; hanc illi re-
seruamus, si Deo placet et vobis, vt nobis copuletur hic gener exoptabilis. Absit
respondet MATHILDIS, vt de nostra parte vobis eueniat tantum triste: expedit
enim filia vestra felicitari se viro adiungere. Hoc nomen tunc solummodo decus ha-
buit, quamdiu dominus noster HENRICVS vixit. Postquam autem in posteror
venit, nunquam infortunio caruit. Quid dicimus de angustiis et tribulationibus,
quas sustinuit pater ipsius? Sed enim adhuc in diuina dispositione est, quid huic
debeat accidere. Speramus autem non excidere hoc nomen de genere nostro, prius-
quam aliquis paruulus nepos oriatur de eiusdem pueri semine, qui sublimetur rega-
li dignitate.

Solebant ergo, vti ex his patet, patres illustres filiis suis, præfertim si plures habebant, nomina indere, a suis progenitoribus petita. Probabilissime ergo dux *Angariorum Bruno* filio cuidam suo nomen *Brunonis* imposuit. Nam quendam *Brunonem* inter coheredes ducis *Hessi §. 111.* reperimus, quem cum nulla familia melius connectere valeamus, nisi cum illustrissima domo *Brunoniana*. Nec tamen arbitramur, hunc (§. 111). *Brunonem* fuisse filium ducis *Brunonis*. Locus, quem ipse inter heredes occupauit, illud vsquequaque parum permittit. Si enim quidam *Bruno*, ducis *Brunonis* filius, anno 834 adhuc in viuis fuisset, ille vt senior sine vilo dubio priorem locum occupasset. *Bruno* ergo, quem §. 20 et 26 inter testes offendimus, quadrat potius ad filium ducis *Brunonis*, quam iste. Hinc illum patrem fuisse credamus necesse est, hunc vero filium. Priori loco *Bernhardus*, comes in pago *Norththuringi*, quedam largitur. Inter testes erat *Enno* comes, *Amalungi* filius. Hunc sequuntur ordine quidam *adalingi*, in obscuro latentes. Hosce excipiunt *Bruno*, *Rotgerus* et *Euerhardus*, quem, quantum coniectura auguramur, inter filios ducis *Brunonis* collocandum esse, putamus. Posteriori autem loco, cum *Meinricus* quedam donaret, testes erant *Boto*, *Ecbertus*, probabiliter dux, aliique et *Bruni*, verisimiliter præfentes, cum *Warinus* constitueretur *Corbeia* abbas. *Bruno* et *Bruni*, qui testis
erat, cum §. 68 in pago *Nethga*, §. 73. in pago *Laingo*, et §. 77. in pago *Hessi*
liberi
quæ- 1) Bruno.

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

quædam darentur, eius esse filius potuit. Testante §. 158, tradidit quædam Beuo comes, frater ducis Luidolfi. *Bruno*, probabiliter eius consanguineus, tunc fuit testis. Et cum *Ailbardus*, quem fratrem *Brunonis* fuisse arbitramur, quædam donaret sita in pago Auga §. 161, præfens erat *Bruni*, qui etiam, cum §. 165. Beio in Redun, et *Hildibertus*, eius patruelis §. 166. in pago Tilithi quædam darent, inter testes erat. Reperitur ibidem nomen *Brunonis* §. 212, et §. 222. At ne quid dubii remaneat, *Brunonem* quendam in familia Brunoniana tempore Ludouici pii existisse, significare hoc libet momentum. *Bruno* quidam §. 231. inter consanguineos Beuonis, fratris, Luidolfi ducis, numeratur. *Bruno* vero, laudatus §. 260, an noster Bruno, an Bruno dux Saxonie et filius Luidolfi existimandus sit, id aliis perquirendum relinquimus. Nos potius quærimus, an *Bruno* noster fratres habuerit? et primo quidem deprehendimus quendam *Bernbertum*, qui §. 111. coheredibus ducis Hessi adnumeratur. Qui eo quod habuit filium, nomine *Richardum*, qui sita in pago Nethga, olim ad familiam Brunonianam pertinente, vt perspicitur ex §. 156, quædam tradidit, ad nullam aliam gentem, nisi ad eandem, referendus videtur. Adde, quod comes *Bernbertus*, §. 231. teste, inter propinquos Beuonis, filii ducis Eberti, numeratur, pro cuius anima, teste §. 247, quædam pagi Patherga traduntur. Vnde et nomen et dona nobis persuadent, hunc comitem *Bernbertum* filium quoque fuisse illius *Bernberti*.

2) Bern-
heri co-
mes.

3) Helm-
ricus.

Alter deinde *Brunonis* frater videtur fuisse *Helmricus*. Huius fratres appellantur, teste §. 214, *Brunbertus* (qui probabiliter nullus alius est, quam sæpe dictus Bruno vel Brunus) et *Athelbertus* seu *Adelbardus*. Donauit iste *Helmricus* quædam in pago Aringho sita ad radices montis Hils, in quo castrum Hoinbeuken olim conspiciebatur, haud procul ab vrbe Alfeldia. An ergo hi fratres sutores Dominorum, de Altasago seu Hohenbeuken adpellatorum, fuerint, pro certo quidem nondum affirmare licet. Hoc autem certum esse nouimus, iam quendam *Helmricum* §. 232 inter testes reperiri, cum in villa Eldassen quædam largirentur, quam quendam *Helmricum*, qui istius *Helmrici* filius fuisse videtur, 110. iugera intra pagum Auga in villa desolata Cotun sita, certissime ad potentissimum possessorem castri Brunonisburgi olim spectante, §. 332 tradidisse.

4) Adal-
hardus
cuius filii

Tertius *Brunonis* frater, vt iam didicimus ex §. 214, erat *Adelbardus*. Inter coheredes ducis Hessi eum fuisse, iam vidimus supra §. 104. not. (g) Eum sæpissime inter testes ibi deprehendimus, cum eius consanguinei bona sua traderent abbatiæ Corbeiensi. Ipse *Adelbardus* præterea donauit quædam in pago Wikanauelde sita. Porro inter propinquos Brunonis, qui fuit filius Eberti ducis, numeratur quidam *Adalbardus* §. 231. Et cum Ida ducissa quædam largiretur §. 155, inter testes erat *Adalbardus*. Nomen *Adalbard* interdum olim contrahebatur in *Albard* seu *Ailbard*. Id ipsum conspici potest ex nomine *Adelheidi*, quod contrahitur in *Alheid*. Nemo igitur improbabile censebit, *Ailbardum*, qui, testante §. 161, in pago Auga quædam donauit, esse nostrum *Adalbardum*. Hic fuit testis, cum in pago Nerga, teste §. 163, quædam traderentur. Filium ei fuisse *Adalbardum*, probabile est. Hunc designasse videntur traditiones §. 230. 231. 241. | 258. et 283, vbi in Haddeshus intra pagum Guddinge sita quædam bona Adalhardus dicitur donauisse. Fratrem ipsi fuisse *Bernhartum*, qui in eodem pago Guddinge in villa *Medeli* (§. 263.) quædam tradidit, verisimile est. Nam *Ailbardus* filium quendam habuit nomine *Bernhartum*, pro quo ipse in eiusdem pagi villa Lide duos mansos dedit §. 356. Hic *Bernhartus* pater fuit et *Werinberti* et *Bernbarii*. *Werinbertus* enim pro patre suo *Bernbario* in villa Denfum, intra eundem pagum Guddinge sita, nunc *Dein-sen* adpellari solita, §. 444. donauit familiam. *Werinberti* vero frater probabilissime fuit *Bernhartus*. Hic pro filio suo *Bernbario* in villa desolata Balleri in saltu Sollingano 83 iugera et vnum *iurnalem* largitus est §. 476. Plura addere iam non vacat. Confer infra §. 161.

a) Adal-
hardus,

b) Bern-
harius.

c) Euer-
hard fe-
primus
filius Bru-
nonis
Angario-
rum du-
cis.

Aggredimur ergo tandem contemplari vltimum *Brunonis*, Angariorum ducis, filium *Euerbardum*, procreatorem comitum Euersteinensium. Castrum *Euerstein*, a quo comitibus in nostra Saxonia celeberrimis nomen hæsit inditum, olim situm erat in altissimo monte, iam dicto vulgariter *der Borgberg*, haud procul a præfecturæ Forst domicilio atque pago Negenborn ad dimidium milliarem a Wisera in ducatu Brunsvicensi. Id, dudum destructum, vix pauca murorum rudera ostentat. Ipse, harum rerum cupidus, ante viginti, et quod excurrit, annos sæpius inspexi rude-

ra castelli. A *Brunonisburgo* castrum *Euerstein* abest ad milliaria duo Germanica. Inter ambo castella amœnus frugesque cum scœnere reddens vallis reperitur, per quem sinuosis anfractibus flexibusque errat *Vifurgis*, in quem bene multi sese e variis utrimque vallibus exonerant amnes et susurrantes concurrunt riui. Nomen accepisse castrum *Euerstein* seu *Euerstein*, sic enim in diplomatibus nostris scribitur, a quodam *Euerhardo*, illius autore et exstructore, quasi contractum ex *Euerhardstein*, probabilissimum dictu est. Solebant enim Saxones nostri loca a fundatoribus appellare. Morem eundem olim familiarem loquuntur adhuc nomina *Orenstein*, *Brunstein*, *Falkenstein*, *Ludwigsstein*. Nobis ergo improbabilis videtur illorum sententia, qui illud interpretantur per saxum, ab apris frequentatum. Sed quis, quæris, fuit huius castri constructor? *Iohannes de Polda* in *Chron. ecclesie Hamelensis Tom. II. S. R. B. Leibnitii f. 509.* asserit, *S. Bonifacium* accessisse ad quendam comitem et comitissam, dictos de *Osten*, ex regali genere *Widekindi* natos, senio confectos, quibus sacro baptismi tinctis nomina indiderit *Bernhardi* et *Christiana*, cum antea hæc *Odegundina*, ille vero *Eberhardus* fuissent nominati. Hi putantur fuisse fundatores ecclesie collegiatae *Hamelensis*, in qua peregrinantibus eorum monstratur monumentum. Sed, opus id recentioris structurae esse, intellexi, cum idem perlustrari monumentum. Fabulosa igitur sunt ea, quæ de huius *Eberhardi* conuersione per *Bonifacium* prædicauit ille *Iohannes de Polda*. Comprobari id sane argumentis non potest, quicquid de *S. Bonifacio* in Saxoniam nostram vnquam euagato traditur. Propius attingemus scopum, si *Euerhardum* quendam, e progenitoribus comitum de *Euerstein* natum, fundatorem illius ecclesie statuimus. Profecto certum est, in vicinia nostræ *Corbeie* *Hludouici* pii tempore habitasse quendam dominum, cui nomen erat *Euerhardus*, a quo comites *Euersteinenses* probabilissime originem traxerunt, inter quos nomen *Euerhardi* crebro repetitur ac recurrit. Supra §. 20. not. (1) *Ewurhardum* deprehendimus inter testes donationis. Nam eius consanguineus *Bernhardus* comes bona abbatiæ nostræ quædam largiebatur. Eius filii erant *Ewberhardus*, *Thiadricus* et *Eggicus*, fratres §. 22. Hos in vicinia monasterii *Corbeiensis* domicilium habuisse, l. c. not. L) demonstrauimus. Vix igitur illi ad alios, quam ad progenitores comitum *Euersteinensium*, referri possunt. *Ewurhardus* inter testes obuius fuit, cum (§. 63.) eius consanguineus *Enno* comes per pagum vicinum *Laingo* bona abbatiæ nostræ quædam tradidit. Deinceps eum amplius non inuenimus. Ex quo momento collegimus, illum *Eberhardum* iam ante annum 834 fuisse mortuum. Idem de eius fratre *Eggico* obseruandum est. *Hildibertus* tertius frater inter testes erat, cum in *Withem* villa pagi *Auga Heluco* quidam, probabiliter etiam ad hoc stemma referendus, licet ratio copulae ignoretur, teste §. 19, quædam donaret. Tunc idem *Hildibertus* pro fratre suo *Thiadrico* mansum vnum in eadem villa *Withem* situm, et in villis *Frefienhus* et *Wulfridesbrec*, villis pagi contigui *Nethga*, mansum, et quidquid habebat, *Corbeiensibus* donauit (§. 71.) Altera villarum est vicus *Fronhusen* inter *Heinholte* et *Sweckhusen*, altera, vero villa desolata, haud procul a vico *Himmighufen* iidem in episcopatus *Paderbornensis* tractu fuit conspicua. Porro patet ex argumentis supra adductis, nullos alios atque posteros *Brunonis Angariorum ducis* in eadem regione principatum tenuisse. Inter posteros ergo *Brunonis* et *Thiadricum* et *Hildibertum* et *Eggicum* et *Euerhardum* referimus. Nec quidquam impedit, quo minus, *Euerhardum*, eorum patrem, filium *Brunonis* ducis fuisse, suspicemur. Sic enim omnia optime inuicem congruunt. Et sane manifestæ absurditatis ille argui posset, qui alios fuisse in villam *Withem* dominatos, atque posteros possessoris castri *Brunonisburgi*, siquidem olim eadem villa vix tria millia passuum ab illo castro disiuncta erat, opinari mallet. Cum in villa *Winethahus* in pago *Nethga* haud procul a villa *Fronhusen* quædam traderet *Corbeiensibus* *Godermannus*, cuius connexionem cum familia *Ebertina* ostendere non possumus, inter testes erat (§. 68.) *Thiadricus*. Hic probabilissime fuit *Thiadricus* noster. Hic cum fratre *Hildiberto* (§. 104.) inter coheredes ducis *Ostfalorum Hessi* fuit. Nulla igitur restat dubitatio, quin illi nobilissimi domini atque nepotes fuerint et *Hessi* et *Brunonis* ducum. An *Hildibertus* idem sit, qui infra §. 112. appellatur *Hildiwert*, id in medio relinquimus. Negari autem non potest, *Hildibertum* nostrum esse illum, qui §. 166. pro animabus *Gherberni* et *Theodberni*, qui eius nepotes ex fratre sine *Euerhardo* sine *Eggico* fuisse videntur, in pagi *Tilithi* villa *Heloon*, quidquid habuit, donauit.

gubernante
Corbeiam
Waz-
rino.

Euerhardi
filii

1) Euerhardus.

2) Eggicus.

3) Hildibertus.

4) Thiadricus.

74

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

5) Folc-
wart.

Thiadrici
filius
Folcber-
thus II,
cuius filii

1) Mayn-
wercus.

2) Thia-
dricus,
cuius filii
a) Thia-
dricus.

b) Rot-
wardus.

c) Con-
radus co-
mes, cu-
ius filius
Otto I.

Ottonis I
filius
Conr-
dus II,
comes de
Euersten.

uit. Eadem villa hodie dicitur Helen, iacuitque in meditullio comitatus Euersteinensis ad fluuii Wiseræ ripam inter monasterium Kemnade et præfecturam Gronde. In ea villa Helen celebratissimi comites de Schultenburg castrum habent. Erant huius traditionis testes Ecbert, Bruno, Sini et *Folcwart*, quos eius consanguineos fuisse, supra vidimus. *Folcwartum* eius fratrem fuisse, vero fit simile. Quemadmodum enim *Folcwartus*, quod nomen a Folcberto et Folcwert diuersum non videtur, teste §. 111, inter coheredes ducis Hessi numeratur, ita *Folcwert* testis fuit, cum eius consanguineus Adalbodu (§. 124) mansum traderet in pagi Auga villa Boffeshus, quæ a villa Wirthem ne mille passuum quidem abest, et propior Brunonisburgo quam villa Wirthem sita est. *Thiadricus* vero inter testes obuius fuit, cum traderentur quædam bona (§. 156) in pago Nethga, §. 157 in pago Huuetigo, §. 165 in pagis Nethga et Almunga, et (§. 173) in pago Suilbergi. Qui pagi cum fuerint contigui pagis Auga et Tilithi, in quibus comitatus Euersteinensis situs erat, probabiliter semper vnus idemque dominus intelligitur, qui, qua consanguineus et vicinus, inter testes adfuit. *Thiadricus* autem, qui §. 240 præsto fuit inter testes, cum Eilbertus in Suilbergiorum marca quædam tradidit, noster *Thiadricus* fuisse non videtur. Fortasse eius filius et frater fuit *Folcbertus*, cuius filii dicuntur *Meinwercus* et *Thiadricus*. *Folcbertum*, probabiliter a patruo ita appellatum, filium fuisse *Thiadrici*, apparet ex §. 320. Ibi enim *Folcberth* pro patre suo *Thiadrico* XXX iugera donauit sita ad villam *Perdereßborpe*. Hæc villa sita erat in pago Tilithi, et sine omni dubio designatur vicus Pegelstorff ad Wiseram intra præfecturam Polle, atque ita in meditullio comitatus Euersteinensis. Eadem in villa comites Euersteinenses post hæc abbatiam nostram muneribus egregiis ornarunt. Quis igitur dubitabit, *Folbertum* eiusque patrem *Thiadricum* inter progenitores comitum Euersteinensium esse referendos? Idem *Folcbertus* (§. 291) pro anima *Gherberghe* quædam donat. Per *Gherbergam* autem significari eius vxorem, ex §. 329 apparet, vbi *Folcbertus* pro se et pro vxore sua *Gherberch* et pro filiis *Maynwerc* atque *Thiadrico* CL iugera et XIII mansos donat in *Heuerseute* in pago Hessi (Euersehutte ad Dimolam in Landgrauiatu Hassiæ), in *Dodonbus* in pago Tilithi tres mansos (Doensen in Principatu Wolferbutrelano intra ecclesiasticam inspectionem Halle, olim in comitatu Euersteinensi) et centum iugera atque vnam siluam in Beuerbeke, villa pagi Hessi. Quibus donis idem *Folcbertus* in eadem villa Beuerbiki (§. 372) adhuc XXX iugera addidit. Villæ Heuerseute et Beuerbeke indicant, *Folcbertum* e stirpe Brunoniana defendisse. Supra enim obseruauimus, posteros Brunonis ducis in eodem pago Hessi amplissima possedisse prædia. De eius filio *Meinwerc* nihil amplius reperimus in his traditionibus. An *Thiadricus* sit ille, cuius meminere traditiones §. 360, illud in medio relinquimus. Fuisse autem ei filium cognominem *Thiadricum*, docemur §. 393. In eo enim *Thiadricus* pro se et filio suo *Thiadrico* pagi Suilbergi villam Balgeri cum bonis omnibus, ad eam adtinentibus, tradit. Et cum *Rotwardus* quidam pro coniuge sua *Wendimod* (§. 404) in Hallu villa pagi Tilithi quædam largitus sit, fortassis hic *Thiadrici* fuit frater, cuius filii, quantum coniectura auguramur, fuere *Folchardus* et *Helmwardus*. *Folchardus* enim (§. 475) omnia, quæ habuit, donauit in *Hemmetesbus* villa pagi Nethga, (quæ est vicus Hemfen inter oppidum Braekel in Episcopatu Paderbornensi, et vicum Brokhufen ad Nerham fluuium in diecesi Corbeiensi) et in villa *Ieanrode* pagi Auga, quæ desolata est, nec procul a vico Hemfen abfuit in silua sancti spiritus, vulgo dicta *dar Heilige Geist Holtz*. *Helmwardus* autem (§. 447) pro matre sua *Adde* in villa Snesla pagi Tilithi donauit XX iugera et vnum iurnalem. Hæc villa inter Ofen et Gronde ad Wiseram exlitit.

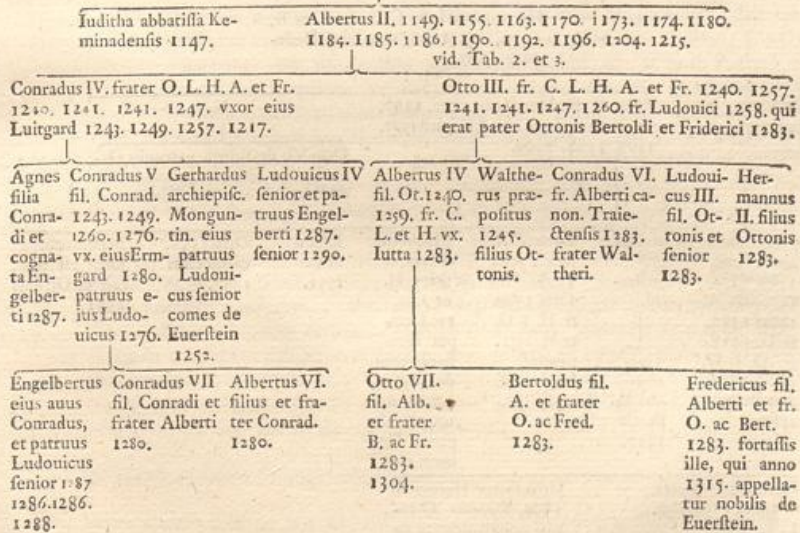
Ex horum prosapia descendisse *Chuonradum*, comitem pagi Auga anno 1031, nemo, quod speramus, negabit. Ad comites enim Euersteinenses referendum esse illum *Chuonradum*, fit probabilissimum ex diplomate, hæctenus inedito, ad annum 1113 dato, quod infra producemus. Ex eo apparet, *Conradum* II, verifimiliter ab auo ita appellatum, habuisse filios *Conradum* III, *Ottonem* II, atque *Adelbertum* I. *Conradus* III, itaque nomen accepit a proauo et patre; *Otto* II vero traxit adpellationem ab *Ottonem* I, comite suoque auo, cuius diplomata nostra ad annum 1043, et 1062, mentionem faciunt. Hic anno 1113 pater appellatur *Conradi* II, quo tempore idem *Otto* I iam mortuus erat. *Conradi* II meminere diplomata nostra ad annos 1112, 1120, 1126, 1127, atque eum appellant

comi-

comitem de Euersten. Ex diplomate, ad annum 1113 dato, apparet, eius fuisse gubernantem *Matbildam*, ex qua ipse suscepit *Conradum*, *Otonem*, atque *Adelbertum*. Ex quam profapia illa *Matbildis* fuerit orta, indicare non licet. Illud vero, testante *Chronico coetaneo* et *MSpto* Archiui Corbeiensis, certum est, *Adelbertum I*, *comitem de Euersten*, habuisse in matrimonio filiam *Widekindi*, comitis de *Sualenberg*, ex qua genuit *Iuditham* abbatissam *Keminadensem* atque *Adelbertum II*, comitem *Euersteinensem*; *Albertus I* vero, eodem chronico teste, iam ante annum 1147 mortuus erat. Eo enim tempore vxor eius denuo nupserat *Hlorwico de Lare*, qui l. c. appellatur vitricus *Iudithæ* atque *Adelberti II* illius, qui pater fuit. *Conradi IV*, *Euerhardi*, *Otonis III*, *Ludouici*, *Hermanni*, *Alberti III*, et *Friderici I*, quorum posteros, iusto ordine dispositos, atque ex diplomatibus in ordinem redactos, exhibemus, inuenies in *Clientela* nostra *Corbeiensi*. Nam b. Polycarpi *Leyseri Historia comitum Euersteinensum* mendosa est multisque scater nauis. Quæ vero dicturi sumus, perspicere tantisper poteris e tabula subiecta, genuinis diplomatibus innitente:

T A B. I.

Adelbertus I, comes de Euerstein.
vxor N, filia Widekindi com. de
Sualenberg. 1113. † ante a. 1147.

* *

Iohannes et Hermannus anno 1304. dicuntur fratres, et distinguendi sunt ab Hermanno et Iohanne filiis Ottonis V. Videntur illi fuisse filii Hermanni I. Sed cum diplomata tacent, tacemus et nosmet,

74

Ab anno
826 usque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

T A B. II.

Albertus II.

Ludouicus I. 1240. fr. C. O. H. A. et F. 1241. vxor Adela et senior 1266. 1271. patruus Contr. et Gerhardi Archiepisc. 1252. 1254. 1258. 1260. 1270. 1271. 1271. 1272.	Albertus III. fil. Alberti 1257. fr. C. O. L. H. et F. 1240. p̄p̄pos. S. Crucis Hildef. 1250.	Fredericus frat. C. O. L. H. et A. et p̄p̄pos. 1240. 1257.	
Albertus V. fil. L. et frat. L. O. et B. 1266. fil. Lud. 1254. 1270. 1271. 1271.	Ludouicus II. fil. L. et frat. A. O. et B. 1266. senior 1276. et 1281.	Otto IV. fil. Lud. senioris et fr. A. L. et B. 1266. fr. A. et L. 1271.	Bernhardus fil. Lud. sen. et fr. A. L. et O. 1266. frat. Alberti 1272.
Ludouicus V. filius Ludou. senioris 1281. dictus iunior 1281. 1285. 1283.		Albertus VII. filius Ludou. sen. 1281.	
Ludouicus VI. filius quondam Lu- deuici 1299. 1312. 1313. 1314. 1318. Confanguineus Henrici Ducis Brunfui. 1302.		Albertus VIII. filius Al- berti, 1313.	

T A B. III.

Albertus II.

Hermannus I. fr. C. O. L. A. et fr.
1240. 1241. 1241. vxor eius Hede-
wig 1267.

Otto V. fil. Hermanni 1272. 1267.
1260. 1291. vxor eius Luitgard 1307.
1308. 1304. 1309.

N.

Otto VI. de Buren patruelis Ot-
tonis 1291. dei gratia domicellus
de Euerlein appellatus de Buren
1306.

Hermannus adhuc puer 1309. fil. Otonis 1308 1319. fr. O. 1318. fr. O. J. O. et M. 1351. domicellus 1317.	N. filia vx. N. de Bra- cle. Her- man- nus de Bracle 1317.	Otto VIII. adhuc puer 1309. fil. Otonis 1308. fr. H. J. O. et M. 1351. p̄p̄pos. Hamelenf. 1336. 1337.	Elisabeth filia O. et soror H. et Ott. 1308. nu- pta Ger- hardo com. de Haller- mund, qui appellatur gener Ot- tonis 1309.	Iohan- nes 1351.	Otto 1351. domicellus 1357.	Meinhardus fr. Ott. Herman. Ioh. et Otonis 1351.
Hermannus, frater Otonis, 1398. 1393. 1394. 1420.		Otto frater Hermanni 1398, fororius Ottonis, nobilis domini de Homborg 1430.				
Elisabeth nupta Otoni Duci Brunfui. et Luneburgi.						

- De Ben- (o) De hoc *Bennone*, Widikindi M. nepote vid. huius §. 104. not. (†††)
none.
- De Suit- (p) De *Suitbadu*, fratre Billingi, vide huius §. 104. not. (w)
badu.
- De Hrot- (q) De *Hrotgero*, filio Thiodgeri comitis, fratre Adalwardi ac nepote ducis Angario-
geri. rum Brunonis, vide huius §. 104. not. (n)
- De Red- (r) De *Redbardo*, fratre Billingi, vide infra §. 104. not. (w)
hardo.
- De Ab- (f) Duo *Abbones* tempore imperatorum Carolingidarum fuere illustres. Eorum al-
bone. ter

tér anno 833. comes erat in pago Wimodia, alter vero anno 835. in pago Ripon- guber-
 rum, egit Comitem. Hic nominatur filius Gerardi. Ille videtur fuisse *Abbo* nante
comes, qui ex terris Francorum anno 811. missus erat a Carolo M, ut pax fir- Corbe-
 maretur imperatorem inter et Hemmingum Danorum regem, congregentibus iam Wa-
 ex utraque parte vtriusque gentis XII. primoribus super fluuium Egidoram, an- rino.
 notante Eginhardo in *Annal. Rerum Franc.* anno 811. f. 164. Sed sponsonem
 lectóri facere non possumus, hunc comitem *Abbonem* fuisse illum, qui hic inter
 coheredes ducis Ostfalorum Hessi deprehenditur, quia in his traditionibus multi
 Abbones, quondam in nostra Saxonia obuii, laudantur. Faciemus fidem dicto.
Abbo quidam inter testes adfuit, cum abbatia nostræ quædam donarentur §. 4.
 in pago Northuringi, §. 36. in pago Halugo, et §. 188. in pago Darlingi. Quem-
 admodum autem *Abbo* interdum etiam pronunciabatur Abbico, uti pro Benno
 dicitur Bennico, quod diminutiuum est; ita vox Abbico præterea contrahebatur
 in Abbi et Abbie. Quamobrem vnus idemque videtur fuisse dominus hic *Abbo*
 et *Abbie*, qui, testante §. 57, in pago Derlingi quædam monasterio nostro tra-
 didit quique testis fuit, cum §. 57. quædam largirentur in pago Guddingo sita.
 Ab hoc diuersus non fuisse videtur *Abbi*, qui testis fuit, cum (§. 74.) quædam
 bona in pago Derlingi ecclesiæ Corbeiensis donarentur. Videtur ergo *Abbi*, qui
 in eodem pago Derlingi intra villam Sinieftorpe, testante §. 260, munera agraria
 dabat, filius nostri *Abbonis* fuisse. Ab his vero *Abbonibus* diuersus fuisse
 putatur *Abbo*, qui testem egit, cum comes Withmannus in pagi Auga villa deso-
 lata *Dunegon* ecclesiam Corbeiensis muneribus ornaret §. 18. Idem *Abbo* tes-
 tis erat, cum nonnulli in pago Wikanauelde (§. 78.) quædam largirentur. Hic
 idem *Abbi* fuisse videtur, qui in pago Ittergo ad villam Heppium quædam tra-
 didit (§. 135.) et cuius filii videntur fuisse *Haruth* et *Abbi*, qui, testante §. 250,
 in pagi Huuetigo villa Wegballithi, quæ vicus Wöbbel est, olim in Sualenber-
 genfi, iam vero in Lippiaeo, comitatu sitis, quædam donauit, quique ad stem-
 ma Widikindeum probabilissime referendus est. Idem *Abbi* in *Hellonbus* villa
 pagi Almunga præterea quædam Corbeiensibus tradidit. De re ipsa conferatur
 §. 222, et §. 234. *Abbo* consanguineus *Alfrici*, ad progenitores comitum Sualen-
 bergensium referendi, fuisse videtur, quippe pro cuius anima *Alfricus* in *Har-
 burgun* quædam tradidit. Diuersus autem ab hoc *Abbone* alius existimatur *Abbo*,
 qui §. 234. obiit inter testes. Ex probabili coniectura *Abbo* hic fuit ille,
 qui (§. 230.) in villa Hrodberthshufen eiusdem pagi Nithega quædam tradidit.
 Villæ hæc omnes olim in episcopatus Paderbornensis regione fuerunt sitæ et qui-
 dem vna prope alteram. *Hellonhus* vero et *Hrodberthshufen* iam desolatæ
 sunt. Prior quondam existit in Campe Sintfeldico; posterior vero inter Stein-
 bergam et castrum desolatam Driborg haud procul ab oppido Driborg in terris
 episcopatus Paderbornensis. Videtur hæc progenies in Folchardo exaruisse, et
 reliqua bona Widikindea ad cognatos eius, id est, ad Bardonis I posteros per-
 uenisse. De his vide notam (u) huius §. 104.

(t) De *Thiadrico* fratre Billingi vide notam (w)

De *Thia-
 drico*.

(u) *Bardo comes* conditor fuit serenissimæ familiæ principum, a *Waldeck* cognomina- De Bar-
 torum. Quæ cum vsque ad nostram ætatem floreat, veram eius originem, huc- done, at-
 usque tenebris inuolutam, euoluere, et documentis, fide dignis atque omni que ori-
 exceptione maioribus, demonstrare conabimur. Quis fuerit *Bardo*, ex tabula gine com-
 genealogica stemmatis Widikindei supra §. 104. not. (†††) allata apparet, *nepos* mitum
 scilicet *Widikindi Magni*, Saxonie ducis, filiusque *Wicberti* fraterque *Walberti* et Sualen-
Thiadrici. Carolum Magnum anno 772 suscepisse ac gessisse in trigessimum bergensi-
 tertium annum aduersus Saxones, bellicosos et libertatis amantes, varie interci- um, et
 sum bellum, eiusque administrandi aduersus Francos auctorem et ducem fuisse Waldec-
Widekindum Magnum, annales referunt Francorum. *Widekindus* autem, tan- centium,
 dem religionem christianam amplexurus, in Caroli gratiam influxit. Ipse, refe- quorum
 rente *Crantzio Lib. II. Saxon.* c. 24, in prælio aduersus Geroldum Sueuorum fatis
 ducem depugnato occubuit, idque, ut supputant nonnulli, anno 807. De re Wide-
 ista alii dubitant, atque ante hunc annum iam e vita decessisse *Widekindum*, cred- kindus,
 unt. Mausoleum *Witekindi* existat in vico Engern. Effigiem eius, qualis nunc dux Saxo-
 est, affabre designatam alii exhibuerunt. Refert reuerendissimus Ferdinandus, niz.
 Episcopus Paderbornensis, in *Monum. Paderb.* p. m. 134. Carolum IV. cæsarem,
 anno

Ab anno
826 usque
853 im-
perante
Hudo-
uico et

anno 1377. XVIII. nouembris Bilefeldiam progressum audiuisse, in vicino vico Angaria superesse *Widekindi Magni* sepulchrum: operis antiqui ipsum visendi gratia eo diuertisse: illud eo tempore verustate nonnihil deformatum fuisse: imperatorem itaque iussisse illud refici ac renouari, additis ad caput, Caroli Magni, ad pedes vero regni Bohemici insignibus. In primis autem eruditissimus episcopus l. c. p. 133. monet, collegio Angariensi per auctoritatem pontificiam anno 1414. 16. Ianuarii Herfordiam translato, cineres *Widekindi* lignee ciste parum reuerenter inclusos, vnaque cum aliis quibusdam cimeliis ex Angaria transportatos esse, fallique capropter Crantzium aliosque, qui *Widekindi* reliquias ab Heinrico aucupe Paderbornam translatos ibique reconditas fuisse tradiderint.

Afferuantur vero reliquiae *Widekindi Magni* Herfordiae in Westfalia, et quidem in templo S. Iohannis Baptista, in quo collegium illud Angariense hodie staret vigetque, constans ex vndecim canonicis, quorum vnus est catholicus, atque ex aliquot vicariis et beneficiariis, quibus vnus praest Decanus. Cum autem multis fore id pergratum speremus, si de reliquiis celebratissimi principis pauca adiecerimus, dabimus pace viri optimi lipanographiam eiusdem, D. *Caroli Ludouici Storckii*, apollineae peritissimi, quam ille composuit anno 1743. ad diem 9. Octobris, quo scilicet die in illa sacra S. Iohanni aede sunt reliquiae deprehensa, quarum numerus ab ipso ita fuit initus atque fermone germanico ad nos perscriptus.

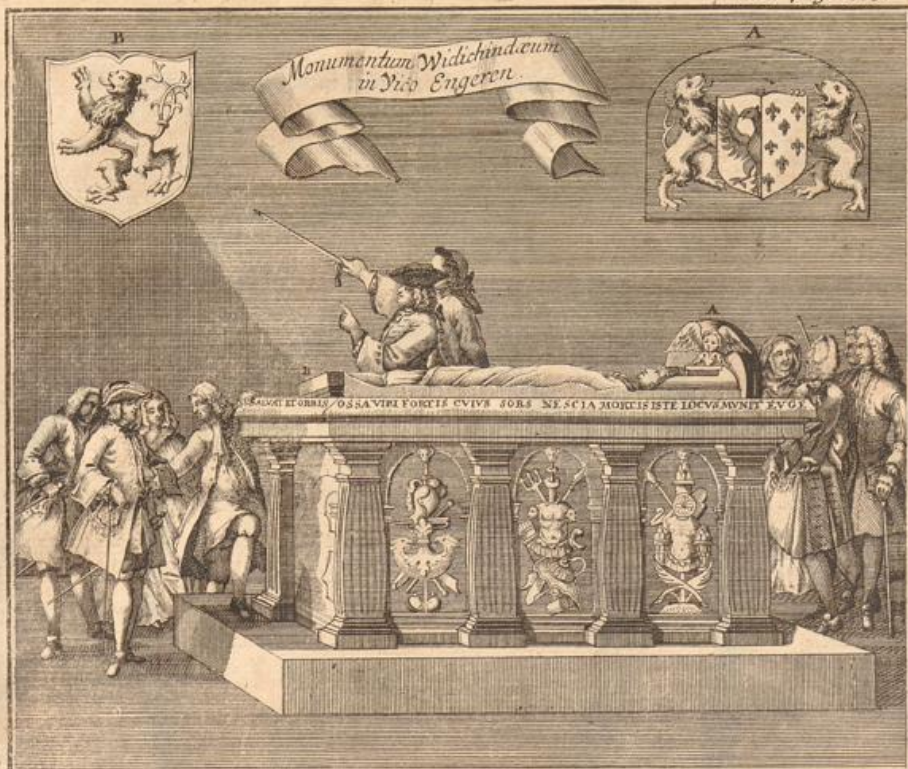
Reliquia Widekindi Magni.

Von diesen Reliquien besitzt ein hochwürdiges Capit-
tel auf der Neustad Herford folgende
Stücke.

- 1) Die Gebeine des grossen *Widekindi* liegen in einer tannen Lade, welche mit Baum - Wolle angefüllt ist, als nemlich die Hirnschaale (cranium, in quo os frontis ad nasum vsque bifidum) wie auch die beyden Schenkel - Beine mit den Schien - Beinen, nebst noch einigen anderen Stücken, und ist er diesen Knochen zufolge ein Mann von mittelmässiger Grösse gewesen. Es wird derselbe zwar von einigen sehr gross beschrieben, allein solches rühret vermuthlich daher, weil man gedachte Bein - Knochen für Arm - Knochen angesehen hat.
- 2) Das Geschirr, woraus *Widekindus* soll getruncken haben, bestehet aus einem gehölzten grünlichen Steine mit überguldeten Messing oder Kupfer eingefasset, worauf diese Worte stehen:

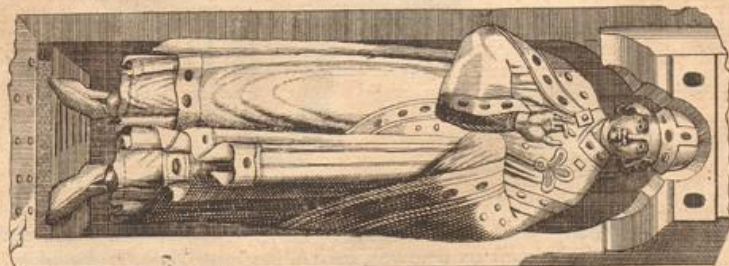
Munere tam claro ditat nos Affrica raro.

Selbiges ist ein wenig oval zu $5\frac{1}{2}$ bis 6 Zoll im Durchschnitt, und hält etwa $\frac{1}{2}$ Theil einer Berlinischen Kanne, und kan man die

HOC COLLEGIVM DIONISIANVM IN DEI OPT. MAX. HONOREM PRIVILEGIIS
 REDITIVS Q. DONATAVM FVNDAVIT ET CONFIRMAVIT OBIIT ANNO
 CHRISTI DCCVII RELICTO FILIO ET REGNI HEREDE WIGBERTO
 TVR HANC REGEMQ. VENERAVIT EGRVS HIC MORBIS CEMI REX

SAIVAT ET ORBIS

MONVMENTVM WITTIKINDI WARNECHINI FILII ANGRIVARIORVM
 REGIS XII SAXONIAE PROCERVVM DVCIS FORTISSIMI
 OSSA VIRI FORTIS CVIVS SORS NESCIA MORTIS ISTE LOCVS MVNIT EVGE

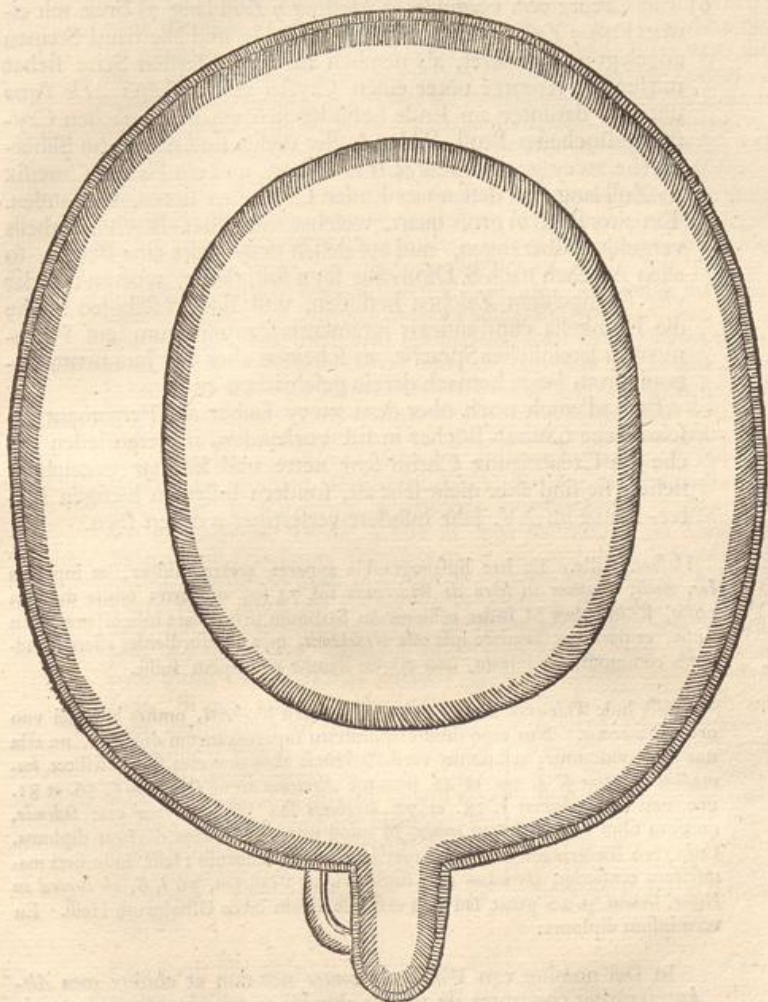
BONE SPIRITVS AVDIT OMNE MVNDA

74

die wahre Gestalt und Größe von innen aus nachfolgender
Figur erkennen.

gubernante
Corbe-
iam Wa-
rino.

Der Stein soll keinen Gift vertragen können, und scheint ein Geschenk eines Königes in Africa gewesen zu seyn, indem sich oben auf dem Futteral folgende Worte befinden: *Visdai de Africa rex.*

- 3) Ein mit überguldeten Silber-Bleche bezogenes Kästgen 6 Zoll lang, 4 breit und $3\frac{1}{2}$ hoch, worauf ein großer erhabener Crystall nebst vier kleinen sitzt, unter welchen zu lesen: *Reliquie S. Dionisii Mauritiü Exuperii Laurentii Vincentii et aliorum plurimorum.*
- 4) Ein fast dergleichen mit überguldeten Silber-Bleche bezogenes Stück $6\frac{1}{2}$ Zoll hoch, unten $5\frac{1}{2}$ breit und 2 dicke, welches oben zu-

Z 3

läuft,

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

läuft, dafs es einer Jagd-Tasche in etwas ähnlich siehet, worin sich gleichfalls Reliquien befinden sollen.

- 5) Zwey überguldete höltzerne Arme mit überfilberten Händen, in welchen verschiedene Reliquien stecken.
- 6) Ein Creutz von verguldeten Messing 9 Zoll lang $7\frac{1}{2}$ breit mit einem Fufs 7 Zoll hoch, welches mit Golde und allerhand Steinen angelegt und gezieret, als nemlich auf der fördersten Seite stehet mitten am Kreutze unter einen Crystal geschrieben: *De ligno dñi* und darunter am Ende befindet sich ein in grünlichen Crystall gestochenes Brust-Bild. Ausser diesen sind noch von Silber-Bleche zwey grosse Creutze 15 Zoll lang, und ein kleines Crucifix $9\frac{1}{2}$ Zoll lang, auf dessen vier Enden Crystallen sitzen, vorhanden.
- 7) Ein altes Buch in groß quart, welches mit Silber-Bleche, so theils verguldet, überzogen, und auf dessen einer Seite eine Person, so allen Ansehen nach S. Dionysius seyn soll, stehet, worum sich der vier Evangelisten Zeichen befinden, und sind in selbigen Buche die Evangelia cum annexis iuramentis canonicorum auf Pergament in lateinischer Sprache, es scheinen aber die Juramenta Canonicorum lange hernach darcin geschrieben zu seyn.

Es sind auch noch über dem zwey sauber auf Pergament geschriebene Choral-Bücher in fol. vorhanden, in deren jeden Buche die Creutzigung Christi sehr nette und kostbar gezeichnet stehet, sie sind aber nicht sehr alt, sondern sollen in hiesigen Frazer-Hause im XV. Jahr hundert verfertigt worden seyn.

Haftenus ille. Ex hac lipfanographia apparet, errare multos, et inprimis *Iac. Andr. Crustum* in libro de *Widekindo* fol. 74 seq. qui extra omne dubium ponit, *Widekindum* M. instar reliquorum Saxonum proceritate insigni praeditum fuisse, et perhibet, arguere ipsa ossa *Widekindi*, quae Herfordienses asseruata aduenis commonstrare soleant, non exiguae staturae principem fuisse.

Fuisse huic *Widekindo* filium, cui nomen fuerit *Wigberti*, omnes historici vno ore consentunt. Nos ergo illud demonstratu superuacaneum duximus, ne acta nos agere videamur; tribuimus vero *Widekindo* alios praeterea filios, scilicet *Immadum comitem* §. 4. 29. et 42. itemque *Alfricum* atque *Ohtritum* §. 56. et 81. nec non *Herimannum* §. 18. et 93. *Wigberti* seu *Wiberti* vxor erat *Odrada*, quorum filius fuit *Walbertus comes*, id quod proxime sequens declarat diploma. Cum vero *Wiberti* filii coheredes fuerint ducis Ostfalonum Hessi, inde fieri manifestum censemus, *Odradam* non fuisse origine Francam, vti *I. G. ab Eccard in Histor. Geneal.* p. 20. putat, sed eam existisse filiam ducis Ostfalonum Hessi. En vero ipsum diploma:

In Dei nomine ego *Walbertus comes* nec non et coniux mea *Altburgis* pariter cogitantes de timore domini et misericordia redemptoris nostri Iesu Christi, et quia subito temporalia transeunt et quod futura sine fine permanebunt. Quapropter nutu omnipotentis Dei placuit nobis ecclesiam aedificare, atque in honorem domini nostri Iesu Christi et S. Alexandri martyris omniumque sanctorum dedicare. Propterea donamus pro remedio animarum nostrarum, seu genitoris genitricisque videlicet *Wiberti* et *Odrade*, nec non propinquorum nostrorum, partem hereditatis nostrae, quae est in pago *Leri*, in villa quae dicitur *Wildeshusen* super fluuio *Hunta* ad ecclesiam S. Alexandri, ubi ipse corpore requiescit. Donamus igitur donatumque in perpetuum esse volumus, hoc est supradictam villam totam et integram cum omni territorio illuc aspiciente cum casa dominicata et cetera aedificia, cum domibus, mancipiis, terris cultis et incultis, siluis, prazis, pascuis, aquis aquarumque decursibus, mobilibus et immobilibus, praediis, pecuniis, pecoribus, omnia et omne quidquid in ipso loco nostrae videtur pos-

Widekin-
di M. li-
beri
1) Wig-
bert.
2) Imma-
dus.
3) Alfri-
cus.
4) Ohtrit.
5) Heri-
mannus.
Wigberti
filii Wi-
dekindi
M. liberi
a) Wal-
bertus.

sessionis vel donationis, a die præsentis donamus tradimus atque transfundimus; ea vero ratione, ut *filius meus primogenitus Wibertus*, quem clericatus officio domino consecramus, in hac luce post discessum nostrum in potestate habendi tenendique habeat; post obitum *Wiberti* vero *filius fratris sui*, si consecrationem officii clericatus domino fauente suscipere probauerit; deinde, quicumque ei proximior fuerit ex parte laicorum, si tonsuram accipere voluerit, regimen supradictæ familiæ accipiat. Quod si defuerit filius ex latere fratris, filius vero sororis, si fuerit manere præditus tonsuræ clericalis, regimen accipiat: illa tamen ratione sumpta, si filii mei vel successores eorum filios suos certatim adducentes et clericos, occasione donationis, non utilitate regimini, facientes, ut talis et talis ex illis eligatur, cui hæc potestas committenda sit, qui in Dei seruitio bonis operibus et sacrarum scripturarum excelsior ceteris inueniatur; sic quoque fiat auxiliante Deo pergenus omne nepotum, scilicet ut semper de parentibus nostris eligatur rector et gubernator ad principatum supradictæ familiæ; ea namque lege, ut nulli eorum, qui ad hanc dignitatem proueniunt, licitum sit prædictam familiam tradere potestati laicorum; sed semper his rectoribus, quos prædixi, correctæ protectæ adiuta suffulta permaneat. Si vero nostra parentela defecerit, aut per occultum Dei iudicium digna et probabilis huius ecclesiæ officio non paruerit, eligat sibi familia S. Alexandri perfectum quemcumque voluerit abbatem nutritum de ipsa familia. His ita peractis notum sit omnibus, quod dos, quam dedi ad ecclesiam S. Alexandri, fratrum sit, qui ibi Deo deseruiunt, hoc est in villa, quæ vocatur *Holtrup, Brunger, Richmund, Backward, Adelward, Meienbeun, Berhard, Richbreth, Macuben*: in *Kedel, Holtbusen*. *Derlich, Ebbe*: in *Varendorp, Auerhund*: in *Estudkampe, Taddo, Waddo*: in *Ruarotbo, Tiodo, Uffo*: in *Saga Werneuer*: in *Gobensfette, Wiggad*: in *Dunstorpe, Wendebern, Auo*: in *Lutten, Sigiwal*: in *Golarwiede, Meye*: in *Ibum, Garwerck*: in *Bercksegen, Udig, Udulanus*. Terra vero, quam alii fideles sanctæ ecclesiæ dederunt vel donaturi sunt, sub potestate congregationis sit sancti Alexandri: nec ullus illorum, qui futuri sunt, seniorum potestatem habeat auferendi hereditatem, quam Christi fideles ecclesiæ sancti Alexandri donare dignati sunt. Si quis vero, quod futurum esse non credo, siue ego ipse, quod absit, aut ullus de propinquis meis, vel alia persona, quæ contra hanc traditionem venire tentauerit, aut eam infringere voluerit, in primis iram Dei omnipotentis incurrat, et insuper auri uncias XII. argenti libras XX. coactus persoluat: et, qui repetit, non euindicat: sed chartula ista a me et ab omnibus heredibus firma et stabili permaneat stipulatione subnixâ. Actum in villa *Wigaldighbuson* sub die XVI. Kal. nou. anno incarnationis domini nostri Jesu Christi DCCCLXXII. indictione quinta. Signum *Walberti*, qui hanc traditionem firmavit et firmare rogauit.

Cuius fuerit filia *Alburgis*, quæ in hoc diplomate nominatur vxor *Walberti*, disceptant eruditi. Hamelmannus illam appellat filiam comitis Lismonensis, tradens, eam cum *Walberto* iuxta *Wiebertum Wildeshufe* sepultam esse. *I. G. Eccard in Hist. Gen.* p. 24. prædicat, fuisse illam Reginoldi comitis filiam, qui floruerit circa annum 849 in diecesi Bremensi, atque Ansgarium, indutus auctoritate regii legati, in episcopatum Bremensem introduxit. Prouocat ipse ad testem *Albertum Stadensem in Chron.* p. m. 91. ad annum 845. Sin vero traditiones nostræ de ea memoriam iniiciunt, quod admodum probabile est: si eius porro filius fuit *Geroldus*, pro quo illa donauit (§. 95.) quædam, in pago Huuetigo seu in comitatu Sualenbergensi sita, ex donis, quæ idem *Geroldus*, cuius sepulchrum reperitur in templo Corbeiensi, tradidit abbatiæ nostræ, colligimus, eundem *Geroldum* ex stemmate Widikindeo, *Alburgam* vero seu *Alsburgam* ex domo Brunoniana procreuisse. Quemadmodum enim villæ *Gudulma* et *Esperbur* pagi Nethga, in quibus, quidquid hereditatis (a matre sua) habuit, donauit *Geroldus* (§. 163.) ad nullum alium, nisi ad possessorem castri Brunonisburgi, spectare potuerunt, ita dona in pagis Huuetigo §. 95. et in pago Suilbergi §.

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

167. et 175. comprobant, *Geroldum* ad stemma *Widekindum* esse referendum. *Widekindum Magnum* circa Corbeiam possedisse prœdia quædam, docent nos *Acta S. Ludgeri Tom. I. S. R. B. Leibn. f. 97. seq.* Illa enim referunt, Buddonem quendam propter furtum caballorum *Widekindi Saxonum ducis* morti adiudicatum, et in campo stipiti adligatum, iactatis in eum fudibus acutis et lapidibus necatum, corpusque eius in campo exanime relictum esse: eoque facto, S. Ludgerum ex Haslorum prouincia ad illum locum peruenisse, et comperisse, quod Buddo iste Christianus fuerit: misisse ergo ad *Widekindum*, et petiuisse ab eo licentiam humandi corpus: eaque impetrata, Buddonem istum per orationes S. Ludgeri reuixisse, et postea eo in loco incolas crucem lapideam in monumentum miraculi erexisse, et campum illum ex nomine eiusdem viri *Buddonueli* nominasse. Non inepte ergo ex hisce colligitur, *Widekindum Magnum* in regione, circa locum *Buddonueli* sita, bona quædam possedisse. Quænam vero illa fuerint, nemo hucusque demonstrare valuit. Quemadmodum autem nos in pago Suilbergi, id est, in comitatu Dasseliensi haud procul a vico *Sibershufen* in præfectura *Hundesrück* inuenimus locum quendam denominatum *Widekindsbuch*, quod idem est ac *Widekindi anfractus*, ita hæ traditiones indicant, quænam *Widekindi* prœdia in istis oris posita fuerint, quæ in ditionem postea filiorum et nepotum eius peruenere. Cum igitur *Geroldus* (§. 167.) in Suilbergi pago intra villam *Tbiēnodesbus*, quæ est villa desolata *Derenissen* ante saltum *Sollinganum* sub castro *Lauenberge*, vnum milliare ab vrbe *Einbeka* et vnum milliare ab oppido *Dassel* distans, et porro, testante §. 175, Corbeiensi monasterio is, quæcunque habuit, in eodem pago Suilbergi tradiderit, pro quibus *Adalgerus abbas Geroldo huic comiti* in pago Thuringia in villa *Honesleue* dedit, quidquid habuit; suspicati sumus inde, *Geroldum* istum stirpi *Widikindee* esse tribuendum, atque illum tempore regis *Hludouici* comitatum suum in pago Thuringia probabiliter habuisse, satorem fortassis alicuius familie illustrissimæ hucusque ignotum. Illud inter hæc est certum, *Geroldum* in senectute se monasterio Corbeiensi adfoeciasse ibidemque finiuisse vitam.

b) Bardo
nepos
Wide-
kindi M.

Adiungimus autem *Walberto* fratrem *Bardonem*, et hoc valide colligimus partim ex hereditate ducis *Hessi*, partim ex eo, quod *Bardo* cum reliquis fratribus et consanguineis eam adiit, et præterea ex illis momentis, quæ de hoc *Bardone* in his traditionibus commemorantur. Ex illis enim citra controuersiam sequitur, *Bardonem I* fuisse fratrem *Walberti* et nepotem *Widekindi Magni*.

Vt autem hoc persuadeatur omnibus, animum nostrum adpellere debemus ad ea, quæ de hoc *Bardone* in his traditionibus narrantur. In hisce, tradidisse (§. 116). *Bardonem* comitem in villa *Tiuhili* in pago *Pathergo* ecclesie nostræ, quidquid habuit, litteris proditum animaduertimus. Tum vero ostendendum est, familiam *Widikindeam* in eadem regione amplissima prœdia possedisse. Hic autem ea repetere nolumus, quæ iam supra ad §. 99. exposuimus, vbi, matronam *Eillog* in eodem *Pathergo* pago villa *Wamuri* dedisse pro filia sua *Tetta*, quidquid habuit, indicatum fuit. Argumentari inde licet, eandem *Eillog*, vxorem *Alfrici I*, qui erat filius *Widekindi Magni*, et *Tettam* fuisse abbatissam primam *Herifordensem*, eaque propter probabilissime illi dignitati abbatiali adnotam, quia ipsa et filia opulentissimi domini, qui in proximo prœdia sua habebat, et consanguinea abbatis *Warini* erat; sed libet producere testimonium grauissimum Auctoris *Vite Mathildis Regine Tom. I. Leibn. f. 194*. Hic enim narrat, *Otonem illustrem*, ducem Saxonie et patrem *Heinrici Aucupis*, misisse comitem suum *Tbiatmarum* ad explorandum formam herilem et laudabilem virginis *Mathildis* filie *Tbietrici* Comitis in occidentalem regionem, id est, in *Westfaliam*. Ea, quod addit ille, tum temporis a sua auia, abbatissa *Mathilda*, matre *Tbiedrici* comitis, in *Herifordensi* monasterio nutriebatur. *Tbietmarus*, tacite inuestigatis et caute consideratis momentis omnibus, *Otoni* renuntiavit cuncta, quæ viderat. Quibus compertis, *Otonem* ducem die sequenti iussit ire suum filium *Heinricum* ad *Herifordense* cœnobium, vna cum *Tbietmaro* comite magistro suo, vt cauta consideratione perspicerent, an forma moresque puella ipsi conuenirent. Postquam itaque, pergit idem auctor, *Heinricus* postulasset, sibi copiam dari alloquendi abbatissam, abbatissa secum duxit *Heinricum* vna cum comite *Tbietmaro* in suum cubiculum, et familiare cum eis in longum protraxit colloquium. *Heinricus* eo facto sumit fiduciam, paulatimque cepit sermonem de origine, interrogans, quantum prouecta esset ætate, aut qualis statura, postremo

postremo etiam voluit sibi licentiam dari ipsam conspiciendi. In hoc aduocata gubernante Corbeiam Warino. ex præcepto abbatissæ, apparuit virginalis incessus et pudicitie habitus, frons serena, et speciosus ad intuendum vultus. Ipsius candor liliis exitit perfimilis. Viuax eius color referebat rosarum folia. Hanc tanti decoris virginem ut vidit *Heinricus*, minime valens diutius celare amorem in medullis latentem, postulat, precibus contendens, ut ipsa sibi desponderetur. Contra ea abbatissa oculos deiecit, et, nutanti animo, quo minus responderet, diu hæsitauit. Cum autem magis magisque instaret *Heinricus* precibus, tandem abbatissa respondit: non est nostrum, eam nuptui dare alicui sine consilio et consensu parentum: dignum est enim, ut illa a nobis integra fide restituatur eis, a quibus nostræ procurationi commendata est, siquidem nobis est id incertum, an alterius viri eam designauerint thalamo. Addidit ipsa hoc præterea: Quamquam nobis sit incognitum, quem velint eligere generum, adnuemus tamen vestro voto, et, si Dei sic fert voluntas, nostra ex parte non tardabimus nuptias: quia excellentia vestri generis crebro nobis fuit celebrata: nec id est minima fœderis pars, quod ipsimet ad nos iter direxistis. Abiecta mora, ornamentis honeste paratis, quæ congruebant desponsationi virginis sequenti die, *Heinricus* secum duxit venerabilem hanc virginem in regionem Saxonie. Ex hac narratione citra controuersiam consequitur, parentes et cognatos *Matbildis*, qui a posteris *Widekindi egregii ducis* processerant, ut excitatus auctor loco laudato affirmat, in vicinia Herifordensis monasterii habitasse. Quomodo enim postera statim die desponsationi *Matbildis* consentire potuissent, nisi in vicinia cœnobii Herifordensis habitassent? Quamuis autem quis perhibere posset, *Theodoricum* comitem, patrem reginæ *Matbildis*, domicilium habere potuisse in oppido Angaria, quod negare quidem non possumus; considerandum tamen est, infra ex §. 229. apparere, patrem reginæ *Matbildis* in eadem regione, qua hæc tradidit *Bardo comes*, habitasse. Ex quo momento sine vlllo dubio consequitur, *Widekindi Magni* posteros in regione circa urbem Herfordiam, tam versus occidentem quam versus meridiem, amplissima tenuisse prædia. Atque ex his ratio perspicui poterit, ut hoc quoque obseruemus, quod nondum, opinor, vllus annotauit, cur *Carolus M.* ad Paderam fontem tam sæpe diuerterit, sæpe in regione circa urbem Paderbornam castra posuerit, et in loco Paderbrunna sedem episcopalem fieri iusserit. Id ideo fecit, ut vires et facultates *Widekindo Magni* eo melius adimeret, eique quam acerbissimum inureret dolorem. Quæ enim maior offensio accidere potuit domino, pagana superstitione adhuc contaminato, quam si ipse crebro rescisceret, in meditullio prouinciarum suarum excitari cultum alicuius Dei ignoti, patriæque sedes, aras, focos et penates subiectos esse libidini intolerandi tyranni. Pro aris et focus ergo sibi necessarium certamen fore cum Francis, *Widekindus Magnus* existimauit.

Adde, postea *Bardonem comitem* inter testes reperiri (§. 125), cum *Cobbo*, frater *Luidolfi* ducis Saxonie, pro filio sororis suæ *Hadwi Amelungo* traderet in pago Mosweddi ad Albim, quidquid *Amelungus* iste, inter progenitores ducis *Hermani* Billingi referendus, ibidem habuerat. Ex quo quidem firmiter colligi non posse, *Bardonem* fuisse nepotem *Widekindi*, concedimus. Omnibus aliis vero momentis rationibusque id inde consequi, nemo negare poterit, *Bardonem* fuisse consanguineum ducis *Luidolfi*, et quidem propter nuptias *Folclogæ*, *Beuoni* fratri *Luidolfi* ducis nuptæ. Eadem consanguinitas apparet porro ex §. 126. Ex eo enim discimus, uxorem ducis *Luidolfi* (quæ testante *Hroswitha Gandersheimensi Oda* et filia *Billingi* fuit) ipsi *Bardoni comiti* commendasse pro *Luidolfo* duce in pago Bardengo bona quædam, quæ *Luidolfus* sine vlllo dubio in dorem ab *Oda* patre propter nuptias acceperat, tradidisse abbatie Corbeiensis. Ad quam rem perficiendam probabilissime delegerant eam ob causam *Bardonem* nostrum, quia is vtriusque, tam *Oda* quam *Luidolfi*, consanguineus erat, ea scilicet ratione, quam modo indicauimus.

Nec minus elucescit ex §. 129, *Bardonem* nostrum comprouincialem fuisse illorum dominorum, qui eam per regionem prædia possidebant, in qua posteri *Widekindi Magni* ea habuerant. Cum enim *Waldgerus* quidam in pago Thiadmelli in villa *Hastenbus*, quæ fuisse villa *Harste* videtur inter Herford et Dethmold oppida, mansum donaret abbatie nostræ, *Herimann* et *Bardo* inter testes reperiebantur. Definire iam non licet, an ille *Herimannus* fuerit *Herimannus*, quem supra filium *Widekindi Magni* appellauimus, an istius extiterit *Herimanni* filius. Testis erat *Bardo comes*, qua consanguineus, cum (§. 149.) *Hadwy*, *Luidolfi*

Ab anno
826vique
853 im-
perante
Hludo-
uico et

ducis soror, pro anima viri sui *Amalungi*, et filiorum suorum *Bennidi* atque *Amalungi* in pago Nethga quædam (ex hereditate paterna) largiretur. Postea idem *Bardo comes* inter testes comparuit, cum (§. 158.) eius fororius, et frater dictæ *Hadwy*, *Beus*, in *Astonboltejemarki*, qui marcus inter *Dethmold*, *Lipspringe* et *Horen* oppida quarendus est, quidquid haberet, traderet. Denique *Bardo comes* cum *Herimanno comite* inter testes erat, cum (§. 169.) *Ida ducissa* omnia, quæ habuit, in villa *Helmonsede* in pago *Itergo*, quæ vicus *Helmſcheit* est intra præfecturam *Eisenberg* in principatu *Waldecensi*, traderet. Erant probabilissime, ut comprouinciales et consanguinei, præsto *Herimannus comes* et *Bardo comes*, sator serenissimorum principum, de *Waldeck* appellari solitorum. Post hæc iidem, *Herimannus* scilicet et *Bardo*, præsentem erant, cum, testante §. 200, *Reddag*, in pago *Angeri* eiusque villa *Arwitti*, quæ vicus *Erwete* est in marca *Sturmethi* haud procul ab oppido *Geseke*, mansum vnum traderet. Vnde non inepte licet colligere, *Bardonem comitem* satorem comitum *Sualenbergensium* et *Waldecensium*, tanquam vicinum, præsentem fuisse. Accedit, quod *Bardo comes* (§. 231.) luculentis verbis propinquus *Beuonis* eiusque vxoris *Folelog* appellatur. Tradidit ibidem *Folelog* in villa *Foanreder* intra pagum *Mersthem* hereditatem suam, ut hæc ipsi et viro suo *Beuoni* iure beneficii excolenda donaretur. Ex quo momento solide argumentamur, eandem *Folelog* ad stemma *Widekindum* esse referendam, *Bardonem*que nostrum ad eandem stirpem spectasse. Infra ostendendi erit locus, familiam *Widekindam* in eodem pago *Mersthem* amplissima possedisse prædia. Inprimis autem hoc loco memorabile est, *Bardonem* nostrum appellari *aduocatam Corbeiensis*. Nos iam supra sæpius significauimus, primos *aduocatos Corbeiensis* fuisse ducem *Luidolfum* eiusque filios et posteros, et postea eandem dignitatem nobilissimam peruenisse ad comites *Northemenſes*, et, hisce extinctis, ad *Sualenburgenses* et *Pymontanos*, tandem vero ad serenissimos *Duces Brunſuicenses*. Quid autem *Saul* inter prophetas? Quare *Bardo comes*, ex alia stirpe procreatus, inter *Ludolfinos* et genuinos *aduocatos* abbatiæ nostræ refertur? Sane ipsum *Luidolfum* eiusque filium *Otonem*, ducem, *aduocatos* fuisse *Corbeiensis*, diplomatibus æri incisus comprobatur fuisse. Illamque *aduocatiæ* dignitatem hereditariam fuisse, iam supra docuimus. Quid ergo sentiendum erit de *Bardone* nostro? Restat, ut vel adfirmemus, eum ut propiorem agnatum tutorem *Luidolfi* filii, *Brunoni* scilicet atque *Otoni*, adhuc natu minoribus, constitutum esse, et quidquid in modum *aduocati* egerit, non suo, sed tutorio, nomine egisse; vel ut credamus, *Bardonem* nostrum duntaxat in loca, suis bonis adiacentia, *aduocatum* constitutum fuisse, quod in nostra *Saxonia*, uti diplomata nostra indicant, inusitatum non erat. Villa *Foanreder* in pago *Mersthem* obuia erat, in quo et prædia et fortasse comitatum suum habebat *Bardo*. Posterior sententia videtur præferenda priori. Quia enim *Beu* comes et *Cobbo* comes, fratres *Luidolfi* ducis, propiores agnati erant *Bardone*, ad ipsos tutela filiorum *Luidolfi* sine dubio potius spectasset.

Post hæc *Bardo comes* denuo inter testes prodit (§. 245), cum *Ico* (etiam ad stemma *Widekindum* referendus) pro filio suo *Radulfo* sita intra villam *Adikenhus* in pago *Huuetigo*, id est, in comitatibus *Sualenbergico* et *Pymontano* quædam traderet. Huic negotio *Bardo comes* interfuisse videtur, vel ut comprouincialis vel ut consanguineus, id quod de euentu alio præterea pronuntiandum est. Nam *Wigbertus* (§. 256.) eiusdem pagi *Huuetago* in villa *Billurbeke* mansum vnum contulit abbatiæ nostræ. Tandem vero ex §. 373 euidentissime et citra omnem controuersiam apparet, *Bardonem* nostrum fuisse fratrem *Walberti*, nepotis *Widekindi Magni*, quia *Bardonis* II patruus appellatur *Walbertus*.

Et ut hoc planum et perspicuum fiat, filios *Bardonis* I recensemus oportet. Hic autem primo incidimus in *Wicbertum* (§. 337.), qui pro patre suo *Bardone* in villa *Foanrode* intra pagum *Mersthem* duos mansos et XXXV iugera donauit. Quæ cum eadem villa fuerit, in qua *Folelog* vxor *Beuonis* comitis, testante §. 231, quædam tradiderat, nemo non videt, *Bardonem* istum ad stemma *Widekindum* esse referendum. Quodsi igitur *Wicberthi* pater fuit *Bardo*, nemo negare poterit, *Wicberthum* fuisse filium *Bardonis*. Fuisse autem isti *Wicberto* fratrem appellatum *Bardonem*, patet ex §. 367. In eo enim *Bardo* pro fratre suo *Wiberto* quædam tradidit in *Patibus* villa pagi *Mersthem*, quæ villa videtur esse vicus *Pattensen* in principatu *Calenbergico*. Cum porro in eodem pago familia *Widekinda* habuerit prædia alia, nemo inficiabitur, sermonem esse hic de

Bardonis
I. liberi
1) *Wicbertus*.

2) *Bardo*
II.

de *Bardone*, ad stemma Widikindeum referendo. Luculentum ergo est, de hoc *Bardone*, *Bardonis I filio*, memoriam iniici §. 373, ubi refertur, *Bardone* quædam tradidisse in *Bellerbiki*, villa pagi Huuetigo, et in *Telmeri*, villa pagi Tilithi, pro patruo suo *Walberto*. Villa *Bellerbiki* (olim in comitatu Sualenbergico reperiunda) sine vilo dubio eadem villa est, in qua *Alsburg* vxor *Walberti* nepotis *Widekindi M.* (§. 95.) et *Wibertus* (§. 256.) quædam tradiderant. Villa autem *Telmeri*, obuia in pago Tilithi, qui pago Huuetigo erat contiguus, videtur esse vicus *Dölme* situs ad *Wiseram*, cuius ecclesia filia est ecclesia in *Rühle* intra præfecturam *Forst* in ducatu *Brunsvicensi*. Qua in regione posteri *Widekindi M.* plura alia bona possedere, quæ acceperunt ipsi vel in dotem, quia vxores duxerant ex domo *Brunoniana*, vel quia vtriusque domus domini ex eodem stemmate progerminarant. Quodsi igitur *Bardonis II* patruus fuit *Walbertus*, nemini dubitatio suboriri poterit, quin *Bardo I*, sator principum de *Waldeck*, fuerit frater *Walberti*, et eapropter nepos *Widekindi Magni*.

Libet porro reliquos filios *Bardonis I* respicere. Eo ipso deprehendimus *Alfricum*, qui (§. 256.) appellatur frater *Wigberti*, *Wigbertus* enim pro hoc fratre suo *Alfrico* donauit quædam, sita in sapius dicta villa *Billurbeke* intra pagum Huuetago. Designamus autem hic eundem *Wigbertum*, qui (§. 337.) appellatur filius *Bardonis*. Quamuis enim nobis quis obicere posset, non videri hic per *Wigbertum* posse significari filium *Bardonis I*, quod ipse *Bardo comes* inter testes reperiat, neque probabile sit, patrem voluisse testimonium perhibere, cum filius suus quædam donasset; respondemus tamen, aut statuendum esse, illos, *Wibertum* atque *Alfricum*, filios fuisse *Alfrici I*, vel *Obtriti* vel *Herimanni*, aut affirmandum, illos fuisse filios *Bardonis I*. Itum enim *Wigbertum* non possumus habere pro *Wiberto*, filio *Walberti I*, qui postea episcopus creatus fuit *Verdenensis*. Si enim huius *Alfrici II* meminerunt traditiones nostræ (§. 320), referentes, eum dedisse in *Budinuedun*, villa pagi *Parthergo*, quædam pro matre sua *Hateburg*, tum ibi neque *Alfricus* neque *Wigbertus* (§. 256), ex *Walberto I* nati, in censum venire queunt. Huius enim *Walberti* vxor, vti audiui-mus, non *Hateburg*, sed *Alsburg*, nominabatur. Ponamus ergo, *Alfricum* fuisse filium *Bardonis I*, huius porro *Bardonis I* vxorem fuisse *Hateburgam*, *Alfrici* vero vxorem nominatam fuisse *Otbilburgam*, vti docet §. 348. Hic enim tradit *Alfricus* pro se atque vxore sua *Otbilburga* quinque mansos et omnia, quæ habuit, in Breco villa pagi Huuetigo. *Alfricum* ergo et *Wigbertum* pro filiis *Bardonis I* habere libet. Adfirmamus id eam quoque ob causam, quia villa *Budineuedun* non procul abest a villa *Tiuhili* seu *Thule*, in qua *Bardo I* ille quædam tradiderat, vti supra comperisse licuit. Habuit autem *Bardo I* præterea alium filium, appellatum *Wahlbertum*. Id enim discimus ex §. 378, quo *Wahlbertus* donat quædam in pagi *Parthergo* villa *Langalaua* pro filio fratris sui *Bardonis Herimannus*. Ex quo apparet, 1) sermonem hic esse de quodam *Bardone*, ad posteros *Widekindi Magni* referendo, quia supra vidimus, posteros *Widekindi Magni* in pago *Parthergo* prædia alia possedisse: 2) nullum alium *Bardone* hic designari potuisse, nisi *Bardone II*, filium *Bardonis I*: 3) *Wahlbertum* istum, probabiliter ab eius patruo ita appellatum, filium fuisse *Bardonis I*, et 4) *Bardone II* fuisse filium *Herimannum*. Hanc ob causam nemo dubitabit, indicari §. 413, et 422, hunc *Bardone II*, cuiusque filium *Herimannum*. Si loco priori *Bardo* pro vxore sua *Alfreda* quædam tradit in pagi *Suilbergi* villa *Aldanthorpe*, et posteriori loco *Herimannus* pro coniuge sua *Imma* et matre sua *Alfreda*, quidquid habuit in *Thieddegheshus* in pago *Suilbergi*; *Aldanthorpe* vero est vel *Marckolendorp* vicus in comitatu *Dasseliensi* seu intra præfecturam *Hundesfruck* in episcopatu *Hildesensi*, vel *Stadt-Oldendorp*, inde non multum remota vrbs *Principatus Wolferbuttelani*, vel *Allendorp*, villa desolata haud procul ab oppido *Einbeck*: *Thieddegheshus*, est *Thidexen*, villa desolata itidem non procul ab vrbe *Einbecka*, cuius porta vna inde adhuc vocatur *Tidexensis*; Hæ villæ sine vilo dubio reliquæ erant bonorum *Widekindi Magni* in eadem regione. Patet ergo ex his, 1) *Herimannum* fuisse filium *Bardonis* atque *Alfredi*, et 2) *Herimannum* coniugem habuisse nomine *Immam*. Hic autem quærere licet, cuiusnam stirpis fuerit illa *Imma*, coniux *Herimanni*? Ne hoc relinquamus intractum, respondemus, eam probabilissime fuisse stirpis *Ludolfinæ*, et quidem *Brunonis* comitis, et *Frederunæ*, quæ soror erat reginæ *Matbildis*, filiam, atque ita sororem *Echerti* vnoculi. Quædam de hac *Imma* iam supra præmisimus not. (n). *Imma* mater ap-

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hudo-
uico et

Herdeg.

pellatur *Herdagi II*, (§. 462), probabiliter a propatruo suo *Herdago I* ita nominati. *Herdagus I* autem dicitur *proximus Luidolfi* (§. 343), verifimiliter propter matrimonium ipsius *Herdagi*, initi cum *Meresuit* filia Luidolfi ducis. Nihil itaque impedit, quo minus referri quoque possit *Imma* ad stemma Ludolfinum. Sic *Herdagus I* quoque filius *Bardonis I* fuisse videtur. Quamvis enim verbis claris in traditionibus nostris non significetur, *Herdagum* fuisse fratrem *Bardonis II*; arbitramur tamen, ita pronunciandum esse. Nam etsi ex donis, quae idem *Herdeg* (§. 343.) donavit, quaeque in pago Auga erant, colligi possit, eum ad familiam Ludolfinam pertinuisse; probabilissimum tamen erit, *Meresuitam Herdegi* uxorem, pro qua eadem bona traduntur, stirpis Brunonianae et filiam Luidolfi ducis fuisse et eam haec viro suo loco dotis attulisse. Referre itaque hunc *Herdegum* maluimus ad stemma Widikindeum, quam Brunonianum, quia (§. 462.) *Herdagus* quidam nominatur filius *Immae*, quae eius mater fuit, et pro qua idem *Herdagus* in pagi Suilbergi villa *Cathingbus*, quae vicus Koënsen videtur esse prope Limbecam sita in ducatu Grubenhagico, donat LX iugera et II iurnales. Quemadmodum autem propterea cum nullo mortalium in arenam descendere volumus, ita aliquis ex §. 258. colligere possit, plures dominos in familia Widikindea nomina Heridagi atque Herimanni habuisse, quam qui a nobis adducti sunt.

b) Gode-
fridus.

Deinde inficiandum haud est, *Godefridum comitem* fuisse filium *Bardonis II*, atque ideo fratrem *Herimanni*. Patet id ipsum ex diplomate sequenti, quod ex MScto adferimus:

CIn nomine sc̄e et indiuidue trinitatis. *Heinricus* diuina fauente clementia rex. cum omnes catholici cuiuscunque conditionis ad hoc suam intentionem dirigere debeant. ut domno ec̄cl̄isq̄. in honore d̄i dicatis debitum honorem exhibeant et de omnibus. que diuina largiente pietate acceperint. gratias agendo omnium bonorum largitori oblationes conferant. nos quoq̄. diuine dispositionis prouidentia ad summum reipublice culmen regendum promouit. quanto plus ceteris in hoc mundo accepisse cernimur tanto magis d̄o ec̄cl̄isq̄. diuino cultui mancipatis cum gratiarum actionibus cotidie offerre debitores esse recognoscimus. Quapropter sciant omnes fideles n̄ri presentes scilicet et futuri. qualiter nos ec̄cl̄ie hildeneshemensi in honore sc̄e marie constructe pro remedio anime n̄re et dilectissime conuictalis n̄re *Cunigunde* pdium quoddam dedimus in uilla que vocatur *ledbi in pago gudinge* in comitatu *luidolfi* comitis uniuersaliter quidquid ibidem a *godefrido* milite n̄ro *bardonis comitis filio* donante legitima traditione accepimus cum omnibus appertinentiis terris cultis et incultis siluis pascuis molendinis aquis aquarumue decursibus piscationibus mancipiis utriusq̄. sexus excepto tamen uno seruo qui *rodimundus* uocatur et cum omnibus acquisitis seu inquirendis ex n̄ra proprietate eidem ec̄cl̄ie stabili iure concessimus ea quidem conditione ut specialiter ad manus confratrum qui ibidem diuinis obsequiis sub canonica regula sunt deputati respiciat et si quid aliquo modo inde exigant eorundem utilitati tantum modo deputetur isto tamen modo ut per singulos annos cum diei ordinationis n̄re recurrat communiter eis in refectorio quanto melius possit in cibo atque potu debitum obsequium impendant. si quando autem domnus de ergastulo huius corporis nos reuocare dignetur uolumus ut pro intermissio tunc ordinationis die obitus n̄ri terminus annuatim in posterum parili obsequio eisdem fratribus ad memoriam reuocetur. Et quo hec n̄re traditionis auctoritas stabilis et inconuulsa omni tempore permaneat n̄reque oblationis deuotio a nemine unquam in futuro corrumpenda petitionis consequatur effectum hanc regaliter precepti paginam conscribi ac manu propria confirmantes sigillo n̄ro precepimus insigniri.

Signum

Signum domni
Heinrici

regis inuictissimi.

guber-
nante
Corbe-
iam Wa-
rino.

Guntherus cancellarius uice erkanbaldi archicappellani recognoui.
data VII. Kal. aprilis indictione XI. anno dominice incarnationis
M. X. III. anno uero domni Heinrici secundi regnantis XI. actum
bildenesheim feliciter amen.

Sigillum dedimus
Tab. I, n. 5.

Ex hoc diplomate, *Bardoni comiti* fuisse filium *Godefridum*, inter omnes potest constare. Sic est, inquis. At quæris, quare contendis, *Bardonem* istum inferendum esse stirpi *Widikindeæ*, eandemque familiam aliquid iuris in pago *Gudinge* possedisse? Ex his ipsis, pergis, traditionibus et quidem ex §. 263. elucescit, et ipse iam supra asseruisti, genus *Brunonianum* in pagi *Gudinge* villa *Medeli*, quæ non procul a villa *Ledhi* abfuit, bonorum quid habuisse. Sed, respondeo, considerandum est primo, *Widekindum Magnum* fuisse opulentissimum dominum inter *Saxones*, eundemque inter eos et claritate generis et opum amplitudine eminentissimum. Verba hæc sunt Præfationis in *Vitam Matildis reginæ* Tom. III. S. R. B. *Leibn.* f. 653. Deinde quæro, cur *Alfreda*, *Bardonis II* coniux, et ea propter *Godefridi* mater ad stemma *Brunonianum* retulisse suum genus, est improbabile? Videntur potius per illius dotem hæc possessiones ad posteros *Widekindi Magni* peruenisse.

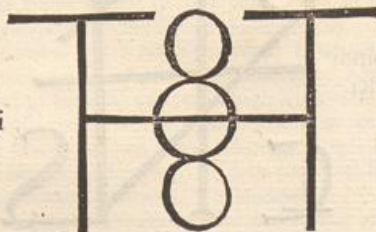
Sed, hæc omisissis, patet tamen ex momentis supra adductis, *Herimannum* filium fuisse *Bardonis II*. Putamus autem, hunc *Herimannum* anno 940. comitem fuisse per pagum *Huuetigo*. Id ipsum comprobamus ex diplomate sequenti, quod ex autographo producimus:

CIn nomine scæ et indiuiduæ trinitatis. *Otto* diuina fauente clementia rex: Si petitionibus, quæ pro utilitatibus scæ nobis suggeruntur locorum ad sensum prebuerimus. non solum regum morem decenter implemus. sed eosdem qui precantur ad seruitium nostrum promptiores efficiamus. Et quod maximum nobis prodesse proficuumque manere optamus ad æternæ remunerationis emolumentum excrescere liquido credimus. idcirco nouerit omnium fidelium nostrorum presentium et futurorum sollertia. quomodo nos ob amorem dei et animæ nostræ debitorumque nostrorum remedium nec non et interuentu coniugis nostræ dilectæ concessimus ut omnes abbates qui super monachos in noua *corbeia* deo scæque, *stephano* protomartiri et uito famulantes constituentur et nunc qui eis preest. *folcmarus abbas* bannum habeant super homines. qui ad præfatum coenobium et ad ciuitatem circa illud constructam confugere debent et in ea operari. hoc est in pago *auga* in comitatu *retbari* et in pago *netga* in comitatu *dendi* et *hamponis* et in pago *buetigo* in comitatu *herimanni*. nullus horum aut aliqua iudicialia potestas super præfatos homines potestatem ullius banni quam *burgban* uocant habeat nisi ipsius monasterii abba et cui ipse uult com-

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

mittere. quod scripto corroborauimus manu nra firmauimus et anulo nro sigillari iussimus.

fignum domni
ottonis

inuitissimi regis

poppo cancellarius ad uicem fridurici archicapellani recognoui et sfff.

Data XIII kl. maii anno incarnationis domni DCCCCXL indictione XII. Anno autem regni Ottonis piissimi regis IIII. Actum uuerla palatio regio in di nomine feliciter amen.

Sigillum dedimus
Tab. I, n. 5.

Herimanni
comitis
filii
1) Wide-
kindus.

Herimanno, qui in hoc diplomate appellatur comes in pago Huuetigo, fuisse filium, nomine *Widekindum*, apparet ex his traditionibus §. 458. Tradidit enim *Herimannus comes* loco laudato pro filio suo *Widekindo*, quidquid habuit in pagi Patherga villa Durpeth. Hac villa est vicus *Turpe* in episcopatus Paderbornensis terris haud procul a uico *Wever*, iter unius horae ab urbe Paderborna distante, disiunctus. Coniecturis si locus relinquatur, incidimus heic in dominum, familiae *Widikindeae* inferendum, quia supra uidimus, *Widekindi M.* nepotem *Bardonem I* eadem in regione possedisse praedia. Vnde porro de nullo alio *Widekindo* sermonem esse in diplomate sequenti, quod ex autographo exhibemus, nisi de nostro *Widekindo*, *Hermannii* filio, qui pater nominatur *Herimanni*, atque auus *Bardonis*, *Widekindi* atque *Heinrici*, fuit, colligere licet. Villa autem, in quibus bona ab *Herimanno* tradita fuerunt, sunt sitae in pago *Almunga*, dictae *Suafharen*, *Schwafferen*, et *Haran*. *Haren* in dynastia *Wevelsburg* uisitur in episcopatu *Paderbornensi* haud procul a monasterio *Bodeke*. *Herwardeshuson* uero, locus pagi *Itterga*, nunc est *Hertzhausen*, intra dynastiam *Itter* in principatu *Waldeccensi* situs. En uero ipsum diploma:

☉ In nomine sc̄ae et indiuiduae trinitatis. Ego *Truhmarus* indignus monasterii sc̄orum martirum *stephani* & *viti* abbas notū facio omnibus ec̄clie *Corbeiensis* fidelibus p̄sentibus atq. futuris me diuino instinctu pro cultu d̄i dilatando cuiusdam ec̄clie fundamenta iecisse. accedente enim meae congregationis consilio atq. assensu in honorem omnipotentis d̄i & uenerationem sc̄i magni basilicam in uilla *Horobusen* que adiacet monasterio b̄ri petri ap̄lorum principis in monte *Eresburg* construxi. quam uenerabilis ec̄clie *Patherbrunnensis* ep̄us *Rotho* petitione mea consecrauit & sub inuocatione diuini nominis dedicauit. ne autem eadem basilica sc̄i magni indotata persisteret tradidi ei in dotem in p̄sentia aduocati mei *Brunonis comitis* hanc traditionem meam confirmantis decimas uillarum *wieringerinhuson* in *hessi huson* in *patherga osterep* in *almunga* & *berdinghuson* in *itterga* pagis. & ne qua ec̄cliaistica secularisue persona hanc traditionem ullo unquam tempore infringere aut contra eam ire p̄sumat p̄dictus ep̄us *Rotho* eam auctoritate b̄ri petri ap̄lorum principis banno suo confirmauit & in testimonium hanc cartam suo & meo sigillo signari p̄cepit. hęc autem peracta sunt p̄sentem comite *Herimanno*. qui pro saluatione sua & patris sui *Widekindi* &

& coniugis suę *Berthe* filiorumq; suorum *Bardonis Widekindi* atq; *Hein-* guber-
rici memoratę delegavit ecclię mansum & III. iugera in uillis *suaf-* nante
baran & *baran* in pago *almunga* & mansum medium atq; iugera XX. Corbe-
 in *berwardesbuson* in pago *itterga*. que bona ecclię corbeiensis resi- iam Wa-
 gnauit ego autem ecclię sc̄i magni tradidi. insuper *Bernbarido. Ottone.* rino.
Erpone. Heinrico comitibus. *Swardo. Ottone. Bernbarido. Thiathardo.*
Godufritho. Ezelino. Wichmanno. Bennukone. Bezelino. Gevaldo. Thie-
drico. Haaldo. Esicone. Bernbario atq; aliis quam plurimis p̄sentibus.

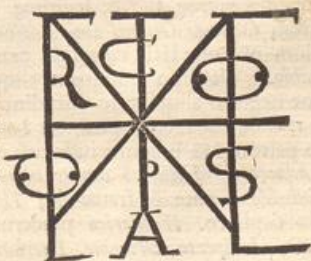
Data in monte *Eresburg* VI. kal. aug. ipso consecrationis die ecclię
 suprascriptę anno dñice incarnationis M. XL. III. indict. XI. regnante
 rege *Heinrico III.*

Sigilla exhibentur
 Tab. I. n. 6. 7.

Fuisse autem *Widekindum III.* patrem *Herimanni* comitis, comitem per pagum
Huetigo ad annum 1031, sequenti diplomate imus comprobatum.

C In nomine sc̄e et indiuidue trinitatis. *Chuonradus* dei ordinante
 prouidentia romanorum imperator augustus. omnium dei nr̄iq; fide-
 lium uniuersitati notum esse uolumus qualiter nos ob diuine mercedis
 intuitum nec non per interuentum dilectissime conuictalis nr̄ę *Gisle*
 imperatricis auguste simul etiam dilecti filii nr̄i regis *Heinrici* et iuge
 seruitium *Meinuerci* patherbrunnensis ecclię ep̄i sepissime nobis fide-
 liter impensum eidem ecclię in honore sc̄e dei genetricis marie ac sc̄i
 kiliani martyris et sc̄i liborii ep̄i et confessoris constructę predium *ben-*
nansbuson valebroch dadanbroch situm in pagis *huetiga* et *tilubi* in comi-
 tatu *Widekindi* comitis cum omaibus ad ipsum predium iure ac legali-
 ter pertinentibus cum mancipiis utriusq; sexus cum areis edificiis agris
 campis terris cultis et incultis pratis pascuis siluis venationibus aquis aqua-
 rumq; decursibus piscationibus molis molendinis uinis et inuis exitibus
 et redditibus questis et inquirendis seu cum omni utilitate que uel scri-
 bi aut nominari ullo modo potest in proprietatem donauimus et de nr̄o
 iure ac dominio in eiusdem ius ac dominium omnino transfundimus
 ea uidelicet ratione ut prenominatus ep̄us eiusq; successores de eodem
 predio liberam posthac potestatem habeant tenendi commutandi uel
 quidquid sibi utilitatis ecclię placuerit faciendi omnium hominum con-
 tradictione remota. Et ut hec nr̄ę traditionis auctoritas stabilis et in-
 conuulsa per omnia seculorum curricula permaneat hanc paginam inde
 conscriptam manu propria roborantes sigilli nr̄i impressione iussimus
 sigillari.

Signum domni
 Chuonradi in-
 uictissimi

romanorum impera-
 toris augusti

Vdalricus cancellarius uice arbonis archicapellani recognouit.

data

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

2) Bardo
archie-
piscopus,

3) Hein-
ricus.

data XI. kal. martii indict. XIII. anno dñice incarnationis MXXXI.
anno uero domni chuonradi scđi regn. VII. imperii III. actum *Gof-
lare.*

Plura de hoc *Widekindo* comite expiscari haud licuit. Probabilissimam si se-
quimur coniecturam, eius frater fuit *Bardo*, archiepiscopus Moguntinus atque
archicancellarius imperii. Quemadmodum enim hunc *Bardone*m referunt na-
tum esse in Wetterauia, eumque imperatrici Gisla (cuius, si frater *Widekindi*
erat, consanguineus fuit) artibus obtinuisse archiepiscopatum, atque *Ariboni* suc-
cessisse, *Vita Meinweri* T. I. Leibn. f. 560. teste, ita nomen *Bardonis*, quod in
familia *Widekinda* creberrimum erat, prodit, *Bardone*m archiepiscopum ad
aliam stirpem vix referendum esse atque ad *Widekindam*. Videtur Archiepi-
scopo nomen id adhaesisse ex proauo atque auo. *Hermannus* certe, *Widekindi*
filius, rursus filio suo maiori natu nomen *Bardonis* indidisse videtur, repeti-
tum ex patruo suo *Bardone*. Meminere huius *Bardonis* archiepiscopi *Mogun-
tini Acta publica* ad annos 1032, 1033, 1035, 1036, 1039, 1042, 1044, 1045,
1048, 1049. Anno 1050 vel 1051. mortuus fuit. Illud tradit *Hermannus Con-
tractus* in *Chronico* ad a. 1050, hoc auctor *Chronici Stederburg. Tom. I. Leibni-
tii* f. 852. Et sane eius successor *Luitpoldus* iam anno 1052 in diplomatibus
přesto est. Fuerat antea *Bardo* noster et *Werthinensis* et *Herueldensis* abbas,
testante *Vita Meinweri* l. c. p. 560. Ipse appellatus fuit ob eloquentiam suam
Germanorum Chrysofomus. *Vitam Godehardi episcopi Hildesh. Tom. I. Leibn. p.*
404 huius rei compello testem. *Bardo*, *Herimanni filius*, cuius meminuit ad an-
num 1043 diploma supra insertum, diu postea vixisse non videtur. Eius frater
Widekindus probabiliter ille videtur fuisse *Widekindus*, qui anno 1098 in pagi
Merstemen mallo *Linden* comes fuit, testante diplomate *MSēto Witelonis* epi-
scopi *Mindenensis*. An vero eius filius fuerit *Widekindus de Sualenberg*, qui circa
annum 1124 in mallo suo intra pagum *Merstemen* in loco *Lindard* firmavit ac
corroborauit traditionem matronę *Gerburgę* eiusque filii *Thyemari*, quorum
vterque ecclę *Mindensi* omnem proprietatem in *Gernhufen*, *Langtrohen* et
Honhorst, vti refert *Lerbecius* in *Chron. Episcop. Mindens. Tom. II. Leibn. f.*
175. donauit, id in medio relinquimus. Tamen probabile nobis videtur, il-
lum *Widekindum* 1098 fuisse comitem de *Hallermund* dictorum procrea-
torem. Tertius *Herimanni filius*, cui nomen *Henricus*, familiam propagauit.
Demonstramus id ipsum ex sequenti diplomate, quod in lucem ex autographo
emittimus:

C In nomine scđe et indiuidue trinitatis *Erkenbertus* corbeiensis abbas
presentibus atq. futuris notum esse uolumus qualiter *Conradus comes*
considerans uitę humanę breuitatem & gaudiorum coelestium penni-
tatem tradidit ad reliquias scđorum martirum *Stephani Viti* atq. *Iustini*
pro salutari remedio anime sue & legitime conthoralis sue *Mathild*
filiorumq. suorum *Conradi Ottonis* atq. *Adelberti* in přentia nri & ad-
uocati & fidelium nřorum IIII mancipia cum duobus mansit in uilla
nuncupante *Stablo*. Ut ergo nunquam aliqua ecclęastica secularisue
persona sup hoc negotio aliquam inactitudinem ecclęie nřę faciat atq.
hec traditio ei rata & firma semp pmaneat hanc cartam inde conscribi
& nřo & sigillo patroni nři insigniri iussimus coram his testibus. *Sigi-
frido comite & aduocato. Henrico comite uiceaduocato & filio eius Wi-
dekindo. Reinholdo comite & fratre eius Thiatmaro. Folcmaro. Liu-
dolfo. Godescalco dapifero. Walderico pincerna. Waldevico kamerario.*
Remberto. Bodone. Humperto. Brunone. Euerbardo. Reinbardo. Conrado
aliisq. multis.

Actum Corbeia XVI. kal. iulii anno dñice incarnationis M. C. X. III.
indict.

indict. V. regnante Heinrico V. anno uero ordinationis uenit. abbatif Erkenberti VIII.

gubernante Corbeiam Wario.

Sigillum exhibetur
Tab. I. n. 8.

Qui hoc diplomate memoratur Conradus comes, is sine ullo dubio est *Conradus comes de Euerstein*. Indicio est villa Stahlo, vix iter vnus horæ a castro Euerstein distans ad Wiseram. *Sigisfridus* aduocatus erat *comes de Northem*, et *Reinboldus* eius frater *comes de Duffla*, ut ex aliis ineditis nostris chartis apparet. Inprimis autem memorabile est *Heinricum comitem* appellari in hoc diplomate Viceaduocatum Corbeiensem et patrem *Widekindi*. Inde videtur cogi effictique, *Heinricum comitem*, qui, ut iam supra demonstraui, filius *Herimanni* et nepos *Widekindi* erat, patrem fuisse *Widekindi, comiti de Sualonberg*. Est præterea autographum diploma ad manus, quod æri incisum in Historia Corbeienfi luci dare libet, in quo *Widekindus de Sualonberg* nominatur Viceaduocatus Corbeienfis. Hic *Widekindus* videtur fuisse is, qui hic nuncupatur *filius Heinrici comitis viceaduocati Corbeienfis*. Probabilissimum proinde est, comites *Sualenbergenses* originem traxisse a *Widekindo Magno*, potentissimo duce Saxonie.

Heinricus filius Widekindus comes de Sualenberg.

Quodsi autem huius *Heinrici* nepos et pronepos, *Volwinus comes de Sualenberg* eiusque filius *Widekindus de Waldekke*, fuere aduocati *Patherbrunnensis* ecclesie, designatur idem sequenti diplomate *Heinricus*, pater scilicet *Widekindi de Sualenberge* illius, qui adpellari solet aduocatus *Patherbrunnensis*. Villa *Swinuelde* videtur nunc dici *Schweinsbel*, vicus præfecturæ *Eisenberg* in principatu *Waldeccensi*. *Bertha* et *Walburch*, eorumque heredes (et fortassis fratres) *Bernhard* et *Fredericus* ad stirpem *Waldeccensem* iudem referendi videntur. Nemini intercedemus, quem hos pro liberis *Bardonis vel Widekindi* habere iuuat. Accipe ipsum diploma e MScto:

C In nomine scæ et indiuiduæ trinitatis. *Heinricus* dei gratia *Patherbrunnensis* ecclie ep̄s quod ad multorum notitiam peruenire congruum duximus litterarum monumentis mandare prouida deliberatione curauimus. present ergo etas omnisq. secutura nouerit posteritas qualiter duæ sorores secundum carnem libere *Bertha* & *Walburch* nomine cum consensu tutoris sui *friteboldi* suorumq. heredum *Bernhardi* & *Frederici* duos mansos in uilla *Swinuelde* quos hereditario iure possederant ad *Patherbrunnense* cenobium in honore scõrum ap̄lõrum Petri & Pauli constructum tradiderunt ut non solum beneficium necessarie consolationis sed etiam auxilium oportune experirentur defensionis. Hec traditio primo facta est in placito *Walonis* presidis loco qui dicitur *burc* coram multitudine que ad tribunal eius conuenerat quam ipse regali banno confirmauit & roborauit. secundo coram principali altari scõrum ap̄lõrum Petri & Pauli presente domno *Gumberto* abbate cum omni congregatione laicorumq. multitudine ubi & *Heinricus* n̄r̄ ecclie aduocatus predictam traditionem de altari suscepit regieq. potestatis banno postmodum in placito aduocatus sue stabiluit. Postea prenominate sorores ab amicis suis admonite se ipsas in proprietatem predictæ ecclie tradiderunt & prefatos mansos cum uno qui erat ecclie in eadem uilla usibus suis quam diu uiuerent profuturos in beneficium acceperunt. Hanc traditionem tam legitime factam banniq. n̄r̄ auctoritate firmatam si quis quod absit infringere temptauerit uel aliquam lesionem seu

Bb

Ab anno
866 usque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

feu iniuriam prefati cenobii fratribus inferre presumpserit iram & offensam dei seorsumque eius incurrat de libro uiuentium memoria eius pereat eterne maledictioni cum diabolo & angelis eius subiaceat que ne forte attemptare quis audeat & ut memoriale in generationem generationum maneat paginam hanc inde scribi iussimus & eam impressione sigilli nostri subter consignatis idoneis testibus signauimus quorum nomina hec sunt. *Robertus* prepositus. *Reynboldus* decanus. *Cuomradus* prepositus. *Godefscalcus*. *Reynbertus*. *Folibertus* canonici. *Liuppoldus comes* qui ad placitum *Walonis* presidis presentis erat. *Worad* uicedominus. *Cizo*. *Ecbraeth*. *Manegold*. item *Cizo*. *Rado de Brenken*. *Bernhardus* causidicus. *Frittebold*. *Menigoz*. *Siffridus*. *Adalbero* ac plures alii studio breuitatis omissi. Hec traditio & confirmatio facta est anno incarnationis domini MCII, indictionis X. regnante rege *Heinrico III*.

Sigillum representat
Tab. I. n. 9.

Bernhardus, qui in hoc diplomate heres appellatur *Berthe* et *Walburcb*, uidetur esse *Bernhardus de Waldecke*, qui inter testes ad annum 1120 obuius est in *Erkenberti Corbeiensis abbatis diplomate*, quod nos primum ex tabulario Corbeiensi euulgamus, ita conformatum:

C In nomine sancte et indiuidue trinitatis. *Erkenbertus* Corbeiensis abbas presentibus atque futuris. Placuit nostre humilitati omnibus notum facere in quibus tempore nostro pro posse ecclesie nobis commissis. prouidimus & quanto labore que inutiliter emergebant refecare studium. ea uidelicet intentione. ut successoribus nostris si qua super causis per nos quoquo modo finitis inquietudo mota fuerit. dum qualiter composita fuerint nouerint defensionem certissimam hec nostra scripta proferant. loco autem prodesse uolentes obprobrium sue dissidie habeant. si non solum ipsi per se non laborare. sed nec aliorum laboribus prouisa curauerint conseruare. fuit igitur in diebus nostris quidam *raaeribaoyc* qui magistratum sibi & dominatum super hac curte uendicabat. *Gudelmon*. *Ouenhuson*. *Hestmon*. *Ziaresson*. *Ikkenhuson*. *Munichuson*. *Medesthorp*. *Sologon*. *Brambornon*. *Fridderun*. *Visbike*. *Bernestorp*. *Sutholt*. & per hoc prebendam fratrum sibi non fratribus utiliter usurpare intendebat. Officium autem ipsum sibi hereditarium affirmabat. Unde res ita se habet. Pater eius *Reinfridus* de ipsius curiis annuatim solebat ad manus prepositi redire colligere. Post hoc ausus est dicere. sui iuris esse. inibi uillicos statuere. pro libitu cuncta disponere. manifesto autem dei iudicio eo mortificatio interfecto. Predecessor meus beate memorie *Marcwardus* filio eius adhuc ad mamillas posito officium & beneficium patris concessit. sed puer paulo post obiit. officium autem & beneficium in potestatem abbatis rediit. Tum mater cum hoc *Godefrido* adhuc perparuo adiutorio eorum. quos attrahere potuit. beneficium uix hac conditione optinuit. ut officium coram abbate multis qui affuerant. perpetim abdicaret. Hoc pacto mater conticuit cum filio. A me quoque officium non quesuit. cum beneficium suum suscepit. Post autem quam nupsit et iustis suis fautoribus fretus. pro quo XXX. iam annis conticuerat. officium requisuit. Unde cum me nunc per principem & ceteros liberos homines meos. nunc per ministeriales meos nimium sollicitaret. premio ab hac sententia eum reuocare contendi. sed non recepit. Iudicio igitur quesito. cum iam lege ministerialium partem suam uideret infirmari. quod prius obtuleram recipere tandem consensit. quia officium remanere sibi non posse pensit. Dedi itaque ipsi VII. marcas & coram subscriptis testibus officium uoluntarie abdicauit. *Gerberto* decano.

decano. *Wulferaino* camerario. *Godefrido* pposito. *Hugone* pposito. gubernante
 omniq. congregatione. *Sigefrido* comite et aduocato. *Widikindo* uice
 aduocato. *Conrado de Euersten*. *Sigeberto* nobili. *Reinaldo dassalo*. Corbe-
Gumberto de Wartberg. *Reinboldo* fratre eius de *Kaanstein*. *Bernbar-* iam Wa-
do de Waldekke. *Folcmayo de Itera*. *Conrado*. *Folcnando de Euerf-* rino.
kute. *Heinrico olepe*. *Thiedrico* Bern *Thietmaro*. ministerialibus *Adel-*
rado. *Godescalco*. et fratre ei⁹ *Annone*. *Heriboldo*. *Liudolfo*. *Waldri-*
co camerario. item *Waldrico* pincerna. item *Waldrico* iuniore. *Go-*
deskalco paruo. *Gerberto*. *Reinbero*. *Annone*. *Wernbarido*. *Walone*. *Ka-*
rolo. *Aliolfo*. *Widolone*. *Odone*. *Wazone*. *Thiedrico*. *Helmwigo*. *Wago-*
ne. *Waltberto*. *Folcherto*. *Godescalco*. *Albwino*. Socero *Godefrido* de quo
 ratio est. *Skerpoldo*. *Conrado*. *Reiboldo*.

Actū Corbeie anno d. M. C. XX. regnante Heinricho V. idus may.
 Hęc ut nulli sint in dubio. firmamus domini nri scti Viti sigillo.

Sigillum congruit ad illud,
 quod exhibitum est Tab. I. n. 8.

Notatu dignissimum hoc esse diploma propter multas, in eo reconditas, anti-
 quitates, quæ primo aspectu non statim pellucet, et quas copiosius docere licebit
 in *Historia Corbeiensis*. Illud nunc tantum indicare volumus, curtes, quæ hoc di-
 plomate significantur, fuisse dominicales, quæ multas alias minores curtes com-
 prehendunt, obuias partim in episcopatus, Moguntino, Colonienſi, Pader-
 bornenſi, Osnabrugensi et Monasterienſi, partim intra Ducatus Brunſuicenſis
 terras, et partim in comitatibus, Oldenburgico, Lingenſi ac Waldeceenſi. Ma-
 gnificum munus ſuſtinebat ille *Twaetibaoye*, qui magiſtratum et dominatum in
 illas curtes ſibi vindicabat. Ipsi nomen fuit *Godefrido*. Ingenium ſpirant eae ori-
 ginationis rationes, quæ dicitant, *Twaet* eſſe viri nomen, *Haoye* uero nomen
 pagi *Ahugo*. Illud eruditos ſummopere oramus, ne eradatur albo Waldeceen-
 ſium Dominorum *Bernhardus de Waldekke* dictus, qui hoc in diplomate inter
 teſtes reperitur. *Bernhardum* quendam ad annum 1054 deprehendimus, qui
comes atque *Aduocatus* eccleſiæ *Patherbrunnenſis* appellatur. Hic probabiliffime
 ad Waldeceenſem familiam referendus eſt, ſiquidem *Heinricus* ad annum 1102
 eiufque filius, nepos et pronepos, ſigillatim *de Waldekke* dicti, aduocati Pader-
 bornenſes fuere. An *Bernhardum* comitem exiſtames fuiſſe fratrem *Herimanni*
 atque filium *Widikindi*, an eum nominare uelis filium *Herdagi II*, in arbitrio
 tuo iudicioque eſt ſitum. *Bernhardum* comitem fuiſſe aduocatum Patherbrun-
 nenſem, patet ex diplomate *Immadi*, epiſcopi Patherbrunnenſis, cuius hæc eſt
 clauſula: *Huius confirmationis teſtes ſunt Winbertus nri principalis ecclie pposito-*
tuſ. *Herimannus* decanus et ceteri omnes tam canonici quam monachi huius ciuita-
 tiſ. laici uero BERNHARDVS COMES ADVOCATVS ecclie nri. *Erp*. *Ekkiber-*
tus comiteſ. *Eſcelin*. *Heriman*. *Godeka*. *Echtrath*. *Gothart*. *Gela* et frater eiuf *Ei-*
za. *Eic*. *Araka*. *Waza*. *Sibrab*. *Cono*. *Azo*. *Reimar*. *Reiuuald*. *Tamma*. *Oddo*.
Hunald. *Umumar*. *Godeſcalc*. *Becelin*. *Hunald* iunior. *Helmdag*. *Brumhard*. *Fritberic*.
Heio. *Wicman*. *Waldric*. *Hamaka*. *Hoiko* et alii multi. *Data Patherbrunnon IIII*
idus maii in ſcō die aſcenſionis dñi anno ab incarnatione ipſuſ MLIII. indiē.
VII. regnante inuictiſſimo Romanorum imperatore Heinricho tertio impē. autem ſe-
 cundo regni eiuf anno XV. imperii uero VII. epiſcopatus autem nri tertio.

Ab anno
826 usque
853 im-
perante
Hudo-
uico et

Quomodocumque vero res sese habeat, monemus ac docemus, *Heinricum*, filium *Herimanni*, fuisse patrem *Widikindi* dicti de *Sualenberg*, qui anno 1128 monasterium Ordinis sancti Benedicti, vulgo dictum *Marienmünster*, itinere trium horarum a nostra Corbeia distans, fundauit atque construxit. Id ut perspiciatur, prouocare libet ad diploma, quod, ex MScto tabularii Corbeienfis depromptum, sic habet:

C In nomine sc̄e et indiuidue trinitatis. *Bernardus* diuina fauente clementia Patherbrunnensis ep̄s. Quoniam ex diuina misericordia temporalibus bonis fide recta & pia spe & sc̄a caritate dō oblata eterna bona comparantur nouerit tam futurorum quam p̄sentium fidelium Xpī uniuersital. qualiter *comes Widekindus* uir nobilis & catholicus nobis propinqua consanguinitate coniunctus & uxor eius *Luthrudis* nobilis femina dō deuota tam necessaria exhortatione ipsorum salutem desiderantes quam spontanea ipsorum uoluntate ad celestem patriam suspirantes cum consensu heredum suorum ceperunt in propria sua hereditate fundare eccliam in honorem d̄i & sc̄e genetricis ipsius marie uirginis insuper & claustrum officinal quoq. & omnia claustralia spiritualibus uiris & monasticę uite ac conuersationis aptissima & quia piis semp adiutor est deus honeste incepta p̄fecta constructione consumarunt collectisq. in ea consilio ecclie n̄re Xpī pauperibus monasticę uite p̄sonis quos non solum summe p̄fectionis fama dō & hominibus sed & ipsa religionis res & opera commendant. abbatiam in eodem cenobio liberam & ab omni seculari obsequii iure absolutam auxiliante dō instituerunt imponentes ei uocabulum sc̄e marie monasterium. Igitur p̄bendam fratrum ex propria hereditate disponentes de libera & dō digna abbatif electione hoc decretum auctoritate eccliaistica firmauerunt. ut si inter rosas huius nouelle plantationis oliua fructifera excreuerit inter humiles paupertatis martyrio florentes p̄sona idonea reperta fuerit. Summa cum libertate assumatur. sua obedientia ceteris pater p̄ficiendus & omnino careat ministerialibus careat beneficiis hominibus nulla propinquorum dilectione ductus ne res ecclie dilapidet. nihil nisi hospitalitatis & caritatis causa dissipet. quod si inutiliter res dissipauerit anathema sit. si autem abbas alius queri conuenerit eiusdem ordinis pater eligatur qui si uenire contradixerit consilii & auxiliis n̄re obtineatur ecclie. secundum quem religionis tenorem domnus *Gerardus* primus huius ecclie abbas electus & consecratus est. Nos igitur circa d̄i cultum studium n̄ris quoq. consiliis & auxiliis promouere cupientes partemq. aliquam in eterna remuneratione habere desiderantes quia exhortatio n̄ra usq. adeo processerat. hanc eandem paupum Xpī congregationem decreuimus hoc ordine adiuuari. ut si quis fidelium n̄rorum siue liberorum hominum siue ministerialium ecclie n̄re tactus spiritus sc̄i inspiratione & uisitatione intrinsecus siue beneficia siue hereditatem pro eterna remuneratione minuere sibi & sc̄e marie in p̄dicta ecclia conferre uoluerit. liberam ex n̄ra concessione & auctoritate hoc p̄ficiendi habeat potestatem. quod & nullius emuli molimine retractetur. quin omnibus diligentibus d̄ni omnia cooperantur in bonum magis gratum efficiatur exemploq. n̄ri emolumentum successores n̄ri ad similia prouocentur p̄sertim quia plurimum decoris ecclie n̄re inde prouenire p̄uidemus. quedam beneficia nobis libera facta in uilla *bramborne* sita cum decima ei adherente p̄dictę ecclie contulimus cum omnibus p̄tinentiis siue adherentiis uidelicet seruis & ancillis areis edificiiis terris cultis & incultis uinis & inuis exitibus & redditibus questibus & inquirendis siluis pratibus pascuis aquis piscationibus molendinis & omnibus rebus mobilibus & immobilibus ac ceteris que & quoquo modo nominari possunt utilitatibus & hac n̄re auctoritatis ep̄alis pagina communi consilio & unanimi totius ecclie n̄re consensu pro salute n̄ra & omnium fratrum n̄rorum canonicorum & antecessorum successorumq. n̄rorum eterna beatitudine proprietauimus. insup carratam uini ad sacrificium domni singulis annis largiti sumus ita ut quicumq. in eadem

dem ecclia fuerit abbas canonice electus liberam habeat potestatem te-
nendi possidendi & ad honorem di & scē ecclie sicut placuerit dispo-
nendi. pro huius benevolentie gratia & simili per successores nros epof
adiuuante do eidem ecclie in posterum exhibenda nre petitionis in-
teruentu a predicto comite Widekindo. quod multi etiam epi & abbates
petebant. obtinimus. ut uidelicet eadem abbatia sicut dictum est libe-
ra & ab omni seculari obsequii aliena ecclie nre fraterna caritate de-
uincta in spiritualibus negotiis sit subiecta. abbas obedientiam pather-
brunnensis epō faciat. consecrationem suam & fratrum suorum ad sacros
ordines promouendorum ab ecclia nra expectet. ad synodum & alios
spirituales conuentus inuitante epō familiariter ueniat & per impen-
sam epi ei familiariter exhibitam cum decore procedens conuentui de-
feruat. iudicia approbanda una cum ecclia nra admittat. reprobanda
contemnat. denique, consolationes & consilia in suis causis inueniat. po-
stremo omnia spiritualia tam ipse quam fratres ipsius tanquam filii pie
matris uera sugentes petant & accipiant. ut & nos orationum & elee-
mosinarum ipsorum & ipsi nrarum in xpō iugiter sint participes. ad
hunc fraternalis in xpō amorem confirmandum statuimus. ut si quan-
do uisitationis seu exhortationis gratia ad locum aduenerit epus portio
prebende que uni ex fratribus prouenire poterit ei proponatur. ut ex
hac deuotione in domino gaudent epus de sua abundantia inspirante do
fratrum si quando possit uel quomodo possit supplere cogitet inopiam.
de electione autem aduocati qui in rebus ecclie quesitis & querendis
sue defendendis seculari lege sollicitus sit hoc statuimus. ut si in co-
gnatione Widekindi comitis idoneam & sibi placentem personam inuenie-
rint. ipsam eligant in aduocatum. donantes ei beneficium honorem
uidelicet quo maior esse non potest fraternitatem suam in xpō & ora-
tionem & si digne administrauerit officium suum eternam remuneratio-
nem. si uero rapax & negligens exstiterit sine dilatione amotus careat
& officio & honore concessio aliumque. sibi ecclia ubi uoluerit & quem
uoluerit prouideat. qui petitione & patrocinio patherbrunnensis epi
regali banno inuestiatur & secundum iusticie tenorem utilitati fratrum
defensionis uires non subtrahat & eternam remunerationem qua nihil
est felicius accipiat. & ut hec traditio & Widekindi comitis & heredum
suorum rata atque inconuulsa permaneat in perpetuum. hanc auctoritatis
nre paginam inde conscribi manuque. nra propria confirmantes sigilli
nri impressione iussimus insigniri. huius autem rei factio interfuit Sige-
wardus mindensis epus. Thiadardus osnaburgensis epus & dominus Erken-
bertus corbeiensis abbas. Hammuco patherbrunnensis abbas. Gerardus
primus abbas huius loci. Wino ppositus. Eusebius ppositus. Widekindus
comes. Bernardus. Herimannus & alii quam plures.

Actum anno incarnationis dñice MCXXXVIII. XVIII. kal. septem-
bris.

Bernardum episcopum, qui in hoc diplomate Widekindo comiti propinqua cog-
natione coniunctus dicitur, ad familiam Sualenbergensem referre animus esset,
nisi auctor Vite Bernardi, ex Hardehusanis monachis vnus, eum ex illustri fami-
lia nobilium dynastarum de Oside, que Osnabrugum inter atque Iburgum olim
sedem habebat, ortum fuisse, tradidisset. Igitur vel ipsa Luthrudis Widekindi
uxor, vel Widekindi mater, Heinrici comitis coniux, ex clara illa Osidensi stirpe
orta fuerit necesse est. In hoc diplomate inter testes reperiuntur Bernardus
atque Herimannus. Videtur itaque Bernardus ille fuisse, qui in diplomatibus
nostris appellatur Bernhardus de Waldekke. Fortassis Herimannus, ab auo ita
nominatus, ipsius Widekindi comitis frater fuit, siquidem Widekindus comes hanc
traditionem cum consensu heredum suorum peregisse dicitur.

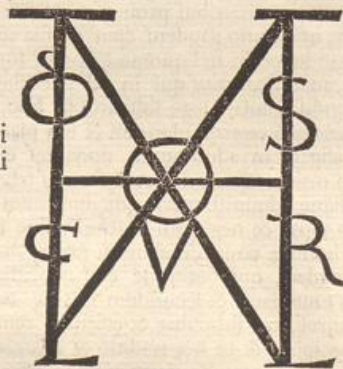
Confirmavit idem foundationis institutum, a Widekindo effectui datum, impe-
rator Lotharius anno 1136, uti ex sequenti diplomate, quod e MScto in lucem
emitimus, intelligitur. En illud:

☩ In nomine scē et indiuidue trinitatis. Lotharius diuina fauente
Bb 3 cle-

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hfudo-
uico et

elementia tertius romanorum imperator augustus. Cum omnium studia pro institutione religionis & seruitii dī inchoata amplecti & promouere debemus & ipsorum deuota studia iuuare & imperiali assensu corroborare. proinde tā futurorum quā p̄sentū nouerit industria, qualiter fidelis n̄r *Widokindus* abbatia in loco qui uocatur monasterium sc̄e marię in sua fundauit proprietate instituent̄ ibi uitam monachorum secundum regulā sc̄i benedicti ipsā eccliam cum omnib⁹ oblatif seu adhuc offerendis dō & matri ipsius delegando. cui⁹ studium *Bernhardus patherbrunnensis* ep̄us uenerabilis pari amplectens affectu huius institutionis offerendo non min⁹ sua studiosus cooperatore extitit. utriusq. itaq. deuotionem imperiali auctoritate n̄ra confirmando approbantes p̄cipiendo iubemus ut null⁹ archiep̄. ep̄. dux. marchio. comes. uice comes. nulla deniq. magna paruaq. p̄sona in his concessis p̄fatam eccliam deuestire inquietare aut molestare p̄sumat. si quis uero contra hęc quod non credim⁹ aliquid attentare p̄sumperit. centum libras auri. medietatem camerę n̄re & medietatem eidem componat ecclie. Quod ut uer⁹ credatur & ab omnib⁹ diligent⁹ custodiat. p̄sentis decreti paginā sigilli n̄ri impressione insigniri iussim⁹.

Signum domni
Lotharii

tertii Romanorum
imperatoris inuictif-
simi.

Bertholdus notarius uice Adelberti archicancellarii recognoui.

dat. anno incarnationis dñice M. C. XXX. VI. indiēt. XIII. pridie non-
augusti anno uero regni regis Lotharii XI. imperii III. actum Corbeie
in Xpi nomine feliciter amen.

Sigillum datum est & exhibitum
Tab. II. n. I.

Aduocatus ecclesie Paderbornensis fuit *Widokindus*. Id indicat charta sequens,
ex MScto huc translata. En illam:

¶

In nomine sc̄e et indiuidue trinitatis *Heinricus* dī gratia patherbrunnensis ecclie ep̄c. nouerit omnium fidelium Xpi tā p̄sentū quā futurorū uniuersitat. qualiter ecclia que est in *ailon* uenerit in proprietate patherbrunnensis cenobii. antiquiores n̄ri dixerunt ibidem quondam fuisse congregationē in honorem sc̄e dī genitricis marię coadunata. in cuius honore eadem basilica est dedicata. nunc uero peccatis hominū ut putatur exigentibus uix parua quedam uestigia dinofci possunt. unde domnus *Hamako* ueñr. patherbrunnensis cenobii abbas temporalibus rebus pro subditorum necessitatibus explendis sedulo deditus bre dī genitricis & uirginis marię amore prouocatus & fratrum & fidelium suo-

suorum consilio & auxilio animatus domnum *Bernhardum fratrem Vol-* gubernante
coldi de malezburg. cui propria fuit ecclia. cum amicis suis adiit & con- nante
 uentione cum eo faciens sedecim ei marcas spondit. qui uenient Corbe-
 cum herede suo unico. scilicet filio nomine *Amelungo.* tradidit ecclie iam Wa-
 btorum petri & pauli in *patherbrunnon* ipsam eccliam cum agris & rino.
 mancipiis piscuis & prati & cum omnibus attinentiis. *Widikindo ad-*
uocato ecclie nre astante & cum abbate & fratribus suscipiente abbate
 autem memoratum argentum persolvente. rursus uenit predictus do-
 minus *Bernhardus* in *placitum* memorati *Widikindi aduocati* & hanc tra-
 ditionem laudauit stabiliuit & firmavit legitimo herede suo unico filio
 astante laudante atq. una tradente. unde nos superne remunerationis
 intuitu ac prefati abbatif & fratrum suorum rogatu ipsam eccliam cum
 omnibus suis appendiciis acquisitis seu acquirendis nra pontificali au-
 thoritate ecclie btorum apolorum petri & pauli in *patherbrunnon* con-
 firmamus & corroboramus. eterna ferientes maledictione omnem ho-
 minem qui quemlibet abbatem & fratres ipsius monasterii super hac in-
 quietare molestare aut deuestire presumpserit. ut autem hec confirma-
 tionis nre auctoritas stabilis & inconuulsa permaneat paginam hanc
 inde conscriptam sigillo nro insigniri fecimus. huius traditionis & con-
 firmationis testes sunt tam canonici quam monachi. laici uero *Thie-*
deric de Vorde. Erpo. Wezelus. Uffo. Hugo. Heinric. Liudold. Athelbe-
ro. Altman. Folcbrath. Altmar. Frithemar. Welciko. Sigebodo. Sibrath.
Warmund. Sibrath. Reinzo. Filbrath. Gerlac. Godescalc. Conrad.

Acta sunt hec in *Balhornon* XIII. kal. decemb. anno ab incarnatione
 domni M. C. XX. indict. II. imperante romanis Heinrico quinto.

Sigillum aeri incisum exhibetur
 Tab. I. n. 9.

Plura de hoc *Widikindo*, fundatore *Sualenbergensis* monasterii, quo nomine *Widikin-*
 cenobium *Marienmunster* a summo pontifice *Innocentio* ad annum 1137 in dicomitis
 bullatis litteris, quas habemus correctas, appellatur, iam addere non libet. Sa- de Sua-
 de *Sua-* lenberg
 pissime is reperitur in chartis nostris ineditis, quas loco suo deprehendes in *Hi-*
 storia *Corbeiensi*. Quare ad eius posteros, progrediamur, ut tandem aliquando *Volcwi-*
 hanc tractationem ad umbilicum perducamus. Illius *Widikindi* filius fuit *Vol-*
 cuius de *Sualenberg*, atque eius nepos exstitit *Widekindus*, de *Waldekke* dictus. *Sualen-*
 Sequenti diplomate, quod e *MS*to hic exhibere libet, utrumque illustrabitur berg.
 momentum.

In nomine sce et indiuidue trinitatis. Notum sit uniuersis fidelibus
 futuris et presentibus quomodo *Widekindus de Waldekke* anno dñice in-
 carnationis M. C. LXXXVIII iherosolymam proficiscens impignera-
 uit ecclie bti liborii in patherbrunne quicquid habuit in bonis eius-
 dem ecclie et ecclie apolorum petri et andree et apolorum petri et pauli
 cum decima *atlen* et seruitiis aduocatie pertinentibus et cum omnibus emer-
 gentibus protrecentis marcis examinati argenti. ratum habitus. si tempore
 absentie sue predia et mancipia in casibus licitis alienarentur. et iurauit in
 sce sce reliquias bti liborii. quod nunquam de *aduocatio* et aliis impigno-
 ratif ipse uel aliquis suo nomine emolumentum percipiet quousq. ipse
 reuerfus trecentas marcas examinati argenti ecclie bti liborii restituet.
 et quoniam *Arnoldus de Hobrahtessen* et uxor eius et filii sui decimam
 in *atlen* et seruitia aduocatie iure feodali possidere dicebant deo et no-
 bis et ecclie fideliter promisit. quod si reuerteretur fratribus omnem
 defectum suppleret quem ecclia in seruitiis aduocatie sue in decima
atlen per *Arnoldum* et uxorem eius ac filios uel propter eos ex aliorum
 inuasionem sentiret. ad persolendum argentum sibi creditum tempore
 absentie sue fidelibus suis *Ludouico de Waldekke. Conrado de Ense.*
Heinrico hildensemensi. Alexandro dapifero. Rothardo coco assigna-
 uit duas decimas *godolouessen imminchusen* et tres curias *dalpenbusen*
witmare

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

uitmare messere et pedagium siue *ducatum patherbrunne*. ut ipsi omnem prouentum annuatim in ecclia reponerent. quatin⁹ summa pecunie inde collecta sibi reuertenti computaretur in sortem. nolent itaq. liberationem hui⁹ pignorif ad *fratres suos* seu quemlibet alium transmittere. hoc constituit et ordinauit. quod si ipse non reuerteretur *aduocata* cum decimis et seruitiis dno ep^o et ecclie uacaret uel dñus ep^{us} de bonis suis eligeret aduocatum quem uellet. p^oposit⁹ et fratres sibi eligerent utilem. cui electo et p^osentato a p^oposito et fratrib⁹ dñus ep^{us} aduocatum commendaret non in feodum daret. preterea cum multa deuotione hoc expressit. quod eo non reuertente pecunia de duab⁹ decimis et trib⁹ curiis et *ducatu* collecta. non fratrib⁹. non quibuslibet heredib⁹ restitueretur. non in restitutionem ornat⁹ ecclie impenderetur. sed emeretur inde p^oedium. de quo fratres annuam consolationem percipientes piam et p^opetuum sui et *patris sui Volcumi* et *auis sui Widekindi* in anniuersariis depositionum dieb⁹ haberent memoriam. Hoc quoq. inseruit quod si comparato p^oedio. unde fratres maioris ecclie honestam annuatim haberent refectionem. tantum remaneret uel excreceret. ecclie b^oti pauli decem marce. ecclie b^oti andree decem marce darentur. resignauit etiam dñus *Widekindus* curiam suam *dalpenbusen* et seruitium ep^{ale} *hereuorde* in manu dñi epⁱ et dñus ep^{us} omnia beneficia *Widekindi*. preter aduocatum cum suis p^osentibus et preter curiam *dalpenbusen* et preter seruitium *hereuordense*. concessit *fratrib⁹ ei⁹ Herimanno* et *Heinrico*. ita tamen. quod si *Widekindus* rediret ipse bona sua eo iure reciperet et teneretur quo ante resignationem. *Herimannus* et *Heinricus* receptis beneficiis iurauerunt fidelitatem dno ep^o et p^osentibus prioribus et fratrib⁹ ecclie. sic et coram aliis clericis et in beneficiis et ministerialibus ecclie contestati sunt. se in aduocata nil iuris habere nec unquam habuisse et datis dextris promiserunt sub iuramento publice et uere fidei et sub pena amissionis omnium beneficiorum que receperant. iurauerunt etiam in reliquiis b^oti liborii. quod absente *Widekindo fratre suo* nunquam ipsi uel alius eorum nomine siue auctoritate in aduocata ecclie pignorata aliquo ingenio quicquam incommodi facerent per uolentiam seu aliquam exactionem. et quod si *Widekindus* non reuerteretur nunquam aliquid sibi iuris in aduocata et in ei⁹ pertinentiis addicerent et eam nullo iure nullo unquam ingenio seu subtilitate repeterent et in nullo unquam possessionem eiusdem aduocatie uacantis turbarent. et sententiatum a fidelibus ecclie. quod si *Widekindus* *Herimannus* et *Heinricus* factum illud postmodum uellent inficiari. non eorum iuramentum admitteretur. sed potius nobis probatio incumberet et eorum testimonio. sub quorum presentia hec acta sunt fides haberetur. et quomodo hec ante quadragesimam gesta sunt. ne reuerentia temporis hanc ordinationem infirmaret. sententiatum est precedente et antecedente eorum arbitrio et consensu. omnia tamen tam rata habenda ac si in diebus iudicis essent contractata et consummata.

Acta hec sunt anno dñi M. C. LXXXVIII. indict. VI. non. aprilis feria II. post palmas *patherbrun*. in domo ep^{ali} presente clero presentibus inbeneficiatis et ministerialibus ecclie. Nomina inbeneficiatorum qui interfuerunt hec sunt. *Euerhard de brochusen*. *Amelungus comes*. *Godescalc⁹ de statberg*. *Heinricus longus de erelen*. *Heinricus spiring*. *Suetherus de weuer*. hec quoq. in proxima feria III presentibus nobilibus *Bernhardo de lippia*. *Herimanno de itere*. *Florino de spenge*. et presentibus *Heinrico abbate ciuitatis patherbrunnensis* et *Wilhelmo abbate de helmwardesbusen* et *Nicolao abbate de hersethusen* et *Sifrido abbate de fectorp* et presentibus sacerdotibus et scabinis qui eo die ad synodum generalem conuenerant in capitulo maiori recitata sunt et confessione et promissione *Herimanni* et *Heinrici* confirmata. Preterea tota hec actio hoc ordine conscripta proxima feria II. qua cantatur introduxit nos dñus. *Waldekke* recitata est in audientia dñi *Arnoldi ofsnaburge n^osi epⁱ*. *Lentfridi ofsnab.* prepositi. *Rodolphi de steinworde* et multorum clericorum ac militum qui ibi simul cum *Widekin-*
do

do iter peregrinationis arripuerunt. aderant quoque *Bernhardus* prepositus monasteriensis et frater eius *Ludolfus de Steiuorde*. et castellani de *waldekke* et multi nobiles ac ministeriales qui *Widekindo* ualedicturi illuc conuenerant et sine omni hesitatione *Herimannus* et *Heimicus* se sic fecisse promississe et iurasse et omnia se rata uelle habere confessi sunt.

gubernante Corbeiam Warino.

Patefecit ex hoc diplomate, *Volwinum* fuisse *Widekindi* filium. Appellatum eum fuisse comitem de *Sualenberg*, præpotentemque illum fuisse dominum, et bellum gessisse cum principe de *Arnesberg*, intelligitur ex sequentibus uerbis, quæ in Chronico nostro MSco et cœtaneo exstant, quæque minus accurate a Grupenio in *Origin. Pyrmont.* p. 43. exhibita, et ideo hic repetenda, sunt:

Anno MCXLV. tertio destructa est urbs *Eresburg*, hec est *arisburg*. Primo enim per Karolum Magnum, qui undecimo anno obsidionis fraude cepit et deuastauit, secundo per *Fridericum* principem *Arnesburgensem* precatu *Erkenberti* abbatis, tertio per *Volwinum* uirum præpotentem *Sualenburgensem*. nam terra inter ipsum et dominum *Heinricum* filium *Friderici* præmissi de *Arnesberg* oborta, quem et incolæ montis *Eresburg* ad contuendos se cum urbe adtraxerant et ipse fortes uiros domnos uidelicet *Scardenbergenses* et *Cassebergenses* inibi collocare decreuerat ad humiliandum ipsum *Volwinum*, qui et ei uidebantur inimicari. Condictam ergo diem quando et conuenire in monte debebant, ut unusquisque suam turrim altam et firmam inibi construeret. Dominus *Heinricus* abbas, qui et urbem reedificauerat, et dominus *Volwinus* animotenus retractantes iacturam ditioni suæ ac circumiacentibus late bonis suis de his euenturam diem præuenerunt. montem ascenderunt, quid facto opus foret cum non reperirent, tota die illa consultantes, ut sine populi damno inhabitantis fieri ullatenus posset, in crastinum distulerunt. Cumque sol subsequenti diei auroræ indicio se prodidisset, inconsulto et inscio abbate, adhuc etiam et dormitante, per milites domni *Volwini* nutu ipsius circumquaque urbs succenditur et confumitur. Eodem anno famel aspera et fures plures ex militibus fortioribus factione perniciose conglobati multos in hac terra durius agebant. Denique *Vuldensem* ecclesiam patera hæthemari et multis thesauris spoliabant et nonnullas alias huius terræ rebus propriis et eis aliunde illatis iidem predones vel fures priuabant etc.

Huius *Volwini* de *Sualenberg* uxor nominatur *Lutgardis* filiaque *Poffonis* comitis in *Richenbach* et *Bertha* idque in litteris Henrici archiepiscopi Moguntini ad annum 1144, quæ exstant in clarissimi dn. *Kuchenbeckeri Analectis Hassiacis collect.* IV. p. 340. seqq. Quantas uero molestias exhibuerit *Volwinus* anno 1147 Corbeiensibus nostris, ex quo concessa fuerant ecclesiæ Corbeiensis duo monasteria, *Kemenaden* et *Visbike*, ac deposita erat per abbatem nostrum *Wibaldum* abbatissam *Kemenadensis* *Iuditba*, germana *Volwini* filia, id ipsum memoriam prodiderunt Corbeiensis, eo tempore uiuentes, in Chronico laudato et MSco. In hac depositione sita fuit lerna malorum, quæ Corbeiensis et inprimis urbs *Huxaria* a *Volwino*, eiusque fratre *Widekindo*, anno 1152 acceperunt. Quamuis enim denegata aduocatiæ Corbeiensis dignitas, quam *Volwinus* sibi uindicabat, quia eius pater atque auus iam Corbeie Viceaduocati fuerant, ad arma concitare *Volwinum* nostrum potuisset, maluit tamen hic indignationem suppressere, quam iræ impetum sequi. Mortuo *Reinoldo* *Northheimensi* et *Dasseliensi* eadem aduocatiæ dignitas ad manus *Herimanni* comitis de *Winzenburg* delata fuit. Occiso *Herimanno* *Winzenburgico*, adeptus denuo fuit *Volwinus* noster aduocatum, uti litteræ *Wibaldi* abbatis Corbeiensis ad imperatorem *Fridericum* anno 1152 exarate indicio sunt, quas ex membrana, litteras *Wibaldi* nostri exhibente, afferimus. Eæ ita sonant:

Inclito triumphatori ac Serenissimo domno suo *Frederico* dei gratia glorioso romanorum imperatori augusto frater *Wibaldus* dei gratia id quod est in ecclesia catholica salutem in eo qui dat salutem, regibus. In-

C c

inuriam

Ab anno
826 usque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

iuriam que *Corbeiensi* ecclie & nobis illata est propriis uerbis explanare non ualentes cum propheta ingemiscimus dicentes. expectauimus pacem & non uenit & tempus curationis & ecce perturbatio. sperabamus enim in tempore & maxime in primordiis regni uestri. quem deus mirabili & celeri potentia sua omnium principum summa & desiderabili conuenientia in regni solium sublimauit. latronum manus esse compressas. furta uindicta. pfidiam uindictam. quippe cum ur̄e potentie nulla possit nequitia obfistere in hac confidentia securus & nihil omnino metuentel inuaserunt nos homines nr̄i. qui nobis fidelitatem iurauerunt & magna beneficia a nobis habent. & armata manu intrauerunt oppidum nr̄um *huxori* & premissa paulatim & per turmas militia tandem armati & patentibus uexillis super incautos *Volwinus* uidelicet & *Widekindus fratres* & in uastitate hostili totum locum occupauerunt. triduo itaque ibidem commorantes & omnem circa regionem. que ad prebendam fratrum specialiter pertinet. penitus deuastantes nefandissima scelera in uiros ac mulieres passim commiserunt & post publicam atque communem rapinam. que estimata est fuisse *nongentarum librarum denariorum*. a captiuis melioribus. quos a pauperiore turba segregauerant. ducentas quinquaginta tres libras nummorum extorserunt. insuper uallum & munitiones. que auctoritate regia & precipue priuilegio beate recordationis patris ac predecessoris nr̄i constructe fuerant. *cum aduocati essent eiusdem loci.* destruxerunt. nullę inter nos & ipsos inimicitie erant sed proxime. cum ab eis in osculo pacis recesseramus. nullam unquam querimoniam uel nobis uel alicui super predictos burgenfes fecerant. nec alicuius mali suspicio inter ipsos & nr̄os habebatur. pro hac tam atroci calumnia fratres nr̄i. dum absentes essemus. corpora sc̄orum Viti & Iustini. que apud nos requiescunt. in terram deposuerunt & humiliatis crucifixi saluatoris nr̄i imaginibus ab omni deinceps solemni officio diuino & a pulsatione campanarum abstinerunt. pro uoluntate ergo genibus ur̄e maiestatis tam nos quam fratres nr̄i & tota familia corbeiensis clementiam nr̄am suppliciter exoramus. ut. sicut decet principalem excellentiam. uindicare non differatis hanc insignem contumeliam que nr̄am dignitatem non modica ex parte obscurat. alioquin non solum uobis & regno seruire. sicut in precipuo habemus. ultra non poterimus. sed etiam in *terra saxonica* cum honore habitare non ualebimus.

Fucosa ergo amicitia fuerat indubie. quam *Volwinus* noster circa annum 1150 cum abbate nostro *Wibaldo* colebat. cum *Volwinus Wibaldo* adiuuante diuortium faciendi ab uxore sua desiderio flagraret. uti dicimus ex *Wibaldi* litteris. quas ex eadem membrana addimus:

Reuerendo patri suo & domino *Heinrico* sc̄e moguntine ecclie uener. archiepo *Wibaldus* dei gratia corbeiensis ecclie seruus exiguus orationes & deuotum seruitium. referente domino *Volwino de sualenberg* didicimus. quod iuxta sacerdotalis officii dignitatem erga ipsum & uxorem eius districte iustitiam custodiat & relicta carnis & sanguinis caritate spiritum. qui libertatis est auctor & propagator. sequamini. unde & nos glorie ur̄e plurimum in domino congaudemus. quippe qui in hac causa nihil aliud quam ueritatem diligimus. etsi quos offendimus propter ueritatem offendimus. testatur siquidem predictus *Volwinus*. quod antequam eandem uxorem suam desponsauerit. a quibusdam pro certo compertum habuerit. quod morbo caduco laboraret. & multorum ac religiosorum uirorum testimonio se probare posse asserit. quod sibi eam copulare nollit si ueraciter tali infirmitate detineretur & hoc parentibus puellę palam indicauerit. nouit autem eruditio nr̄a quod cum in omni contractu fraus & dolus abesse debeat precipue in contrahendo ubi fidelis & sacramentum spectatur. nullus doli debet esse supposita commixtio. quod si ita est. nulla regula constringi potest ad sequendum id quod nec intendit cum faceret. nec uoluit cum sentiret. scienti legem loquimur & non ignorantibus. sub quo lapsus periculo & laicis

cuf & iuuenif iam longo tempore uerfetur. quod fi ad partes n̄ras ac-
 celferit. uenire ad n̄ram celfitudinem pro eadem caufa parati fumus.

guber-
 nante
 Corbe-
 iam Wa-
 rino.

Idem *Volwinus de Sualenberg* inter teftes apparet in litteris *Heinrici Leonis*,
 quas e manibus accepimus docti cuiufdam amici Paderbornenfis, teftes illius,
 quod anno 1156 Leo acquisiuit, prædii Hethuelde. Hæc in hanc fententiam
 fcriptas cum lectore communicabimus.

✠ In nomine f̄c̄e et indiuidue trinitatis. *Heinricus* d̄i gr̄a dux *Bauarię*
 & *Saxonie* omnibus p̄fentib⁹ & futuris in p̄petuum. notū facim⁹ uni-
 uerfitati tam p̄fentiū quā futurorum qualiter p̄dium quoddam quod uo-
 catur *Hethuelde* fitū in partib⁹ aquilonis a fratrib⁹ de *Amelungeborne*
 p̄ pecuniā n̄ram & p̄ alia quedam p̄dia n̄ra redemim⁹ & in propieta-
 tem redegim⁹. fiquidem cum propinquus n̄r felicitis memorię idem
 p̄diū p̄nominatis fratrib⁹ pro remedio anime f̄ue in proprietatē rede-
 giffet. nos cupientes dilatare terminos hereditatis n̄rę facta conuen-
 cione cū eifdem fratrib⁹ pro CCCLXXV marcis argenti in beneplacito
 eorum ipfum p̄dium redemim⁹. & cū totā fumā p̄taxatę pecunię
 ufq. ad quadraginta marcas p̄foluiffem⁹. pro ipfis quadraginta marcis
 p̄diū quoddā de n̄ra proprietate VII fcilicet mansos in uilla que uoca-
 tur *erdesbusun* iure proprietario in p̄petuū poffidendū eis tradidim⁹. Hi
 autem teftes fuerunt. d̄nūs *Bruno Hildensemensis* ep̄s. d̄nūs *Bernhardus*
Patherbrunnensis ep̄s. d̄nūs *Conrad⁹ abbas de Rithageshusen*. d̄nūs *Heinric⁹*
abbas de f̄c̄o egidio. d̄nūs *Reinald⁹* cancellari⁹. d̄nūs *Eckehard⁹ p̄po-*
fit⁹ de Brunefuich. d̄nūs *Bruno p̄posit⁹ maioris dom⁹ in Bremis*. *Adel-*
bert⁹ comes de Euerstein. *Adolf⁹ comes de Schowenborg*. laici. *Volwin-*
us & Widekind⁹ de Sualenberge. *Ludolfus de Dasle*. *Ludolfus de Wal-*
tingerde. *Liuthardus de Meinersheim*. *Heimbert⁹ de Riklinge*. *Bertoldus*
de Homborg. & minifteriales n̄ri *Heinric⁹ de Wida*. *Baldewin⁹ aduocat⁹*
de Brunefuich. Anno de *Heimenborg*. *Lippold⁹ de Hertefberge*. *Gerbar-*
dus de Logheim.

Data anno d̄n̄ice incarnationis M. C. LVI. indictione IIII. regni au-
 tem d̄ni *Frederici* imperatoris V. imperii autem eius primo VIII. Kal.
 augufti. Actum *Brunefuich* in X̄p̄o feliciter amen.

Fuiffe autem eundem *Volwinum* fratrem *Widekindi de Sualenberg*, teftantur
 eiusdem *Heinrici Leonis* litterę, quas ex eiusdem amici manibus accepimus, et
 quę fic sunt conformate:

✠ In nomine d̄ni n̄ri Ih̄u X̄pi regis eterni *Heinricus* d̄i gr̄a *Bauarię* &
Saxonie dux nofcit tā p̄fentis quā poffuturi temporis uniuerfitat. quod
 ego *Heinricus* pro remedio anime mee & falute corporis curtem n̄ram
 in *Adelholdefheim* cū omnib⁹ attinenciis f̄ue in nemoribus f̄ue in cam-
 pis f̄ue in aquis aquarumue decurfib⁹ fciffime d̄i genetrici fempq.
 uirgini marię in *Amelungebornen* ex interna animi uoluptate contuli
 & contradidi. eternam remuneracionē expectans. ut ergo hoc factum
 omnibus & ratū & inconuulfum p̄maneat ad euidenciam eius p̄fentem
 paginam fecim⁹ confcribi & figilli n̄ri imprefione roborari & infigniri.

Anno incarnationis d̄ni M. C. LXVI. indictione XIII. cum liberis
 annotatis teftibus *volcwino & wwidekindo fratre ei⁹ de Sualenberge*. co-
 mite *Adelberto de Euerstein*. *Ludolfo de Dasle*. *Remberto & Herderico*
de Riklinge. *Bodone & Bertoldo de Homborg*. minifterialibus quoq.
Heinrico de wvida. *Lippoldo de Hertefberge*. *Annone de Heimenborg*.
Arnoldo de Eimbeke. *Heinrico*. *Strabone de Homborg*. Amen.

FH

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

Volcwini
comitis
de Sua-
lenberg
filii

1) Wide-
kindus
VII. co-
mes de
Waldek-
ke.

2) Heri-
mannus
comes
de Wal-
dekke.

3) Hein-
ricus.

Plura de hoc *Volcwino de Sualenberg* addere e re nostra non est. Quæ de eo dicenda restant, inuenies e chartis ineditis eruta in *Clientela Corbeiensi*. Volcwini annus emortualis in Necrologio nostro MScto annotatus est ad annum 1178.

Iam de huius *Volcwini filii* est differendum, ne quis dubiter, serenissimorum *Principum de Waldeck* originem ab hoc *Volcwino* esse arcessendam. Filius ei fuit, cui nomen fuit *Widekindi*. Id iam supra demonstrauius ex diplomate ad annum 1189 dato. Ex hoc intelligimus, eundem *Volcwinum* gauisum fuisse præterea aliis filiis, quibus nomina fuerunt *Herimanni* atque *Heinrici*, quippe qui *Widekindi de Waldekke* fratres appellantur. Liberos fuisse huic *Widekindo de Waldekke*, verisimile nobis non videtur. Id potius est admodum probabile, hunc *Widekindum* in itinere e terra sancta sine prole decessisse. Conferatur *Gobelinus Persona in Cosmodromio T. I. Metbomi* f. 274. Si enim sobolem procreasset *Widekindus de Waldekke*, aduocatiâ Paderbornensem, et cetera beneficia, ab ecclesia Paderbornensi possessa, ad fratres suos *Herimannum* et *Heinricum* non transmisisset. Id vero ex diplomate in medium allato clare dilucefcit. Fratres ergo eius familiam Waldecensem propagauerint oportet. *Herimannum, de Waldekke* comitem, eius fuisse heredem, patet ex tabulis publicis, in quibus coram Heinrico VI. rege Romanorum ipse professus est, se nihil iuris habere in aduocatiâ Patherbrunnensem atque bona ad aduocatiâ referenda. Has e MScto addimus iure nostro.

C In nomine scē et indiuiduę trinitatis *Heinricus* dī grā romanorum imperator et semper aūg. equitatis ratio psuadet & iuris ordo deposcit. ut si a fidelib; impii maiestati nre discordie proponuntur eas aure attempta pcipientes rigore iustitie uel amicabili compositione decidere intendam. & quod in presentia sublimatis nre rationabiliter decisum fuerit uel amicabili transactione compositum. ne processu temporum ob malorum proteruiam immutari debeat, uel aliquo casu possit rescindi. scē apicis munimine ab imperiali maiestate dignum ducim⁹ roborari. Quapropter notū facim⁹ uniuersis imperii nri fidelib; presentib; & futuris. quod accedens ad presentiam nram dilect⁹ ac fidelis nri Bernhardus patherbrunnensis ep̄c. una cum *Herimanno de Waldekke* simul nobis signauerunt. quod ipse *Herimann⁹* iam alia uice non coact⁹ sed uolens aduocatiâ Patherbrun. in ecclīis curtib; mansit mancipiis & omnib; ad aduocatiâ ptinentib; decimā in *Atlen*. curiam in *Dalpenbusen*. & seruitium ep̄ale in *Heruorde*. abiurauit apud Patherbrun. in domo ep̄i iure feudali. promisitq; in man⁹ fidelium patherbrunnensis ecclīe sub damno amissionis omniū bonorū suorū. se nullo unquam ingenio eandem aduocatiâ cum prenominatis bonis repetiturum. uel aliquo modo inuasurum. & quod nullis suis consanguineis uel extraneis assister. qui aduocatiâ inuadant. & nominata bona. sed cum ep̄o ea fideliter defendet. elegit & iam idem *Herimann⁹*. quod si hanc transactionē uel aliquod eius capitulum inficiari aliquando uellet. non crederetur iuramento. quo negatiuam probare uellet. sed conuinceretur p clericos & ministeriales eque sicut p nobiles. in presentia itaq; maiestatis renunciauit omni iure. quod in predicta aduocatiâ ac prescriptis bonis habere uidebatur. & expresse coram nobis abiurauit totā aduocatiâ. quam *Widekindus frater suus* uacantem habuit. quando eam resignauit. dum itur⁹ esset in expeditionem transmarinā. præterea abiurauit decimam *Atlen*. curiam *Dalpenbusen* & seruitium ep̄ale in *Heruorde*. hoc itaq; factum predicto patherbrunnensi ep̄o fuisq; successorib; & ecclīe patherbrun. ut in ppetuum ratum pmaneat. & a nullo unquam in posterum infringatur. presenti pagina imperiali auctoritate confirmam⁹. ad cui⁹ rei certā in ppetuum euidentiā presentem cartam inde conscribi iussim⁹ & maiestatis nre sigillo communiri. Hui⁹ rei testes sunt. *Walther⁹ trojan⁹ ep̄c. Rudolfus renetensis ep̄c. Sifrid⁹ abbas heresfeldensis. Conrad⁹ abbas de Lorse. Atelheri⁹ dux de Tekke. comes Herimann⁹ de Kirkerbc. comes Godefrid⁹ de Spanhem. comes Poppo de Wertheim. Ruter-*

Quoniam non timere et inuincibilem esse debent. Quia Romanae Regis et omnium christianorum regum in perpetuum
cum diuina clementia nos ad Romani regni fastigium peruenire dignata sit. merito subiectorum usque paternis intendere & maxime locorum
ne uerabilium uia manuteneat & augere debent. et si qua paliculi potentia ceteris di fuerit subiecta ea ad istum statum regali beniuo
lencia prouocare uolumus. Illi uero uniuersis tam futuris quam praesentibus regni nostri fidelibus. notum esse uolumus quod fideles noster Wilekino
corbici abbati & ecclesie sibi commissae feodum furesti quod soligo dicitur in praesentia principis imperii recognouimus & tradidimus.

SIGILLUM DOMINI OSTOMNI

ROMANORUM REGIS

Datum per manus Gosardi Regalis aule prothonotarii. davis gran. felix etc.

bert^o de Durna, Cono de Mincenberc. Heinric pincerna. & alii quam plures. acta sunt hec anno dominice incarnationis M. C. XCIII. indictione XI.

gubernante Corbeiam Warrino.

Data apud Frankenovort II idus decembris.

Anno 1198. *Herimannus* noster, *de Waldekke* comes, in comitiis solennibus præsto erat, cum Otto IV, Heinrici Leonis filius, Aquisgrani solenni ritu rex inungeretur, in folio Carolino collocaretur, ac lata acclamatione populi rex salutaretur. Id ipsum patet ex diplomatis sequentibus, quæ ex autographis archiui Corbeiensis hic accurate in publicum proferimus, hunc in modum:

CIn nomine sancte et indiuidue trinitatis. *Otto* diuina fauente clementia Romanoꝝ rex et semp̄ aũḡ uniuersis regni fidelibꝰ in perpetuum. Cum diuina clementia nos ad Romani Regni fastigiũ puehere

dignata sit. merito subiectoꝝ nꝛoꝝ pat̄ ciniis intendere: & maxime locoꝝ uenerabiliũ iura manuteneꝝ & augm̄tare debemꝰ et si qua p̄ aliquiꝰ potentia eccl̄iis d̄i fuer̄t subtrah̄ta ea ad p̄stinũ statũ ex regali beniuolentia reuocare uolumꝰ. Quapp̄t̄ vniuersis tam futuris quã p̄sentibꝰ regni nꝛi fidelibꝰ; notũ esse uolumꝰ. qđ̄ fidelis nꝛo *Widekino* corbeien̄ abb̄i & eccl̄ie sibi com̄isse feodũ furesti quod *soligo* dicit̄ in p̄sentia principũ impii recognouimus & tradidimus. eo tenore. ut in eo usũ uenandi habeat. et ius quod uulgariter *Wiltban* appellatur sine qualibet contradictione exerceat. bona quoq; Corbeien̄, eccl̄ie antiqua uel de nouo acquisita. uacantia uel locata. & iurisdictiones. uidelicet aduocatas et comitatus & regales bannos quos ipsi de nꝛa serenitate indulsimꝰ priuilegiis nꝛis confirmamꝰ. Vt ergo inuiolabiliter quod legaliter ordinauimꝰ. huiꝰ facti seriem p̄sentis instrumento comendatã sigilli nꝛi impressione & testiũ subscriptione roboramꝰ. adiacentes. ut si quis hoc factũ nꝛe auctoritatis. munimine consolidatũ qualibet occasione soluere attẽptauerit ueluti lese maiestatis reus nꝛe seueritatif fenciat indignacionẽ. & p̄ tam temerario excessu exfoluat centũ talenta puri auri. nꝛe maiestati quinquaginta. aliã partẽ eccl̄ie quam ledere p̄sumpsit. Huiꝰ rei testes sunt *Adolphꝰ Colon.* archiepc. *Conradꝰ Argentinens.* ep̄c. *Theodericꝰ Traiecten̄.* ep̄c. *Thiidmarꝰ Minden.* ep̄c. *Heribertꝰ abbas de Werden.* *Bruno p̄pos. aquensis.* *Heinricꝰ dux de Lenborg.* *Heinricꝰ comes de Seyna.* *Simon comes de Tikkeneborg.* *Arnoldus comes de Alibena.* *Albertus comes de everstein.* *Adolphus comes de monte.* *Heinricus comes de Kessle.* *Heinricus comes de Huchefwage.*

Herimannꝰ de Waltecke. *Heinricꝰ de Swalenberch.* *Walterꝰ et Kuno de Rulant.* *Albertꝰ de Hurde.* *Warnerꝰ et Reimarus de Reimbach.* *Heinricꝰ de Synreche.* & alii quam plures. Acta sunt hec anno dñice incarnationis. M. C. XC VIII. indictione prima. anno regni nꝛi I. VIII die mensis augusti.

signum domini
ottonis quarti

Romanorum Regis
inuictissimi.

Data per manũ Morandi Regalis aule prothonotarii Aquisgrani feliciter.

Ab anno
826 vsq̄
853 im-
perante
Hludo-
uico et

Alterum vero diploma est huius sententiæ :

C In nomine sc̄e et indiuidue trinitatis: *Adolfus* diuina fauente clementia sc̄e *coloniensis* ecclie archieps. licet naturalis legis equitas generaliter deposcat. ut omnes ecclesie mutuis gaudeant consolationibus, tamen quia plus solet obligare quod specialiter pollicetur quam quod generali sponcione concluditur. notum facim⁹ tam futuris quam presentibus quod temporibus; dñi *wihdekindi corbeien.* abbatif. inter nram et ipsi⁹ ecclesiam consentientibus; & cooperantibus; nris fidelibus; huiuscemodi obseruationis fedus adhibitis necessariis solemnitatibus; contraxim⁹. ut pdicta ecclia in quolibet necessitatif articulo nro fulciatur presidio & uersa uice nra ecclia a corbeien. oportunitate auxiliu experiatu commodum. Ne ergo pactum tam solerti industria firmatu. nobif & predicto abbate decedentibus aliqua successorum leuitate soluat. non solum circa psonas presidentium que mutari possunt. sed circa prenominata ecclias perpetua stabilitate inuiolabiliter statuim⁹ obseruandum. Hui⁹ ergo facti seriem presenti instrumento commendata sigilli nri et ecclie beati Petri impressione firmam⁹ & testium subscriptione roboram⁹. Testes sunt hi. *Theodoric⁹ Traiectensis* eps. *Thibidmar⁹ mindensis* eps. *Heribert⁹ abbas de Werden.* *Ludowicus maior* prepositus. *Vdo maior* decan⁹. *Bruno Bunnan.* pposit. *Theodoric⁹* preposit. s. *gereonis.* *gerardus Xanten.* ppos. *Theodoric⁹* ppos. s. *Andree.* *Theodoric⁹* ppos. sc̄orum apolorum. *Engilbertus* ppos. sc̄i *georgii.* *Herimann⁹* chor eps. *Rodulfus maior* scolasticus. *Henricus dux de Limburg.* *Henricus comes de Seyna.* *Symon comes de Tekinburg.* *Arnold⁹ comes de Althena.* *Albertus comes de Euerstein.* *Adolfus comes de monte.* *Heinricus comes de Kessle.* *Heinricus comes de Hukefwage.* *Herimannus de Waldekke.* *Henricus de Sualenberch.* *Henricus et Gerard fratres de Wolmunde-stein.* *Herimannus colon.* aduocat. *Herimann⁹ scoltetus de Susat.* et *Herimannus* filius ei⁹. *Otto* camerarius. *Henricus* dapifer. *Henricus* marscalc⁹. *Adam* pincerna & alii quam plures. Act. sunt hec anno dñice incarnat. M. C. XC. VIII. indictione pma.

Datum apud *Aquis.* III. nonas Julii p man⁹ *Godefridi* cappellani in die scil. coronationis dñi *Otonis* quarti Romanorum regis feliciter. AMEN.

Vter horum duorum fratrum, an *Herimannus*, an *Heinricus*, stirpem Waldecensem propagauerit, in *chemala Corbeienfi* nos demonstraturos esse promittimus et spondemus.

Reuertimur ergo ad alterum *Widekindi IV. de Sualenberg* filium, qui appellatus æque fuit *Widekindus de Sualenberg.* Inter testes erat ille anno 1186 in diplomate *Sifridi* episcopi Paderbornensis, quo is decimationis prouentum in *Adelloldessen*, id est, in *Arolfsen* uico comitatus *Euersteinensis* site, haud procul a vicis *Brack* et *Heina*, monacho *Amelunxbornensi* parrocho *Altendorfseni*, legauit. Eius sententia est talis:

C In nomine sc̄e et indiuidue trinitatis. Ego *Sifridus* dei gr̄a *patherburnensis* ecclie eps monasterio in *Amelungefbrunnen* in ppetuum amen. cum omnes eos, qui in magnis reb⁹ uersantes uitam in excelsis agunt quoslibet religiosos uel calamitate pressos seu quacunq̄ iniuria laborantes. miserationis oculo deceat intueri nos. qui in ecclasticis sum⁹ dignitatibus; constituti speciali⁹ pauperum Xpi & maxime monachorum debem⁹ profectibus; & commodis intendere. ut saltem in eis religionem a cui⁹ obseruantia exterioribus; intenti quandoq̄ diuertim⁹ amplecti uideamur & diligere. huius rei gr̄a considerata asperitate itineris. qua ad deum fr̄es in *Amelungefbrunnen* proficiscuntur. pensata etiam sinceritate deuotionis eorum circa nos & eccliam nram. approbante capitulo nro prouentum decimationis in *Adelloldessen* tam in fructibus; terre quam

Wide-
kindi co-
mitis de
Sualen-
berg po-
steri.

quam in nutrimento animalium annuatim ab eo. qui psonatum egerit in ecclia *Aldendorp*. nam ei ius decime prinet. marca & dimidia examinati argenti redimendum concessim⁹. ne autem ex hoc monachorum solatio alicui murmurandi daretur occasio. id non occulte sed publice cum conuientia & sub p̄sencia samuelis. qui tunc psonatum in ecclia *Aldendorp* gerebat. eorum quoq. qui tunc habebant possessionem patronat⁹ eiusdem ecclie ordinauim⁹. ita tamen. quod si ante messem argentum soluere negligant. decimam colligere non p̄sumat. sed ne huius n̄re constitutionis memoriam nubes obliuionis contegat. uel quisquam calumniosa retractatione factum n̄rum in irritum reuocare p̄sumat. cartam hanc sigilli n̄ri impressione muniri & testium subscriptione fecim⁹ roborari. Acta sunt hec anno ab incarnatione dñi

M. C. LXXX. VI. indiēt. III. testes huius rei sunt dñs *Heinric⁹ abbas* monasterii sc̄d̄rum ap̄lorum petri et pauli in *Patherburna*. *Alimann⁹* maioris ecclie p̄pos. *Volbert⁹* decan⁹. *Bernhard⁹* p̄pos. ap̄lorum petri et andree in *Patherburna*. canonici maioris ecclie. *Meinric⁹*. *Bernhard⁹* capellani ep̄i. *Erpo*. *Heinricus* scholasticus. *Lambert⁹* cellerari⁹. *Theodoric⁹* custos. liberi. *Albert⁹* comes de *Euerstein*. *Widekindus* de *Sualenberg*. *Widekind⁹* de *Waldekk*. *Conradus* de *Schowenberg*. *Bodo* & *Bertold⁹* de *bomborg*. *Amelungus* comes de *Patherburna*. ministeriales. *Wernerus* de *Brakle*. *Timmo* & frater su⁹ *Werner⁹*. *Hugo* longobard⁹.

Hic vero *Widekindus* de *Sualenberg* stirpem comitum *Sualenbergensium* et *Pyrmontanorum* continuauit. Ab eius enim filiis et nepotibus stirps statim in duos ramos diffusa est, quorum hæc, quam *Godescalcus* condidit, et quam nominant, *Pyrmontanam* anno intercidit 1499; illa uero, cuius auctor *Widekindus VII*, extitit, anno 1350 rursus exaruit.

Fuisse autem *Widekindum VII*. *Widekindi V*. et fratris *Voluwini I. de Sualenberg* atque aduocati *Paderbornensis* filium, comprobare non audemus ex litteris *Philippi* archiepiscopi *Coloniensis* ad annos 1183 et 1185 referendis, quas exhibet *D. Grupenius* in *Origin. Pyrmont. et Sualenb.* p. 19. seq. et p. 22. seq. Etiam si enim in illis *Widekindus* quidam salutetur frater *Voluwini* de *Permunt*, atque inter testes reperitur *Widekindus* de *Waldege*, et affirmetur, *Widekindo* de *Sualenberg* filium fuisse nomine *Widekindum*; sciant tamen hæc duo diplomata n̄uis quibusdam, qui suspicionem falsitatis augent. Prius diploma datum est *Coloniae* 1183 indiētione VIa die nona aprilis. Sed ea numerandi ratio illo tempore in usu non erat, neque anno 1183 indiētio VI sed XV fluxit. Et quamuis in posteriori diplomate calendarium Romanum adhibeatur, vitium tamen rursus indiētioni infedit. Non enim anno 1185 indiētio III, sed secunda, fluxit, alias ut iam taceamus rationes. Prouocamus ergo potius ad tabulas monasterii *Mariafeldensis*, in quibus quatuor fratres *Widekindus*, *Herimannus*, *Voluwinus* et *Heinricus* reperiuntur, inter quos *Widekindus* appellatur dominus de *Sualenberg*, quem nos nominauimus *Widekindum VII*. Nam etsi nouimus, illustrem *D. Grupenium* contra hanc chartam l. c. p. 76. seq. dubitationum materiem effundere, eas tamen putamus tanti non esse, ut totum hoc diploma sit reiiciendum. Atque, ut lectores nostri de ueritate eo melius iudicare et rem diiudicare possint, ipsum diploma, quamuis id sit iam a *Nic. Schatenio* *Annal. Paderbornens.* Tom. I. f. 868. seqq. productum, e MScto hic suppeditare permillum erit.

C In nomine sc̄e et indiuidue trinitatis. *Herimannus* dñi gratia *Monsferiensis* ep̄s sc̄ds. Quoties ex deuotione fidelium uel oblatione principum ecclia dñi rationabilib⁹ proficit incrementis. oportet nos. quos non estimator meriti sed gratiæ largitor dominus tamquam speculatores in eminenti constituit. piis eorum studiis gratanter occurrere. bonam uoluntatem adhortando promouere. acta commendando approbare & ne opus in fundamento uacillet. quid & qualiter sit actum. posteritati notitiæ scripto transmittere. quatin⁹ & bonis imitatorib⁹ exemplum pietatis

Ab anno
826 usque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

tatis inde preberi & de sinistro aliquid machinantibus tam rationis quam auctoritatis titulo possit obuiari. Uniuersis itaque presentis & future etatis fidelibus innotescere uolumus, quod quidam nobilis de nostra diecesi *Widekindus aduocatus & mater eius Lutbrudis* spiritu consilii salubriter instructi & aliquem ex se fructum in tempore suo domino prouenire desiderantes, fundum quendam & quatuor mansos in *hundingen* cum decimis attinentibus ab ecclesia *Vrekenhorst* commutauerint, restituentes in concambio fundi quosdam agros predii sui sub curti, que *belen* dicitur, adiacentes, & in concambio mansorum domum unam in *garboldinctorp*, aliam in *bersen*, tertiam in *ouenwide*, adhuc in mentis secrete retinentes, quid inde proponerent. Quorum bonę intentionis odore attracti duo alii nobiles *Bernardus de lippia & Luitgerus de waldenberg* duas partes de totius estimationis sorte a predicto aduocato & matre eius ementes cambite possessionis se coheredes addiderunt, illud quoque, necessario recapitulandum duximus, quod & fundi & mansorum

cambitio sub iurisdictione *Ruthardi comitis* in loco *matthenhem*, sententia & consensu scabinorum annuente, sub regio banno est stabilita, & ibidem *Bernardus & Luitgerus* emptionem suam ab aduocato & matre

eius confirmauerunt. *Ruthardo* regium bannum exequente, deinde prefati tres nobiles edificandi monasterii in sepe dicto fundo licentiam a nostra benignitate petierunt, qua obtenta, in loco, per manus nostram primitus benedicto, in honorem dei & gloriosissime genitricis eius *marie*, monasterii fundamenta cum sancta iocunditate posuerunt, & ad eius dotationem iam dictum fundum & mansos obrulerunt, & ad maiorem sue deuotionis expressionem ipsum locum *beate marie campum* appellarunt, preterea iam dictus *Widekindus* ecclesiam *hofwinkla*, in qua ipse hereditaria successione ius patronatus habuit, cum curte sua ibidem sita, & duos mansos in *rebe*, sue nouelle ecclesie cum uniuersis attinentiis integre donauit. Nos quoque, debita hilaritate illorum deuotionem excipientes, sepe dictę ecclesie uidelicet *hofwinkla* bannum integraliter iam dicto monasterio in solatium & augmentum benigne contulimus, quem nos ab ecclesia beati mauricii sufficienti commutatione & indempni cambium, insuper quinque, solidos in curti *hofwinkla* ad episcopales redire pertinentes ibidem obtulimus, & episcopi mensis aliam decimam sex solidorum de duobus domibus iuxta *walbike* & de alia in *delestorpe* que tunc uacabat, in recompensationem restitimus, sed & *Bernardus de lippia* eidem ecclesie consensu heredum suorum contradidit unam domum predii sui in *selehorst*, & alteram que dicitur *prouestinchof*, quam a *Bernardo* monasteriensis ecclesie maiori proposito nostro & totius capituli consensu cambiuit, restituentis ecclesie nostre duos mansos predii sui in *leuerdinctorp* & duos in *adenhothmen* ad agrum curti *rucampe* attinentem, cuius concambii restitutio sub iurisdictione

Ruthardi in *bornen* sub regio banno sententialem est confirmata. *Widekindus* quoque, de *Sualenberg* cum fratribus suis *Herimanno Volcuino & Heinricho*, cum aliis adhuc non haberent heredes, & pro etatis integritate libero fruerentur dispositionis arbitrio, iam dicto claustro ecclesiam *stapellagen* & curtem ibidem sitam cum omnibus attinentiis suis pari uoto & unanimi assensu assignauerunt, nec hoc pretereundum, quod *Widekindus aduocatus* sexaginta marcas, quas in bonis illis nomine pignoris habuit, prefato *beate marie campo* inseuit, & hec donatio predictorum fratrum sub regio banno in loco *bracwide* coram *Tanberno comite* stabilita est, quod ideo factum est in loco illo, quia bannus, in quo bona illa sita sunt, certum illo tempore non habuit prouisorem. Huius donationis testes sunt *Bernardus & Widekindus, Florin de ribelmund, Gumbertus de eriborg, Fredericus de spenge, Amelungus comes de pathbrunnen* & frater eius *Crachto, Heinrichus de lippia, Gerardus de wilpendorp*. Eiusdem etiam cenobii prouisores a *Gerardo* proposito & fratribus eius unam domum in *selehorst* & mansum unum in *bulten* integraliter

emerunt, cuius emtionis stabilitio coram *Ruthardo* in loco *matthenhem* debito

debito est ordine terminata. iidem etiam prouisores a quodam libero homine lieueken domum unam cum omnib⁹ atinentiis emerunt & in eodem loco coram sepe dicto *Rutbaro* emptionis sue stabilitatem obtinuerunt. presentib⁹ & collaudantib⁹ *Arnoldo comite de aliena & Widekindo de ofede*. His omnib⁹ ea qua dictū est stabilitate ordinatis. p̄fati fundatores nouellam plantationem suam b̄to paulo & nobis nr̄isq⁹. successorib⁹. coram toti⁹ capituli audientia p̄petua donatione gratis & libere obtulerunt. ea tantum p̄actione intercedente. ut idem loc⁹. sicut ad monasteriensem eccliam obedientie & proprietatis haberet respectum. ita ab eadem speraret p̄petuum defensionis patrociniū. quem nos etiam ab omni exactione n̄ra uel successorum n̄rorum omnino liberum & absolutum esse concessim⁹. Post hec quidam ministerialis b̄ti pauli nomine *Geruino de Bukeneorde* anime sue miserando talentum decime positum in *theten*. uxore & filio collaudantib⁹. nobis resignauit. similiter & quidam *Lutfridus Swethero de vlete*. *Swetherus Bernardo de lippia*. *Bernard⁹* uero nobis decimam super duas domus in *bonlo* exstutauit. nos uero hanc & predictam decimam a Geruino resignatam dicto monasterio resignauim⁹. insuper *Widekindus aduocat⁹* domum quandam in *pelechem*. quam a nobis feodali iure tenuit. libere resignans eidem monasterio in proprietatem donari a nobis efficaciter impetrauit. igitur ut tantorum munerum femina in uitam eternam proficiant. uenerabilium cisterciensis generalis capituli patrum benigno freti assensu. in loco memorato congregationem de filiis eorundem in honorem d̄i omnipotentis & uenerationem beatissime semper uirginis marie constitutum⁹. & potestatem a d̄o habentes ipsi eorumq⁹. successorib⁹ ordinis sui consuetudines illis seruare libertate p̄petua libentissime concedim⁹. Quoniam autem uniuersitas eccliarum *aduocatorum* insolentia laborat & fere succumbit. nos id pro posse n̄ro diligenti sollicitudine p̄cauentel. eisdem fratrib⁹ liberam in quemcunq⁹. uoluerint aduocati electionem. & eiusdem si min⁹ utilis fuerit. sine contradictione depositionem indulgem⁹. ita duntaxat. ut quemcunq⁹. elegerint. a nobis donum accipiat. & ne aduocat⁹ plus in loco illo iuris quam oportet sibi uendicando usurpet. certos ei terminos assignam⁹. ut uidelicet non in plurib⁹ quam in duob⁹ equis ad claustrum. si uocat⁹ fuerit. accedat. & si pro hereditatib⁹ obtinendis uel commutationib⁹ exequendis iure suo operam impenderit. tantum sex denariis sit content⁹. non emolumentum quantitatem attendens. sed illi⁹ potius quem apud d̄m patrem aduocatum habem⁹. ih̄u xp̄i retributionem feliciter expectans. adiciendum quoq⁹. est. quod nos unum mansum in *rebe* cum aliis in *gropenlob* ab ecclia s̄ci mauritii cambiui⁹. & ita nos & aduocat⁹ domum duorum mansorum in *rebe* predicto monasterio dedim⁹. sed & mansum in *clesphem* a *Conrado de ostberge* ministeriali b̄ti pauli & octo litones nobis resignatos eidem loco contulim⁹. insup supra dict⁹ aduocat⁹ unum mansum in loco. qui uocatur *gest*. alium in *bukki*. & *Bernard⁹ de lippia* unum in *grunborst* sepe dicto cenobio obtulerunt. Ut igitur hec ordinatio tam diligenti circumspectione p̄tractata. p̄petua stabilitate consistat. presentem paginam sigilli n̄ri annexione roboratam conscribi iussim⁹. auctoritate d̄i & n̄ra terribiliter excommunicantes. qui b̄te marie campum in modo oblati uel in futurum offerendis inquietare uel contra prescriptam eius libertatem aliquid presumpserit ordinare.

Acta sunt hec anno ab incarnatione domni M. C. LXXX. V. indict. III. presidente romane sedi *Lucio* Papa III. regnante *Frederico* romanorum imperatore augusto. presentib⁹ clericis & laicis. quorum hec nomina sunt. *Bernard⁹* maior p̄pos. *Bernhard⁹* maior decanus. *Herimannus* abbas in *cappenberch*. *Wintzo* abbas in *lisborn*. *Werinbald⁹* abbas in *Varlar*. *Udo* s̄ci pauli p̄pos. *Herimannus* s̄ci mauritii p̄pos. *Franco* s̄ci pauli decan⁹. *Frederic⁹* s̄ci ludgeri p̄pos. *Frederic⁹* s̄ci ludgeri decanus & toti⁹ capituli n̄ri conuent⁹. *Herimannus comes de rauensberg*. *Simon de tekeneborg*. *Otto comes de benethem*. *Rodolfus*

Ab anno
866^{que}
853 im-
perante
Hludo-
uico et

de stenuorth & filius ei⁹ Ludolfus. Iohannes de abus. Godescalc⁹ de lon.
Burchardus de aschenberg. Henric⁹ de dulmen. Henricus de rechetbe.
Ludolfus de beuerne. Godefridus de sconebike. Herimannus de mona-
sterio. Godescalcus de saprothe. Rutgerus de bilrebeke & alii quam plu-
res.

Ex hoc diplomate intelligitur, Widekindum de Sualenberg cum fratribus suis
Herimanno, Volewino, et Henrico anno 1185 non habuisse heredes. ex quo D.
Gruppenius colligit, huius Widekindi VII filios Godescalcum et Widekindum VIII
anno 1201 vix annos XVI ætatis habere potuisse; cum vero Widekindum VIII
iam anno 1227 et 1230 adultos filios Volquinum et Adolsum, atque anno 1246
ætate adulta nepotes habuerit, easpropter id, quod diplomate asseritur, sc. Wi-
dekindum VII anno 1185 caruisse heredibus, in dubium vocandum est, donec
demonstretur, hæc omnia fieri potuisse. Ut ergo hæc ostendamus, genuinum
stemma Sualenbergensium comitum hoc loco contextui inseramus oportet.

TAB. I.

Widekindus IV. de Sualenberg fundator monasterii Marienmun- ster 1128.			
Volcwinus I. comes de Sualenberg 1142. 1153. vxor eius Lurgard 1144.		Widekindus V. de Sualenberg vid. Tab. 2.	
Widekindus VI. comes de Waldecke 1189.		Herimannus de Waldecke 1189. 1193. 1198.	Henricus 1189.
Volcwinus III. comes de Wal- decke.	Adolfus comes de Waldecke 1230. 1237. 1254. vx. eius comitissa de Arnf- berg.	Herimannus 1248.	Henricus præpositus Paderbornen- sis, frater Adolphi et patruus Adolphi, Gorfridi et Ortonis. 1263. 1265. 1269. 1275.
Adolfus de Waldecke. 1271.	Gorfridus 1271.	Otto. 1271.	Widekindus X filius Adolphi episcopus Osnabrugens. 1267.

TAB. II.

Widekindus V. comes de Sualenberg 1149, 1173, 1177.							
Widekindus VII comes de Sualenberg. 1177. 1184. 1185.		Herimannus 1185.	Volcwinus II. 1185.	Henricus 1185. 1198.			
Godescalcus de Perremunt.		N.	Widekindus VIII. com. de Sualenberg 1203.				
Hermannus c. de Perremunt et reliqui vid. supra Tabula stemmatis Widekindi.		Bernhardus.	Widekindus IX. Fridericus. 1239. 1244.	Volquinus IV. de Sualenberg frater Adolphi. 1230. 1244.			
Widekindus XI. 1246. 1256.	Adolfus com. de Sualenberg vxor eius Jutta. 1246. 1285. 1298. 1305.	Volquinus V. episcop. Mindenensis. 1279. 1280. 1281. 1282. 1284. 1285. 1288. 1289. 1290.	Albertus c. de Sualenberg vid. Tab. 3.	Gunterus præpositus cathedral. Magdeb. 1285. 1298. 1305. † 25. May.	Cunigund abbatisa fa Valken-Hagenf. 1298. 1308.	Irmengard abbatisa Molens. bec. 1285. 1305.	Mechtild abbatisa Molens. bec. 1285. 1305.
Henricus canonicus Hildesi. 1295. 1305.		Gunterus. vx. eius Sophia Adelheid de Homborg 1295. 1305. 1295. 1300. 1322. 1305. 1309.		Jutta 1295. 1298. 1305.	Conegund 1295. 1298.		
		Adolfus 1322.					

TAB. III.

TAB. III

Albertus comes de Sualenberg. vx. eius Jutta.
1246. 1285. 1298. 1301. 1305. 1315.

guber-
nante
Corbe-
iam Wa-
rino.

Guntherus episcopus Paderbor- nensis. 1305. 1309.	Ludgard vx. Hermanni comes de Peremont. 1295. 1298. 1308.	Henricus vx. Elisabeth comes de Sualenberg 1298. 1305. 1309. 1324. 1329. 1345.	Albertus 1298. 1305. 1309. 1315.	Jotta 1295. 1298.	
Borchard vxor Agnes 1324. 1342. Agnes vidua 1350.	Henricus vxor Mechtild comi- tissa de Retberg 1324. 1345. 1350. † 1350.	Elisabet vxor Aſchwini de Stenberg.	Jutta cano- niſſa Gan- dersh. 1324.	Mechtilda, canoniſſa 1324. Gandersh. 1324.	Wedekindus 1324. Leneka 1324.
Jutta 1350.					

Ex quo statim animaduertimus, *Volcwinum I* iam anno 1144 vxorem in matrimo-
nio *Lutgardam* habuisse. Ponamus ergo, eius fratrem *Widekindum V* vxorem
duxisse anno 1145; ei ergo filii nasci potuerunt, scilicet *Widekindus VII* anno
1146, *Herimannus* 1147, *Volcwinus II* 1148 et *Henricus* 1149. Quia autem
hi quatuor fratres anno 1185 heredes nondum habuere, porro ponamus, *Wi-
dekindum VII* matrimonium contraxisse anno 1185. Ergo ei filii *Godescalcus*
et *Widekindus VIII* anno 1186 et 1187 nasci potuerunt. Quodsi rursus ponamus,
Godescalcum et *Widekindum VIII*, anno ætatis suæ XVIII in matrimonium
duxisse vxores, *Godescalcus* coniugem in fœdus tori accepit anno 1204, *Widekin-
dus* vero anno 1205. Quare *Hermannus*, filius *Godescalci de Perremunt*, ex ma-
tre anno 1205 progeniti, atque anno 1231, quo nomen eius in actis publicis com-
paret, annos ætatis XXVI iam adtigisse potuit. *Wedekindi* vero VIII filii vita-
lem auram haurire potuerunt, nempe *Volquinus IV* anno 1206 atque *Adolfus*
1207. Hoc pacto confortem thalami, anno ætatis XVIII expleto, adſciscere po-
tuit, *Volquinus IV* quidem anno 1224, atque *Adolfus* anno 1225. Filii ergo
Volquini IV in luminis auram prodire potuerunt, scilicet *Widekindus XI* anno
1225, *Adolfus* 1226, *Volquinus V* 1227, atque *Albertus* 1228. Itaque *Widekin-
dus XI* anno incarnationis dominicæ 1246 vitam suam ad XXI annum, *Adol-
fus* vero ad annum XX produxisse existimandi sunt. Nihil ergo videmus, quod
nos impediatur, quo minus credamus, allatum diploma esse genuinum.

Nunc porro cuicendum est, hos quatuor fratres *Widekindum* nempe VII,
Herimannum, *Volcwinum II*, et *Henricum*, fuisse filios *Widekindi V*, de *Sua-
lenberg* comitis. Id apparere arbitramur ex tabula sequenti, ad annum 1177
referenda, in qua 1) *Volquinus* et *Widekindus de Sualenberg* nominantur fratres,
quippe quorum ille, qui adpellatur *Wernerus de Brach*, id est, *Brachel* seu *Brak-
kel* (non *Bruch*, vti *Origin. Pyrmont.* p. 57. habent: in nostris enim diplomati-
bus idem nomen est contractum, et *Wernero* tributum, aliquando effertur *Brak-
chel* decimam in villa desolata *Valhusen* loco beneficii habuit; idem vero *Wi-
dekindus de Sualenberg* 2) *senior* appellatur, indubie habito respectu ad iunio-
rem *Widekindum*, suum filium. En igitur ipsum diploma ex MScto, quo veris
originibus *Waldeccensibus*, quibus hæctenus animum adiecimus instaurandis,
colophonem addimus, referuatis solidioribus argumentis in aliud tempus:

CIn nomine sc̄e et indiuidue trinitatis. *Euergisus* dei gratia *pather-
brunnensis* ecclie ep̄s. gratum dō et acceptum munus offerri scimus.
clemosinam. que xp̄iano cuilibet indigentū uoluntate larga tribuitur.
sed multo maioris meriti & retributionis illam credim⁹. que impendi-
tur his, qui uoluntarie se propter deum addicauerunt paupertati. &
dñō diu noctuq. seruituros mancipauerunt. Hęc attendentes sc̄arum
uirginum paupertati. que in *Gerdine* deo deseruiunt. consolationis alicui⁹
remedio subuenire decreuim⁹. decimas itaq. tres ecclie p̄nominati
loci consecratę in honore sc̄e dei genitricis b̄tiq. petri ap̄lorum prin-
cipis contulim⁹. quarum prima in *valhusen Werner⁹ de Bräch.* in be-
neficio tenuit a domno *Volcuino & fratre eius Widekindo de Sualenberg*
D d 2 &

Ab anno
826 usque
853 im-
perante
Hludo-
uico et

& ipsiſ eam resignauit. ipsi uero etiam mihi resignauerunt. & in recom-
pensationem a predictæ ecclie prouisoro Basilio XII marcaf examinati
argenti acceperunt. item tres fratres *Hugo Geroldus* & *Gerhardus* acceptiſ
a iam dicto Basilio XVIII marcaf decimam in *osterhusen* mihi resigna-
uerunt. & ego predictæ iam ecclie contuli. item dñō *Andree* & fratri
ipsius *Conrado* de rebus ecclie datæ sunt V. marce. ut decimam in *he-
keldeffen* domno *Bernbarde de lippia* resignarent. quo factō ipse mihi
eam resignauit. & ego eam ecclie sepedictæ contuli. Anno itaque in-
carnat. domin. MCLXXVII. indict. X. paginam hanc. que predicta
sunt. continentem conscribi & sigilli nri impressione muniri fecimus
tam clero quam laicis consentientibus & comprobantibus que facta sunt.
quorum nomina sunt hec. canonici patherbrunnenses. *Sifridus* ppo-
sit. *Godescalcus*. *Bernhardus* pposit. *Altmannus*. *Volberus*. *Meim-
ricus*. *Reinherus*. *Heimricus*. *Lambertus*. *Hugo*. homines liberi. *Wi-
dekindus de Sualenberg senior* & *Widekindus iunior*. *Bernhardus de lip-
pia*. *Gerlacus de itere*. *Thietmarus de buen*. ministeriales. *Hart-
mannus de Ilesen*. *Conradus Stapel* & filii eius *Conradus* & *Thimo*. *An-
dreas de ethelen*. *Conradus* frater eius. *Herimannus de Brach*. *Alber-
tus de rikerſwich*. *Helmuius de helmere* & *Lentfridus* frater eius aliiq.
quam plures.

De Ra-
gembol-
do.

(t) De *Ragemboldo* iam supra sententiam nostram aperuimus §. 104. not. (l), ubi par-
tim ex eius nomine, partim ex donis, quæ (§. 118.) tradidit, quæque in pago
Logne in Snuidi marcu erant, collegimus, eum ad progenitores comitum
Northheimensium et Dasselienſium esse referendum, in qua sententia adhuc per-
sistimus.

De Cum-
brone.

(v) *Cumbrone* supra (§. 29.) quædam donauit loco Odonis comitis in pagi Derlingo villa
Suntstede seu Sunsted intra præfecturam Königs-lutter in Principatu Wolferbut-
relano. Ipse uidetur frater *Abbonis* seu *Abbonis* fuisse, qui eodem in pago, te-
stante §. 57, quædam donauit. De hoc egimus §. 104. not. (f) Odonis filius
fuisse uidetur *Fritberic*, qui in eiusdem pagi Derlingi villa Lauuingi, quæ vicus
Lauingen est, itinere vnus horæ ab oppido Königs-lutter distans, quædam tradi-
dit. *Abbonis* uero filius uidetur fuisse *Abbi*, qui in villa *Sintestorpe* eiusdem Der-
lingi pagi, quæ villa *Seinstorf* est eadem in regione, uti apparet ex §. 260, quæ-
dam largitus est. An horum frater fuerit *Richbertus comes*, qui in eodem pago
Derlingo, uti didicimus §. 15, quædam donauit, pro certo quidem dicere non
possumus; ex bonis tamen traditis, quæ in vno tractu, et haud procul a castro
Supplinburg, reperiuntur, illud consequi uidetur. Fuere ergo hi, ut probabili-
ter existimamus, progenitores comitum *Supplinburgicorum* et *Sommerſchenburgi-
corum*, e quibus imperator Lotharius Saxo enituit prodiitque. De hisce copiose
egimus infra §. 188.

De Bil-
lingo et
origine
familie
Billunga-
næ.

(w) Familia *Billungana* clarum nomen fuit adepta fama que super æthera nota est. Ob-
latam ergo occasionem de ea mentem nostram aperiendi dimittere nolimus,
cum adhuc vera illius origo occulta et penitus abdita fuerit. Res est nota at-
que apud omnes peruulgata, *Hermannum*, ducem Saxonie nostræ, qui vixit anno
970, filium fuisse *Billungi*. Altius in genealogia huius ducis præstantissimi ascen-
dere, hætenus nulli datum est. Etiamſi autem nemo vituperatione uidetur di-
gnus, qui ultra vires non progreditur, laudandus tamen is non erit, qui, si ve-
ra proferre nequit, vana et falsa instar seminis boni in agrum historicum spar-
git, ex quo nihil, nisi infelix lolium, procreſcere potest. Sunt, qui affirmant,
Hermannum ducem humilis atque obscuræ originis, imo pauperem, fuisse, per
gradus autem ad summos honores prudentia et virtute bellica adspirasse. Quam-
uis uero illud in eius laude collocandum esse, facillime concedamus; contendi-
mus tamen, verum id non esse, si *Adamus Bremensis*, *Helmoldus* atque *Albertus
Stadenſis* eum pauperibus ortum natalibus, tradunt: si *Crantzius*, eum susce-
ptum ex puluere priuatæ familie, refert: si *Cornerus*, *Munſterus*, alique eum rustici,
imo cuiusdam *Wilingi* seu *Bilingi*, filium, natum in curia *Stubbekeshorn*, distante
a *Luneburg* ad sex miliaria prope *Soltow*, existisse, prædicarunt. Quanto enim
in errore hi omnes versentur, euidentissime ex his demonstrabimus traditionibus.
Primo enim inficiari non licet, nomen *Amelungi* in familia *Billungana* fuisse cre-
brum,

Amelun-
gus fator
familie
Billunga-
næ.

brum, vti ex nomine *Amalungi* episcopi Verdensis, qui frater ducis *Hermanni* fuit, gubernante Corbeiam *Waringo*, apparet. Cum igitur in his traditionibus (§. 20.) *Enno comes* appelletur *filius Amalungi*, *Amalungum* istum pro fatore illustrissimæ huius familiæ habere conuenit. Cum *Enno comes* tempore Adalardi et Warini, abbatum Corbeiensium, vixerit oportet. Non autem infimæ plebis hominem fuisse *Amalungum*, ex eius filio *Enno* apparet, quippe qui comitis honore dignus a cæsare habitus fuit. Id quod factum non fuisset, nisi *Amalungus* pater eius inter summates et proceres nostræ Saxonie eminuisset.

An *Amalungus* cum cæsare cognatione coniunctus fuerit, et ex ea *Ennoni* nostro cæsaris gratia patuerit, audacter quidem pronunciare nolumus. Colligere tamen id licebit ex verbis Roswithæ Gandersheimensis T. II. S. R. B. Leibnitii p. 319, vbi de *Luidolfo* duce Saxonie ita canit vates illa:

*Cui (Luidolfo) coniux ergo fuerat prænobilis Oda,
edita Francorum clara de stirpe potentum,
filia Billungi cuiusdam principis almi
atque bonæ famæ generosæ scilicet Aeda.*

Si enim statuimus, vti id probabile esse videtur, istum *Billungum* fuisse fratrem *Amalungi* nostri, atque *Aedam* esse editam stirpe potentum Francorum, Carolus Magnus fortassis hoc matrimonium conciliauit, vt proceres Saxonie nostræ eo arctius sibi deuinciret. Gratia Cæsaris sine vilo dubio effluxit in nostrum *Ennonem* ex consanguinitate, qua hic contigit imperatorem. Hoc autem posito, ex §. 126. deinde effecimus, tam *Amalungum*, quam *Billungum*, prædia sua habuisse intra pagum Bardengo in Principatu Luneburgico, in quo *familiam Billinganam* amplissima possedisse prædia, nemo negare poterit. Quemadmodum enim ex isto loco, accurate considerato, patescit, uxorem *Luidolfi Odam* curasse et sollicitam de eo fuisse, vt eadem bona in pago Bardengo pro salute *Luidolfi* mariti traderentur, et quidem hac sub conditione, vt eadem possideret *Oda* vsque ad obitum suum, nisi alius locus ad manendum sibi accommodaretur; ita ex hoc momento rectissime licet colligere, tradita bona ad dotem illustrissimæ *Ode*, filie *Billungi*, spectasse, atque ita *Billungum* in pago Bardengo possessione obtinuisse. Eadem confirmantur ex §. 270. vbi *Oda*, quæ, vti ex donis argumentati sumus, nulla alia erit, nisi *Oda* ducissa, vxor *Luidolfi* ducis, quæ nonnihil tradidit in pagi Bardengo villa *Gerwigesbus*. Hæc villa videtur fuisse vicus Gerdehusen, haud procul situs Hermansburgo in principatu Luneburgico. Ibi *Oda* quædam sita tradidit, quæ bona sine vilo dubio ad illustrissimam *Odam* ex hereditate patris *Billungi* peruenerant. Vixisse autem adhuc eo tempore *Odam* ducissam, commorantem in monasterio Gandersheimensi, ex verbis Roswithæ f. 350. patet, ita canentis:

*Oda nimis felix, nostri spes et dominatrix,
quum decies denos septem quoque vixerat annos,
vitam sine bono consumens transit ad astra.*

Hoc, vti ex antecedentibus verbis elucescit, factum est anno 913. Nata fuit *Oda* ex *Aeda* seu *Attala*, Caroli Magni filia, anno 806. Ex quo momento patet, *Billungum* eiusque fratrem *Amalungum* floruisse tempore Caroli M. Hunc *Billungum* filia sua *Oda* ex vno coniuge decies septies fecit auum, vti iam supra §. 104 not. (n) vidimus et infra §. 349. pluribus demonstrabimus. Id vero repetere nolumus, lectorem beneuolum ad notas laudatas ablegaturi. Plures fuisse liberos *Billungo* illi præter filiam *Odam*, nemo veterum memoriæ prodidit. Tribuere itaque illi plures liberos, non est nostrum.

Amalungum vero fuisse patrem *Ennonis comitis*, iam didicimus ex §. 20. Nam inter testes erat hic *Enno comes*, cum §. 5. quædam traderentur Corbeiensibus in pago Logne, et (§. 15.) in pago Derlingo. Ipse vero *Enno comes* pro anima sororis suæ *Tunibild* (§. 18.) in pagi Suilbergi villa *Theutmaresbus*, quæ villa Derfersen est in præfectura Hundesfrück ad saltum Sollinganum, quidquid habuit, donauit. Cum porro ibi *Enno* quidam inter testes reperiat, iste *Enno Ennonis* nostri comitis filius esse potuit. Præfens præterea erat Corbeie *Enno comes*, cum,

Ab anno
826 vsque
863 im-
perante
Hludo-
uico et

2) Ben-
nith I.
3) Billun-
gus II.
4) Ru-
drat.

5) Ame-
lungus II.
6) Thu-
nechild.
7) Osdac,
de quo
vid. §.
284.

Bennithi
I. liberi
1) Suitba-
du.
2) Osdag-
us II. de
quo vid.
§. 284.

testante §. 25, in pago Norththuringi quædam traderentur. Tunc ipse videtur ad postremum præsto fuisse in monasterio nostro. Nam, teste §. 64, ante annum 834 eum iam inter corpore solutos deprehendimus, cum ecclesiæ Corbeensi in pago Logne quædam tradi curauisset. Fortasse habuerat *Enno comes* comitatum suum vel in pago Suilbergi vel in pago Logne, vbi vitæ suæ tempore verisimiliter illa bona acquisiuit, quæ familia Billingana in pago eodem adhuc temporibus Ottonum possederat.

Fratres habuisse *Emonem* nostrum *Bennithum comitem*, *Billungum* et *Rudratum*, probant Traditiones Fuldenses p. 302. ita loquentes: *Billunc et Bennitho tradiderunt S. Bonifatio bona sua ob remedium anime fratris sui Rudrati, quæcunque habuerunt in villa Orda in pago Hardegeve provincia Saxonie.* Natum autem esse *Bennithum* comitem Saxonicum patre *Amalungo*, comprobat codicillus in Broweri *Antiquitatibus Fuldens.* L. III. c. 12. p. 217. Cum *Amalungus* amplecteretur religionem christianam, multa damna acceperat a proceribus Saxonis. Compenfabat ergo ea Carolus M. bonis, in Buchonia sitis, simili pretio. Ita idem imperator duci Ostfalarum Hessi in eadem Bocchonia ampla dedit latifundia. Ex autographo diplomate istius cesaris, intra archiuum Corbeienſe repertiundo, id approbatur. Eandem ob causam putamus, fuisse *Amalungum II* maritum *Hadwi*, fororis Luidolfi ducis, filium *Amahagi I*, et fratrem *Emonis*, *Thunehildis* ac *Bennithi*, de quo memorant traditiones nostræ §. 125. et 149: quia ex iisdem §§. elucescit, *Amalungo II* fuisse filios appellatos *Bennid* atque *Amalungum III*, a patruo, patre atque auo ita nuncupatos.

Diploma Caroli M. Corbeienſe infra dabimus. Codicillum vero e clarissimi Io. Friderici Schannati Traditionibus Fuldens. p. 107. hoc loco addere volumus, ut lector beneuolus de cunctis eo melius iudicare possit. En illum:

Carolus serenissimus augustus a deo coronatus magnus pacificus imperator romanum gubernans imperium, qui et per misericordiam dei rex Francorum et Langobardorum. omnibus fidelibus nostris presentibus et futuris notum sit. quia *Bennit* fidelis noster innotuit serenitati nostræ. eo quod *pater illius Amalungus* dum ceteri Saxones parentes illius contra nos infideliter egissent, prefatus *Amalungus* mallens fidem suam seruare quam cum ceteris infidelibus perferuere. relinquens locum natiuitatis suæ. ueniens ad nos et dum in nostro esset obsequio. uenit ad uillam, cuius est uocabulum *vuluisfangar*: quam tum temporis Franci et Saxones inhabitare uidebantur. cupiens ibi cum eis manere. sed minime potuit. tunc pergens ad locum. qui dicitur *vualdisbecchi* inter *uiseraa* et *fuldaba*. propriis sibi partem quandam de silua quæ uocatur *Bocchonia*. quam moriens dereliquit *filio suo Bennit*. qui ad nostram accedens clementiam postulauit celsitudini nostræ. ut nostræ auctoritatis preceptum circa eum confirmare deberemus. quatenus ipse quoad uiveret absque alicuius preiudicio tenere et possidere quieto ordine deberet. cuius petitionem denegare nolumus. sed ita concessisse atque in omnibus confirmasse cognoscite. precipientes ergo iubemus. ut nullus fidelium nostrorum presentium scilicet et futurorum prefatum *Bennit* uel heredes illius de hoc proprio. quod in lingua eorum dicitur *biuanc*. expoliare aut inquietare ullo modo presumatis. sed liceat sicut diximus ei per hoc nostrum preceptum ipsam terram. quantamcunque pater illius propriis et ei in hereditate dimisit. tenere atque possidere. et ut hec auctoritas firmior habeatur. uel per tempora melius conferuetur. de anulo nostro subter figillare iussimus.

Suauius ad uicem Ercanbaldi recognoui. Data kal. decembris anno XL Christo propitio imperii nostri et XLIII. regni in Francia atque XXXVII. in Italia. actum Aquisgrani palatio regio in dei nomine feliciter amen.

Sed antequam de filiis *Amalungi II* commentemur, pauca de *Bennithi I* filiis sunt exponenda. Eos fuisse arbitramur *Suitbadum*, *Redbardum*, *Thiadricum*, *Billungum* ac *Gamerum*, omnes inter coheredes ducis Ostfalarum Hessi obuioſi, uti ex nostro §. 104. perspicitur. Fratres fuisse hos omnes, in traditionibus nostris

fr̄is asseritur. Inter eos *Billungus* sine vlllo dubio collocandus est. Nomen ille accepisse videtur a patruo et propatruo suo *Billungo*. Ipse cum fratribus suis coheres fuisse traditur Ducis Olfalorum Hessi. Vnde licebit suspicari, eorum matrem fuisse ducis Hessi filiam. Sed quinam eorum pater fuerit ex duobus filiis *Amalungi I*, an *Enno comes*, an vero *Bennith comes*, id obscurum est et incompertum. Sin vero coniecturis aliquid dandum sit, maluimus *Bennitho* hos fratres tribuere, quam *Enno comiti*. Cum enim *Bennith* in Buchonia nonnihil pr̄diorum possederit æque ac Hessi, optima illi occasione fuit *Bennitho*, in notitiam Hessi eiusque filie perueniendi, quæ ansam ei præbere poterat contrahendi matrimonium cum Hessi nata.

Vt ergo de filiis huius *Bennithi* comitis disserere aggrediamur, necessarium videtur. Donarunt (§. 201.) fratres *Thiadricus*, *Sibodo*, et *Gamer*, quidquid habuere, in pago Salgo eiusque villa *Uppaim* pro remedio animæ matris eorum. Hæc villa sine vlllo dubio est *Uppen*, vicus præfecturæ *Liebenburg* in Hildesienfis episcopatus terris. Hæc bona, opinor, ad hos fratres ex hereditate matris, quæ filia, vti diximus, ducis Hessi fuerat, translata erant. Cum vero eodem in pago Salgo quondam *comitatus Sladem* extiterit, verisimillimum est, *Thiadricum*, *Suibodonem*, et *Gamerum* conditores Comitum *Slademensium* atque *Olesburgicorum* fuisse. Porro ex §. 205. obseruamus, *Gamerum* pro sorore sua *Helmburga* in villa *Sirikeshus* intra pagum *Falhen*, quidquid habuit, tradidisse, et inter testes fuisse obuium *Thiadricum* æque ac *Sibodonem*, qui (§. 201.) fratres appellantur. Ex hoc momento coniectamus, mentionem hic fieri de *Gamero*, filio *Bennithi comitis*. Est vero *Sirikeshus* villa pagi *Falhen*, vicus *Sierfe* in præfectura *Wolfferbuttelensi*, spectatque ecclesia ibidem ad ecclesiam in *Bethmar* atque inspectionem *Bahrum* haud procul a villa *Wahlen* a castro *Alesborg* seu *Olesburch* ad *Fufam* obuiio iter vnus horæ distans. Quidam nobilissimi comites Saxonie dicti sunt de hoc castro *Olesburch*, quorum profapiam contigit *S. Bernwardus*, XIII episcopus Hildesienfis.

Hanc sententiam, qua vnâ eandemque origine *Slademensibus* atque *Olesburgicis* comitibus tribuimus, emicare putamus ex §. 298. In eo enim *Theodoricus* quidam, qui filius *Thiadrici* filii *Bennithi comitis* fuisse videtur, pro coniuge sua *Fritberuna* donauit quædam, in villis *Rainalduinghusen* et *Gellichi* sita. Harum illa in pago *Flothwitha*, hæc vero in pago *Salgo* locum habuit. *Gellithi*, nisi fallor, est *Gielde* vicus præfecturæ *Sladem* intra episcopatum *Hildesheimensem*. Illa autem adhuc notitiam meam præterit. Quamuis enim inter oppida *Peine*, in eodem episcopatu, et *Burgtorff*, in Principatu *Luneburgico* inueniantur *Rohrsen* et *Redderlen*, seu, vt ab aliis hæc loca nominantur, *Rodden* et *Rotten*, nescio tamen, vter ex his locus hic designetur. Infra, opinor, villam *Hrodwardesbus* in eodem pago *Flothwitha* deprehendimus. Fortasse villa *Rainalduinghusen* inter desolatas villas recensenda est. Videtur eius situs in eadem regione haud procul a vico *Siuershusha*, propter prælium *Mauritii electoris Saxonie* notissimo, querendus. Illud ex dictis clare elucescit, vnum dominum ram in comitatu *Slademensi*, quam *Olesburgensi*, prædia possedisse. Id ad probandam sententiam nostram facit. Probabilissime autem iste *Theodoricus II* existit pater primo strenuissimi comitis *Almanni de Alsburch* seu *Olesburch*. Sic enim appellatur, legendum certe est, in *Chronico Stederburgensi Tom. I. S. R. B. Leibn.* p. 849. seq. Eius vxor erat *Hathewigis*. Vtriusque filia nominatur *Frederunda*, ab auia sine dubio ita nuncupata. Hæc monasterium *Stederborch* anno 1007 fundauit, testante eodem *Chronico* l. c. p. 851. Videtur huius *Almanni comitis* filius fuisse *Altmannus iuuenis*, qui, instigante *Brunone* comite, circa annum 1002 seruum episcopi *Hildesienfis Bernwardi* interfecit. Referunt hoc *Ditmarus Merseb. episc. T. I. Leibn.* p. 425. et *Tangmarus in Vita S. Bernwardi* l. c. p. 457. Quamuis enim nobis obiici possit, iuniorem *Altmannum* in propria sic viscera fuisse, illud tamen ex *Marcelli Palingeni Zodiaco Vita* p. m. 140. in memoriam reuocamus:

- - - - - fere omnes
(pro genus infandum) damnis gaudent alienis.
Non frater fratri, nec amicus fidus amico
nec patri natus.

Fuit porro *Theodoricus II* pater *Thiadrici*, quem tertium appellauimus. Hunc comite Saxonie nostræ palatino habemus. Huic filius fuit *Siberus*, a patruo palatinus.

gubernante Corbeiam Warino.

3) Billungus III.

4) Gamerus.

5) Helmburg.

6) Thiadricus cuius filius Thiadricus II.

Thiadrici II. liberi
1) Altmannus comes.

2) Thiadricus III comes patruo palatinus.

Ab anno
826 usque
853 im-
perante
Hudo-
uico et

truo ita appellatus. Id demonstrat sequens tabula publica, quam ex membrana communicasse operæ pretium videtur. En eam:

CIn nomine sc̄e et indiuidue trinitatis Heinricus diuina fauente clementia rex. omnium fidelium n̄orum p̄sentium uidelicet ac futurorum noticia sciat qualiter *bernuardus* hildenes hemensis eccl̄ie ueñer. antistes n̄ram regiam clementiam adiit dicens sibi ab antecessore n̄ro pie memorię tertio otone imperatore ius speciale castellum edificandi quod *mundburg* uocatur in ripa *alere* fluminis permillum fuisse ad munimentum et tuitionem contra perfidorum incurfionem et uastationem *felauorum*. id ipsum uero castellum quia magis rogatione quam iussu domni imperatoris libenti animo ad defensionem totius regionis n̄re in illis partibus construxerat. et quia domnus imperator eundem ep̄um pro suo intimo ac iugi famulatu omni pietatis beneuolentia ac gratia excolebat. mercedis causa comitatum circumiacentem illud castellum in pago *astuala* quod olim *thiedericus palatinus comes* postea quoq. *fratrus* eius *fratrus* habuerat sibi in beneficiarium ius concesserat. nunc uero quia n̄ram regalem clementiam ut ipsum affirmarem et corroborarem precatus est. et quia equa gratia pariq. deuotione nobis postea seruiuit. eundem comitatum scriptis regiis n̄ri p̄cepti illi in finem dierum p̄stitimus ita ut nullus iudiciaria potestate quid in eo contra illius iussum seu uotum agere p̄sumat. Uerum quidquid ipse uelit quicunq. eundem comitatum n̄ra largitione habeat et regat. p̄cipientes iubemus ut id ratum firmumq. consistat. Et ut hęc n̄re donationis seu confirmationis auctoritas stabilis et inconuulsa omni permaneat tempore. hoc p̄ceptum exinde conscriptum propria manu corroborantes atq. confirmantes sigilli n̄ri impressione insignire p̄cepimus.

Guntherus cancellarius uice erkanbaldi archicappellani recognouit.

Data indict. XI. anno dominicę incarnationis M XIII. anno uero domni Heinrici secundi regn. XI. actum uerla feliciter amen.

Sigillum exhibetur
Tab. II, n. 2.

3) Sibertus.

Fratrem hunc *Theodoricum comitem palatinum* habuisse nomine *Sibertum* comitem, innotescit partim ex diplomate ad annum 993, quod in *I. G. Eccardi Hist. Geneal.* p. 187. seqq. reperitur, partim ex *Ditmaro*, Merseb. episc. *T. I. Leibn.* p. 352. sic referente: *Eodem anno Thiedricus comes palatinus et Sibertus frater eius de hoc seculo transferunt.* Hoc anno 995 contigit, Chronico nostro manuscripto atque *Annalista Saxone* teste p. 362. *Siberti* porro pater fuit *Theodoricus*, uti docemur ex his traditionibus §. 399. Heic enim *Sibertus* pro patre suo *Theodorico* in villa *Othdereshus* in *Astfala* in pago *Falhen* quedam tradidit circa

circa annum 950, quæ villa nobis nulla alia videtur esse, atque vicus Ochtersen, in Hildesheimensi episcopatu, sub præfectura Marienburg. Aderfen villa, in ducatu Brunsvicensi intra præfecturam sita Wolfferbuttelensem, vnius horæ iter distat ab vrbe Wolffenbuttela, inspectioni Thiedenſi ecclesiasticæ submissa, aliis potior videbitur.

Huius *Siberti* filium fuisse *Burchardum comitem*, ex nostris demonstrandum est traditionibus. Donavit *Burchardus comes* (§. 445.) pro patre suo *Siberto* quædam in Hrothwardeshus, loco pagi Florwitha. Hæc est vel vicus Roddensen vel Rottenſen vicus, iam supra a nobis nominatus. Putamus autem, hic designatum esse *Burchardi comitis* nomine famosum *Burchardum, comitem Saxonia palatinum*, cuius meminere diplomata ad annos 1003 et 1013. Hic, *Ditmaro* l. c. p. 405. teste, anno 1015 vulneratus et anno 1016 mortuus est. *Annalista Saxo* eadem refert, p. 441. Videtur de eodem meminisse *Ditmarus* p. 380, narrans, imperatorem *Heinricum Burchardo* anno 1004 dedisse comitatum super *Merseburg et beneficium, ad hunc pertinent.*

Vt vero ad huius *Burchardi* patrum *Thiadicum III* reuertamur, necessum est. Probabilissime ille fuit pater *S. Bernwardi* episcopi Hildesheimensis, cuius paternum genus hucusque latuit in occulto. Non est ita, clamitas, non est sic profecto. Nonne enim *Tangmarus* presbyter, *S. Bernwardi* magister, in eius *Vita T. I. Leibn. f. 456. Bernwardi fratris Tammonis comitis* paternum valde munitionem castellum nominat *Sommerſchenburg*? Nonne ergo rectissime dixere hæcenus eruditi, *Bernwardum* ex progenitoribus comitum *Sommerſchenburgicorum* descendisse? Quid itaque incitius est, quam perhibere, paternum genus *S. Bernwardi* latuisse hæcenus in obscuro? Sed bona verba, quæsumus. Ostende enim nobis codicem, in quo nomen Castellum illud exprimitur. In *Wolferbuttelano MS*to sane id non est præsto. Glossema ergo est, quicquid ibi legitur de castello *Sommerſchenburg. Tangmarus* refert l. c. p. 441. *S. Bernwardum* natum esse ex filia *Athelberonis palatini comitis*. Ideo ex *Bernwardo* Olesburgico fecerunt recentiores *Sommerſchenburgicum*. Illud quidem pernegare nolumus, *Athelberonem palatinum comitem* progenitoribus comitum *Sommerſchenburgicorum* adnumerandum esse. Ita enim fit palam, quomodo *S. Bernwardo* bona in pagis *Derlingo* et *Northuringi*, quæ ille episcopus anno 1022 contulit monasterio *S. Michaelis*, in manus venerint, ex hereditate scilicet materna; Ex eius vero paterna hereditate procul dubio exstiterant bona, posita in pagis *Valothungon* seu *Falhen*, *Florwide* atque aliis. Cum *interpres Vita Bernwardi Saxo* nominat *Bernwardi patrem Theodoricum*, in eo veritatem ex parte detexit. In eo autem erravit, quod hunc *Theodoricum comitem de Sommerſchenborech* appellavit. Designat probabilissime *Tangmarus* l. c. per castellum paternum *Tammonis* castrum *Olesburg*, quia *Thammo* anno 1022 comes fuit in pago *Florwide*, testante diplomate *Bernwardi*, quod obuium est *P. III. der Zeit- und Geschichte-Beschreibung der Stadt Göttingen* p. 20. seqq. Potest ex supra deductis diiudicari, quæ ratione bona, diplomate hoc expressa, cesserint potestati *S. Bernwardi*.

At redeundum est tandem ad *Amalungum II, filium Amalungi I, et proauum Amelungis Hermanni*: cuius vxor erat *Hadwi, filia Ecberti ducis* Saxonie et soror ducis *Luidolfi* ac proamita cæsaris *Heinrici aucupis*. His dictis statim suspicamur, pudore ingenuo suffusum iri genas illorum, qui, *ducis Herimanni patrem Billungum* fuisse rusticum, sibi persuadent. Ne autem temeritatis me quis arguat, demonstrabo, quæ dicta sunt, primo ex §. 125, in quo *Amelungus III*. nepos appellatur *Cobbonis*, et *Cobbo auunculus Amalungi*. Ex quo momento citra omnem controversiam sequitur, matrem *Amalungi* fuisse sororem *Cobbonis*. Hanc *Cobbonis* sororem appellatam esse *Hadwy*, patescit porro ex §. 149, vbi *Hadwy* pro viro suo *Amalungo* et filiis suis *Bennido* atque *Amalungo* in *Nethga* pagi villis *Werdedun, Upwerdedun* et *Beuerungun* tradidit, quidquid habuit. Porro autem supra §. 29. not. (1) comprobauimus ex *Uffingio* atque infra pluribus probauimus, ducem Saxonie *Ecbertum* floruisse liberis, *Cobbone comite, Warino* abbate Corbeienſi, ac filia, cui nomen fuit *Hadwi*. Hanc vero filiam *Ecberti Hadwi* intelligi in traditionibus nostris §. 125 et 149, apparet euidentissime ex donis, quæ eadem filia *Ecberti ducis* largita fuit. Iam supra demonstrauius, familiam *Ecbertinam* possedisse celebratissimum Saxonum castrum *Brunonisburgum* cum territorio annexo. Eadem sententia ex hoc §. 149 egregie confirmatur. *Werdedun* enim hodie appellatur *Werden*, iacetque ad *Wiferam* in diocesi Corbeienſi.

E c

bienſi,

Ab anno
826 vsq[ue]
853 im-
perante
Hludo-
uico et

beiensi, vix iter dimidiæ horæ a Brunonisburgo distans. *Upweredun* villa desolata est, Brunonisburgo propior, quam villa *Weredun*. Exstitit *Upwerdun* olim in radicibus montis *Wildborg*, ita appellati a castro *Willborg*, quod quondam exstitit super istum montem, testante Bulla Papæ *Lucii III*, allata in *Addendis* num. 19. Dudum vero id castrum desolatum est. *Beuerungun* hodie nominatur *Beuerungen*, locus ad *Wiseram*, vix iter dimidiæ horæ disiunctus a vico *Werden*. Eadem vero bona procul dubio acceperat *Hadwy* ex hereditate patris sui *Ecberti*, ideoque etiam *Hadwy* ius ac potestatem habebat easdem villas fratri suo *Warino* atque abbatiæ nostræ largiendi, mortuo coniuge suo *Amalungo*, qui, testante §. 92, in pago *Hessi* Saxonico in villa *Rimbechi* quædam tradiderat. Villa *Rimbeke* est non procul a *Dimola* fluuiio in episcopatu *Paderbornensi* sita. Bona autem in eadem villa *Rimbechi* citra controuersiam *Amalungus comes* in dorem acceperat ex hereditate ducis *Ecberti* propter nuptias, cum *Hadwy* contractas, quippe quæ eadem in villa *Rimbeke*, testante §. 180, præterea tres manfos donauit ecclesiæ nostræ *Corbeiensi*.

Amelun-
gi II. filii
Bennid et

Plura de hoc *Amalungo II* adducere in præfens, non placet. Tamen confer §. 47 et 80, vbi ipse inter testes reperitur. De coniuge eius *Hadwi* plura nunc verba facere nolumus. Cum enim illa, mortuo *Amalungo*, abbatissa exlisterit *Herifordensis* monasterii, optima occasio erit de illa differendi in *Historia* nostra *Corbeiensi*. Iam nobis inquirendum est, quinam ex eius filiis familiam propagauerit.

Vt eius filio *Bennido* filium tribuamus nomine *Osdacum*, nomen eius et dona, quæ largitus est ecclesiæ *Fuldensi*, nobis persuadent. Si enim *Osdac*, qui in *Traditionibus Corbeiensibus* §. 10. et §. 44. bona quædam tradidit ecclesiæ *Corbeiensi*, in pagis *Falhen* et *Norththuringi* posita, quique §. 104. inter coheredes ducis *Ostfalorum Hessi* apparet, frater fuit *Amelungi II*, vt probabilissimum videtur: ad aliam enim familiam referre eum non poteris; tunc *Osdaco*, qui in *Traditionibus Fuldensibus* reperitur, nomen fuit inditum, a propatruo suo peti- tum. Eundem autem fuisse nepotem *Amelungi II*, atque abbatissæ *Hadwi*, docere nos possunt bona, quæ ille *Osdacus* tradidit ecclesiæ *Fuldensi*. In *Corpore Tradit. Fuldens. I. F. Schannati* p. 301. num. 37. sic verba habent: *Ego Osiac tra- do ad sanctum Bonifacium omnem proprietatem meam in pago Hessim in villa Holz- busen cum mancipiis XX*. Hæc villa *Holzbusen* est vicus *Holtbusen*, in *Paderbornensi* episcopatu situs inter *Grimelsen*, *Calenberg*, *Wormel* et *Dalen* ad *Dimo- lam* fluuium. Eodem in pago, eademque in regione, et quidem in villa *Rim- bechi*, abbatissa *Hadwi* eiusque maritus *Amelungus* tradiderunt bona quædam ecclesiæ *Corbeiensi*. Quid ergo probabilius est, quam quod *Osdacus* bona sua, in *Holtbusen* sita, acceperit ex hereditate paterna? An filios habuerit *Osdacus* ille, non liquet. Illud certum est, eius patruum *Amelungum III* familiam propa- gasse. Apparet illud e traditionibus nostris *Corbeiensibus*, si defecerit aliud argumentum.

Amelun-
gus III.
cuius li-
beri

1) Siboda.

In §. 323. quædam tradit *Siboda* pro patre suo *Amelungo*, posita in villis *Silihem* et *Whetiun*, quarum illa in pago *Lainga*, hæc vero in pago *Bardenga* reperiatur. Whetiun ergo villa nulla alia videtur fuisse, nisi vicus *Wetem*, vno milliari circiter distans ab *Amelickbusen* loco, (fortassis ab *Amelungo* nostro ita appellato) in ducatu *Luneburgico*. Et quamuis situs villæ *Silihem* nobis nondum accurate cognitus sit, putamus tamen, per pagum *Lainga* nullum alium significari, nisi pagum *Lainga* in ducatu *Luneburgico*, ad quem pagum et *Salta* (*Soltaw*) et *Timberla* (*Timmerloh*) in eodem ducatu pertinuit.

2) Brun-
hardus
mona-
chus
Corbei-
ensis.
3) Billin-
gus IV.

Huius *Sibode* fratrem fuisse *Brunhardum*, vxoremque *Aldan*, patet porro ex §. 391. Ibi enim circa annum 950 donat *Siboda* pro fratre suo *Brunhardo* et vxore sua *Aldan* villam *Bredenbiki* in pago *Lainga* sitam, quæ sine vilo dubio est villa *Breitbeck* in ducatu *Luneburgico* in *der Amts-Vogtey Bergen*. Fratrem autem fuisse huic *Brunhardo* nomine *Billingum*, demonstramus plane ex §. 303. vbi largitus est *Billingus* pro fratre suo *Brunhardo*, cum ille monasterio *Corbeiensi* se adgregaret, in pagi *Bardenga* villa *Sashelmeshus* familiam et 30 iuge- ra. Quæ villa probabilissime est vicus *Solshufen*, in Principatus *Luneburgici* præfectura *Winsen* situs ad fluuium *Luhe*; in quo pago *Bardengo*, et quidem in villa *Olonhus*, idem *Billig* quoque XXX iugera et vnam familiam tradidit. Quæ villa

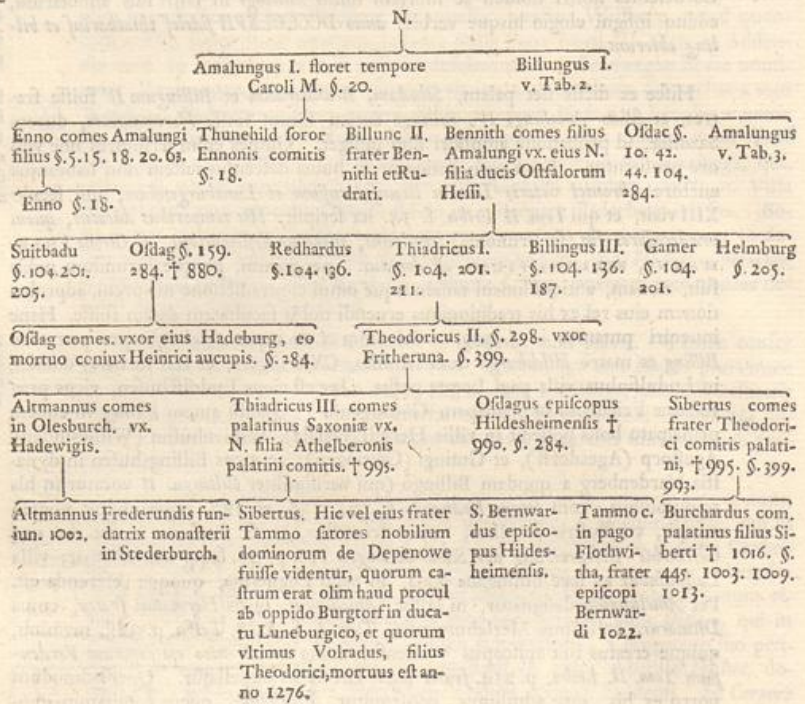
villa est vicus Olesfen in praefectura eadem. Quam etiam ob causam veteres guber-
 Corbeienfes nostri nomen ac mortem huius *Billingi* in factis suis annotarunt, nante
 addito insigni elogio hisque verbis: anno DCCCCLXVII fideles thiatharius et bil- Corbe-
 ling obierunt. rino.

Hic ex dictis fiet palam, *Sibodam*, *Brunhardum* et *Billingum IV* fuisse fra- Billingi
 tres, et filios *Amalungi IV*. *Billingo* autem filium fuisse *Herimannum*, ducem IV. filii
 Saxoniae, id probatione ampliori non indiget. Omnes enim scriptores hoc vno 1) Heri-
 ore profitentur. Cum vero antiquiorem huius descensus testem non habeamus mannus
 auctore *Chronici veteris Ducum Brunsvicensium et Luneburgensium*, qui seculo dux Saxo-
 XIII vixit, et qui *Tom. II Leibn.* f. 15. ita scripsit: *His temporibus ducatus, quem niaz.*
praedecessores sui (sc. Brunonis) *tenuerunt, maribus deficientibus, ab Ottone I HER-*
MANNO, BILINGI FILIO, est donatus. pergratum, perque iucundum nobis
 fuit, novam, antiquissimam tamen atque omni contradictione maiorem, adproba-
 tionem eius rei ex his traditionibus eruendi nobis facultatem datam fuisse. Hanc
 inueniri putamus in §. 409. Ibi enim *Udo* atque *Amelungus* pro patre suo 2) Vdo.
Billig et matre *Hildiburga* duas familias, CXX iugera, et III iurnales donant, 3) Ame-
 in *Ludulfinhus* villa pagi *Logne* posita. Haec est vicus *Ludolffhusen*, vicus pra- lungus
 faefecturae *Friedland* in principatu *Göttingensi*. Quodsi autem *Billig* in eodem IV.
 principatu bona possedit in villis *Herefti* (*Harste*), *Willienhusen* (*Willieshusen*),
Ageftorp (*Agendorf*), et *Gutingi* (*Göttingen*); ac vicus *Billingshusen* in dyna-
 stia *Hardenberg* a quodam *Billingo* (qui verifimiliter *Billungus II* vocatur in his
 traditionibus, cum fratre *Redbaro* §. 104. 136, et 187, reperiendus) nomen
 accepit, vti illustris dominus, nuper defunctus, *D. G. Gruberus* in *der Zeit und*
Geschichts-Beschreibung der Stadt Göttingen P. I. p. 47. seqq. iam affirmat; villa
Ludulfinbus ad haec *Billingana* bona, in pago *Logne* sita, quoque referenda est.
 Per *Amelungum* designatur, ni fallor, *Amelungus*, ducis *Hermani frater*, cuius
Ditmarus, episcopus *Merseburgensis*, *Tom. I. S. R. B. Leibn.* p. 328. meminit,
 quique creatus fuit episcopus *Verdenfis*, atque in *Chronico episcoporum Verden-*
sum Tom. II. Leibn. p. 214. frater ducis *Hermani* appellatur. Quemadmodum
 porro ex his, quae adtulimus, consequitur, *Billingum*, quem comitatum quo-
 que habuisse diplomata referunt in pago *Neletici* intra regionem, vrbi *Halae* et
Givikansten in ducatu *Magdeburgico* adiectam, longam annorum aetatis suae fe-
 riam numerare potuisse: ita huic venerabili seni per totam vitam nihil latius
 contingere potuit, quam fortuna filii sui, natu minoris, *Herimanni*, quippe qui
 a caesare *Ottone I* dignus honore ducali reputatus fuit.

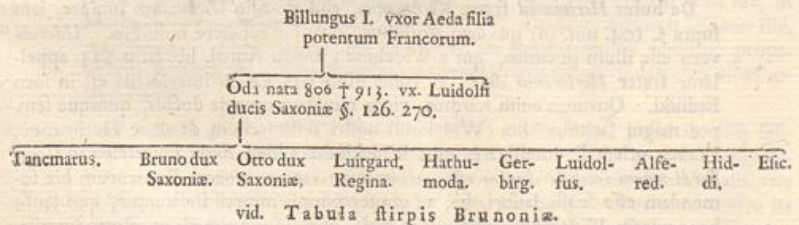
De huius *Herimanni* fratre *Wichmanno*, eiusque filio *Wichmanno* iuniore, iam 4) Wich-
 supra §. 104. not. (n) quaedam attulimus, quae hic repetere nolumus. *Udonem* mannus I.
 vero esse illum putamus, qui a *Widekindo* nostro *Annal.* lib. II. p. 644. appel-
 latur frater *Herimanni ducis*, et cuius filius *Geuehardus* interfectus est in loco
Badiliki. Quamvis enim sciamus, viros quosdam egregie doctos, quosque sem-
 per magni facimus, hoc *Widekindi* nostri testimonium de duce *Herimanno*,
Franco orientali, intelligere, quia *Widekindus* addit: *duces Francorum ob Geue-*
hardi necem inter se diuisos esse: arbitramur tamen, vocem *Francorum* hic su-
 mendam esse sensu latiori, ita, vt omnes populi imperii indicentur, quo sensu
 hanc vocem *Widekindus* adhibuit in locis, quae hunc antecedunt. Putas fortasse,
 probabile non esse, ob necem nepotis *Herimanni Franconis* omnes imperii duc-
 ces se inuicem mouisse, nec *Widekindum*, scriptorem *Historiae Saxonum*, hanc
 rem, etiamsi veram, in annales relaturum fuisse. *Herimanni* autem, qui Saxo-
 niae ducis erat nepos, se res aliter habebat. Ille enim imperatori cognatione
 coniunctus erat, et huius rei commemoratio faciebat ad laudem et magnitudi-
 nem *Saxonum* atque imperatoris. Plura iam de familia *Billingana* addere, non
 placet. Interim omnia, quae haecenus diximus, in summam contrahemus, se-
 quenti adiecta tabula genealogica, qua ea partim ex nostris diplomatibus, partim
 vero et scriptoribus coetaneis adprobata, exhibemus. Ea adducta et absoluta,
 totum hunc praestantissimum §. 104. eiusque expositionem vmbilicum perdu-
 ximus:

Ab anno
826 vique
853 im-
perante
Hludo-
uico et

TAB. I.

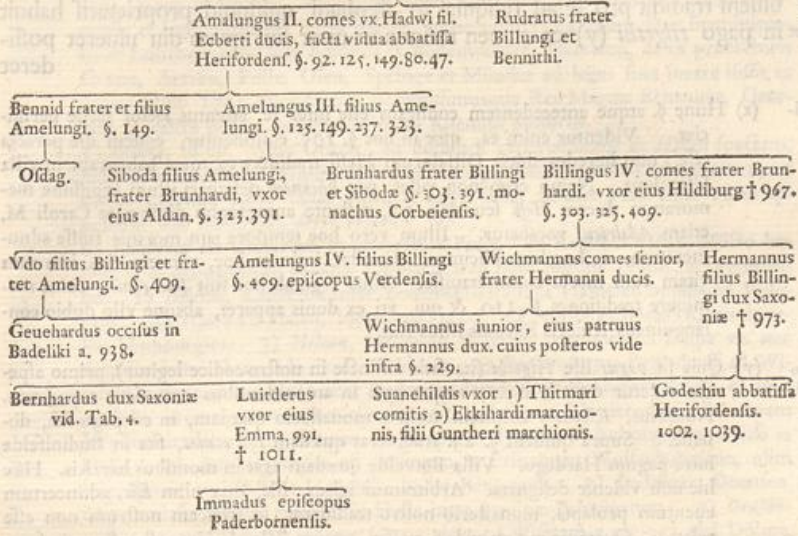
TAB. II.

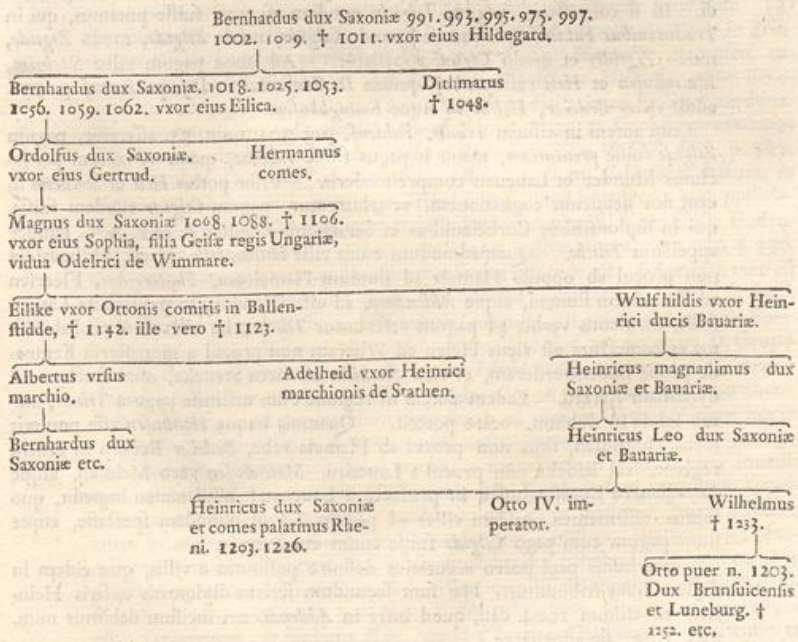
TAB. III.

T A B. III.

Amalungus I.

T A B. IV.

Ec 3

§. 105.

(†) De Gamero fratre Billungi vide notam præcedentem.